

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΕ΄

Τετάρτη 7 Ιουλίου 2010 (Απόγευμα)

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Άδεια απουσίας του Βουλευτή κ. Ε. Αντώνη, σελ.9766

2. Πρόταση του Προέδρου του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξιου Τσίπρα, για την εφαρμογή του άρθρου 44, παράγραφος 2, εδάφιο 2 του Συντάγματος, σχετικά με τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, σελ.9770

3. Αίτημα της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας και του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, να αναβληθούν οι συνεδριάσεις των Επιτροπών και της Ολομέλειας της 8/7/2010 ενόψει της απεργίας των Υπαλλήλων της Βουλής, σελ.9783

4. Δήλωση της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας ότι θα αποχωρήσει στη συζήτηση επί των άρθρων του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, σελ.9773

5. Αναίρεση της δήλωσης αποχώρησης της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, σελ. 9783

6. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ.9781, 9803, 9816, 9819

Β. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συζήτηση επί της αρχής και επί των άρθρων του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης: «Νέο Ασφαλιστικό Σύστημα και συναφείς διατάξεις. Ρυθμίσεις στις Εργασιακές Σχέσεις», σελ.9765

2. Κατάθεση Εκθέσεως Διαρκούς Επιτροπής.

Η Διαρκής Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων καταθέτει την Έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Περί Ιδρύσεως Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας», σελ.9766

3. Αιτήσεις ονομαστικής ψηφοφορίας από τους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας και του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, σελ.9788

4. Ονομαστική ψηφοφορία επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, σελ.9789

5. Επιστολικές ψήφοι επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, σελ.9789-9799

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί της πρότασης σχετικά με τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος:

ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ Ε., σελ. 9776
ΔΡΙΤΣΑΣ Θ., σελ. 9783
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α., σελ. 9779, 9780
ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ Γ., σελ. 9778
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π., σελ. 9776
ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ Β., σελ. 9776

Β. Επί της πρότασης για τη μη διεξαγωγή των συνεδριάσεων της Ολομέλειας και των Επιτροπών:

ΔΡΙΤΣΑΣ Θ., σελ. 9783

ΠΑΦΙΛΗΣ Α., σελ. 9774
ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ Φ., σελ. 9784

Γ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης:

ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ Ε., σελ. 9776
ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ Ι., σελ. 9817
ΑΝΤΩΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Π., σελ. 9781
ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ Μ., σελ. 9768
ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ Κ., σελ. 9805
ΓΕΙΤΟΝΑΣ Κ., σελ. 9813
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Α., σελ. 9820
ΔΡΙΤΣΑΣ Θ., σελ. 9783
ΖΗΣΗ Ρ., σελ. 9807
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α., σελ. 9779, 9780
ΚΑΝΤΕΡΕΣ Ν., σελ. 9765
ΚΑΡΥΔΗΣ Δ., σελ. 9782, 9783
ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ Α., σελ. 9767
ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ Π., σελ. 9811, 9812
ΚΟΥΤΜΕΡΙΔΗΣ Ε., σελ. 9812
ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ Γ., σελ. 9770, 9771, 9772
ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ Γ., σελ. 9821
ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ Μ., σελ. 9807
ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α., σελ. 9774, 9803, 9805, 9816, 9820

ΜΑΥΡΙΚΟΣ Γ., σελ. 9804, 9805
ΜΟΣΙΑΛΟΣ Η., σελ. 9803
ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ Κ., σελ. 9781
ΝΑΚΟΣ Α., σελ. 9777
ΝΑΝΟΣ Α., σελ. 9810
ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Β., σελ. 9814, 9815
ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Γ., σελ. 9784
ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ Ο., σελ. 9815, 9816
ΠΑΡΑΣΤΑΤΙΔΗΣ Θ., σελ. 9774, 9775
ΠΑΦΙΛΗΣ Α., σελ. 9772, 9774
ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ Φ., σελ. 9788
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α., σελ. 9773
ΣΑΛΑΓΙΑΝΝΗΣ Ν., σελ. 9818
ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ Σ., σελ. 9778
ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ Μ., σελ. 9819
ΣΤΑΣΙΝΟΣ Π., σελ. 9809
ΤΖΕΚΗΣ Α., σελ. 9766, 9767
ΤΖΗΚΑΛΑΓΙΑΣ Ζ., σελ. 9820, 9821
ΤΣΙΠΡΑΣ Α., σελ. 9769, 9770, 9772
ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Α., σελ. 9808, 9809
ΧΥΤΗΡΗΣ Τ., σελ. 9775, 9776

Δ. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π., σελ. 9803
ΝΙΩΤΗΣ Γ., σελ. 9816, 9819
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α., σελ. 9816, 9819
ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ Φ., σελ. 9781, 9803

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΞ'

Τετάρτη 7 Ιουλίου 2010 (απόγευμα)

Αθήνα, σήμερα στις, 7 Ιουλίου 2010 ημέρα Τετάρτη και ώρα 18.12' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του ΣΤ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΒΑΪΤΣΗ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΥ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί της αρχής και των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης: «Νέο Ασφαλιστικό Σύστημα και συναφείς διατάξεις, ρυθμίσεις στις εργασιακές σχέσεις».

Το λόγο έχει ο συνάδελφος από τη Νέα Δημοκρατία κ. Νικόλαος Καντερές για έξι λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΝΤΕΡΕΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σχέδιο νόμου που συζητούμε σήμερα είναι από τα πιο σημαντικά νομοσχέδια των τελευταίων ετών. Η Νέα Δημοκρατία σε ένα ιδιαίτερα βαρύ κλίμα για ολόκληρη την ελληνική κοινωνία έθεσε θέμα αντισυμβατικότητας στο συγκεκριμένο σχέδιο νόμου, αίτημα που απέρριψε η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ. Αναμένουμε τη γνωμοδότηση του Ελεγκτικού Συνεδρίου επί του τελικού κειμένου, για να δούμε αν και στην Ελλάδα θα επαναληφθεί αυτό που έγινε στη Ρουμανία και τη Λετονία.

Βρισκόμαστε σήμερα απέναντι σε μια γενική κατακραυγή του κόσμου, απέναντι στο πολιτικό σύστημα και τους πολιτικούς. Όσα βιώνει ο ελληνικός λαός αυτή την εποχή, η κακή ψυχολογική κατάσταση των εργαζομένων, η τεράστια ανασφάλεια που νιώθουν οι πολίτες, όλα αυτά είναι αποτέλεσμα της κακοδιαχείρισης και της αδιαφάνειας στον τρόπο λειτουργίας του κράτους. Καλύπτει τους συνταξιούχους και τους εργαζομένους που πλήρωναν χρόνια ολόκληρα τις εισφορές τους και τους λέτε ότι το σύστημα κατέρρευσε και κατά συνέπεια μειώνονται αποδοχές και συντάξεις.

Η Κυβέρνηση ανατρέπει με συνοπτικές διαδικασίες, χρησιμοποιώντας ως άλλοθι το περιβόητο «μνημόνιο», τα δικαιώματα που είχαν εδραιωθεί στην ασφάλιση και στην εργασία εδώ και δεκαετίες.

Ως Αντιπολίτευση έχουμε επανειλημμένα τονίσει ότι η Νέα Δημοκρατία κινούμενη στο πλαίσιο της υπευθυνότητας και της σοβαρότητας, θα εξετάζει με ιδιαίτερη προσοχή όλες τις αλλαγές που προτείνει η Κυβέρνηση. Δεν θα σταθούμε στο επικοινωνιακό παιχνίδι που έχει στήσει το ΠΑΣΟΚ που βρίσκεται αντιμέτωπο με εσωτερικές αντιδράσεις και προσπαθεί να διασφαλίσει τη συ-

νοχή της Κοινοβουλευτικής του Ομάδας.

Μπαίνοντας στην ουσία του σχεδίου νόμου, πρώτη κοινή διαπίστωση είναι ότι το παρόν σχέδιο νόμου φέρει τις πιο βίαιες και σαρωτικές ανατροπές που έχουν γίνει ποτέ και μάλιστα σε τόσο μικρό χρονικό διάστημα. Οι ρυθμίσεις που εισάγει αφορούν το εισόδημα των εργαζομένων, τη διάρκεια απασχόλησης μέχρι τη συνταξιοδότηση και τον οικογενειακό προγραμματισμό ολόκληρης της κοινωνίας. Καμμία, όμως, ρύθμιση δεν προβλέπεται που να αφορά την πολιτική που θα ακολουθήσει η χώρα για να απεγκλωβιστεί το ασφαλιστικό σύστημα από το τέλμα στο οποίο βρίσκεται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο θεσμός της κοινωνικής ασφάλισης είναι σε άμεση συνάρτηση με τους κοινωνικούς δείκτες. Με απλά λόγια, είναι η κρατική παρέμβαση στα ζητήματα κοινωνικής ευημερίας και κοινωνικής συνοχής. Όλοι συμφωνούμε ότι οι στρεβλώσεις και οι αδυναμίες που υπάρχουν σήμερα έχουν δημιουργηθεί από την κακοδιαχείριση και την καταστρατήγηση των νόμων, τις ρουσφετολογικές και συντεχνιακές αντιλήψεις που είχαν κατασπαταλήσει τους πόρους του ασφαλιστικού συστήματος.

Δεν θα σταθώ στο ποιος ευθύνεται περισσότερο ή λιγότερο για τη σημερινή κατάσταση. Όμως, θα αναφερθώ στις δύο πολύ σημαντικές παρεμβάσεις που πέρασε η Νέα Δημοκρατία, όταν βρισκόταν στην κυβέρνηση, το ν. 2084/92 και το ν.3655/2008. Αυτοί οι νόμοι, αν και δεν έλυσαν το ασφαλιστικό πρόβλημα της χώρας, του έδωσαν χρόνια ζωής και μια προοπτική βελτίωσης.

Σήμερα, έπρεπε να φτάσουμε εδώ για να παραδεχθούν όλοι ότι αυτοί οι νόμοι ήταν στη σωστή κατεύθυνση. Η Νέα Δημοκρατία στις όποιες μεταρρυθμίσεις δρομολόγησε, ακόμα και σε μεταρρυθμίσεις των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ, κινήθηκε πάντα με υπευθυνότητα και σοβαρότητα. Αντίθετα, σας θυμίζω τις έντονες αντιδράσεις του ΠΑΣΟΚ ως αντιπολίτευση, τόσο το 1992 όσο και το 2008.

Κύριοι συνάδελφοι, έρχεται σήμερα η Κυβέρνηση, την οποία απαρτίζουν εν πολλοίς τα ίδια στελέχη -που τότε φώναζαν και αποχωρούσαν από το Κοινοβούλιο να μην περάσει ο νόμος Πετραλιά- και μας παρουσιάζει ένα σχέδιο νόμου που προβλέπει να γυρίσει την Ελλάδα ασφαλιστικά και εργασιακά στο Μεσαίωνα. Κόβει δύο συντάξεις, επανεισάγει το ΛΑΦΚΑ επιβαρύνοντας τους συνταξιούχους με 3% έως 10% επί των αποδοχών τους, «παγώνει» μισθούς και συντάξεις για τουλάχιστον τρία χρόνια, αυξάνει τα όρια συνταξιοδότησης, σε μερικές περιπτώσεις για δεκαπέντε και πλέον χρόνια, περικόπτει δραματικά εκμηδενίζοντας σχεδόν τις επικουρικές συντάξεις, επανακαθορίζει τον τρόπο υπολογισμού των συντάξεων ξεκινώντας από μία βασική σύνταξη των 360 ευρώ και με ένα ποσοστό αναπλήρωσης 1,2%.

Η πραγματικότητα είναι αμείλικτη. Εξετάζοντας όλα τα παραπάνω δεδομένα, φαίνεται ότι η μείωση των συντάξεων θα είναι της τάξεως του 40%-60% για όλους. Άρα, ουσιαστικά, δεν πρόκειται για ασφαλιστική μεταρρύθμιση αλλά μάλλον για απομεταρρύθμιση. Η Κυβέρνηση εισάγει ουσιαστικά ένα μηχανισμό κατάργησης των συντάξεων. Αυτή είναι η αλήθεια. Πείτε την στον ελληνικό λαό με το όνομά της, όσο σκληρή κι αν είναι. Το ασφαλιστικό σύστημα, όπως διαμορφώνεται σήμερα με την πολιτική που εφαρμόζει το ΠΑΣΟΚ, τελικά θα παρέχει περισσότερα κίνητρα να το αποφύγει ο εργαζόμενος παρά να ενταχθεί σ' αυτό.

Υπάρχει πλέον ορατός κίνδυνος να έχουμε τεράστιο εύρος εισφοροαποφυγής και εισφοροδιαφυγής και μετακίνηση των εργαζομένων στην ιδιωτική ασφάλιση. Τελικά αναρωτιέμαι αν θα δημιουργήσετε ένα βιώσιμο σύστημα ασφάλισης ή θα στραφούμε όλοι, θέλοντας και μη, σε εναλλακτικές μορφές ιδιωτικής ασφάλισης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, σ' αυτούς τους εννέα μήνες η Κυβέρνησή σας μπορούσε να έχει κινηθεί με διαφορετικό τρόπο στο ασφαλιστικό, να κινηθεί αποτελεσματικά την εισφοροδιαφυγή και την αδήλωτη εργασία, να κινηθεί τις συνταγογραφήσεις και να μειώσει ακόμα περισσότερο τις δαπάνες υγείας, προχωρώντας σε μεγαλύτερη εξοικονόμηση πόρων.

Θα μπορούσατε, επίσης, να ενεργοποιήσετε το ν. 3586/2007, ο οποίος και αυτός είναι νόμος της Νέας Δημοκρατίας για την αξιοποίηση της κινητής και ακίνητης περιουσίας των ασφαλιστικών ταμείων. Ίσως έτσι να είχατε καταλάβει ότι δεν θα χρειαστεί να κοπούν οι συντάξεις ανθρώπων οι οποίοι σήμερα βρίσκονται στο όριο της φτώχειας.

Τίποτα από αυτά δεν κάνατε. Φέρατε στη Βουλή ένα ασφαλιστικό σχέδιο νόμου που δεν εξασφαλίζει τη βιωσιμότητα του συστήματος και που διαμελίζει την κύρια σύνταξη σε βασική και αναλογική, χωρίς να παρέχει καμμία εγγύηση για την αναλογική. Προχωράτε σε αλλαγές στα έτη ασφάλισης, στα όρια ηλικίας και στα ποσοστά αναπλήρωσης χωρίς την απαραίτητη τεκμηρίωση. Το σχέδιο νόμου που καταθέσατε έχει καθαρά εισπρακτικό χαρακτήρα και σε καμμία περίπτωση δεν συνδέεται με τις αναπτυξιακές ανάγκες της χώρας.

Για το λόγο αυτό η Νέα Δημοκρατία και εγώ προσωπικά το καταψηφίζουμε επί της αρχής.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πάρα πολύ το συνάδελφο από τη Νέα Δημοκρατία κ. Νικόλαο Καντερέ και για την τήρηση του χρόνου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να κάνω μια ανακοίνωση προς το Σώμα.

Στις 7 Ιουλίου 2010 η Διαρκής Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Περί Ιδρύσεων Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας».

Επίσης, ο Βουλευτής κ. Ευάγγελος Αντώνιος από τη Νέα Δημοκρατία ζητεί άδεια ολιγοήμερης απουσίας στο εξωτερικό για προσωπικούς λόγους για το διάστημα από 9/7/2010-13/7/2010.

Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Συνεπώς, η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Συνεχίζουμε τον κατάλογο των συναδέλφων Βουλευτών.

Το λόγο έχει ο κ. Άγγελος Τζέκης από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, ο οποίος έχει επίσης έξι λεπτά από του Βήματος.

Κυρία Τζέκη, έχετε το λόγο.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας έχει προειδοποιήσει τον εργαζόμενο λαό ότι η Κυβέρνηση ετοιμάζει ολομέτωπη επίθεση σε όποια δικαιώματα του έχουν απομείνει. Δικαιώματα κοινωνικά, ασφαλιστικά, εργασιακά και δημοκρατικά.

Παρατηρούμε, λοιπόν, με ιδιαίτερη βαρβαρότητα, με σκληρότητα και με ένα περίλυπο ύφος την Κυβέρνηση να λέει ότι συμπονεύει, ότι συμπάσχει με τον εργαζόμενο λαό, αλλά ότι αυτά τα μέτρα είναι απαραίτητα να παρθούν.

Έτσι, λοιπόν, με το σημερινό νομοσχέδιο ισοπεδώνονται εργασιακές και ασφαλιστικές κατακτήσεις δεκαετιών και προς πολλές πλευρές της Βουλής αναφερόμαστε και λέμε ότι αυτές οι κατακτήσεις δεν χαρίστηκαν από κανέναν. Κατακτήθηκαν και μάλιστα κατακτήθηκαν με θυσίες, με σκληρούς αγώνες, πολλές φορές αιματηρούς, των εργαζομένων και γενικότερα του εργατικού και λαϊκού κινήματος ενάντια σε νομικά θεσμικά πλαίσια αστικών κυβερνήσεων αλλά και δικτατοριών.

Έτσι, λοιπόν, αυτό το σχέδιο νόμου επιβάλλει βίαια τα σαραντα χρόνια δουλειάς με αύξηση των ορίων ηλικίας στα εξήντα πέντε και στα εβδομήντα χρόνια, συνδεδεμένα με το προσδόκιμο ζωής, δηλαδή να τιμωρηθεί ο λαός γιατί δεν πεθαίνει νωρίς, ώστε να πληρώνει λιγότερα το κράτος και ο εργοδότης, με απλά λόγια «να σας αδειάσει τη γωνιά».

Μειώνει τις συντάξεις του ιδιωτικού και δημόσιου τομέα κατά 40% και 50%. Κτυπάει τη μητρότητα, μη αναγνωρίζοντας το ρόλο της γυναίκας μέσα στο καπιταλιστικό σύστημα και πώς αυτό την αντιμετώπιζει.

Επιπλέον, υπάρχει το κτύπημα της πολύτεκνης οικογένειας και των ΑΜΕΑ. Αποχαρακτηρίζει βαριά και ανθυγιεινά επαγγέλματα. Επιβάλλει τον ΛΑΦΚΑ, που, όπως γνωρίζετε, κρίθηκε αντισυνταγματικός. Επαναφέρει τον εργασιακό Μεσαίωνα, τις συνθήκες «γαλέρας» για το σύνολο των εργαζομένων.

Αυξάνει το όριο απολύσεων. Μειώνει την αποζημίωση. Μειώνει τον καλύτερο μισθό σε νέους εργαζομένους από δεκαοκτώ έως είκοσι τεσσάρων ετών στα 590 ευρώ. Καθερώνει το απαράδεκτο καθεστώς της μαθητείας. Το επεκτείνει στο γενικό λύκειο, ούτως ώστε παιδιά και έφηβοι δεκαπέντε και δεκαοκτώ χρονών να πηγαίνουν στον εργοδότη και να παίρνουν τα 490 ευρώ, προκειμένου να συμπληρώσει η εργατική οικογένεια το λαϊκό της εισόδημα, γιατί εξαιτίας της εισοδηματικής σας πολιτικής αυτό μειώνεται.

Παράλληλα, βέβαια, περνάει μέσα στη συνείδησή του η εκμετάλλευση απέναντι στον εργοδότη και ότι πρέπει να σκύβει το κεφάλι, για να έχει αυτά τα 490 ευρώ. Εμείς τονίζουμε ότι αυτά πρέπει να φύγουν από τη μέση και να δημιουργείται εκείνο το περιβάλλον, ούτως ώστε ο νέος από τα δεκαπέντε μέχρι τα δεκαοκτώ να τελειώνει το σχολείο του.

Μάλιστα σε αυτό το σημείο αντιπαραθέτει και τους γονείς απέναντι στα παιδιά, διότι εκείνος ο εργοδότης έχει συμφέρον να απολύσει τον πενηντάρη και τον πενηνταπεντάρη, για να πάρει ένα φθινό εργατικό δυναμικό, προκειμένου να βγάλει ακόμη περισσότερα κέρδη. Έτσι βάζετε στην ίδια την οικογένεια το ένα μέλος εναντίον του άλλου. Καταργείτε, δηλαδή, στην ουσία τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας.

Βέβαια, αυτό το περίλυπο ύφος ας το σταματήσετε. Σταματήστε αυτό το θέατρο που παίζετε όλον αυτόν τον καιρό. Σταματήστε τους πολιτικούς θεατρινισμούς, ξεκινώντας από τον ίδιο τον Πρωθυπουργό και όλους τους άλλους, οι οποίοι τώρα κόπτονται δήθεν για το κοινωνικοασφαλιστικό.

Εγώ θα καταθέσω στα Πρακτικά τι έλεγε ο σημερινός Πρωθυπουργός, ως Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ και Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης στις 18 Μάρτη 2008 στο νόμο Πετραλιά.

Έλεγε, λοιπόν, αυτά τα οποία διάβασα προηγουμένως, ότι είναι ταξικά μέτρα και χτυπούν την κοινωνική ασφάλιση και τον εργαζόμενο λαό, ό,τι έχει προϋπολογίσει η οικογένεια και ο ασφαλισμένος με τη σύνταξη που παίρνει, με τα χρόνια που έπαιρνε. «Εσείς έρχεστε και τον ανατρέπετε όλον αυτό το χρόνο.» Έτσι έλεγε ο Πρωθυπουργός στη Νέα Δημοκρατία. «Χτυπάτε τη μητρότητα, ενώ αυξάνετε» έλεγε «κατά πέντε και δέκα χρόνια τα χρόνια εργασίας στις γυναίκες».

Μα και τώρα τα αυξάνετε κατά 15%. Μιλούσατε για τα ανθυγιεινά. Λέγατε ότι έτσι χτυπιούνται τα ανθυγιεινά και εσείς κάνετε τα ίδια. Πολύ περισσότερο, λέγατε προς τη Νέα Δημοκρατία ότι πρέπει να σταματήσει το παραμύθι της για την επικείμενη κατάρρευση του ασφαλιστικού συστήματος. Έτσι έλεγε η Νέα Δημοκρατία. Τα ίδια λέτε και εσείς. Τότε το ονομάζατε «παραμύθι» και κινδυνολογούσατε απαξιώνοντας το σύστημα.

Βέβαια λέγατε ότι αυτό διαψεύδεται και διαψεύδεται από τη μελέτη που παρήγγειλε η τότε κυβέρνηση στο Διεθνές Γραφείο Εργασίας. Εκείνη η μελέτη έλεγε ότι το σύστημα αντέχει για

πάνω από πενήντα χρόνια.

Στο ίδιο μήκος κύματος και ο κ. Λοβέρδος, που τότε ονόμαζε «ταξική» την πολιτική εκείνης της κυβέρνησης και από κοντά, βέβαια, η κ. Χριστοφιλοπούλου, που έλεγε ότι δεν θα εφαρμοστεί ποτέ εκείνο το νομοσχέδιο της Νέας Δημοκρατίας.

Τα καταθέτω στα Πρακτικά, για να αντιληφθεί ο εργαζόμενος λαός το παιχνίδι που παίζετε όλα αυτά τα χρόνια και οι δύο -αρχίζοντας ο ένας εκεί που τελειώνει ο άλλος- για να χτυπήσετε πραγματικά τα δικαιώματα του εργαζόμενου λαού, γιατί αυτό απαιτούν οι δυνάμεις του κεφαλαίου.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Άγγελος Τζέκης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Άλλωστε από το 1992, βάσει της καταστατικής συνθήκης της Ευρωπαϊκής Ένωσης που ψηφίσατε εδώ Νέα Δημοκρατία, ΠΑΣΟΚ και ο Συνασπισμός, έμπαινε το ζήτημα ότι έπρεπε να μειωθεί το μισθολογικό και το μη μισθολογικό κόστος, δηλαδή φθηνή εργατική δύναμη και απαλλαγή του κράτους και του εργοδότη από τις ασφαλιστικές εισφορές, ούτως ώστε να έχουν μεγαλύτερα κέρδη οι δυνάμεις του κεφαλαίου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Ακριβώς αυτό έγινε με το «Άσπρο Βιβλίο». Αυτό γίνεται και με την Πράσινη Βίβλο της Ευρωπαϊκής Ένωσης τώρα τελευταία, που απαιτεί να ανέβουν τα όρια συνταξιοδότησης και να μειωθεί η σύνταξη, γιατί συμβαδίζει με το προσδόκιμο ζωής.

Απευθυνόμενος στον κύριο Υφυπουργό, θέλω να πω το εξής: Κύριε Υφυπουργέ, εσείς εκείνη την εποχή δίνατε στοιχεία, ως Πρόεδρος της Ομοσπονδίας Εργαζομένων στα Ασφαλιστικά Ταμεία...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτής Αποστολάτος): Κύριε Τζέκη, σας παρακαλώ ολοκληρώστε, για να προλάβουν να μιλήσουν όλοι.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: ...που αποδεικνύουν την ορθότητα των πολιτικών επιχειρημάτων του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, ότι «ναι, το ασφαλιστικό σύστημα μπορεί να δώσει καλύτερες συντάξεις, ναι, μπορούν να χαμηλωθούν τα όρια συνταξιοδότησης, γιατί αυτό μπορεί να γίνει, αν εισπράξετε τη μεγάλη εισφοροδιαφυγή και αν δώσετε πίσω τα κλεμμένα, όπως λέει και το Ελεγκτικό Συνέδριο...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτής Αποστολάτος): Κύριε Τζέκη, δεν έχετε άλλο χρόνο.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Μισό λεπτό.

...που ήταν τελείως άτοκα στην Τράπεζα Ελλάδα -από εκεί τα άρπαζαν και τα έκαναν επενδύσεις- εάν δώσετε πίσω τα κλεμμένα από το Χρηματιστήριο και βέβαια από τα δομημένα ομόλογα της Νέας Δημοκρατίας.»

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτής Αποστολάτος): Σας ευχαριστούμε πάρα πολύ.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Η ταξική σας πολιτική μία ταξική απάντηση θα πάρει από το εργατικό λαϊκό κίνημα: Θα καταργήσει στην πράξη αυτό το απαράδεκτο ταξικό έγκλημα που φέρατε για ψήφιση μέσα στη Βουλή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτής Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ το Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Άγγελο Τζέκη.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Και εγώ σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτής Αποστολάτος): Ακολουθεί ο συνάδελφος από το Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό κ. Άγγελος Κολοκοτρώνης, Βουλευτής Θεσσαλονίκης, επίσης.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο για έξι λεπτά.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε ένα ασφαλιστικό νομοσχέδιο, που εκ προοιμίου είναι ανεφάρμοστο.

Είναι ανεφάρμοστο, διότι είναι σχεδιασμένο για μια εύρωστη αγορά εργασίας, με άφθονες και καλοπληρωμένες θέσεις εργασίας.

Είναι ανεφάρμοστο, διότι υπό τις παρούσες συνθήκες και με αυτές που διαφαίνεται ότι θα κυριαρχήσουν στα επόμενα χρό-

να η συμπλήρωση σαράντα ετών συνεχούς και αδιαλείπτου εργασιακού βίου είναι ο ορισμός της αναβλητικής αίρεσης.

Και αυτό διότι μέσα σε ένα ρευστό εργασιακό περιβάλλον, όπου η είσοδος στην αγορά εργασίας ξεκινά για πολλούς νέους στα εικοσιπέντε ή τριάντα χρόνια τους, όπου η υποαπασχόληση και γενικότερα οι ελαστικές μορφές εργασίας κερδίζουν συνεχώς έδαφος, όπου η ανεργία καλπάζει, όπου το φαινόμενο της αποβολής από την αγορά εργασίας των ατόμων άνω των πενήντα έως πενήντα πέντε ετών είναι μια οδυνηρή πραγματικότητα τα εχέγγυα που δίδονται στους ασφαλισμένους, ώστε να καταφέρουν να πάρουν πλήρη σύνταξη στα εξήντα πέντε είναι ανεπαρκή.

Παρ' όλα αυτά, όταν κάποιος κατορθώσει να πραγματοποιήσει ένα μακρύ εργασιακό βίο, θα καταλήξει να παίρνει μια πενιχρή σύνταξη στα όρια της φτώχειας, που θα υπολείπεται σημαντικά από τις εισφορές που κατέβαλε κάθε μήνα επί σαράντα συναπτά έτη. Σύμφωνα με τους πιο μέτριους υπολογισμούς, ο κάθε εργαζόμενος θα καταβάλει στο ασφαλιστικό του ταμείο πάνω από 300 χιλιάδες ευρώ, προκειμένου να εξασφαλίσει μία σύνταξη των 500, 600 ή 700 ευρώ.

Δημιουργείτε ένα επικίνδυνο περιβάλλον, διότι δεν δίνετε κίνητρο και δεν εξασφαλίζετε κανένα εχέγγυο στους εργαζομένους να ασφαλιζονται. Η εισφοροδιαφυγή και η ανασφάλιστη εργασία φοβούμαι ότι για πολλούς θα είναι μονόδρομος.

Βεβαίως και υπάρχει άμεσα πρόβλημα επιβίωσης των ασφαλιστικών ταμείων. Βεβαίως και απαιτούνται άμεσα μέτρα εξυγίανσης και εξορθολογισμού των δαπανών. Πράγματι, οι μεγάλες αποφάσεις πρέπει να παρθούν τώρα. Συμφωνούμε σε όλα αυτά.

Διαφωνούμε, όμως, στον τρόπο προσέγγισης και επίλυσης του προβλήματος. Πιστεύουμε ακράδαντα ότι δεν είναι το συνταξιοδοτικό που έφερε τα ασφαλιστικά ταμεία στα πρόθυρα της κατάρρευσης. Και φυσικά, κανένας σοβαρός αναλυτής δεν πιστεύει ότι το πρόβλημα των ταμείων θα λυθεί με το σφραγισμό των συντάξεων.

Γνωρίζετε πολύ καλά η Κυβέρνηση ότι για να προχωρήσουν και να πετύχουν τα μέτρα, απαιτείται η συναίνεση των πολιτών. Απαραίτητη προϋπόθεση γι' αυτό θα ήταν τα μέτρα να διέπονται από δικαιοσύνη και να δίνουν μία ελπίδα, μία προοπτική για έξοδο από την κρίση. Κανένα από αυτά τα δύο δεν πετύχατε. Δεν έχετε πείσει τον ελληνικό λαό ότι πρέπει να συνδράμει. Διότι ο πολίτης προκαλείται από την αδράνεια και την αναποφασιστικότητα της Δημόσιας Διοίκησης, καθώς έρχονται στο φως της δημοσιότητας σκάνδαλα, για τα οποία κανένας αρμόδιος δεν συγκινείται, κανένας υπεύθυνος δεν τιμωρείται.

Ένα δισεκατομμύριο ευρώ στοιχίζουν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στον ΟΓΑ οι παράνομες αναπηρικές συντάξεις που λαμβάνουν χιλιάδες ασφαλισμένοι, καθιστώντας τη χώρα μας πρωταθλήτρια, με διαφορά μάλιστα, στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Υπάρχουν ολόκληροι νομοί όπου το ποσοστό αναπηρίας φτάνουν ακόμη και στο 25%. Κάποιοι έβαλαν την υπογραφή τους κάτω από τις «μαϊμού» γνωματεύσεις. Τιμωρήθηκε κανείς; Όχι, βέβαια. Αποζημιώθηκε το ασφαλιστικό ταμείο; Θα ζητηθεί από τους δήθεν ανάπηρους να επιστρέψουν τα χρήματα, που δολίως απέσπασαν από τα ταμεία; Η πολιτεία είχε άγνοια και περίμενε το πόρισμα της Επιτροπής Εμπειρογνομητών, ώστε το Υπουργείο Εργασίας να προχωρήσει σε επανέλεγχο τριακοσίων πενήντα χιλιάδων αναπηρικών συντάξεων;

Είχατε, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, εννέα μήνες, ώστε να αποδείξετε ότι αντιμετωπίζετε με σοβαρότητα το ασφαλιστικό πρόβλημα, ξεκινώντας από την αντιμετώπιση φαινομένων που εξοργίζουν τους πολίτες, πριν τους ζητήσετε να δεχθούν τη λεηλασία των εισοδημάτων τους. Καταδικάζετε στη φτώχεια αδύναμους ανθρώπους, για να μπουν στα ταμεία 400.000.000 ευρώ, όταν ανέχεται τον ΟΣΕ να συνεχίζει να χρεώνει τον ελληνικό λαό με 3.000.000.000 ευρώ ημερησίως.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δεν είναι δυνατόν, κύριε Υπουργέ, να καταλύονται στοιχειώδεις κανόνες κοινωνικής δικαιοσύνης. Δεν είναι δυνατόν να εξομοιώνονται τα όρια ηλικίας για συνταξιοδότηση των πολυτέκνων με τους αγάμους. Τους εξομοιώσατε στο φορολογικό. Τους εξο-

μοιώνετε και στο ασφαλιστικό, τη στιγμή που το δημογραφικό πρόβλημα στη χώρα μας –ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε– τείνει να εξελιχθεί σε μάστιγα, αφού είμαστε η δεύτερη πιο γερασμένη χώρα του κόσμου. Είναι ανάληγτο και άδικο να καταργούμε στοιχειώδη δικαιώματα σε αυτή την τόσο ευαίσθητη και τόσο πολύτιμη κοινωνική ομάδα των πολυτέκνων.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Άγγελο Κολκορτώνη.

Σειρά έχει ως αγορητής ο συνάδελφος κ. Μιλτιάδης Βαρβιτσιώτης από τη Νέα Δημοκρατία.

Έχετε το λόγο, κύριε Βαρβιτσιώτη, για έξι λεπτά.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζούμε το απόλυτο ψέμα του ΠΑΣΟΚ. Και ζούμε το απόλυτο ψέμα του ΠΑΣΟΚ, γιατί από το «λεφτά υπάρχουν» έχουμε πάει στο «λεφτά υπήρχαν», αλλά δεν μας είπατε πότε κάνατε τον έναν και πότε κάνατε τον άλλο υπολογισμό.

Γιατί δεν μπορεί να έχετε βγει τόσο αφελώς να λέτε ότι «λεφτά υπάρχουν», να μην έχετε δανειστεί τη στιγμή που έχετε τη δυνατότητα -παρ' ό,τι έχετε ανακαλύψει τη δημοσιονομική τρύπα, την οποία εμείς σας λέγαμε και εσείς δεν θέλατε να πιστέψετε- και σήμερα, να έρχεται ο Πρωθυπουργός και να λέει «λεφτά υπήρχαν». Άμα υπήρχαν, τι τα έκανε; Τι τα κάνατε;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν σήμερα στα έδρανα της Κυβέρνησης καθόταν η Νέα Δημοκρατία και προσπαθούσε να περάσει μόνο τις διατάξεις που περνάτε για τις μητέρες, απ' έξω θα καϊγόταν ο τόπος. Αυτή είναι η αλήθεια! Και είναι αλήθεια ότι σήμερα περνάτε ένα βάρβαρο, απάνθρωπο, αντεργατικό νομοσχέδιο, το οποίο δεν θα δώσει και λύση στο ασφαλιστικό πρόβλημα. Και δεν θα δώσει λύση στο ασφαλιστικό πρόβλημα, γιατί δεν κάνατε τίποτα απ' αυτά τα οποία λέγατε ότι θα κάνατε.

Όταν περάσαμε το προηγούμενο ασφαλιστικό νομοσχέδιο, με τα βάσανα και τους κόπους και τις δυσκολίες των καθημερινών διαδηλώσεων και μειώσαμε τα ταμεία από εκατόν τριάντα σε δεκατρία, μας λέγατε ότι χρειάζονται τρία ταμεία στη χώρα. Τρία ταμεία! Και μάλιστα, όχι μόνο καταψήφισατε όλες τις διατάξεις, την επόμενη φέρατε και πρόταση μομφής ενάντια στην κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας για εκείνο το ασφαλιστικό νομοσχέδιο.

Σήμερα κάνετε τρία ταμεία; Γιατί δεν λέτε στον ελληνικό λαό πόσα ταμεία κάνετε; Πόσα κρατάτε; Δεν κρατάτε την αυτοτέλεια πολλών άλλων ταμείων; Δεν είναι παραπάνω από τρία τα ταμεία που δημιουργείτε; Γιατί και τότε λέγατε ψέματα; Γιατί και σήμερα δεν τολμάτε να κάνετε αυτά για τα οποία είχατε δεσμευθεί;

Και να σας πω κάτι, κύριε Υπουργέ; Αν είχατε πραγματικά διάθεση να περικόψετε τις σπατάλες και τις δαπάνες στο ασφαλιστικό μας σύστημα, θα είχατε ακολουθήσει μια άλλη πολιτική. Και θα είχατε ακολουθήσει μια πολιτική η οποία θα είχε στόχο τον περιορισμό της σπατάλης στην ιατροφαρμακευτική κάλυψη. Γιατί εκεί είμαστε πρωταθλητές στη σπατάλη, στα νοσήλια και στα έξοδα των φαρμάκων, αφού σήμερα οι Έλληνες είναι οι ασθενείς που παίρνουν τα περισσότερα φάρμακα στην Ευρώπη.

Και ξέρετε τι απλό θα είχατε κάνει; Θα είχατε κάνει το απλό ηλεκτρονικό σύστημα. Θα το είχατε επιβάλει, ήδη. Δεν είναι δύσκολο. Προσωπικά έχω προσπαθήσει να πείσω για την αναγκαιότητα αυτού όλους τους προηγούμενους Υπουργούς Απασχόλησης και της δικιάς μου Κυβέρνησης και δικηγότος του ΙΚΑ. Και, παράλληλα, θα προχωρούσατε και σε κάτι άλλο: θα σπάζατε τις συσκευασίες των φαρμάκων. Σήμερα, κάθε φορά που συνταγογραφείται ένα φάρμακο σε έναν ασθενή και έστω ότι χρειάζεται δύο ή τρεις ή τέσσερις δόσεις του συγκεκριμένου φαρμάκου, δεν αγοράζει τόσες από το φαρμακείο. Ολόκληρο πακέτο αγοράζει, με πολλαπλάσιες μερίδες.

Κι όμως, δεν τολμάτε να προχωρήσετε σε αυτό, γιατί δεν τολμάτε πραγματικά να τα βάλετε με το καρτέλ των φαρμακευτικών εταιρειών. Προτιμάτε να τα βάλετε με τις μητέρες. Προτιμάτε να τα βάλετε με ανθρώπους που έχουν φτάσει ένα βήμα πριν από τη σύνταξη και σήμερα ανατρέπεται ο οικογενειακός τους και προσωπικός τους προγραμματισμός. Τα βάζετε με τους χαμηλοσυνταξιούχους, που τους δίνετε, πλέον, μόνο επίδομα διαβίωσης

και όχι σύνταξη.

Θα είχατε κάνει και κάτι άλλο. Σήμερα, οι οργανισμοί κοινωνικής ασφάλισης στη χώρα διαθέτουν δύο χιλιάδες τετρακόσια ενενήντα ακίνητα. Θα τα είχατε αξιοποιήσει. Θα σας πω χαρακτηριστικά και μόνο για το ΙΚΑ. Το ΙΚΑ της Γλυφάδας σήμερα βρίσκεται σε δύο πανάκριβα ακίνητα, ένα στην παραλιακή λεωφόρο και ένα στην οδό Ζησιμοπούλου, όπου βρίσκονται όλες οι καφετέριες και τα ενοίκια είναι εξαιρετικά υψηλά. Και τα δύο αυτά ακίνητα, τα οποία νοικιάζει το ΙΚΑ, υπερσύγχρονα, κοστίζουν μια περιουσία και βρίσκονται και μακριά από τους ασφαλισμένους του, που ζουν σε άλλη περιοχή της πόλης.

Κύριε Υπουργέ, νομίζω ότι υπάρχει πολύ μεγάλο περιθώριο να περικόψετε από τις σπατάλες του συστήματος, αντί να περικόψετε από αυτά που παίρνουν οι πολίτες στην τσέπη. Και με τις διορθώσεις, οι οποίες είναι άτολμες και στην πλειοψηφία τους αδιόριστες, δεν πρόκειται να το πετύχετε. Πρέπει να προχωρήσετε σ' αυτόν τον περιορισμό της σπατάλης, να σπάσετε επιτέλους τη συσκευασία του φαρμάκου, να κάνετε το ηλεκτρονικό σύστημα κι αφήστε ελεύθερο όποιον γιατρό θέλει να συμβληθεί με τα ταμεία, να συνταγογραφεί και να ελέγχεται ηλεκτρονικά και ο γιατρός και ο ασφαλισμένος και ο φαρμακοποιός, για να δούμε πραγματικά πού πηγαίνουν τα λεφτά.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Μιλτιάδη Βαρβιτσιώτη από τη Νέα Δημοκρατία.

Στο σημείο αυτό θα μιλήσει ο Αρχηγός της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ, ο Πρόεδρος κ. Αλέξης Τσίπρας.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνταξιοσυντονιστικού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Ευχαριστώ κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζούμε ταυτόχρονα στιγμές οδυνηρές, δραματικές, τραγικές θα έλεγε κανείς, αλλά και ιστορικές. Με το παρόν νομοσχέδιο η Κυβέρνηση έρχεται να θεομοθετήσει την κοινωνική βαρβαρότητα. Κι επειδή δεν έχει νόημα να μιλάμε με συνθήματα, θα ήθελα εισαγωγικά να καταθέσω δύο παραδείγματα.

Πρώτο παράδειγμα. Γυναίκα στο δημόσιο με ανήλικο παιδί, πρωτοασφαλισμένη ανάμεσα στο 1982 και το 1993, που με το παρόν σύστημα θεμελιώνει στα πενήντα έτη της –μόλις κλείσει τα 50 έτη– το 2013 συνταξιοδοτικό δικαίωμα, με το καινούριο σύστημα θα πρέπει να φύγει στα εξήντα πέντε έτη της. Αντί να φύγει το 2013, θα πρέπει να φύγει το 2028. Τρώει, δηλαδή, στο κεφάλι δεκαπέντε επιπλέον χρόνια.

Δεύτερο παράδειγμα. Οι Έλληνες εργαζόμενοι δυστυχώς κατά μέσο όρο καταφέρνουν να συγκεντρώσουν στον εργασιακό τους βίο περίπου επτάμισι χιλιάδες ένσημα, που αντιστοιχούν περίπου σε εικοσιπέντε έτη εργασίας. Είναι οι τελευταίοι στην Ευρώπη λόγω της ανεργίας και της μαύρης εργασίας. Αυτό σημαίνει ότι το ανταποδοτικό κομμάτι της σύνταξης, όπου υπάρχει ποσοστό αναπλήρωσης περίπου 1,05% στα είκοσι πέντε χρόνια, μας δίνει περίπου 26% ποσοστό αναπλήρωσης. Μαζί με τη βασική σύνταξη πάει στο 45% άντε στο 50% του συντάξιμου μισθού, ο οποίος βεβαίως υπολογίζεται όχι στα τελευταία χρόνια, αλλά στο σύνολο του εργασιακού βίου. Δηλαδή με το καινούριο σύστημα θα παίρνομε συντάξεις κάτω από το μισό απ' ό,τι με το παλιό σύστημα.

Με δυο λόγια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το παρόν νομοσχέδιο η Κυβέρνηση έρχεται να καταργήσει κοινωνικές κατακτήσεις δεκαετιών, να ξεμπερδέψει με την έννοια της κοινωνικής αλληλεγγύης και να υιοθετήσει τον πυρήνα της νεοφιλελεύθερης σκέψης, που είναι η έννοια της ατομικής ευθύνης. Και το οξύμωρο είναι ότι όλα αυτά τα υπερασπίζετε πολλοί από εσάς –σίγουρα ο Υπουργός, τον οποίο είχα την τύχη να ακούσω στην ομιλία του πριν– όχι στη βάση των επιταγών του μνημονίου, που κατά τα άλλα υποτίθεται ότι είναι και έξω από την ιδεολογία σας, αλλά τα υπερασπίζετε ως αναγκαίες και κοινωνικά δίκαιες επιλογές.

Και αναρωτιέμαι: Πόσο βαθιά μπορεί να είναι τελικά η ιδεολογική σας μετάλλαξη και πόση απόσταση τελικά μπορεί να έχει ο σοσιαλισμός από τη βαρβαρότητα;

Υποστηρίζετε, κύριε Υπουργέ, στην ομιλία σας ότι φταίει η γήρανση του πληθυσμού και μάλιστα μας επιτεθήκατε λέγοντας ότι εξαιτίας της γήρανσης του πληθυσμού υπάρχει κι έλλειψη εργατικού δυναμικού. Τελικά τι συμβαίνει ακριβώς; Υπάρχει ανεργία στο 18%, 20%, όπως μας είχατε πει εσείς πριν από κάποιους μήνες απ' αυτό το βήμα ή υπάρχει έλλειψη εργατικού δυναμικού; Υπάρχουν χιλιάδες, ίσως κι ένα εκατομμύριο, μετανάστες που ζητάνε δουλειά στη χώρα μας ή υπάρχει έλλειψη εργατικού δυναμικού;

Ακουσα επίσης να μας κάνετε κριτική επειδή τάχα μου εμείς η Αριστερά υπερασπιζόμαστε ένα σύστημα, το οποίο έχει καταρρεύσει.

Κύριε Υπουργέ, δεν περίμενα ότι θα φθάσετε στο σημείο να κατηγορείτε την Αριστερά γιατί εσείς –εννοώ οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας, που κυβέρνησαν όλα αυτά τα χρόνια τον τόπο- οδήγησαν το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας στο χείλος του γκρεμού. Εσείς το έχετε καταρρεύσει, το έχετε φτάσει στην κατάρρευση. Εσείς και οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας μαδίσσατε το ασφαλιστικό σύστημα με την κλοπή των αποθεματικών των ασφαλιστικών ταμείων, με το σκάνδαλο του χρηματιστηρίου και με την κλοπή των αποθεματικών προκειμένου να τα τζογάρετε στο Χρηματιστήριο προεκλογικά για να ανέβουν οι δείκτες, με τα δομημένα ομόλογα.

Και θα πούμε για μία ακόμη φορά κι ας μαλλιάσει η γλώσσα μας, ότι το πρόβλημα του ασφαλιστικού συστήματος δεν είναι ότι δίνει πολλά. Οι συντάξεις που παίρνουν οι Έλληνες είναι από τις χαμηλότερες κατά μέσο όρο σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση. Το πρόβλημα του συστήματος είναι ότι μαζεύει λίγα. Δεν είναι πρόβλημα παροχών. Είναι πρόβλημα εισφορών. Το έχουν πει άλλωστε αυτό εδώ και μία δεκαετία οι μελέτες του Ινστιτούτου Εργασίας της ΓΣΕΕ, αλλά εσείς επιμένετε να μην ακούτε και στην ουσία να σπρώχνετε τον κόσμο στην ιδιωτική ασφάλιση, στην ιδιωτική αγορά, όπου ανερχομένων χιλιάδες συμπολίτες μας να έχουν την τύχη των ασφαλισμένων στην «ΑΣΠΙΣ ΠΡΟΝΟΙΑ».

Και θέλω να σας πω κάτι, το οποίο θα πρέπει να το καταλάβετε. Με την επιμονή σας σ' αυτήν την πολιτική, σ' αυτό το νομοσχέδιο κι εσείς ως Υπουργός, αλλά κι η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ –γιατί έχετε δίκιο, ακολουθείτε την πολιτική της Κυβέρνησης, δεν είναι προσωπική επιλογή- θα καταγραφείτε στην ιστορία ως η Κυβέρνηση κι ο Υπουργός που διέλυσαν το ασφαλιστικό σύστημα και τις εργασιακές σχέσεις στη χώρα. Διότι εδώ έχουμε αλλαγή της δομής και του χαρακτήρα του δημόσιου συστήματος κοινωνικής ασφάλισης, έχουμε αντικατάσταση της καλύτερης σύνταξης από ένα προνοιακό επίδομα στην πραγματικότητα. Διότι τα 360 ευρώ μηνιαίως δεν είναι κατοχύρωση μιας αξιοπρεπούς σύνταξης, όπως λέτε, εκτός αν πρέπει να επανακαθορίσουμε τον όρο της αξιοπρέπειας. Διότι στην πραγματικότητα αποσύρεται το κράτος από τη συνταγματική του υποχρέωση για τριμερή χρηματοδότηση της κοινωνικής ασφάλισης, αυξάνονται τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης και προχωράμε βεβαίως και σε μια πλήρη διάλυση και κατεδάφιση των εργασιακών σχέσεων, καταργώντας τη δυνατότητα των συνδικάτων να προσφεύγουν μονομερώς στη διαιτησία. Στην πραγματικότητα μας επιστρέφει πίσω στη δεκαετία του '20.

Καταθέτω για τα Πρακτικά τον ν. 2112/1920. Ένα νόμο, κύριοι της Κυβέρνησης, που αφορά τις απολύσεις στον ιδιωτικό τομέα και τις αποζημιώσεις, που δεν τόλμησαν να πειράξουν για πάνω από ενενήντα χρόνια κυβερνήσεις και κυβερνήσεις, δύο δικτατορίες, του Μεταξά και του Παπαδόπουλου και ούτε καν οι κατοχικές κυβερνήσεις. Και τολμάτε εσείς να τον αλλάξετε. Αυτόν το νόμο τολμάτε εσείς εδώ να τον ανατρέψετε, απελευθερώνοντας τις απολύσεις και μειώνοντας τις αποζημιώσεις. Στην ουσία, επιτίθεστε στο σκληρό πυρήνα των εργασιακών σχέσεων. Ανατρέπετε το περιεχόμενο δύο πυλώνων του Εργατικού Δικαίου: τις απολύσεις και τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξιος Τσίπρας καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα νόμο, ο οποίος βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Η κατάργηση του κατώτατου μισθού, η ευθεία παρέμβαση στις

συλλογικές διαπραγματεύσεις με την ουσιαστική κατάργηση του οργανισμού μεσολάβησης και διαιτησίας, η αύξηση του ορίου των απολύσεων και η μείωση της αποζημίωσης λόγω απόλυσης και η καταβολή της μάλιστα όχι άμεσα αλλά σε δόσεις, είναι πολιτική, όχι θάτσερική, ακόμη χειρότερη από της Θάτσερ.

Είναι κατεδάφιση της κοινωνίας. Επιτρέψτε μου να σας πω ότι οι ντρίπλες που κάνετε το τελευταίο διάστημα και οι διαφοροποιήσεις πιθανόν να βρίσκουν επικοινωνιακό έδαφος στην Κοινοβουλευτική Ομάδα- θα το δούμε αυτό- αλλά δεν βρίσκουν στην κοινωνία.

Και θα ήθελα να σας πω ότι όπως αποδεικνύεται τόσο από τον υπολογισμό των συντάξεων από το ΙΚΑ όσο και από την τεκμηρίωση του Ινστιτούτου Εργασίας της ΓΣΕΕ το τελικό ποσό της ανταποδοτικής αναλογικής σύνταξης που η Κυβέρνηση προσδιορίζει στο 48% μετά από σαράντα χρόνια εργασίας πέφτει στο 40%. Καταθέτω τις παρατηρήσεις της ΓΣΕΕ στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ κ. Αλέξιος Τσίπρας καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Και μάλιστα 40% του συντάξιμου μισθού, ο οποίος βεβαίως υπολογίζεται σε όλον τον εργάσιμο βίο. Κύριε Υπουργέ, σας έχω ακούσει πολλές φορές στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης να δίνετε παραδείγματα ότι θα εξασφαλίσει μια σύνταξη αξιοπρεπής στα 1200 ευρώ. Πού τα βρήκατε αυτά τα παραδείγματα και διαρκώς παραπλανητικά τα επαναφέρετε; Ποιος θα έχει συντάξιμο 1200 ευρώ, τουλάχιστον από την δική μου γενιά;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Κυβέρνησης το χειρότερο είναι πως αυτές τις αντικοινωνικές σας επιλογές τις προωθείτε τσαλαπατώντας το Σύνταγμα της χώρας, αλλοιώνοντας την κοινοβουλευτική δημοκρατία. Μετατρέψατε το Κοινοβούλιο με το κοινοβουλευτικό πραξικόπημα της 27ης Μαΐου σε λέσχη συζητήσεων, δίνοντας εν λευκώ την αρμοδιότητα στον Υπουργό Οικονομικών να υπογράψει ό,τι σύμβαση θέλει. Και πραγματικά πρέπει να μας απαντήσετε σε ένα καίριο ερώτημα. Αναγνωρίζετε το Σύνταγμα της χώρας ή μήπως θεωρείτε το μνημόνιο ομηρίας και υποτέλειας που υπογράψατε με την τρόικα ως υπέρτατο του Συντάγματος;

Σήμερα το πρωί είχα την τύχη να επισκεφθώ τον Πρόεδρο του Ελεγκτικού Συνεδρίου ο οποίος με ενημέρωσε ότι στη συνεδρίαση του Ελεγκτικού Συνεδρίου, ανωτάτου γνωμοδοτικού και δικαιοδοτικού δικαστηρίου της χώρας, στις 30 Ιουνίου, η ολομέλειά του ομοφώνως απεφάνθη ότι μια σειρά από τις διατάξεις του νομοσχεδίου είναι αντισυνταγματικές. Είναι κόντρα στο Σύνταγμα. Πρωτοφανές. Δεν έχει ξανασυμβεί αυτό. Αλλά δεν σας είδα, κύριε Υπουργέ, εσάς έναν έγκριτο συνταγματολόγο –να μην ήσασταν κιόλας- να ιδρώνει το αυτί σας γι' αυτό.

Πέρα από το Ελεγκτικό Συνέδριο είχαμε τις ενστάσεις που διατύπωσε η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής. Είχαμε και την Εθνική Επιτροπή για τα δικαιώματα του ανθρώπου, η οποία σε μια έκθεση -καταπέλτη, την οποία παρουσίαζε τις μέρες εκείνες που ετοιμαζόσασταν να φέρετε τις αλλαγές στα εργασιακά με προεδρικό διάταγμα, απεφάνθη ότι το προεδρικό διάταγμα, το οποίο ετοιμάζατε και το πήρατε πίσω βεβαίως μέσα στην γενική κατακραυγή, ήταν καταφανώς αντισυνταγματικό. Καταθέτω και την έκθεση της Εθνικής Επιτροπής Δικαιωμάτων του Ανθρώπου στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, κ. Αλέξιος Τσίπρας καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Δεν είναι πολύ, κύριε Υπουργέ, κύριε Λοβέρδε, τρία στα τρία; Τρία στα τρία. Τρίποντο αντισυνταγματικότητας.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Απαντήσαμε.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Δεν ξέρω αν απαντήσατε χθες, κύριε Υπουργέ. Ξέρω ότι οι απαντήσεις που δίνετε δεν μπορούν να πείσουν τον μέσο Έλληνα πολίτη. Υπο-

ψιάζομαι ότι δεν μπορούν να πείσουν ούτε τους Βουλευτές της Συμπολίτευσης.

Αλλά, βεβαίως, έχετε λόγους να μην ανησυχείτε διότι ο Πρωθυπουργός της χώρας με συνέντευξή του στην «ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ» σας ξεπέρασε κατά πολύ λέγοντας το αμίμητο για Πρωθυπουργό κυρίαρχης χώρας ότι δεν μπορεί να κατανοήσει για ποιο λόγο μπορεί το δικό μας Σύνταγμα να εμποδίζει κάτι που κατ' αυτόν είναι απολύτως λογικό και ότι συμβαίνει σε πολλές άλλες χώρες της Ευρώπης. Ναι, αλλά είναι στην Ελλάδα Πρωθυπουργός ο κ. Παπανδρέου. Δεν είναι σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Και μέχρι να αλλάξουν όλοι χώρα πρέπει να τηρούμε αυτό το Σύνταγμα και τους νόμους. Και έχει δώσει αγώνες αυτός ο λαός για την τήρηση του Συντάγματος. Κάποιες δύσκολες εποχές υπήρξε ολόκληρο κίνημα, το 114, για την υπεράσπιση του Συντάγματος της χώρας. Σήμερα βεβαίως δεν έχει 114 άρθρα αλλά παραμένει το ακροτελεύτιο άρθρο, το 120, να λέει πως εναπόκειται η τήρηση του Συντάγματος στον πατριωτισμό των Ελλήνων.

Εμείς, λοιπόν, θα συνεχίσουμε να επικαλούμαστε συνεχώς το Σύνταγμα, κύριε Υπουργέ. Για δεύτερη φορά, λοιπόν, μέσα σε δυο χρόνια για το ίδιο θέμα, για ένα μέγα κοινωνικό ζήτημα, όπως είναι η διάλυση του ασφαλιστικού συστήματος και, βεβαίως, συν αυτού και το θέμα των εργασιακών σχέσεων, επικαλούμαστε απ' αυτό εδώ το Βήμα το άρθρο 44, παράγραφος 2, εδάφιο 2 του Συντάγματος και ζητάμε να κινηθούν διαδικασίες, προκειμένου ένα τόσο μεγάλη κοινωνικής σημασίας ζήτημα να τεθεί στην κρίση του ελληνικού λαού.

Σύμφωνα, λοιπόν, με το άρθρο 44, παράγραφος 2, εδάφιο 2 «δημοψήφισμα προκηρύσσεται από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας με διάταγμα και για ψηφισμένα νομοσχέδια που ρυθμίζουν σοβαρό κοινωνικό ζήτημα, εκτός από τα δημοσιονομικά, εφόσον αυτό αποφασιστεί ύστερα από τα 3/5 του συνόλου των Βουλευτών και ύστερα από πρόταση των 2/5 του συνόλου και όπως ορίζει ο Κανονισμός της Βουλής και ο νόμος για την εφαρμογή της παραγράφου αυτής».

Απευθυνόμαστε, λοιπόν, στα κόμματα της Αντιπολίτευσης που καταψήφισαν το μνημόνιο και τη δανειακή σύμβαση, καθώς και στους ανεξάρτητους Βουλευτές που έπραξαν το ίδιο, απευθυνόμαστε όμως και ειδικότερα στους Βουλευτές της Συμπολίτευσης που τούτες τις μέρες είναι βέβαιο ότι έρχονται σε αντίθεση με τη συνειδήσή τους και τους ζητούμε μέχρι την ψήφιση του νόμου να μας απαντήσουν αν αποδέχονται την πρότασή μας.

Και ήθελα να σας υπενθυμίσω -ειδικότερα απευθύνομαι στους Βουλευτές της Συμπολίτευσης οι οποίοι πιθανώς να βιαστούν να αντιδράσουν- ότι αντίστοιχη πρόταση καταθέσαμε απ' αυτό εδώ το Βήμα πριν από δύο χρόνια στο ασφαλιστικό νομοσχέδιο Πετραλιά θεωρώντας ότι είναι μια βάνουση κακοποίηση, διάλυση του ασφαλιστικού συστήματος. Και τότε σας θυμίζω είχε σπειύσει ο κ. Παπουτσής, ο σημερινός -και τότε νομίζω- Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος και είχε χαιρετίσει αυτή την πρόταση. Την είχε βρει εξαιρετικά ενδιαφέρουσα και συμφωνούσε. Σας παραπέμπω στα Πρακτικά της Βουλής.

Και, βεβαίως, αν τότε υπήρχε μια φορά λόγος να απευθυνόμαστε στους Έλληνες πολίτες σήμερα υπάρχουν εκατό φορές γιατί είναι εκατό φορές χειρότερος αυτός ο νόμος από τον αντίστοιχο νόμο Πετραλιά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό και ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Πιστεύω, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και απευθύνομαι ιδιαίτερα στους Βουλευτές της Συμπολίτευσης ότι σήμερα κανένας από εμάς δεν έχει το δικαίωμα να καταδικάσει την ελληνική κοινωνία στην ανασφάλεια, στην ανεργία, στη νέα φτώχεια. Τουλάχιστον, πρέπει να δώσουμε το δικαίωμα στους ίδιους τους πολίτες να αποφασίσουν για το μέλλον τους. Έξω μας παρακολουθούν έξι εκατομμύρια εργαζόμενοι, συνταξιούχοι. Ξαν αυτή τη εργαζόμενη μητέρα ανήλικου παιδιού που έστειλε επιστολή στις πενήντα μία-αν δεν κάνω λάθος- Ελληνίδες Βουλευτίνες και τους ζητά να μην εκδικηθούν τη μητρότητα. Πρέπει να της δώσουμε μια ευκαιρία να απαντήσει η ίδια αν αποδέχεται αυτό το νομοσχέδιο. Πρέπει να δώσουμε μια ευκαιρία να εκ-

φράσει την άποψή του κάθε νέος που αντί για εργασία του υποσχεστε μαθητεία. Πρέπει να δώσετε την ευκαιρία και το λόγο στους συνταξιούχους αυτής της χώρας που κόβονται οι συντάξεις τους να αποφανθούν οι ίδιοι για το μέλλον τους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Δυο λεπτά έχουν περάσει, κύριε Τσίπρα.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Σας καλούμε λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλων των πτερυγών της Βουλής να σταθείτε στο ύψος των περιστάσεων. Πάνω απ' όλα να ψηφίσετε με βάση τη συνείδηση και την καρδιά και όχι με βάση τις πιέσεις που είναι βέβαιο ότι δέχετε στα κομματικά γραφεία. Να αισθανθείτε την πίεση της κοινωνίας και του κόσμου. Του κόσμου που θέλει να ζει με αξιοπρέπεια και τούτη την ώρα ζητά και περιμένει από τους εκπροσώπους του να τον υπερασπιστούν.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε και εμείς για τον ωραίο λόγο σας.

Ο Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, κ. Γεώργιος Κουτρουμάνης έχει το λόγο για 9 λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Έχω την αίσθηση ακούγοντας και τον κ. Τσίπρα ότι δεν έχει γίνει κατανοητό σε πολλούς συναδέλφους σ' αυτήν την Αίθουσα και έξω απ' αυτήν την Αίθουσα -και πώς θα μπορούσε να έχει γίνει κατανοητό σε ανθρώπους που δεν ασχολούνται με τα προβλήματα όσο είμαστε υποχρεωμένοι εμείς να ασχολούμαστε- το μεγάλο πρόβλημα που έχει δημιουργηθεί σ' αυτήν τη χώρα και την κατάσταση που καλούμαστε να αντιμετωπίσουμε.

Η διάλυση του ασφαλιστικού συστήματος, η χρεοκοπία του ασφαλιστικού συστήματος είναι μπροστά μας. Δεν είναι ούτε το 2011 ούτε το 2015 ούτε το 2025 που προβλέπταν οι μελέτες που είχαμε στα χέρια μας πριν από πέντε χρόνια. Ήταν αμφίβολο αν θα μπορούσαμε να πληρώσουμε συντάξεις το Μάιο και τον Ιούνιο στους δύο μεγάλους ασφαλιστικούς οργανισμούς, το ΙΚΑ και τον ΟΑΕΕ, που πέρυσι χρειάστηκε να χρηματοδοτηθούν με 2,5 δισεκατομμύρια ευρώ και φέτος θα χρειαζόντουσαν τα δύο αυτά Ταμεία 3,5 δισεκατομμύρια ευρώ και τον επόμενο χρόνο 5,2 δισεκατομμύρια ευρώ. Και αυτά τα χρήματα είναι δανεικά πλέον και είναι δανεικά με όρους δυσβάσταχτους για τη χώρα μας.

Αναφερθήκατε, κύριε Πρόεδρε, στο θέμα της αναπλήρωσης των συντάξεων. Μια απλή αριθμητική πράξη, ότι ο συντελεστής είναι 1,5% για όσους συμπληρώνουν σαράντα χρόνια, δείχνει ότι 40 επί 1,5% -είπατε και για τα σαράντα- είναι 60%, χωρίς τη βασική σύνταξη. Μαζί με τη βασική σύνταξη στα σαράντα χρόνια υπερβαίνουμε πάντοτε το 70% ποσοστό αναπλήρωσης.

Για τα είκοσι πέντε χρόνια ποτέ δεν είχαμε αναπλήρωση στο 70% ή στο 80%. Πάντοτε ο συντελεστής αναπλήρωσης υπολογίζεται στα τριάντα πέντε χρόνια ασφάλισης. Και, βέβαια, γι' αυτές τις συντάξεις στις οποίες αναφερθήκατε, τις χαμηλές συντάξεις, υπάρχουν αυξήσεις που είναι και 10% και 20% και 25% και 30%.

Για μεγάλες συντάξεις, κυρίως για μεγάλα εισοδήματα, για εργαζόμενους που έχουν υψηλά εισοδήματα και έχουν λίγα χρόνια ασφάλισης, δεκαπέντε ή είκοσι, υπάρχουν μειώσεις. Πράγματι, δεν αποκρύψαμε τίποτα. Υπάρχουν μειώσεις για εκείνους που έχουν 5.000 και 6.000 ευρώ, που φθάνουν στο 20%, όταν ασφαλίζονται για δεκαπέντε και δεκαεπτά χρόνια.

Όταν μιλάμε για το ασφαλιστικό -και σ' αυτό συμφωνούμε όλοι- μιλάμε για ένα κορυφαίο ζήτημα, που αφορά το σύνολο των πολιτών, το σύνολο της κοινωνίας. Αφορά το βιοτικό επίπεδο και την ποιότητα ζωής των σημερινών και των αυριανών εργαζόμενων, των σημερινών και των επόμενων γενεών. Όταν μιλάμε για την κοινωνική ασφάλιση ασφαλώς μιλάμε για έναν κορυφαίο θεσμό, μία από τις σημαντικότερες κατακτήσεις των τελευταίων δύο αιώνων. Αυτό το σημαντικό κοινωνικό κεκτημένο, για να το διατηρήσουμε και για τις επόμενες γενιές αλλά και για τις σημερινές, δεν έχουμε άλλη επιλογή παρά να κάνουμε, ό,τι χρειάζεται σήμερα το ασφαλιστικό για να μπορέσουν να λυθούν τα προβλήματά του.

Πρέπει, όμως, αν δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε σε κάποιες επιλογές, να συμφωνήσουμε τουλάχιστον σε κάποιες παραδοχές που συνθέτουν την πραγματικότητα. Η εισφοροδιαφυγή και η σπατάλη που γίνεται στους κλάδους υγείας είναι από τις μεγαλύτερες πληγές του ασφαλιστικού συστήματος. Το έλεγα και πριν από ένα χρόνο, το επαναλαμβάνω και σήμερα. Όμως αισθάνθηκα ακούγοντας τον κ. Βαρβιτσιώτη, ότι είμαι Υφυπουργός εγώ και Υπουργός ο κ. Λοβέρδος τα τελευταία πέντε -δέκα χρόνια και ότι δεν έχουμε κάνει τίποτα και ότι αυτά που δεν έκανε η προηγούμενη κυβέρνηση ή τα έκανε με αντίθετο τρόπο πρέπει να διορθωθούν σε επτά- οκτώ μήνες. Δηλαδή το γεγονός ότι καταργήθηκε η λίστα φαρμάκου, το γεγονός ότι «πάγωσαν» όλα τα προγράμματα μηχανογράφησης, το γεγονός ότι καταργήθηκε ο έλεγχος των συνταγών πρέπει να αντιμετωπιστεί σε οκτώ μήνες, για να λύσουμε το πρόβλημα και να μην πάμε σ' αυτές τις παρεμβάσεις. Μακάρι να ήταν τόσο εύκολα τα πράγματα.

Εμείς όμως ξεκινήσαμε από την πρώτη στιγμή σ' αυτήν την κατεύθυνση και είναι η πρώτη φορά μετά από δεκαπέντε χρόνια που έχουμε μείωση των δαπανών φαρμακευτικής περίθαλψης σ' αυτή τη χώρα. Είναι η πρώτη φορά στα τρία χρόνια που έχουμε αύξηση στα έσοδα από εισφορές. Δεν είναι ικανοποιητικά τα αποτελέσματα, αλλά γίνεται προσπάθεια σε πολύ δύσκολες συνθήκες, όταν αυτή τη στιγμή η αγορά βρίσκεται σε τρομακτική ύφεση, κι έχουμε καταφέρει να έχουμε μία βελτίωση στα έσοδα από εισφορές. Έχουμε καταφέρει από 15% και 20%, που ήταν η αύξηση της φαρμακευτικής δαπάνης τα προηγούμενα χρόνια, να έχουμε μείωση 8% το Μάιο. Και αυτή η μείωση δεν έχει ενσωματώσει ακόμη τα μέτρα της υποκοστολόγησης των φαρμάκων, που θα αποδώσουν ακόμη καλύτερα αποτελέσματα.

Οι πολιτικές, βεβαίως, που οδήγησαν στο να μην υπάρχουν ικανά αποθεματικά να στηρίξουν το σύστημα σε μια δύσκολη περίοδο είναι κι αυτές μία από τις αιτίες του προβλήματος. Άκουσα όμως προηγουμένως να μιλούν οι συνάδελφοι του Κομμουνιστικού Κόμματος για τον έλεγχο της φοροδιαφυγής ή την καλύτερη αξιοποίηση και άκουσα να μας επικρίνουν για τι; Γιατί υποχρεώνουμε τους αγρότες όταν θα παίρνουν τις επιδοτήσεις να έχουν ασφαλιστική ενημερότητα.

Άκουγα και πριν από λίγες μέρες, όταν φέραμε τη διάταξη αυτή που προβλέπει την ασφάλιση των επαγγελματιών σε περιοχές κάτω των δύο χιλιάδων κατοίκων στον ΟΑΕΕ, να διαμαρτύρονται γιατί τους βάζουμε να πληρώσουν περισσότερες εισφορές. Εγώ είμαι από αγροτική οικογένεια και ξέρω οι αγρότες πώς ζουν. Όμως δεν μπορώ να αποδεχθώ ότι ο αγρότης δεν μπορεί να πληρώνει τα 450 ευρώ το χρόνο, για να έχει σύνταξη και περίθαλψη. Διαφορετικά θα πρέπει να αποδεχθούμε ότι όποιος δεν έχει δεν πληρώνει και επομένως καλώς εισφοροδιαφεύγουν όσοι εισφοροδιαφεύγουν. Η υποχρέωση είναι και των αγροτών. Να σταματήσουμε τη δημαγωγία και να πούμε σε όλους τους Έλληνες ότι έχουν υποχρεώσεις απέναντι στο ασφαλιστικό σύστημα, αν θέλουν να έχουν καλές συντάξεις, να έχουν καλή περίθαλψη.

Λέμε -και συμφωνούμε όλοι σχεδόν- ότι χρειαζόμαστε ένα καθολικό, δίκαιο, βιώσιμο ασφαλιστικό σύστημα. Είναι καθολικό σήμερα το σύστημα. Ή για να είμαστε ακριβείς, έγινε καθολικό από το 1998 και μετά, όταν ασφαλιστήκαν κι οι αγρότες με ίδιους όρους και προϋποθέσεις όπως κι οι άλλοι εργαζόμενοι στη χώρα. Στην πραγματικότητα όμως είναι καθολικό όταν έχουμε 25% ανασφάλιστους που εργάζονται;

Θέλουμε όλοι μας ένα σύστημα βιώσιμο. Είναι βιώσιμο το σύστημα σήμερα; Η απάντηση είναι «όχι». Κι αυτό δεν χρειάζεται επιχειρηματολογία. Τα Ταμεία δεν έχουν να πληρώσουν τις συντάξεις. Και είπα «όχι το 2015 ή το 2025, αλλά σήμερα». Συνεπώς είμαστε μπροστά σ' ένα τεράστιο πρόβλημα, που πρέπει να το αντιμετωπίσουμε.

Όλοι μιλάμε για ένα δίκαιο ασφαλιστικό σύστημα. Εδώ θα μπορούσαμε να πούμε πολλά. Υπερασπιζόμαστε όλοι την τριμερή χρηματοδότηση του συστήματος. Επί της ουσίας σήμερα το δημόσιο πληρώνει περισσότερα από το 1/3 των δαπανών για τις συντάξεις. Πού πάνε όμως αυτά τα χρήματα; Πώς κατανέμονται; Δηλαδή ο συνταξιούχος του ΙΚΑ των 700 ή 800 ευρώ, ο συνταξιούχος βιοτέχνης των 700 ή 800 ευρώ είναι αποδέκτης της χρη-

ματοδότησης; Η απάντηση είναι «όχι». Αποδέκτης της χρηματοδότησης είναι βεβαίως ο συνταξιούχος του ΟΓΑ, για τον οποίο σταδιακά μηδενίζεται η βασική σύνταξη και αποδέκτες είναι και κάποιοι άλλοι που έχουν υψηλές συντάξεις και το 70% των συντάξεων τους χρηματοδοτείται από το κράτος. Αυτή την τριμερή χρηματοδότηση θέλουμε να συνεχίσουμε;

Θέλουμε να έχουμε αναδιανεμητικό σύστημα. Όλοι συμφωνούμε. Ποιο αναδιανεμητικό σύστημα όμως; Αυτό που έχουμε σήμερα, που οδηγεί κάποιον που έχει υψηλά εισοδήματα να έχει πολύ καλύτερη σύνταξη σε βάρος εκείνου ο οποίος έχει χαμηλά εισοδήματα;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Μπορώ να έχω δύο λεπτά ακόμη, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαίτης Αποστολάτος): Ναι, συνεχίστε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Τι κάνουμε, λοιπόν, αυτή τη στιγμή; Θεσμοθετούμε τη βασική σύνταξη ως την συμμετοχή του κράτους στην τριμερή χρηματοδότηση -και δεν κινδύνεψαν οι συντάξεις του ΟΓΑ, που έχει τη βασική σύνταξη- και δίνουμε μία σύνταξη 360 ευρώ για όλους ως αφετηρία και πάνω εκεί ο καθένας βεβαίως και με τη δική του εργασία, προσπάθεια και εισφορές μπορεί να βελτιώσει το ποσό της σύνταξης. Δεν περιορίζεται η εγγύηση του κράτους στη βασική σύνταξη. Διαφορετικά θα συζητούσαμε μόνο για βασική σύνταξη. Δεν θα μιλούσαμε για κατώτερο όριο, που είναι 495 ευρώ -γιατί υπάρχει κατώτερο όριο 495 ευρώ, που προβλέπεται μέσα στο νόμο- και δεν θα κάναμε όλες αυτές τις αλλαγές στη λειτουργία του συστήματος, έτσι ώστε να αυστηροποιήσουμε τους κανόνες για την ανταπόκριση των επιχειρήσεων στις υποχρεώσεις τους απέναντι στο σύστημα. Θα λέγαμε «αυτά κάνει το κράτος», όπως το έχουν κάνει άλλες χώρες, «και από εκεί και πέρα ο καθένας μπορεί να ασφαλιστεί όπου θέλει».

Δεν κάνουμε αυτό. Κάνουμε ένα σύστημα ισχυρό, για να μπορέσει να ανταποκριθεί το ΙΚΑ, ο ΟΑΕΕ και τα άλλα ταμεία στις υποχρεώσεις τους τα επόμενα χρόνια. Και, βέβαια, ο αναδιανεμητικός χαρακτήρας φαίνεται σ' αυτήν τη νέα δομή και αρχιτεκτονική των συντάξεων, που ξεκινάμε με 120% ποσοστό αναπλήρωσης γι' αυτόν που εργάζεται περιστασιακά, που εργάζεται πεντάωρο, τετράωρο και έχει 400 ευρώ αποδοχές το μήνα. Αυτός θα πάρει 550 ευρώ σύνταξη, παίρνει 120% του εισοδήματος, για να φτάσουμε σταδιακά στο 65% ή στο 50% για αυτούς, που υπερβαίνουν τις 5.000 ευρώ.

Για να τελειώσω, αγαπητοί συνάδελφοι, θα απαντήσω πολύ σύντομα σε κάποια άλλα πράγματα που ακούστηκαν. Αναφέρθηκε ότι δεν υπήρξε μελέτη. Εμείς στο Υπουργείο, όταν αναλάβαμε με τον κ. Λοβέρδο τα καθήκοντά μας, πέρα από τη μελέτη εκείνη τη γενικότερη, που ήταν ξεχωριστά για το ΙΚΑ, ξεχωριστά για τα άλλα ταμεία, δε βρήκαμε καμμία ολοκληρωμένη μελέτη για το σύστημα.

Σήμερα, έχουμε μία ολοκληρωμένη μελέτη για το σύστημα, η οποία γινόταν παράλληλα με τη δουλειά που κάναμε, για να έχουμε μετρήσιμα μεγέθη σε κάθε παρέμβαση που γίνεται. Αναφέρθηκε από τον Πρόεδρο του ΛΑΟΣ, τον κ. Καρατζαφέρη, ότι υπάρχει πρόβλεψη για πενήντα χρόνια δουλειάς. Βεβαίως, στον πίνακα υπάρχει προσαύξηση της σύνταξης και για έναν που θα δουλέψει πενήντα χρόνια. Φαίνεται παράξενο να δουλέψει κάποιος γιατρός, όπως συμβαίνει σήμερα, σαράντα -σαράντα δύο χρόνια και να αναγνωρίσει και επτά πλασματικά χρόνια, να μην έχει προσαύξηση αυτός; Να σημειώσω ότι σήμερα, με το σημερινό σύστημα και τους νέους ασφαλισμένους, δεν υπάρχει προσαύξηση μετά τα τριάντα πέντε χρόνια ασφάλισης. Καμμία προσαύξηση.

Ακούσαμε για την κατάργηση του ΕΚΑΣ. Δεν υπάρχει τέτοιο θέμα. Δεν υπάρχει θέμα κατάργησης του ΕΚΑΣ, όμως, πρέπει να αναμορφωθεί το ΕΚΑΣ, να υπάρξει παρέμβαση τέτοια, έτσι ώστε, να γίνει δικαιότερη η αναδιανομή του εισοδήματος μέσα από το μηχανισμό του ΕΚΑΣ. Γιατί, δεν είναι δυνατόν δύο συνταξιούχοι που είναι ζευγάρι, με 450 ευρώ ο καθένας να παίρνουν 460 ευρώ ΕΚΑΣ και ένας μόνο συνταξιούχος με 600 ευρώ να μην παίρνει ΕΚΑΣ.

Δεν κατεδαφίζουμε, αγαπητοί συνάδελφοι, το ασφαλιστικό σύστημα. Το ασφαλιστικό σύστημα, αν σήμερα το αφήσουμε, ουσιαστικά, θα αυτοακρωθθεί από μόνο του, από την αδυναμία των ταμείων να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις τους. Στηρίζουμε το σύστημα, γι' αυτό παρεμβαίνουμε. Βεβαίως, υπάρχουν ρυθμίσεις, τα είπε ο Υπουργός χθες, όπως το θέμα της δέκατης τρίτης και δέκατης τέταρτης σύνταξης, όπως η βίαιη αναπροσαρμογή των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης, που δεν θα γινότουσαν κάτω από άλλες συνθήκες. Υπάρχουν, όμως, σημαντικές τομές που περιλαμβάνονται μέσα σ' αυτό το σχέδιο νόμου για το σύστημα, που είναι αναγκαίες, προκειμένου αυτό το σύστημα να καταστεί βιώσιμο.

Και επειδή πολλοί μίλησαν για τις εγγυήσεις, ακούγαμε όλα τα προηγούμενα χρόνια ότι οι συντάξεις είναι εγγυημένες. Έτσι πρέπει να είναι οι συντάξεις, εγγυημένες και κύριες και επικουρικές και όλες οι παροχές! Ωστόσο, τα τελευταία χρόνια δεν έδειξαν ότι ένα κράτος, μία χώρα που βρίσκεται στην κατάσταση που βρισκόμαστε σήμερα εμείς, δεν μπορεί να εγγυηθεί τίποτα και ότι πρέπει να ξεπεράσουμε πρώτα και κύρια αυτόν τον κάβο για να μπορέσει αυτή η χώρα, για να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Κύριε Υπουργέ, είμαστε πέντε λεπτά πέραν του χρόνου. Παρακαλώ συντομεύετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): ...για να μπορέσει να εγγυηθεί τις παροχές, να μπορέσει με ανάπτυξη, απασχόληση, αναδιανομή του πλούτου να δημιουργήσει προϋποθέσεις και για καλύτερο ασφαλιστικό σύστημα και για καλύτερες παροχές και για διόρθωση αδικιών που μπορεί να υπάρξουν μ' αυτό το σχέδιο σήμερα, οι οποίες είναι επικτές το επόμενο διάστημα, με τις προϋποθέσεις που ανέφερα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ τον Υφυπουργό κ. Κουτρομάνη.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Κύριε Πρόεδρε, θα μπορούσα να πάρω το λόγο για ένα λεπτό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ο κ. Τσίπρας έχει ζητήσει το λόγο.

Ορίστε, κύριε Τσίπρα, έχετε το λόγο.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Θα πάρω το λόγο για ένα λεπτό μόνο.

Επειδή παρακολουθώ αρκετό καιρό τον κ. Κουτρομάνη, άλλη γλώσσα είχε ως πρόεδρος των εργαζομένων στα ασφαλιστικά ταμεία και άλλη γλώσσα έχει ως Υπουργός της Κυβέρνησης.

Θέλω να σταθώ σε ένα πράγμα μόνο. Μπορεί να έπρεπε και εγώ στην παγίδα να αναφερθώ στα σαράντα χρόνια εργασίας. Και λέω παγίδα, διότι δεν ξέρω αν θέλουμε να «ανακαλύψουμε την Αμερική», αλλά άμα μου βρείτε εσείς έναν εργαζόμενο σήμερα, πόσω δε μάλλον στις επόμενες δεκαετίες, που θα έχει σαράντα χρόνια συνεχούς ασφάλισης στα εξήντα πέντε...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Και σε ένα Ταμείο!

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς):...και σε ένα ταμείο, όχι διαδοχικά ασφαλισμένο, θα είναι κατόρθωμα, να μου βρείτε έναν.

Ας μιλήσουμε λοιπόν για την πραγματικότητα. Δεν σας αρέσει το παράδειγμα που σας έδωσα στα είκοσι πέντε έτη εργασίας, που είναι χαμηλότερη από τη μισή σύνταξη, με το νέο καθεστώς; Ας μιλήσουμε για τα τριάντα πέντε χρόνια εργασίας, που είναι ένα σενάριο πιο κοντά στην πραγματικότητα για πολλούς εργαζόμενους.

Στα τριάντα πέντε χρόνια εργασίας, ποσοστό ετήσιο αναπλήρωσης, βάσει της κλίμακας, είναι 1,31 συνολικά για την ανταποδοτική σύνταξη 45%. Αν υποθέσουμε ότι ένας μέσος μισθός 1.000 ευρώ –πολλά λέω, ενδεχομένως γιατί υπολογίζεται στο μέσο όρο του εργασιακού βίου και όχι στα πέντε τελευταία χρόνια– σημαίνει 450 ευρώ συν τη βασική σύνταξη 360, έχουμε σύνολο 810 ευρώ. Οκτακόσια δέκα ευρώ, κύριε Κουτρομάνη, είναι

σύνταξη αξιοπρέπειας για έναν εργαζόμενο με τριάντα πέντε έτη προϋπηρεσίας;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Κύριε Τσίπρα, δεν έχουμε χρόνο, παρά τα χρήσιμα πράγματα που λέτε.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Με το προηγούμενο καθεστώς, 70% αναπλήρωσης για ένα μισθό 1.500 ευρώ –στην τελευταία πενταετία υπολογιζόταν– ήταν περίπου 1.050 ευρώ και πάει στα 810 ευρώ.

Να λέμε την αλήθεια στον ελληνικό λαό. Να μην προσπαθούμε να παραπλανήσουμε τον κόσμο. Είναι βίαιες οι αλλαγές που εισαγάγετε. Και πρέπει να λέτε την αλήθεια, γιατί τότε είναι που, όπως είπε και ο κύριος Πρωθυπουργός, θα σας πάρουν με τις πέτρες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ο κ. Παφίλης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Κύριε Πρόεδρε, θα μπορούσα να μιλήσω για ένα λεπτό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Μισό λεπτό, κύριε Παφίλη.

Ορίστε κύριε Υφυπουργέ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Σχετικά με το παράδειγμά σας, κύριε Τσίπρα, να σας πω ότι σήμερα ένας εργαζόμενος με τριάντα πέντε χρόνια ασφάλισης, με 1.000 έως 1.200 ευρώ μισθό, έχει σύνταξη από 700 έως 750 ευρώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Μα τι λέτε τώρα; Τριάντα πέντε χρόνια εργασίας...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Ναι, βεβαίως, αν δεν το ξέρετε ...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Συνδικαλιστής είσαστε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Κύριε Λαφαζάνη, δεν έχετε το λόγο. Μην καταλύετε την τάξη. Αν είναι δυνατόν!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Έζησα την κοινωνική ασφάλιση και μπορώ να σας πω, λοιπόν, με απόλυτη βεβαιότητα ότι τα 1.000 ευρώ αποδοχές, δίνουν 700 ευρώ σύνταξη, το 70% στο ΙΚΑ σήμερα.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Τα 1.000 ευρώ πού είναι σήμερα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Και η μέση σύνταξη, βέβαια, στο ΙΚΑ, είναι της τάξης των 680 ευρώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Το λόγο έχει ο κ. Παφίλης για έξι λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, έχουν γίνει φιλότιμες και οργανωμένες προσπάθειες από τους Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ και από Υπουργούς, όπως επίσης και φιλότιμες προσπάθειες και από τα άλλα κόμματα, με κορυφαία, βέβαια και την παρέμβαση του κυρίου Υπουργού.

Κύριε Λοβέρδε, ήταν πολύ ωραίος ο επικήδειος, που εκφωνήσατε σήμερα. Πραγματικά! Ήταν ένας πολύ ωραίος, λογοτεχνικά τεκμηριωμένος επικήδειος της κοινωνικής ασφάλισης.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, οι μάσκες έπεσαν πλέον. Τέλειωσε η φιλοσοφία σας, οι αυταπάτες που δημιουργείτε όλα αυτά τα χρόνια στον ελληνικό λαό και στους εργαζόμενους για την υποτιθέμενη ρεαλιστική και εφικτή –γιατί εκεί τη στηρίζετε πάντα– η οποία διαπαιδαγωγούσε τον κόσμο και σε ένα βαθμό τον έπειθε, ότι ο καπιταλισμός μπορεί μεν να μην είναι καλός, αλλά η ανάπτυξή του θα συνοδεύεται πάντα με την άνοδο του βιοτικού επιπέδου, με την καλύτερευση της ζωής των εργαζομένων.

Αυτή η φιλοσοφία τελείωσε. Οι αυταπάτες που σπέρνετε όλα αυτά τα χρόνια για ένα σύστημα που στηρίζετε στην εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, τέλος! Η ανάσα των εργαζομένων το λέει, είναι καυτή, το αντιλαμβάνεται στο σύνολό της, έστω και πρωτόγονα ακόμα, ότι δεν πάει άλλο. Και αυτό αφορά και τη Νέα Δημοκρατία και το Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό, γιατί η Νέα Δημοκρατία λέει ότι φταίγανε οι «σοσιαλιστικές στρεβλώσεις»,

δηλαδή όσες κατακτήσεις είχαν οι εργαζόμενοι.

Όλο το story, λοιπόν, αυτό, ο μύθος που καλλιεργείτε όλα αυτά τα χρόνια, για να έχετε εγκλωβισμένους στην εκμετάλλευση και σ' αυτό το σύστημα τους παραγωγούς του κοινωνικού πλούτου, τώρα τελειώνει. Και πίσω από το πέσιμο της μάσκας προβάλλει ένα φρικαλέο, αποκρουστικό, βάρβαρο πρόσωπο του ίδιου του συστήματος. Γιατί είναι βάρβαρο και φρικαλέο;

Γιατί πρώτα απ' όλα σε μια εποχή που χαρακτηρίζεται από την έκρηξη της τεχνολογίας και της επιστήμης, σε μια εποχή άλματος της παραγωγικότητας της εργασίας, σε μια εποχή απίστευτης παραγωγής κοινωνικού πλούτου και αγαθών, σε μια εποχή που οι άνθρωποι έπρεπε να δουλεύουν λιγότερο και να έχουν περισσότερο κοινωνικό χρόνο, να μπορούν να έχουν δωρεάν και υψηλής ποιότητας υγεία, περιθαλψη, παιδεία, αθλητισμό, πολιτισμό, έρχεται το σύστημα και εσείς που το υπηρετείτε και τους γυρίζετε εκατό χρόνια πίσω!

Κάνει ακριβώς το αντίθετο! Είναι αυτό που έχει περιγράψει με ακρίβεια και ο Μαρξ. Έχουμε τεράστια ανάπτυξη των παραγωγικών δυνάμεων και έχουμε πλέον τις παραγωγικές σχέσεις που εγκλωβίζουν την εξέλιξη της κοινωνίας και τη γυρίζουν στη βαρβαρότητα.

Τι άλλο είναι; Τι θα πείτε στον κόσμο; Τι λέτε στη νεολαία; Για ποια οράματα μιλάτε; Σοβαρολογείτε; Σήμερα με αυτές τις δυνατότητες που έχει η τεχνολογία του λέτε ότι πάει να δουλέψει με 400 ευρώ –και αν βρει δουλειά!– με 20% ανέργους; Του λέτε ότι δεν θα πάρει καν σύνταξη, ότι θα δουλεύει σαράντα χρόνια; Σε ποιους μιλάτε; Τι νομίζετε ότι έχετε απέναντί;

Μάλιστα, λέτε ότι θα το κάνετε για το καλό της πατρίδας. Ποιας πατρίδας, αλήθεια; Ποιας πατρίδας; Της πατρίδας αυτών που λυμαινόνται τον πλούτο όλα αυτά τα χρόνια; Αυτή την πατρίδα υπηρετείτε, αυτούς που θησαύρισαν. Έχουν συγκεντρώσει αμύθητα πλούτη, τεράστια κέρδη, απίστευτα, εξοργιστικά, εκρηκτικά! Τα βλέπει ο κόσμος, δεν είναι χαζός –το λέω έτσι– τα βλέπει να περνούν δίπλα του. Αυτό το μέλλον, λοιπόν, επιφύλασσετε; Γι' αυτήν την πατρίδα μιλάτε; Όλοι οι εργαζόμενοι στον Καϊάδα!

Και μάλιστα τόλμησε και ο κ. Ραγκούσης να βρῖσει τους πατεράδες μας και εμάς τους ίδιους. Για ποιο πράγμα, κυρίες και κύριοι Βουλευτές; Που το ακίτηκαν τόσα χρόνια στις οικοδομές και παντού; Για να κάνουν τι; Να αποκτήσουν μια σύνταξη που δεν τους φτάνει να ζήσουν! Βρίζετε τους παππούδες που παίρνουν 500 ευρώ και θέλουν να δώσουν στα εγγόνια τους ένα χαρτζιλίκι για τις διακοπές ή για το πανεπιστήμιο. Αυτό λέει ουσιαστικά. Πάλη γενεών!

Τι κάνετε δηλαδή; Τις κατακτήσεις που ήταν οι ελάχιστες, οι μικρότερες, τις θεωρείτε έγκλημα και τους βάζετε υπεύθυνους αυτούς; Πρέπει να απαντήσετε γιατί τα κάνετε αυτά. Και δεν απαντάτε καθαρά. Δυστυχώς, δεν απαντάτε.

Θα το απαντήσουμε εμείς, γιατί όταν θεωρείς πρωταγωνιστή της εξέλιξης το κεφάλαιο και όχι την εργασία, όταν θεωρείς ότι βασική αξία για να πάει μπροστά η κοινωνία είναι η εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο και το κέρδος, είναι πολύ λογικό και φυσιολογικό για εμάς –εμείς άλλωστε το είχαμε πει ότι θα τα κάνατε αυτά– να παίρνετε τέτοια βάρβαρα μέτρα.

Γι' αυτό τα παίρνετε! Μαζεύετε από όλους για να δώσετε στους λίγους. Μαζεύετε χρήμα. Δύο κεντρικούς στόχους έχετε: Να συγκεντρώσετε χρήμα και να φτιάξετε ένα σεληνιακό τοπίο εργασιακών σχέσεων. Σύγχρονους δούλους! Και όσοι είναι επαρχιώτες θα θυμούνται το τραγούδι «Ηλιε μου, γιατί άργησες να πας να βασιλέψεις», γιατί τότε ο κόσμος δούλευε από ήλιο σε ήλιο. Τώρα θα τον πάτε να δουλεύει και τη νύχτα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μη λέτε για όλους, κύριε Υπουργέ. Αποδείξτε μας και εσείς και η Κυβέρνηση και ο Πρωθυπουργός ποιος χάνει και ποιος κερδίζει. Να μας αποδείξετε ότι από αυτά τα μέτρα –γιατί λέτε για το μέλλον και όλα τα υπόλοιπα– ποιος χάνει, ποιος κερδίζει.

Ποιος κερδίζει από την απελευθέρωση των απολύσεων; Ποιος κερδίζει από την ουσιαστική κατάργηση της διαιτησίας; Ποιος κερδίζει από όλα αυτά τα μέτρα; Ο εργαζόμενος; Όχι. Κερδίζουν οι επιχειρηματίες, οι μεγάλες επιχειρήσεις, το κεφάλαιο, οι πλουτοκράτες, όπως το λέμε. Είναι ένα ταξικό, βάρβαρο σύστημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Κύριε Παφίλη, αν θέλετε σε ένα λεπτό από τώρα, ολοκληρώστε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε, ένα λεπτό από τη δευτερολογία μου.

Ενοχοποιείτε, λοιπόν, τους εργαζόμενους. Καλά μέχρις εκεί; Φταίει ο κόσμος; Φταίει –λέει– όλοι, τα φάγαμε. Μα ποιοι όλοι; Ποιοι όλοι; Αυτοί που παίρνουν 500 και 700 ευρώ σύνταξη; Ποιοι; Αυτοί που θαλασσοπνίγονται για να υπάρχουν οι εφοπλιστές με τις τριάντα, σαράντα βίλες και τις είκοσι πέντε offshore; Αυτοί έφαγαν τα λεφτά; Τα 500 δισεκατομμύρια των offshore αυτοί τα έχουν; Τα 300 δισεκατομμύρια που ανέβηκε το ενεργητικό των τραπεζών αυτοί τα έχουν; Τα κέρδη των επιχειρήσεων που ανέβηκαν είκοσι δύο φορές; Οι εργαζόμενοι φταίει για όλα αυτά τα χρόνια;

Αυτοί λήστεψαν τα ταμεία; Εσείς τα ληστέψατε! Εβδομήντα δισεκατομμύρια έχετε ληστέψει σε πενήντα χρόνια, 1,5 δισεκατομμύριο το χρόνο από τα ασφαλιστικά ταμεία και τα ρίξατε έξω.

Εμείς, λοιπόν, λέμε ότι υπάρχει λύση. Το όραμα έρχεται. Μπαίνει στην ημερήσια διάταξη και είναι ο σοσιαλισμός. Να σηκώσι ψηλά το κεφάλι ο λαός. Δεν θα γονατίσει όσα μέτρα και να πάρετε, όσο και να κτυπάτε το ΚΚΕ. Να σηκώσι κεφάλι, να το αντιπαλέψει.

Εμείς καταψηφίζουμε –είναι δεδομένο ότι καταψηφίζουμε– αυτό το νομοσχέδιο. Έχουμε ζητήσει ονομαστική ψηφοφορία. Μετά το πέρας της ονομαστικής δεν μπορούμε να συμμετέχουμε. Να κάνουμε τι; Να παζαρέψουμε αν θα έχει κόλλυβα η κηδεία και το μνημόσυνο;

Αποχωρούμε, λοιπόν, και καλούμε το λαό να σηκώσει ανάστημα και στην πράξη με την πάλη του να πάρει πίσω αυτά που του κλέβουν σήμερα και που τα έχει κατακτήσει με ιδρώτα και πολλές φορές με ποτάμια αίματος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστώ πολύ τον κ. Παφίλη από το ΚΚΕ.

Ο κ. Αστέριος Ροντούλης, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, έχει το λόγο για τρία λεπτά.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, εγώ δεν θα θεωρητικολογήσω. Εμείς του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού είμαστε πρακτικοί άνθρωποι, σας θέτουμε πρακτικά ζητήματα. Θέλω, λοιπόν, επί ενός μοναδικού ζητήματος που θα θέσω την απάντησή σας, αν είναι δυνατόν αμέσως μετά τη σύντομη αγόρευσή μου.

Θα αναφερθώ συγκεκριμένα στο ζήτημα του νέου ΛΑΦΚΑ. Εμείς επί της αρχής είμαστε κατά. Ας πούμε όμως ότι αποδεχόμαστε τη συλλογιστική σας. Έχω να σας υποβάλω το εξής απλό ερώτημα: Υποθέστε, αγαπητοί συνάδελφοι, όλοι, ότι έχουμε ένα ζεύγος και ο ένας εξ αυτών είναι συνταξιούχος και παίρνει 2.000 ευρώ. Ένα ζευγάρι, ο ένας συνταξιούχος με 2.000 ευρώ σύνταξη. Αφού είναι πάνω από 1.400 ευρώ, επιβάλλεται η εισφορά, ο νέος ΛΑΦΚΑ.

Ελάτε τώρα σε μια άλλη περίπτωση. Έχουμε ένα ζεύγος –συνταξιούχοι και οι δύο– 1.400 ευρώ ο ένας, 1.400 ευρώ ο άλλος, σύνολο 2.800 ευρώ. Αυτοί δεν επιβαρύνονται με ΛΑΦΚΑ, εισφορά αλληλεγγύης –να το πω έτσι.

Άρα λοιπόν, πείτε μου τώρα, κύριε Υπουργέ: Πού είναι η λογική, πού είναι η δικαιοσύνη; Δηλαδή ένα ζευγάρι 2.800 ευρώ αφορολόγητα εντελώς, χωρίς εισφορά και ο ένας εκ των δύο συνταξιούχων –που ζει δύο μέλη– εισφορά.

Θα μου αντιπείνετε πιθανόν: Μα, κύριε Ροντούλη, πλήρωναν και οι δύο και ο μεν και ο δε σε αυτούς που έχουν 1.400 ευρώ και 1.400 ευρώ σύνταξη. Να, αλλά εγώ θα σας αντιπείνω πάλι το εξής ερώτημα, κύριε Υπουργέ: Η γυναίκα που κάθεται στο σπίτι και δεν εργάζεται και μεγαλώνει τα παιδιά της, δεν έχει τα ίδια δικαιώματα ως πολίτης; Δεν υπάρχει καμμία μέριμνα της πολιτείας για τη γυναίκα αυτή;

Άρα, λοιπόν, πού είναι η κοινωνική σας ευαισθησία έναντι της μητέρας που ασκεί αυτό που λέμε οικιακά, κάθεται στο σπίτι και μεγαλώνει τα παιδιά της, απλά, προσφέρει στην πολιτεία την ανατροφή των παιδιών της; Υπάρχει εκεί τώρα σε αυτό που κάνετε δικαιοσύνη και λογική;

Αντιπείνω τώρα το εξής επιχείρημα σε όσα πιθανόν πάλι θα μου πείτε. Εάν –προσέξτε μια άλλη οπτική των πραγμάτων– σκε-

φτόσασαν ως βάση το οικογενειακό εισόδημα, το σύνολο επί του οικογενειακού εισοδήματος δηλαδή να μπαίνει η νέα εισφορά αλληλεγγύης, τι θα μπορούσε να συμβεί;

Πρώτον και κύριον το σύστημα θα ήταν δικαιότερο, δεύτερον, θα παίρνατε περισσότερα χρήματα και, τρίτον –και το κυριότερο– θα αποκτούσατε την ευελιξία να μειώσετε τους συντελεστές στο ήμισυ. Δηλαδή, εκεί που είχαμε 3% να πάμε 1,5% και εκεί που είχαμε 4% να πάμε 2%. Άρα, λοιπόν, περισσότερα χρήματα στο ταμείο, περισσότερη δικαιοσύνη και μεγαλύτερη κοινωνική αποδοχή του μέτρου. Γιατί, λοιπόν, δεν βλέπετε και μία άλλη οπτική των πραγμάτων που σας προτείνουμε;

Εμείς είπαμε –ξαναλέω και πάλι, για να μη δημιουργούνται παρεξηγήσεις– είμαστε ενάντιοι στο ΛΑΦΚΑ, αλλά σας λέμε μια άλλη προοπτική, μια άλλη οπτική των πραγμάτων, που θα μπορούσε να καταστήσει τη δική σας πρακτική δικαιοτέρα, καλύτερη, αποδοτικότερη και με κοινωνική ευαισθησία.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε τον κ. Ροντούλη.

Το λόγο έχει ο Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης κ. Ανδρέας Λοβέρδος.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Δεν είχα σκοπό, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, να κάνω άλλη παρέμβαση, γιατί έκανα την παρέμβασή μου και περιμένω να ακούσω όσους περισσότερους συναδέλφους να παίρνουν το λόγο.

Αλλά, κύριε Πρόεδρε, μου απηύθυνε ένα ερώτημα ο κ. Ροντούλης και ζητώ κατανόηση από τους συναδέλφους, που έχουν σειρά να μιλήσουν. Μία απάντηση θέλω να δώσω...

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Μα, κύριε Πρόεδρε...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Τι λέτε, κύριε Οικονόμου;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Θα μας αφήσετε να μιλήσουμε;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Κύριε συνάδελφε, είχαμε το ΛΑΦΚΑ από τη δεκαετία του '90. Είχαμε πολλές αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας, που έκριναν συνταγματική αυτή τη μορφή αλληλεγγύης των συνταξιούχων προς το σύστημα. Είχαμε, όμως, και μία απόφαση του Ελεγκτικού Συνεδρίου στις αρχές της δεκαετίας του 2000, η οποία συνεκτιμώντας το σκοπό, για τον οποίο αυτή η συνεισφορά είχε θεθεί, έκρινε εκ του σκοπού αντισυνταγματική τη ρύθμιση. Θυμάστε το 2004, τι είχε συμβεί, ούτως ώστε τελικώς ο εισπραχθείς ΛΑΦΚΑ να επιστραφεί και ο θεσμός να σταματήσει.

Όπως είπε ο κύριος Υφυπουργός, εάν είχαμε ζωντανό αυτόν το θεσμό, στα προβλήματα που έχουμε το 2010 και που σχετίζονται, κύριε Ροντούλη, με την αδυναμία ειδικά του Οργανισμού Ασφάλισης των Ελευθέρων Επαγγελματιών να ανταποκριθεί στη βασική του υποχρέωση, να δώσει συντάξεις, θα είχαμε απάντηση και δεν θα κινδυνεύαμε. Η δημαγωγία, όμως, και ο λαϊκισμός όλων σάρωσε αυτόν το θεσμό.

Επανήλθε. Τον αποκαλέσαμε, κύριε Πρόεδρε, «Ειδική Συνεισφορά Αλληλεγγύης». Καταγράψαμε με κάθε λεπτομέρεια στην αιτιολογική έκθεση ότι αυτή είναι μία συνεισφορά, όπως πολύ σωστά είπατε, για όσους συνταξιούχους έχουν σύνταξη άνω των 1.400 ευρώ, ούτως ώστε ο κουμπαράς να μην πάει για τον κρατικό προϋπολογισμό, αλλά να μείνει στα ταμεία ως αλληλεγγύη από ταμείο σε ταμείο του δημοσίου ή του ιδιωτικού τομέα, για να καλύπτονται προβλήματα ελλειμμάτων και να μην κινδυνεύει ποτέ ένας συνταξιούχος του ΟΑΕΕ, ένας έμπορος, ένας ταξιτζής, ένας οποιοσδήποτε να χάσει στα ξαφνικά τη σύνταξή του.

Έπρεπε να βάλουμε ένα όριο. Το βάλουμε εκεί. Στο παράδειγμα σας προφανώς εννοούσατε από 1.400 ευρώ και κάτω.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Όχι είναι 1.400 συν 1.400 ίσον με μηδέν ΛΑΦΚΑ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Κύριε Ροντούλη, έπρεπε να βάλουμε ένα όριο. Από 1.401 ευρώ και άνω έχουμε τη λειτουργία αυτής της συνεισφοράς αλληλεγγύης. Κάπου έπρεπε να μπει ένας αριθμός. Θα μπορούσε να μπει στα 1.300 ή στα 1.500. Κάπου θα έμπαινε. Για το

λίγο παρακάτω θα δημιουργούντο τα ερωτήματα που θέτετε.

Εάν φεύγαμε από εκεί και πηγαίναμε σε αυτό που λέτε και κάναμε κριτήριο το εισόδημα, έχανε το χαρακτήρα της η παρέμβασή μας και θα ήταν εξ ορισμού εκτός του πλαισίου του Συντάγματος και των νόμων. Εάν μετράγαμε το οικογενειακό εισόδημα, για να αποσπάσουμε από αυτό ένα κομμάτι χάριν των ταμείων, φεύγαμε έξω από το συνταξιοδοτικό σύστημα και είχαμε 100% προβλήματα νομιμότητας.

Τα υπερβήκαμε, επειδή όλον το θεσμό τον κρατήσαμε μέσα στο πλαίσιο του συνταξιοδοτικού συστήματος. Και τώρα το Ελεγκτικό Συνέδριο μάς είπε ομόφωνα, ότι μπορούμε να προχωρήσουμε. Έχουμε και την προηγούμενη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας. Είμαστε πάρα πολύ ασφαλείς.

Εάν φεύγαμε από αυτό –το ξαναλέω και με αυτό σας απαντώ– και πηγαίναμε στη δική σας σκέψη –που είναι μία σκέψη– «κρίνω με κριτήριο το εισόδημα, αποσπώ ένα εισόδημα», θα κάναμε πολιτική που ξεφεύγει από τα δικά μας όρια, πηγαίνει στο Υπουργείο Οικονομικών και πάντως θα κάναμε πολιτική, η οποία θα ήταν έωλη.

Επιλέξαμε μία πολύ ασφαλή οδό για να έχουμε έναν κουμπαρά, κύριε Ροντούλη, από τον Αύγουστο και να μην μπλέξουμε σε περιπέτειες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε τον Υπουργό κ. Ανδρέα Λοβέρδο.

Το λόγο έχει ο κ. Παφίλης για ένα λεπτό ακριβώς.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Θα μιλήσω για ένα λεπτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ: Και οι απλοί Βουλευτές να μιλήσουν.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ένα λεπτό, μη μου το τρώτε. Εγώ είμαι και στο χρόνο μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Κύριε συνάδελφε, έχει το δικαίωμα του χρόνου που του δίνω. Αυτό είναι σίγουρο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ήθελα εκ μέρους της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος της Ελλάδας να θέσω το εξής θέμα. Αύριο είναι η γενική απεργία και μέσα στη γενική απεργία απεργούν και οι Υπάλληλοι της Βουλής. Εμείς βάζουμε το αίτημα να αναβληθούν αύριο οι συνεδριάσεις των επιτροπών, να το μελετήσει και ο Πρόεδρος της Βουλής και το Προεδρείο.

Στην περίπτωση που δεν γίνει δεκτό, θέλουμε να δηλώσουμε ότι οι Βουλευτές του Κομμουνιστικού Κόμματος της Ελλάδας δεν θα συμμετέχουμε σε τέτοιου είδους συνεδριάσεις των επιτροπών, διότι το θεωρούμε και πρόκληση απέναντι στους εργαζόμενους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστώ τον κ. Παφίλη.

Το λόγο έχει από τον κατάλογο των αγορητών ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Θεόδωρος Παραστατίδης για έξι λεπτά.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΡΑΣΤΑΤΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κατά τη Νέα Δημοκρατία θα πρέπει να είχατε μαγικές ικανότητες, προκειμένου να λυθεί αυτόματα το ασφαλιστικό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα συζητάμε ένα από τα πιο σημαντικά νομοσχέδια, που αφορά το ασφαλιστικό σύστημα και τις εργασιακές σχέσεις. Είναι γεγονός πως η σημερινή ηγεσία του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης καλείται να διαχειριστεί τις πλέον επώδυνες αλλαγές σε κεκτημένα δεκαετιών.

Θεωρώ, κύριε Υπουργέ, πως κανείς δεν θα ήθελε να βρίσκεται στη θέση αυτή που βρίσκεστε εσείς υπό αυτές τις συνθήκες. Αυτή τη στιγμή υπάρχει η εντύπωση και η εικόνα ότι το νομοσχέδιο για τη μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού διακρίνεται από μία ισοπεδωτική αντίληψη, θίγοντας όλα τα κεκτημένα. Είναι κοινή διαπίστωση πως σήμερα η κοινωνία μας ζει μία κατάσταση απόγνωσης και ανασφάλειας.

Αυτό είναι φυσικό επακόλουθο, διότι στην αρχική φάση του νομοσχεδίου υπήρχαν διατάξεις που δεν είχαν γίνει κατανοητές όχι μόνο από τους πολίτες, αλλά, θα έλεγα και από πάρα πολλούς Βουλευτές. Έτσι δόθηκε η δυνατότητα στον καθένα να δίνει τη δική του ερμηνεία προκαλώντας πανικό και σύγχυση στην κοι-

ωνία.

Ίσως να είχε αποφευχθεί όλη αυτή η παραφιλολογία και η παραπληροφόρηση, εάν εξαρχής υπήρχε ένα περιληπτικό κείμενο με σαφείς ερμηνείες των σημαντικών πτυχών του νομοσχεδίου στο οποίο θα αναφέρονταν ξεκάθαρα όλες οι αλλαγές.

Σήμερα, που συζητούμε το νομοσχέδιο με την τελική του μορφή, είναι βέβαιο πως λαμβάνει υπ' όψιν όλα εκείνα τα δεδομένα που οδηγούν στη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος, σύμφωνα βέβαια και με την μελέτη της εθνικής αναλογιστικής αρχής, για τα επόμενα πενήντα χρόνια.

Ένα είναι σίγουρο πως το σημερινό ασφαλιστικό σύστημα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει εξαντλήσει τα όριά του. Δεν έχει πλέον τη δυνατότητα να εξασφαλίσει τις συντάξεις των σημερινών συνταξιούχων αλλά και όλων εκείνων που θα συνταξιοδοτηθούν τα επόμενα χρόνια.

Επομένως, γι' αυτό προχωράει η Κυβέρνηση σε δομική αλλαγή του ασφαλιστικού προκειμένου να εξασφαλίσει τη συνέχεια των συντάξεων για τις επόμενες γενιές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τις αιτίες που οδήγησαν στη σημερινή κατάσταση τα ασφαλιστικά ταμεία μπορεί κανείς να τα αποδώσει σε διάφορους λόγους, όπως στη σχέση εργαζομένων συνταξιούχων όπου από 4 προς 1 έχει γίνει σήμερα 1,7 προς 1, στην κακοδιαχείριση των αποθεματικών των ταμείων, στην εισφοροδιαφυγή, στην εισφοροκλοπή και βέβαια στην σπατάλη των ιατροφαρμακευτικών δαπανών.

Επειδή δεν είναι δυνατόν κάποιος να κάνει πλήρη και εκτενή αναφορά σε όλες τις διατάξεις του ασφαλιστικού και του εργασιακού μέσα σε αυτά τα λίγα λεπτά, θα προσπαθήσω να επισημάνω τα στοιχεία που κρίνω ότι έχουν ιδιαίτερη βαρύτητα.

Θέλω να διευκρινίσω πως τα μέτρα είναι σκληρά. Θα τα χαρακτηρίζω και άδικα σε ορισμένες περιπτώσεις. Πρέπει να δεχτούμε, όμως, πως είναι άκρως απαραίτητα.

Έτσι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παίρνοντας ορισμένα παραδείγματα, όπως αναφέρονται στον πίνακα αυτό, διαπιστώνουμε ότι υπάρχουν σημαντικές βελτιώσεις. Μπορεί, λοιπόν, να παρατηρήσει κανείς πως το ποσοστό αναπλήρωσης μαζί με τη βασική σύνταξη φτάνει στο 64% των συντάξιμων αποδοχών, ενώ η επικουρική προστίθεται στο ποσοστό αυτό, αντί της εισήγησης για 480 ευρώ, βασική συν αναλογική συν επικουρική που δεν λήφθηκε υπ' όψιν.

Επομένως με το σχέδιο νόμου έχουμε μία μεσοσταθμική μείωση 7%, που αφορά όμως τις συντάξιμες αποδοχές άνω των 1.800 ευρώ.

Κάτω από το όριο αυτό παρατηρούμε πως υπάρχουν αυξήσεις των συντάξεων.

Επίσης, σημαντική παρέμβαση έχουμε στη διαδοχική ασφάλιση -και δεν πρέπει να το ξεχνάμε αυτό- με την πλήρη άρση των αδικιών. Σήμερα ο συνταξιούχος της διαδοχικής χάνει περίπου το 30% της σύνταξής του.

Γίνεται, επίσης, σαφής διαχωρισμός των προνοιακών από τις ασφαλιστικές παροχές. Γίνονται ορισμένες σημαντικές θεσμικές παρεμβάσεις, κυρίως στους περιστασιακώς απασχολούμενους με την καθιέρωση του εργοσήμου, δηλαδή, μιας επιταγής που ενσωματώνει την αμοιβή του εργαζόμενου και τις ασφαλιστικές του εισφορές.

Δημιουργείται ενιαίος φορέας πρωτοβάθμιας φροντίδας και διαχωρίζονται οι υπηρεσίες υγείας από τις υπηρεσίες συντάξεων. Έτσι, παύει να υπάρχει διαφορά ανάμεσα στα ιατρικά κέντρα του ΕΣΥ και του ΙΚΑ, με συνέπεια κάθε πολίτης να μπορεί να εξυπηρετείται στο κοντινότερο κέντρο υγείας.

Ιδρύεται, επίσης, Ενιαίο Κέντρο Πληρωμών Συντάξεων και άλλα πολλά.

Κυρίες Υπουργέ, παράλληλα με το συνταξιοδοτικό η Κυβέρνηση θα πρέπει να προχωρήσει άμεσα στην εξαγγελία ενός κοινωνικού πακέτου στήριξης, το οποίο θα λειτουργήσει ως κοινωνικό αντίβαρο στους χαμηλόμισθους και τους χαμηλοσυνταξιούχους.

Όλες αυτές τις μέρες ασκείται κριτική, κυρίως από τη Νέα Δημοκρατία, ότι αποδομείται το κοινωνικό κράτος και πως το ΠΑΣΟΚ, ως αντιπολίτευση, ενώ πρωτοστατούσε στην κατήργηση του ΛΑΦΚΑ, επιβάλλει την ειδική εισφορά αλληλεγγύης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε. Τελειώνω.

Αυτό το επιχείρημα δεν έχει λογική βάση, διότι ξεχνάνε ίσως μία λεπτομέρεια, πως το ΛΑΦΚΑ αφορούσε τότε και τις συντάξεις των 500 και 600 ευρώ, ενώ το Ταμείο Αλληλεγγύης αφορά συντάξεις άνω των 1.400 ευρώ. Υπάρχει περίσσιο θράσος για να επικαλείται η Νέα Δημοκρατία τη διάλυση του κοινωνικού κράτους, τη στιγμή που είναι γνωστό το πώς διαχειρίστηκε τα αποθεματικά των ταμείων και πώς σκόρπιζε τα εκατομμύρια μέσω του ΟΑΕΔ σε ρουσφετολογικές προσλήψεις παραμονές των εκλογών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται μια σημαντική προσπάθεια εξόδου από την κρίση. Σε αυτή την προσπάθεια πρέπει να πιστοτρατευθεί σύσσωμος ο πολιτικός κόσμος, γιατί πρέπει να έχουμε υπ' όψιν πως, εάν κάτι δεν πάει καλά, αυτό θα συμπαρασύρει όλο το πολιτικό σύστημα. Και αυτό, βέβαια, μπορεί κανείς να το διαπιστώσει από τις πρόσφατες δημοσκοπήσεις που είδαν το φως της δημοσιότητας.

Η σημερινή Κυβέρνηση έχει την ιστορική ευθύνη να πετύχει, ανατρέποντας δημιουργικά όλη τη σημερινή πολιτική κατάσταση, προκειμένου να βγάλει τη χώρα από το αδιέξοδο.

Γι' αυτό καλώ όλες τις πτέρυγες της Βουλής να σταθούν στο ύψος των περιστάσεων, σε αυτή τη δύσκολη στιγμή και να στηρίξουν τις προσπάθειες που καταβάλλει το αρμόδιο Υπουργείο και η σημερινή Κυβέρνηση. Η υπερψήφιση του ασφαλιστικού είναι ψήφος ευθύνης για όλους τους Βουλευτές απέναντι στις επόμενες γενιές. Είναι η ώρα που πρέπει να σταματήσουμε να κρυβόμαστε πίσω από το δάκτυλό μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε, κύριε Παραστατίδη.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΡΑΣΤΑΤΙΔΗΣ: Διαφορετικά, θα πρέπει να εξηγήσουμε στα παιδιά μας αύριο γιατί δεν θα παίρνουν σύνταξη ή γιατί πρέπει να προστρέξουν σε ιδιωτική ασφάλιση.

Αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν πρέπει να το επιτρέψουμε.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε τον κ. Παραστατίδη Θεόδωρο από το ΠΑΣΟΚ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Θα ήθελα, κύριε Πρόεδρε, το λόγο για ένα λεπτό μόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Αμέσως μετά από τον κ. Χυτήρη.

Το χρόνο σας τον έχετε συμπληρώσει. Αυτό εννοώ. Είναι δεκαπέντε λεπτά γραμμένα. Αμέσως μετά, θα έχετε το ένα λεπτό.

Κύριε Χυτήρη, έχετε το λόγο.

ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ ΧΥΤΗΡΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, μιλάμε για το ασφαλιστικό. Ξέρουμε όλοι μας ότι δεν είναι η πρώτη φορά που μιλάμε για το ασφαλιστικό. Είναι πολλαπλή. Όλα αυτά τα χρόνια, εδώ και είκοσι-τριάντα χρόνια έρχεται και επανέρχεται το ασφαλιστικό αλλά ποτέ δεν λύθηκε. Πάντα οι λύσεις που προτείνοντο, από όποιο κόμμα και αν ήταν στα πράγματα, ήταν λύσεις μικρής διάρκειας και είχαν τη σφραγίδα διαφόρων ονομάτων, του κ. Σιούφα, του κ. Ρέππα, της κ. Πετραλιά, του κ. Γιαννίση που δεν ήλθε καν.

Ξέρετε, όμως, ότι η πραγματικότητα εκδικείται στην πολιτική. Έρχεται κάποια στιγμή που φθάνει κανείς στον γκρεμό, στο αμύνη. Και τώρα, πρέπει να λυθεί το ασφαλιστικό. Και είναι προφανές ότι, εάν είχε λυθεί όταν έπρεπε, τότε τα σημερινά μέτρα δεν θα μας φαινόταν σκληρά. Διότι προέκυψαν να είναι σκληρά, επειδή τα αφήσαμε. Ποιος φταίει; Οι πολιτικοί.

Εμείς φταίμε, κύριοι συνάδελφοι, που δεν προνοήσαμε και δεν είχαμε το θάρρος και την τόλμη να αντιμετωπίσουμε ένα πρόβλημα, όπως είναι το ασφαλιστικό, που είναι το «άλφα και το ωμέγα» μιας κοινωνίας και μιας οικονομίας. Αυτό πρέπει να το παραδεχθούμε. Διότι τώρα ερχόμαστε σαν «βρεγμένες γάτες» μέσα από ένα μνημόνιο να το αντιμετωπίσουμε. Και αυτό θα κάνουμε, διότι δεν γίνεται διαφορετικά.

Ακούσατε καμμία άλλη λύση, καμμία άλλη πρόταση; Από ποιον; Από τη Νέα Δημοκρατία; Η Νέα Δημοκρατία ξεχνάει ότι

ήταν πεντέμισι χρόνια στην κυβέρνηση, ξεχνάει ότι έκανε την «επανάδρωση του κράτους» -όπως την έκανε- και άφησε ένα βομβαρδισμένο τοπίο και έρχεται τώρα και κατηγορεί την Κυβέρνηση -που είναι εννέα μηνών Κυβέρνηση- για να πει ότι φταίει ο Παπανδρέου και η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ που οδήγησαν τα πράγματα στο μνημόνιο.

Ευτυχώς που είμαστε στην Ευρωζώνη. Ευτυχώς που είμαστε στο ευρώ και βρέθηκε αυτή η λύση, επώδυνη, αλλά λύση. Ελπίζουμε, αν δουλέψουμε σωστά, να είναι λύση για τη χώρα.

Η Νέα Δημοκρατία, σαν να μην καταλαβαίνει ότι υπάρχει αυτή η οικονομική κρίση, η οποία σε μεγάλο μέρος οφείλεται και στη διακυβέρνησή της, βεβαίως, σαν να μην καταλαβαίνει ότι πρέπει να δισωθεί η χώρα από τη χρεοκοπία, δεν συμβάλλει, λοιπόν. Δεν συνέβαλε ως κυβέρνηση, δεν συμβάλλει και ως Αντιπολίτευση. Όμως, δίνει συμβουλές -άκουσον, άκουσον- στην Κυβέρνηση και της λέει «ένα, δύο, τρία, επτά σημεία, έτσι πρέπει να το κάνετε, αλλιώς πρέπει να το κάνετε» και δεν πειθεί ούτε τους οπαδούς της, οι οποίοι κατάλαβαν τι έχει γίνει τα τελευταία χρόνια.

Ακόμα και στα ταμεία, μια και μιλάμε για ασφαλιστικό, στο ιερό χρήμα των ταμείων έβαλαν χέρι, με τα δομημένα ομόλογα, τα οποία τα γύριζαν ανά την Ευρώπη και τα οποία, κατά το Ζορμπά -ο οποίος δεν είναι ΠΑΣΟΚ, όπως ξέρετε- κατά το πόρισμα Ζορμπά, οδηγήθηκαν στο κόμμα. Αυτό όσον αφορά τη Δεξιά, που ξανάρχισε να λέγεται Δεξιά.

Όσον αφορά την Αριστερά -και το Κομμουνιστικό Κόμμα και το ΣΥΡΙΖΑ- λένε «πόλεμο, όλοι εναντίον». Να χρεοκοπήσει η χώρα; «Όλοι εναντίον, διότι είναι καπιταλιστικό το σύστημα». Δεν το ξέρουμε τι είναι;

Τους λέμε: Μα, ποιο σύστημα πρέπει να έλθει; Σαν ποια άλλη χώρα; Πείτε μας μια άλλη χώρα, να καταλάβει ο κόσμος, οι πολίτες. Δεν λένε. Να χρεοκοπήσει η χώρα, λοιπόν, για να γίνει τι; Για να γίνει κάποιο σύστημα, το οποίο έχουν στο μυαλό τους, κάποιος παράδεισος λαϊκός, ο οποίος θα γίνει τότε; Μετά από αυτή τη ζωή, προφανώς. Μετά θάνατον, εννοείται. Μιλάμε σε αυτή τη σφαίρα.

Αγαπητοί συνάδελφοι, πρέπει να είμαστε πρακτικοί, πρέπει να είμαστε αληθινοί, πρέπει να βλέπουμε ποια είναι τα προβλήματα, πρέπει να λέμε πού φταίμε εμείς και πού δεν φταίμε και να διορθώνουμε και τα λάθη μας. Αυτό γίνεται με το ασφαλιστικό. Είναι τέλειο; Όχι. Όμως, είναι ένα ασφαλιστικό το οποίο τουλάχιστον κάνει κάποιες καινοτομίες.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΥΡΩΝ ΠΟΥΛΥΔΩΡΑΣ**)

Έχει και αδικίες, κατά τη γνώμη μου -και περιμένω να ακούσω τον Πρωθυπουργό που θα μιλήσει μετά- διότι δεν βάζει μία «κόκκινη γραμμή». Θα έπρεπε να βάλει μία «κόκκινη γραμμή» για τους αδύναμους οικονομικά, οι οποίοι δεν φταίνε σε τίποτα και οι οποίοι χάνουν το δέκατο τρίτο και το δέκατο τέταρτο μισθό στη σύνταξή τους.

Για ποιο λόγο; Άγνωστο. Αλλά, βάζει τις βάσεις, όπως έχουν βάλει τα ασφαλιστικά στις άλλες χώρες της Ευρώπης και μπορεί να λέμε ότι τα επόμενα τριάντα χρόνια θα υπάρχει σύνταξη. Μειωμένη; Μειωμένη, αλλά θα υπάρχει σύνταξη. Ο κίνδυνος είναι να μην υπάρχει ούτε καν αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Συμπεραίνετε, κύριε Χυτήρη.

ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ ΧΥΤΗΡΗΣ: Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Απλώς θέλω να πω ότι έρχεται η στιγμή στην πολιτική ζωή του τόπου που τα πράγματα είναι δύσκολα. Δεν είναι όπως τα θέλουμε. Στα δύσκολα πάντα στη ζωή, φαίνεται ποιος είναι αυτός ο οποίος φυλάττει «Θερμοπύλες», ποιος είναι αυτός που λέει την αλήθεια με κόστος, με πολιτικό κόστος. Αλλά τουλάχιστον αντιμετωπίζει κατάματα την πραγματικότητα. Και αυτό το κάνει σήμερα το ΠΑΣΟΚ και ο Γιώργος Παπανδρέου με όσες κριτικές και ό,τι και να λέμε. Και αυτό έχει σημασία. Και θα ήταν σωστό αυτό να το καταλάβουν όλοι, για να φύγουμε από αυτό που κατηγορούμε όλοι μας, που ήταν το «κακό χθες». Διότι δεν υπήρξε μόνο «κακό χθες». Υπήρχε και καλό, που σκοπίμως αγνοείται.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Χυτήρη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Θα μπορούσα, κύριε Πρόεδρε, να έχω το λόγο για ένα λεπτό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ναι, κύριε Λαφάζαρη, κατ' εξαίρεση και κατ' οικονομία.

Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Δεν ζήτησα το λόγο για να απαντήσω φυσικά στον Τηλέμαχο Χυτήρη που είπε ότι ο κίνδυνος για τους εργαζόμενους είναι να μην πάρουν σύνταξη.

Δεν ξέρω αν καταλάβατε καλά, κύριοι συνάδελφοι. Το νομοσχέδιο, το οποίο έχει κατατεθεί, αυτόν τον κίνδυνο τον κάνει πραγματικότητα. Η προοπτική είναι η μη σύνταξη για τον Έλληνα πολίτη, ιδιαίτερα για τη νεολαία. Αλλά, δεν ήταν αυτός ο λόγος για τον οποίο παρεμβαίνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Πείτε μας για ποιο λόγο παρεμβαίνετε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ναι. Περίμενα από τον κύριο Υπουργό Εργασίας να πει το δικό του λόγο, τη δική του απόφαση, τη δική του θέση για την πρόταση που κατέθεσε ο Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς για τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος, όσον αφορά το νομοσχέδιο, το οποίο κατέθεσε, εφόσον, βεβαίως, κατά κακό τρόπο, κατά κακή τύχη, ψηφιστεί από την Βουλή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Και υπογραμμίζετε αυτήν την εκκρεμότητα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Με συγχωρείτε. Εγώ -για να υποβοηθήσω τον κύριο Υπουργό στην τοποθέτησή του που την αναμένουμε- θα θυμίσω μόνο το τι είπε όταν είχαμε κάνει ανάλογη πρόταση για δημοψήφισμα στο νόμο «Πετραλιά» τότε.

Εγώ θα διαβάσω απλώς το τι είχε πει ο κ. Λοβέρδος αυτολεξεί από τα Πρακτικά της Βουλής...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ελπίζω να μην είναι μακριά το κείμενο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Όχι, καθόλου μακριά, κύριε Πρόεδρε. Και νομίζω θα είναι και ενδιαφέρον.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Εντάξει.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Απευθυνόμενος στην τότε κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας ο κ. Λοβέρδος έλεγε: «Αρνήσθε το δημοψήφισμα για ένα νόμο που δεσμεύει το μέλλον των εργαζομένων, όταν ο Αρχηγός σας, ο κ. Καραμανλής, υπέγραψε πανηγυρικά μία αντισυνταγματική αίτηση διεξαγωγής δημοψηφίσματος για στοιχεία του διοικητικού εγγράφου των ταυτοτήτων. Κατ' ουσίαν, η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας φοβάται την πρόταση για δημοψήφισμα. Ο λαός, το 70% έως 80%, λέει "όχι" στο ασφαλιστικό σχέδιο νόμου της κ. Πετραλιά. Ζητά την απόσυρσή του.

Αυτό είναι που φοβάστε, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας. Φοβάστε πως θα σας μείνει με το δημοψήφισμα ο νόμος στα χέρια. Φοβάστε πως θα σας πει ο λαός "όχι". Και ο φόβος για το λαό, ο φόβος για τη γνώμη του λαού είναι επικίνδυνος. Συνιστά την προϋπόθεση κάθε είδους εκτροπής, κύριε Υπουργέ της Εργασίας...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Εντάξει, κύριε Λαφάζαρη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

«Αντιθέτως, η βούληση για άρση μιας επιφύλαξης δεκαετιών και η προσφυγή στο δημοψήφισμα για το ασφαλιστικό αποτελεί την πιο καίρια απάντηση στο ερώτημα: Σεβόμαστε ή όχι τη λαϊκή κυριαρχία; Ας δώσουμε, λοιπόν, χώρο στην άμεση δημοκρατία.» Αυτό σας ζητάμε, κύριε Λοβέρδο, να δώσετε χώρο στην άμεση δημοκρατία, έστω και μια φορά.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Σας ευχαριστούμε, κύριε Λαφάζαρη.

Παρακαλείται η κ. Ευαγγελία Αμμανατίδου-Πασχαλίδου να λάβει το λόγο. Υπενθυμίζω ότι έχει μειωθεί ο χρόνος στα εξήματα.

Ορίστε, κυρία Αμμανατίδου-Πασχαλίδου, έχετε το λόγο.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Μόλις ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος, ο Παναγιώτης Λαφαζάνης, είπε ακριβώς τι είχε πει δύο χρόνια και πλέον πριν ο Υπουργός Εργασίας, ο κ. Λοβέρδος, από αυτό εδώ το Βήμα, που τότε και εγώ ως νέα Βουλευτής μιλούσα για το ασφαλιστικό νομοσχέδιο καταγγέλλοντάς το. Και, βεβαίως, η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ ήταν σύσσωμη στο να το καταγγέλλει μαζί μας.

Αρα είναι δική σας ευθύνη και ευθύνη όλων των Βουλευτών εδώ μέσα, να πάμε σε ένα δημοψήφισμα, διότι δεν μπορούμε να θεωρήσουμε ότι αυτό το νομοσχέδιο θα βοηθήσει τις επόμενες γενιές και τα παιδιά μας. Αν είμαστε όλοι σοβαροί και θα πρέπει να αφήσουμε στο μέλλον θετικά πράγματα, παρ' όλες τις δυσκολίες -που δεν ευθύνεται ο λαός, αλλά ευθύνονται οι κυβερνήσεις- θα πρέπει να προχωρήσει το δημοψήφισμα. Και θα πρέπει οι Βουλευτές εδώ, ο καθένας να αναλάβει τις δικές του ευθύνες.

Σας τα είπε και ο εισηγητής μας και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος και ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας, ο κ. Αλέξης Τσίπρας, που μίλησε και όσοι συνάδελφοι μου μίλησαν και αυτοί που θα μιλήσουν για την αντισυνταγματικότητα αυτού του σχεδίου νόμου.

Σήμερα υπήρχε μία συνάντηση του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας με τον Πρόεδρο του Ελεγκτικού Συνεδρίου, σχετικά με την απόφαση της ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου που, βεβαίως, ομόφωνα αποφάσισε ότι οι βασικές διατάξεις του συγκεκριμένου σχεδίου νόμου για το ασφαλιστικό παραβιάζουν το Σύνταγμα της χώρας, καθώς και την Ευρωπαϊκή Συνθήκη για τα δικαιώματα του ανθρώπου.

Παρ' όλα αυτά η ελληνική Κυβέρνηση επιμένει στην προώθηση και ψήφιση αυτού του νομοσχεδίου. Και γνωρίζουμε ότι παρ' όλο που μπορεί να ψηφιστεί αύριο το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου, θα εκπέσει. Θα εκπέσει, διότι στην κοινωνία υπάρχουν οι συνάνθρωποί μας, οι εργαζόμενοι, οι οποίοι ξεκινούν τις προσφυγές και άρα αυτό θα πάει στα δικαστήρια και θα αναστείλει, βεβαίως, την εφαρμογή του και μετά θα δούμε αν αυτό το ασφαλιστικό νομοσχέδιο -που φέρνετε σε μία συνεννόηση με την τρόικα, σε μία συνεννόηση με όλους αυτούς που θέλουν να συρρικνώσουν τα δικαιώματα των εργαζομένων, που είναι χρόνια δικαιώματα- θα εφαρμοστεί στην πράξη.

Το ΠΑΣΟΚ επιχειρεί να επιτεθεί στον σκληρό πυρήνα των εργασιακών σχέσεων του ιδιωτικού τομέα, τον οποίο δεν τόλμησε να τον πειράξει μέχρι σήμερα κανείς και μόνο οι ακραίοι οπαδοί του νεοφιλελευθερισμού τόλμούσαν να συνταχθούν με τέτοιες επιλογές.

Βεβαίως, να μην ξεχάσουμε ότι αυτήν την εβδομάδα στην επιτροπή της Βουλής έχει ξεκινήσει το ασφαλιστικό νομοσχέδιο για το δημόσιο τομέα και για τους ένστολους, που είναι μία από τα ίδια.

Είναι ένα νομοσχέδιο που ειδικά τις γυναίκες, τις νέες και τους νέους, τους αφήνει χωρίς όνειρα. Κατεδαφίζει τα πάντα, τα όνειρα των νέων ανθρώπων, των γυναικών, των μητέρων.

Η Κυβέρνηση μίλησε πολλές φορές για τη μητρότητα. Μα ποια μητρότητα; Τη χρησιμοποιούν κατά το δοκούν. Η μητρότητα - και σας μιλά και ως μητέρα τριών παιδιών- κατεδαφίζεται, καταδικάζεται και θα είναι από εδώ και πέρα έγκλημα, διότι τα νέα παιδιά θέλουν να κάνουν τη δική τους οικογένεια και παρ' όλα αυτά μέχρι τα τριάντα-τριάντα πέντε είναι άνεργα.

Αρα δεν μπορούν ούτε να κάνουν οικογένεια ούτε, βεβαίως, οι γυναίκες να κάνουν παιδιά. Αυτό τι σημαίνει; Με το νέο ασφαλιστικό νομοσχέδιο και με όσα αυτό βάζει για τις μητέρες με ανήλικα παιδιά τις καταδικάζει να τις πάει στα εξήντα πέντε χρόνια. Άρα καταδικάζει όλη την ελληνική κοινωνία.

Εγώ θα πω πολύ γρήγορα τις διατάξεις που υπάρχουν στα εργασιακά θέματα. Εδώ, η Κυβέρνηση, τα μέτρα που προσπάθησε να περάσει με προεδρικό διάταγμα, τώρα επιχειρεί να τα περάσει μέσα από το ασφαλιστικό νομοσχέδιο. Θα επαναλάβω ότι μ' αυτές τις ρυθμίσεις επιχειρείται η κατάργηση του κατώτατου μισθού, η ευθεία παρέμβαση στις συλλογικές διαπραγματεύσεις με την ουσιαστική κατάργηση του μηχανισμού μεσολάβησης και διαιτησίας, η αύξηση του ορίου των απολύσεων, η μείωση της αποζημίωσης λόγω απόλυσης και η καταβολή της όχι άμεσα,

αλλά σε δόσεις.

Οι οριακές αλλαγές που φέρεται να έχει κάνει σε σχέση με το προσχέδιο του προεδρικού διατάγματος δεν αλλάζουν σε τίποτα τις αρχικές κυβερνητικές και φιλοεργοδοτικές ρυθμίσεις που υπήρχαν στο προσχέδιο και έχουν προστεθεί και νέες. Σε επιχειρήσεις που απασχολούν από είκοσι έως εκατόν πενήντα άτομα, η εργοδοσία μπορεί να απολύει μέχρι έξι εργαζόμενους το μήνα. Οι επιχειρήσεις που απασχολούν πάνω από εκατόν πενήντα άτομα, μπορούν να απολύουν μέχρι 5% και μέχρι τριάντα άτομα το μήνα από 2% που ισχύει μέχρι και σήμερα.

Ο κατώτατος μισθός που ορίζεται από την εκάστοτε Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας δεν θα ισχύει για νέους έως είκοσι πέντε ετών. Οι κάτω των είκοσι πέντε θα αμειβονται με το 84% του κατώτατου μισθού. Η φόρμουλα την οποία βρήκε η Κυβέρνηση για κάλυψη του υπόλοιπου ποσού από τον ΟΑΕΔ, αφ' ενός δεν λύνει το πρόβλημα του κοινωνικού κανιβαλισμού που θα παρουσιαστεί μέσα στις επιχειρήσεις και αφ' ετέρου για άλλη μία φορά τα χρήματα του ΟΑΕΔ χρησιμοποιούνται για την επιχορήγηση της εργοδοσίας. Και μιλάω για τη μεγάλη εργοδοσία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Εκτός αυτών, θεσπίζεται και η δυνατότητα συμβάσεων μαθητείας για νέους από δεκαπέντε έως δεκαοκτώ ετών, οι οποίοι θα λαμβάνουν μόνο το 70% του βασικού μισθού. Καταργείται η δυνατότητα που είχαν οι συνδικαλιστικές οργανώσεις να προσφεύγουν μονομερώς στη διαιτησία για κλαδικές, ομοιοεπαγγελματικές και επιχειρησιακές συμβάσεις και για την προσφυγή απαιτείται και η σύμφωνη γνώμη του εργοδότη.

Τα παραπάνω θα σημάνουν καθήλωση μισθών, πλήρη κατάργηση συλλογικών συμβάσεων για τους νέους. Αυτό θα συμβεί γιατί έξι μήνες μετά την ημερομηνία λήξης μίας σύμβασης ή μετά την καταγγελία της, αυτή δεν θα ισχύει για τους νεοπροσλαμβανόμενους και μπαίνουμε πλέον σε καθεστώς όπου θα υπάρχουν μόνο ατομικές συμβάσεις. Αυτά θέλει η Κυβέρνηση και άλλα πολλά.

Θα πω ότι το ισχνό κοινωνικό κράτος που γνωρίσαμε και οι όποιες εργασιακές ρυθμίσεις είχαν μέχρι σήμερα γλιτώσει, αντιμετωπίζονται ως εχθροί και όλα υποτάσσονται στο εξωτερικό χρέος που δεν πρόκειται ποτέ να πληρωθεί, στην ενίσχυση της αγοράς και του ανταγωνισμού.

Και εδώ θα πω ένα τελευταίο και μ' αυτό τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Μιλάτε για ανταγωνιστικότητα, για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις και λέτε ότι οι εργοδοτικές εισφορές και τα μεροκάματα είναι αυτά που έχουν βουλιάξει την αγορά. Εγώ θα σας πω απ' αυτό εδώ το Βήμα και ως έμπορος ότι δεν είναι οι εργοδοτικές εισφορές, δεν είναι οι μισθοί των εργαζομένων που είναι καθηλωμένοι, αλλά είναι όλα τα άλλα που έχουν αυξήσει τα πάγια έξοδα και δεν μπορούν να αντεπεξέλθουν. Από 1ης Ιουλίου ο ΦΠΑ πήγε πάλι στο 23% και οι μικρές επιχειρήσεις προσπαθούν όλα αυτά να τα μαζέψουν, αλλά δυστυχώς δεν μαζεύονται. Οι μεγάλοι πάλι έχουν και το πεπόνι και το μαχαίρι.

Αύριο, όλοι θα πρέπει να είναι στην απεργία, στην πανελλαδική απεργία, για να μπορέσουμε να ανατρέψουμε αυτό το αντιασφαλιστικό νομοσχέδιο, το οποίο, ακόμα και να το ψηφίσετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό στην πορεία δεν θα εφαρμοστεί.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε την κ. Αμμανατίδου-Πασχαλίδου.

Καλείται ο κ. Αθανάσιος Νάκος, Βουλευτής Μαγνησίας της Νέας Δημοκρατίας, να λάβει το λόγο.

Παρακαλώ να πειθαρχείτε στο χρόνο εις ένδειξη σεβασμού προς τους συναδέλφους που είναι εγγεγραμμένοι και είναι μακρύς ο κατάλογος.

Ορίστε, κύριε Νάκο, έχετε το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εδώ και αρκετό καιρό, σε κάθε δημόσια τοποθέτησή μου, δεν κουράζομαι να επαναλαμβάνω ότι σήμερα η πραγματικότητα επιβάλλει να μπορέσουμε να σκεφτούμε μ' έναν τελείως διαφορετικό

τρόπο απ' αυτόν που συνηθίζαμε, αν είναι δυνατόν ακόμα και να ξεχάσουμε το αντιπαραγωγικό μοτίβο της αντιπαράθεσης, γιατί δεν αφορά πια κανέναν άλλο, παρά μόνο το δικό μας πολιτικό και κομματικό εγωισμό και να σκεφτούμε με μοναδικό γνώμονα το συμφέρον της πατρίδας.

Αυτός είναι και ο λόγος που δεν θα σταθώ ούτε στα όσα έλεγε ούτε στα όσα έπραττε η Κυβέρνηση και ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ, όταν έγινε το πρώτο βήμα και η ενοποίηση των ταμείων με το νόμο της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας ούτε ακόμα στον άκρατο λαϊκισμό που άσκησε εκμεταλλευόμενη την εύλογη κοινωνική ανασφάλεια για τα ασφαλιστικά δικαιώματα και την εγγύηση των συντάξεων των εργαζομένων.

Καταψηφίζω το νομοσχέδιο, γιατί είναι λάθος επί της αρχής του. Πρώτον, είναι λάθος γιατί έρχεται σε αντίθεση με κάθε λογικό μοντέλο ανάπτυξης και εξέδου από την κρίση, γιατί ακόμα και αν είχατε –που δεν έχετε– κατά νου ολοκληρωμένη πρόταση για την έξοδο από την κρίση και την εξασφάλιση βιώσιμης λύσης για το ασφαλιστικό, όποιο μοντέλο, όποια λύση και αν επιλέγατε, δεν θα βρίσκατε καμμία που να μη στηρίζεται στον παραγωγικό ιστό και στο βασικό συντελεστή του, δηλαδή το ενεργό ανθρώπινο δυναμικό.

Δυστυχώς, μετά την εφαρμογή αυτού του νόμου, αυτό το ανθρώπινο δυναμικό ούτε ενεργό θα είναι ούτε δημιουργικά συντεταγμένο, γιατί με τις ρυθμίσεις του θα το έχετε εθίσει σε μία άλλη τελειώς αντικοινωνική και αντιαναπτυξιακή λογική. Δηλαδή, θα το έχετε απαξιώσει, γιατί κανείς δεν θα προσδοκά ότι θα καταφέρει να πάρει τη σύνταξή του, γιατί κανείς δεν θα περιμένει ότι θα του επιστραφούν με κάποιον τρόπο οι εισφορές που καταβάλλει στον ατελείωτο και επισφαλή εργασιακό του βίο. Στην πραγματικότητα δημιουργείτε ένα νέο περιβάλλον πρόσφορο για μεγαλύτερη παρανομία και μεγαλύτερη εργασιακή εκμετάλλευση.

Συνεπώς, την ίδια στιγμή που το κεφαλαϊώδες ζητούμενο –δικό σας αυτό το επιχείρημα, κύριε Υπουργέ– είναι να δούμε το ασφαλιστικό σύστημα ως κεντρικό παράγοντα στο ευρύτερο σχέδιο αναδιαρθρώσεων, πέρα από την εξυπηρέτηση του μνημονίου, παρουσιάζετε ένα μοντέλο που δεν μπορεί να είναι βιώσιμο. Δεύτερον, είναι λάθος σε σχέση με τις προτεραιότητες ενός αξιόπιστου κοινωνικού κράτους, το οποίο υποτίθεται ότι καλείται να υπηρετήσει, γιατί είναι προφανές ότι όχι μόνο δεν δημιουργεί προϋποθέσεις για περισσότερη δικαιοσύνη, αλλά αφήνει τελειώς ανοχύρωτους όσους δεν έχουν σταθερή απασχόληση ή εκείνους που ο μισθός τους δεν τους επιτρέπει να έχουν υψηλές εισφορές. Με δύο λόγια, καταλύεται πλήρως ο κοινωνικός χαρακτήρας που είναι αυτονόητα σύμφυτος με την κοινωνική ασφάλιση.

Πώς, λοιπόν, υπηρετείται η κεντρική ανάγκη να συνταχθεί μία κοινωνία στον ίδιο σκοπό, όταν διαμορφώνονται από το κράτος προϋποθέσεις για τεράστιους διαχωρισμούς; Πώς μπορούμε να μιλάμε για ένα νέο μοντέλο που μπορεί να βγάλει την Ελλάδα από το αδιέξοδο και να εκπαιδεύσει την κοινωνία σε μία άλλη λογική, όταν υποσκάπτουμε με νόμο το συνδυαστικό ιστό της κοινωνικής αλληλεγγύης; Κανείς δεν πείθεται να κάνει τη δουλειά του σ' ένα κράτος που δεν του εγγυάται την ασφάλεια και απουσιάζει από το κράτος ο κοινωνικός ρόλος. Συνεπώς με τις προβλέψεις αυτές δημιουργείτε όρους για ένα κράτος που η τάξη και η ανάπτυξή του θα αφορά όλο και λιγότερους.

Τρίτον, είναι λάθος σε συνάρτηση με τον τρόπο διαχείρισης και διοίκησης που χρειάζεται να δημιουργηθεί, γιατί σε μία περίοδο που χρειάζεται επειγόντως να βγούμε από το χαοτικό περιβάλλον ενός ασυνεχούς και αναποτελεσματικού μοντέλου διαχείρισης της περιουσίας που μας εμπιστεύονται οι πολίτες, το ασφαλιστικό που προτείνετε δεν ενεργοποιεί αυτά που έχουμε ήδη στη διάθεσή μας ούτε τους μηχανισμούς ελέγχου που ήδη υπάρχουν ούτε το θεσμικό πλαίσιο για την αποδοτική αξιοποίηση της κινητής και ακίνητης περιουσίας των ταμείων.

Δεν καταλαβαίνω, λοιπόν, πώς γίνεται από τη μία πλευρά να αναγνωρίζουμε όλοι το επείγον και από την άλλη να γκρεμίζουμε και να μην αξιοποιούμε αυτά που ήδη έχουμε.

Είναι προφανές, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι σε όλα τα επίπεδα η Κυβέρνηση δεν εμπιστεύεται ούτε την εμπειρία και τη συνέχεια του κράτους ούτε καν τον εαυτό της. Το μόνο

που φαίνεται να εμπιστεύεται –και μάλιστα, με κλειστά μάτια– είναι το μνημόνιο. Και αντί να δουλεύει προς την κατεύθυνση να απελευθερωθεί η χώρα απ' αυτό το συντομότερο δυνατόν, το έχει αναγάγει σε «manual» διακυβέρνησης της χώρας. Το χειρότερο είναι ότι το έχει αναγάγει σε άλλοθι αποφάσεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό το νομοσχέδιο είναι σε λάθος κατεύθυνση. Γι' αυτό και η Νέα Δημοκρατία το καταψηφίζει επί της αρχής, καταθέτοντας όμως προτάσεις και επιχειρήματα.

Επιτρέψτε μου μόνο να πω αυτό κλείνοντας, ως παραίτηση προς όλους και από την εμπειρία που προέρχεται από τα τόσα πολλά χρόνια που έχω την τιμή να βρίσκομαι εδώ. Άλλο η βιασύνη να προλάβουμε τις εξελίξεις και άλλο η βίαιη κατάλυση όποιου καλού έχουμε κατοχυρώσει μέσα από αγώνες πολλών γενεών. Γι' αυτό πριν εκφράσουμε σήμερα τη βούληση μας, ας σκεφτούμε ακόμη μία φορά, όχι σαν να είμαστε εκπρόσωποι διαφορετικών πολιτικών αντιλήψεων, αλλά ως διαμορφωτές του μέλλοντος της Ελλάδας και του μέλλοντος των ανθρώπων της.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολυδώρας): Ευχαριστούμε ιδιαίτερα και για την πειθαρχία στο χρόνο, κύριε Νάκο.

Ο κ. Καρατζαφέρης, Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, έχει το λόγο για δύο λεπτά.

Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Ακουστήκε πριν από λίγο μία ενδιαφέρουσα πρόταση από τον ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος τώρα βέβαια απουσιάζει από την Αίθουσα για να την υποστηρίξει.

Είναι πράγματι ενδιαφέρουσα. Εμείς προστρέχουμε εις το αίτημα, αλλά πιστεύω ότι η ευαισθησία της άμεσης δημοκρατίας δεν αφορά περιοριστικά και μόνο τα κοινωνικά θέματα που είναι σοβαρότατα, βέβαια, και θίγουν ένα μεγάλο κομμάτι του πληθυσμού. Νομίζω όμως ότι και τα εθνικά θέματα θίγουν το έθνος.

Σήμερα βγήκε η δημοσκόπηση της «METRON», μία δημοσκόπηση εξαιρετικά ενδιαφέρουσα, όπου δείχνει το ΠΑΣΟΚ στο 28%, τη Νέα Δημοκρατία στο 19%, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας εκεί που ήταν, εμάς στο 5,3% και τον ΣΥΡΙΖΑ χαμηλότερα.

Εκεί όμως, έχει μία δημοσκόπηση, μία ανάλυση ποιοτική, όπου το σύνολο του ελληνικού λαού, σε ποσοστό 78%, λέει «όχι» στο όνομα Μακεδονία και στα παράγωγά του για τα Σκόπια. Άρα, λοιπόν, εμείς προστρέχουμε. Ας προστρέξει λοιπόν και ο ΣΥΡΙΖΑ και τα άλλα κόμματα να γίνει ένα δημοψήφισμα σε ένα θέμα που έχουμε ήδη, δημοσκοπικά, κατά 78% το «όχι» του λαού. Αν θέλουμε άμεση δημοκρατία, να την εφαρμόσουμε παντού, όπου υπάρχει ένα μεγάλο θέμα, όπου υπάρχει η διαφορετική έκφραση μεταξύ της περιορισμένης ευθύνης της Κυβέρνησης και του ελληνικού λαού.

Δεύτερον, εμείς είχαμε δεσμευτεί να κάνουμε ονομαστικές ψηφοφορίες. Όμως, μεταξύ του κομματικού καθήκοντος και του εθνικού καθήκοντος, έχουμε πει εμείς, στον πατριωτικό παρεμβατισμό, ότι προτιμούμε το εθνικό καθήκον.

Πιστεύουμε ότι είναι εθνικό καθήκον ένας Βουλευτής μας, ο κ. Βορίδης, να βρίσκεται στο Όσλο και να δίνει μία μάχη, ούτως ώστε ένας Έλληνας, και μάλιστα αντιπάλου κόμματος, του ΠΑΣΟΚ, να εκλεγεί Πρόεδρος του ΟΑΣΕ. Πιστεύουμε ότι όπου μπορούμε και εξασφαλίζουμε μετερίζια για την Ελλάδα, είναι σημαντικά. Ως εκ τούτου τυπικώς γι' αυτήν τη διαδικασία της ονομαστικής ψηφοφορίας δεν έχουμε τους δεκαπέντε. Εμείς θα καταθέσουμε όμως με δεκατέσσερις. Γνωρίζουμε ότι τυπικά δεν είμαστε εντάξει, ουσιαστικά όμως στοιχίζομαστε με όλους εκείνους από τη Νέα Δημοκρατία, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, που θέλουν ονομαστικές ψηφοφορίες στα άρθρα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολυδώρας): Ευχαριστούμε τον κ. Καρατζαφέρη.

Παρακαλείται ο Βουλευτής Λέσβου του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σταύρος Σκοπελίτης να λάβει το λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ: Απαντώντας στον κ. Χυτήρη θα ήθελα να πω, ότι εμείς το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, δεν απειλούμε κανέναν με χρεοκοπία και πολύ περισσότερο δεν απειλούμε τον ελληνικό λαό. Εσείς είστε που μιλάτε για χρεοκοπία

και όχι μόνο μιλάτε, αλλά οδηγείτε εκατομμύρια Έλληνες στην χρεοκοπία. Εμείς αν λέμε κάτι για τη χρεοκοπία είναι τούτο, να χρεοκοπήσει η πλουτοκρατία.

Κύριοι Βουλευτές, αυτό το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα, στέκεται από μόνο του ικανό στο να οδηγήσει τον ιστορικό του αιώρι να καταγράψει με τα μελανότερα γράμματα στη νεότερη ιστορία της χώρας μας την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Δεν χρειάζεται τίποτα άλλο, αρκεί αυτό το νομοσχέδιο. Να την καταγράψει, δηλαδή, σαν την Κυβέρνηση που έθεσε σαν στόχο της, να μην αφήσει τίποτα όρθιο από το σύνολο των κατακτήσεων του ελληνικού λαού.

Και λέω κατακτήσεων, κύριοι Βουλευτές, γιατί ποτέ στο λαό κανένας δεν χάρισε τίποτα. Τα πάντα τα κατέκτησε με τους αγώνες του και τις θυσίες του. Και σ' αυτούς τους αγώνες και τις θυσίες σημαντικότερο ρόλο έπαιξε με τη δράση του το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας και αυτή τη δράση του όχι μονάχα την αισθανόμαστε αλλά είμαστε και υπερήφανοι. Είμαστε υπερήφανοι γιατί χιλιάδες μέλη και στελέχη μας στάθηκαν στην πρώτη γραμμή του αγώνα και έδωσαν ακόμα και την ίδια τη ζωή τους.

Έτσι, λοιπόν, θα καταγράψει η ιστορία, η νεότερη ιστορία την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Και σε εμάς βέβαια, στους κομμουνιστές δεν μας καίγεται καρφί για την υστεροφημία της. Εκείνο που μας νοιάζει και πρέπει να νοιάζει όλους τους εργαζόμενους, όλους τους φτωχούς αγρότες, τους μικροεπαγγελματίες βιοτέχνες και ιδιαίτερα τη νέα γενιά είναι ότι αν περάσουν τα μέτρα αυτά, αν περπατήσουν στη ζωή μας τα μέτρα που προωθεί η Κυβέρνηση και με το υπό συζήτηση νομοσχέδιο, θα οδηγηθούμε δεκάδες, εκατοντάδες χρόνια πίσω. Θα οδηγηθούμε στην εποχή που ο εργαζόμενος δεν ήξερε αν θα έχει δουλειά αύριο, τι μεροκάματο θα έπαιρνε αν έβρισκε δουλειά και πόσες ώρες θα δούλευε σ' αυτήν τη δουλειά. Το μόνο που γνώριζε από πρώτο χέρι ήταν ότι δεν θα είχε καμμία διασφάλιση στα γηρατιά του και ότι θα πέθαινε κυριολεκτικά στη ψάθα.

Σε μία τέτοια εποχή θα μας γυρίσει και το υπό συζήτηση νομοσχέδιο, αφού η ανεργία θα πάει στα ύψη. Ιδιαίτερα στη νέα γενιά μας, ένας στους δύο νεολαίους μας, θα είναι άνεργος. Η επιβίωση θα γίνει το πρόβλημα για εκατομμύρια ανθρώπους, αφού καταρτούνται οι συντάξεις, οι μισθοί, τα επιδόματα, τα δώρα κ.λπ..

Η σύνταξη θα γίνει όνειρο θερινής νυκτός, αφού θα χρειαστεί να δουλέψει σαράντα χρόνια ο εργαζόμενος, να κάνει τριακόσια μεροκάματα το χρόνο και βέβαια να πάρει στο τέλος, αν τα καταφέρει –που δεν θα τα καταφέρει- μία σύνταξη που θα ισούται με επίδομα.

Ακόμα θα ισοπεδωθεί ο δημόσιος χαρακτήρας των όποιων κοινωνικών παροχών υπάρχουν σήμερα και θα ξεπουληθεί στο ιδιωτικό κεφάλαιο ό,τι απέμεινε από το δημόσιο πλούτο.

Και όλα αυτά γιατί; Για να σώσετε, λέει, την Ελλάδα. Αυτό ισχυρίζεστε. Δεν φτάνει, δηλαδή, που γδέρνετε τον ελληνικό λαό, τον εργαζόμενο ελληνικό λαό με την πολιτική σας, τον δουλεύετε και από πάνω, λέγοντας ότι «με τα μέτρα αυτά θα σας σώσουμε». Γιατί δεν του λέτε την αλήθεια, αφού βοά, κραυγάζει από μόνη της;

Εκείνο που θέλετε να σώσετε είναι η πλουτοκρατία. Και όχι μονάχα να τη σώσετε, όχι μονάχα να την απαλλάξετε από το να μην πληρώσει τίποτα για την κρίση για την οποία ευθύνεται, αλλά να της δώσετε και τη δυνατότητα από καλύτερες θέσεις να συνεχίσει την κερδοφορία της, να συνεχίσει να λυμαίνεται τον ελληνικό λαό, κύρια με την κλοπή της υπεραξίας που παράγει ο εργαζόμενος λαός, με την λεηλασία του κρατικού κορβανά, του δημόσιου ταμείου. Εκεί πάει η πλειοψηφία των εσόδων που έχει το κράτος, απ' την έμμεση ληστρική φορολογία. Την περασμένη χρονιά από τα 237 του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος τα 185 πήγαιναν στην πλουτοκρατία.

Βλέπετε, οι μεν εργαζόμενοι διεκδικούν και απαιτούν με αγώνες και θυσίες θα κερδίσουν κάτι. Οι πλουτοκράτες τα παίρνουν αμέσως με παροχές και προνόμια. Αυτό είναι το κράτος σας, όμορφος κόσμος, ηθικός, αγγελικά πλασμένος. Αυτός είναι ο κόσμος του καπιταλισμού τον οποίο υπηρετείτε όλοι σας.

Αυτή, λοιπόν, την πρόθεση σας να υπηρετήσετε την πλουτο-

κρατία, την καταγράφετε σε κάθε γραμμή, του υπό συζήτηση νομοσχεδίου. Όλα τα μέτρα που προωθείτε αυτό έχουν σκοπό, να ενισχύσετε την κερδοφορία των μεγάλων κεφαλαίων.

Τι να πρωτοαναφέρουμε; Το διπλασιασμό, τριπλασιασμό των απολύσεων; Τη μείωση του κατά 50% των αποζημιώσεων; Την κατάργηση των συνολικών συμβάσεων; Όλα είναι υπέρ τους. Πείτε μου ένα μέτρο που να είναι υπέρ των εργαζομένων. Όλα είναι υπέρ της πλουτοκρατίας.

Να γιατί εμείς καλούμε τον ελληνικό λαό και κύρια τους εργαζόμενους να βγουν στους δρόμους του αγώνα και να βγει ο λαός όχι μονάχα να πολεμήσει για να μην περάσουν αυτά τα μέτρα, αλλά να δώσει τη μάχη για μία άλλη πολιτική στο πλαίσιο της οποίας, ο παραγόμενος πλούτος από τον εργαζόμενο λαό θα πηγαίνει όχι στις τσέπες τις πλουτοκρατίας αλλά στις δικές τους τσέπες. Θα ικανοποιεί τις δικές τους ανάγκες για μία καλύτερη ζωή.

Σε αυτόν το δρόμο θα συνεχίσουμε τον αγώνα. Θα βαδίσουμε στα χνάρια της ιστορίας που γράψαμε ως κόμμα, για την οποία είμαστε υπερήφανοι και αποφασισμένοι να συνεχίσουμε.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε και εμείς τον κ. Σκοπελίτη.

Παρακαλείται τώρα να έρθει στο Βήμα ο πρώην Πρόεδρος της Βουλής κ. Απόστολος Κακλαμάνης.

Ορίστε, κύριε Πρόεδρε, έχετε το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, έρχομαι στο Βήμα παίρνοντας αφορμή απ' όσα άκουσα πιο πριν από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Λαφαζάνη, από τον Πρόεδρο του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Καρατζαφέρη και από τον παλαιότερο συνάδελφο του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, τον Βουλευτή Λέσβου κ. Σκοπελίτη, για να διαπιστώσω το εξής:

Βασικούς κανόνες της λειτουργίας της δημοκρατίας και του κοινοβουλευτικού συστήματος κάθε πλευρά –ιδίαιτερα τα μικρότερα κόμματα- τους προσλαμβάνει, τους αντιλαμβάνεται και τους επικαλείται a la carte. Το πιο εύκολο πράγμα είναι καθένας γι' αυτό που νομίζει να έρχεται στο Βήμα ή από τη θέση του και να ζητάει δημοψήφισμα. Φυσικά, οι άλλοι, μόνο στην περίπτωση που –επαναλαμβάνω- a la carte εξυπηρετεί, κατά την άποψή τους, να γίνει ένα δημοψήφισμα, τότε αντικρούοντας το αίτημα της άλλης πλευράς, προβάλλουν το αίτημα το δικό τους.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πρέπει να μιλήσουμε ξεκάθαρα στον ελληνικό λαό. Βρίσκεται σήμερα η χώρα μας σε μια βαθιά κρίση, σε μια κρίση όχι μόνο οικονομική, αλλά κρίση ηθική και κρίση αξιών. Μήπως γι' αυτήν την κρίση λίγο ή πολύ έχουμε όλοι ευθύνη; Μήπως έχει περισσέψει η υποκρισία;

Όταν λέμε στο λαό -είτε σε μια ομάδα είτε απευθυνόμενοι στο σύνολο του ελληνικού λαού- πράγματα που γνωρίζουμε ότι οι απόψεις μας δεν έχουν βάση ή λέμε πράγματα που δεν είμαστε σε θέση να τα πραγματοποιήσουμε, μήπως είναι αυτή η τακτική που, βοηθούσης και της σύγχυσης που υπάρχει, λόγω –επιμένω, όπως ξέρετε, σε αυτό πάντοτε- του ρόλου αποπροσανατολισμού των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης;

Δεν ξέρει καν ο λαός -αυτές τις ημέρες με ρωτούν ήδη οι συνταξιούχοι- εάν με το νόμο αυτόν πρόκειται να κοπούν οι συντάξεις. Εάν εξαιρέσει κανείς ορισμένες εφημερίδες, που έχουν κάποιες στήλες και απαντούν ειδικό σε ειδικά ερωτήματα, κανένας απλός άνθρωπος δεν μπορεί να βρει άκρη, παρακολουθώντας στα δελτία ειδήσεων όχι ειδήσεις αλλά σχολιασμούς, αντιπαραθέσεις, καλαμπούρια των υποτιθέμενων «σχολιαστών» και «ενημερωτών» του λαού.

Μέσα απ' αυτήν τη σύγχυση οφείλουμε εμείς να βρούμε διέξοδο, για να καταλάβει ο λαός ότι η εθνική του αντιπροσωπεία δεν είναι οι πέντε ή δέκα «καραγκιόζηδες», που εμφανίζονται και δίνουν αυτήν την εικόνα του πολιτικού κόσμου, της λειτουργίας των κομμάτων και της λειτουργίας του Κοινοβουλίου.

Δεν καταλαβαίνουμε όλοι ότι αυτή η κρίση μπορεί να είναι οξύτερη λόγω των λαθών, οι συνέπειες των οποίων επί πεντέμισι χρόνια και πιο πριν -αλλά κυρίως αυτά τα πεντέμισι χρόνια- επισφραγίστηκαν.

Δεν καταλαβαίνουμε και δεν ξέρουμε -έχει δικίο η κ. Παπα-

ρήγα, αλλά το δίκιο της είναι μέχρις εκεί- ότι όντως υπάρχει μια κρίση του καπιταλισμού. Η κρίση αυτή κυρίως εμφανίστηκε μέσα από το χρηματοπιστωτικό σύστημα. Η προσπάθεια ήταν η συσσώρευση αξιών όχι πραγματικής οικονομίας, αλλά, δυστυχώς, για όσους θα θέλαμε κάτι διαφορετικό από έναν καπιταλισμό και μάλιστα αυτής της μορφής, επελαύνει, αγαπητοί συνάδελφοι του Κομμουνιστικού Κόμματος και της Ριζοσπαστικής Αριστεράς, όσοι περίπου εκεί «ξύνεστε» ο ένας στην πλάτη του άλλου.

Δυστυχώς, αυτή είναι η πραγματικότητα και ξέρουμε ότι δεν κατέστη δυνατή η αντιμετώπιση μιας τέτοιας ελαύνουσας ισχύος από δυνάμεις ασθενέστερες. Γιατί να μην το πούμε και να υπερασπίσουμε την αξιοπρέπειά μας και τις αξίες μας; Ναι, αλλά να λέμε ότι εδώ από την Ελλάδα θα ξεκινήσει για ολόκληρη την Ευρώπη η εξέγερση των λαών, η ανυπακοή και η ανατροπή του καπιταλισμού; Μακάρι, αλλά φοβάμαι ότι θα έχουν περάσει πάρα πολλά χρόνια από τότε που θα λιώνω σε κάποιο νεκροταφείο του χωριού μου, για να γίνει αυτό το πράγμα.

Και, επιτέλους, επειδή ακούω τους πάντες να τα βάζετε με το ΠΑΣΟΚ και να λέτε ότι είναι ο νεκροθάφτης των δικαιωμάτων των εργαζομένων, σας παρακαλώ! Η Αριστερά εκφραζόταν εδώ, καθοδηγούμενη από την ηγεσία του Κομμουνιστικού Κόμματος στο Βουκουρέστι. Ο μακαρίτης Αντώνης Μπριλάκης και ο φίλος μου Λεωνίδας Κύρκος ήταν οι άνθρωποι που εκπροσωπούσαν την ενιαία δημοκρατική Αριστερά και περνούσαν τη γραμμή –αυτά είναι γνωστά πλέον από τα αρχαία και από τις συγκεκριμένες καταθέσεις των ίδιων ανθρώπων- της ηγεσίας του Κομμουνιστικού Κόμματος στο Βουκουρέστι, μία γραμμή που ήταν συνέχεια μιας πολιτικής βλακείας του μακαρίτη Ζαχαριάδη, ότι έχουμε το όπλο παρά πόδας. Και αυτό ακριβώς βοηθούσε τη Δεξιά. Βοηθούσε το πιο σκληρό ακροδεξιό καθεστώς να κυνηγάει τους πάντες.

Γιατί εγώ να υπηρετήσω χωρίς όπλο στο Πολύκαστρο; Δεν είμαι ο κομμουνιστής. «Ήμουν» –λέει- «συνοδοιπόρος.»

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Ε, όχι έτσι!

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Άκουσε, Άγγελέ μου, αυτά τα πληρώσαμε. Η διαφορά μας είναι ότι εγώ έχω είκοσι χρόνια παραπάνω από σένα και κάτι έχω ζήσει περισσότερο.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Δεν μπορείς, όμως, να κατηγορείς το ΚΚΕ γιατί σε χαρακτήρισε «συνοδοιπόρο»!

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Λοιπόν, η ουσία είναι το εξής: Το 1958 είχε στη Βουλή η Αριστερά εβδομήντα οκτώ Βουλευτές. Δεν μπόρεσε ή απ' ό,τι θυμάμαι δεν ασχολήθηκε καν με το έλλειμμα που υπήρχε στα ασφαλιστικά ταμεία.

Από το 1950, όπως ξέρετε, τα αποθεματικά ήταν δεσμευμένα στην Τράπεζα της Ελλάδος. Το ΠΑΣΟΚ, αυτό το «επικατάρατο ΠΑΣΟΚ», ήρθε το 1982 και αποδέσμευσε τα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων.

Μέχρι τότε μεσολάβησε η δικτατορία, η υποτιθέμενη «δημοκρατία» κουτσουρεμένη μετά το 1974. Συνέχισε, όμως, η ίδια κατάσταση. Το ΠΑΣΟΚ το Μάρτιο το 1982 πέρασε σε αυτήν την Αίθουσα το ν. 1264/1982. Είμαι υπερήφανος που τον εισηγήθηκα. Θυμάμαι πολύ καλά το μακαρίτη Χαρίλαο Φλωράκη που απ' αυτό εδώ το βήμα, καταψηφίζοντας το νόμο εκείνο, έλεγε για τους εργαζόμενους: «πίτα που δεν την τρως, άσε την να καίγεται!»

Αυτή είναι η λογική –ακούστε!- κατά τη γλώσσα την οποία κι εγώ εσπούδασα. Όμως, έμεινα λίγο απ' έξω και χάρη στο Γεώργιο Παπανδρέου ακολούθησα το δρόμο μου. Αυτό είναι σκέτος σεχαρισμός! Είναι μια λογική που συντηρεί απλώς δυνάμεις -τα κεφάλια μέσα- ώσπου να αλλάξουν οι συνθήκες. Αυτό δεν βοηθά τον τόπο.

Είναι γεγονός πως όλη η Ευρώπη, ο λεγόμενος ανεπτυγμένος κόσμος –Αμερική, Ευρώπη, Καναδάς- μέχρι τώρα επωφελείτο της εξαθλίωσης του Τρίτου Κόσμου. Τώρα θέλουν και εκείνοι δεύτερο πιάτο ρύζι! Αυτό είναι κάτι που θα πρέπει να το καταλάβουμε.

Αν δεν δούμε πώς θα γίνει η ανάταξη της οικονομίας μας και πώς θα βγούμε από αυτήν την κατάσταση αξιοποιώντας νέες απόψεις, νέους θεσμούς και προσπαθώντας να προχωρήσουμε σε μια νέα συγκρότηση της οικονομίας μας, θα είμαστε καταδικασμένοι.

Και σήμερα ερχόμαστε στο παρά πέντε, που, πραγματικά, διαλύονται όλα. Τι μπορούμε να πούμε, όταν ακούμε τον αρμόδιο

Υπουργό να λέει ότι δεν θα έχει να πληρώσει συντάξεις; Τι θα πούμε στους ηλικιωμένους, όταν τους λέμε ότι θα τους κόψουμε τη σύνταξη; Μα, αν δεν ψηφιστεί αυτός ο νόμος, τότε θα κοπεί η σύνταξη. Τι θα πούμε στους νέους που τους λέμε ότι έπειτα από είκοσι και τριάντα χρόνια δεν θα έχουν παρά μόνο τη βασική σύνταξη;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και βέβαια, για να κλείσω εδώ, κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να σας πω και για κάτι άλλο που μένα με πονάει. Αυτό είναι ο ν. 1876/1990 περί συλλογικών διαπραγματεύσεων. Αυτό το νόμο τον εισηγήθηκα εδώ και τον ψηφίσατε όλοι. Όλες οι οργανώσεις εργοδοτών και εργαζομένων συνέκλιναν εκεί. Η εισηγητική σας έκθεση επικαλείται μία γνώμη της Επιτροπής Συνδικαλιστικών Ελευθεριών του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας. Ε, λοιπόν, κάνετε μεγάλο λάθος και θα το καταθέσω και στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο πρώην Πρόεδρος της Βουλής κ. Απόστολος Κακλαμάνης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο Αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Θα σας σημειώσω κάποια συγκεκριμένα σημεία. Η αντίληψη που προκύπτει είναι προφανής. Η προσφυγή στη διαιτησία, που με την ισχύ του κράτους, που με το νόμο του 1955, ουσιαστικά κατέλυε κάθε συνδικαλιστική ελευθερία και κάθε συνδικαλιστική δράση των εργαζομένων, αυτή η άλλοτε διαιτησία συγχέεται με τη διαιτησία αυτού του νόμου, ο οποίος δεν καταργεί τις συλλογικές διαπραγματεύσεις, δεν καταργεί την απεργία, αλλά απλώς ενθαρρύνει το να ισχύσει η μεσολάβηση και η διαιτησία. Αυτό γίνεται μέχρι τώρα και ο ΟΜΕΔ δεν βγάζει, όπως μας είπατε, αποφάσεις μόνο υπέρ των εργαζομένων. Επτά συλλογικές συμβάσεις, όπως λέει εδώ, υπογράφονται, αλλά μία απόφαση διαιτητική βγαίνει.

Εγώ σας λέω καθαρά ότι αυτό το άρθρο δεν το ψηφίζω. Θα σας παρακαλέσω, λοιπόν, να αλλάξετε αυτό το άρθρο. Δεν έχουμε κανένα λόγο να κάνουμε κάτι τέτοιο, όπως δεν έχουμε και κανένα λόγο να καταργούμε τη δέκατη τρίτη και δέκατη τέταρτη σύνταξη.

Δεν είναι εδώ ο Υπουργός Οικονομικών, αλλά προφανώς αυτό το θέμα εγείρεται για δημοσιονομικούς λόγους. Ας οργανώσουμε, λοιπόν, καλύτερα τις οικονομικές υπηρεσίες και ας κοιτάξουμε και την εισφοροδιαφυγή! Ακόμα και μέχρι τις παραμονές των εκλογών του 2007 είχε κατατεθεί εδώ τροπολογία για τη ρύθμιση των χρεών, των εισφορών.

Δεν μπορούμε, λοιπόν, ενώ τέτοιους τομείς δεν τους ενεργοποιούμε, να λέμε τέτοια πράγματα στις γυναίκες. Και εδώ δεν κόπτομαι για τις γυναίκες, αλλά κόπτομαι για κάτι που αποτελεί τον πυρήνα της ελληνικής κοινωνίας, για την οικογένεια. Και η οικογένεια στηρίζεται στη γυναίκα. Στην Ευρώπη δεν έχουν αυτά τα προβλήματα. Έχουν παιδικούς σταθμούς, αλλά και άλλα πρόσφορα μέσα, ώστε η γυναίκα να είναι και μάνα και εργαζόμενη. Και επιτέλους, πραγματικά αυτά δεν ξέρω σε τι βοηθούν στην εξυγίανση του ασφαλιστικού μας συστήματος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του πρώην Προέδρου της Βουλής)

Θα παρακαλέσω, λοιπόν, επειδή πράγματι κάνατε σημαντικές βελτιώσεις στο σχέδιο νόμου και αποδείξατε ότι μπορείτε να ακούτε, να το αλλάξετε αυτό. Επίσης, θα πρέπει να πω ότι και στην αρμόδια επιτροπή έγιναν σωστές συζητήσεις, έστω κι αν στον κόσμο δεν λέγονται αυτά και μας εμφανίζουν ότι εδώ είμαστε έτοιμοι να πούμε «ναι» σε όλα. Μάλιστα, κάποιοι μας απειλούν. Άκουσα κάποιον σε ένα κανάλι να λέει «ας ψηφίσουν και θα δουν μετά φτύσιμο!». Και αυτό το έλεγε Βουλευτής του Ελληνικού Κοινοβουλίου! Επίσης, άκουγα τον κ. Τσίπρα να λέει ότι δεν θα το λάμβανω μετά να πάμε στις περιφέρειές μας.

Εγώ, λοιπόν, θα ήθελα να σας πω ότι κάθε μέρα «οργώνω» τη Β' Περιφέρεια και ότι δεν θα μου απαγορεύσει κανένας να εκφράζομαι εδώ έχοντας υπ' όψιν μου το συμφέρον της χώρας και του λαού που εκπροσωπώ. Αυτό δεν θα μου το απαγορεύσει κανένας με το 2,1% ή ό,τι άλλο έχει! Αυτή είναι η μεγάλη αντίληψη.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ)

Και παραπέμπω –για να μη σπαταλήσω άλλο χρόνο- στον, μη ΠΑΣΟΚ κ. Καρδάση, ο οποίος προφανώς κινούμενος μεταξύ ΣΥΡΙΖΑ και ΚΚΕ, λέει σήμερα στην «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ» τους λόγους για τους οποίους είναι καθηλωμένη σ' αυτά τα επίπεδα η παραδοσιακή Αριστερά. Αυτό γίνεται, διότι γίνεται να δώσει ιδέες και να συμβάλει με τις ιδέες της και τις προτάσεις της στο να βγει η χώρα από το αδιέξοδο αυτό, ώστε όλοι μαζί να προχωρήσουμε και να βοηθήσουμε αυτό τον έρμο τόπο.

Ευχαριστώ πολύ και σας ζητώ συγγνώμη, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συναδέλφοι, όπως έχουμε ήδη πει, μετά την ομιλία του Πρωθυπουργού περί την ενάτη νυχτερινή, θα προχωρήσουμε στην ονομαστική ψηφοφορία, με βάση τις προτάσεις που έχουν ήδη υποβληθεί.

Μετά την ονομαστική ψηφοφορία, θα συνεχίσουμε τη συζήτηση επί των άρθρων.

Συζήτηση επί των άρθρων σημαίνει ότι θα τοποθετηθούν οι εισηγητές και αμέσως μετά θα συνεχίσει ο κατάλογος με προτασσομένους τους συναδέλφους που δεν πρόλαβαν να πάρουν το λόγο στη μέχρι τώρα συζήτηση. Και βέβαια, θα συνεχιστεί η, επί των άρθρων, διαδικασία και αύριο, εκτός αν εξαντληθεί όλος ο κατάλογος απόψε, κάτι που δεν είναι καθόλου πιθανόν. Σας τα λέω αυτά, για να γνωρίζετε τη διαδικασία.

Το λόγο έχει τώρα ο κ. Παναγιώτης Αντωνάκοπουλος.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΝΤΩΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συναδέλφοι, νομίζω ότι ζούμε ιστορικές στιγμές στο Ελληνικό Κοινοβούλιο, διότι, πράγματι, είναι μοναδικές οι συνθήκες τις οποίες βιώνει η χώρα τουλάχιστον μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Ζούμε συνθήκες αντικειμενικής οικονομικής δυσκολίας. Και βέβαια, αυτή η δυσκολία δεν βεβαιώνεται μόνο από εσωτερικές φωνές, αλλά και από αξιόπιστους φορείς της παγκόσμιας οικονομίας.

Σήμερα νομοθετούμε κάτω από την ανάγκη που προκύπτει από τη μια πλευρά εξαιτίας του ότι το ασφαλιστικό σύστημα «ξεμέτρησε» το ζειν, αλλά και από την άλλη πλευρά κάτω από την υποχρέωση που απορρέει από το μνημόνιο. Πρόκειται για το μνημόνιο το οποίο προβλέπει υποχρεώσεις έναντι και έναντι για το δανεισμό της χώρας, το μνημόνιο που από τη μια μεριά είναι το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, η Ευρωπαϊκή Ένωση και η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και από την άλλη η χώρα.

Και βεβαίως, πολλοί μπορεί να κάνουν κριτική γιατί προσφύγαμε σ' αυτήν τη λύση. Όμως, θα ήθελα να σας πω ότι ο μόνος εφημερεύων οργανισμός που υπάρχει σήμερα στον πλανήτη για τέτοιες κρίσεις είναι το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και συμπληρωματικά ο μηχανισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο οποίος δημιουργήθηκε με την πρωτοβουλία της ελληνικής Κυβέρνησης.

Βεβαίως, αυτοί οι οργανισμοί εμφορούνται από την ιδεολογία του νεοφιλελευθερισμού. Όμως, τώρα είναι η ώρα, εμείς να ανατρέψουμε τις κυρίαρχες αντιλήψεις σ' αυτούς τους οργανισμούς, όταν έχουμε καίριο και ζωτικής σημασίας πρόβλημα στη χώρα και προσφεύγουμε σε δανεισμό; Νομίζω πως λογικά όχι. Αυτή είναι μια δυσάρεστη αλήθεια και η δυσάρεστη αλήθεια απαιτεί λογική και συναισθηματική ωριμότητα για να εκτιμηθεί και να αποδώσει στην πράξη.

Το ασφαλιστικό σύστημα στη χώρα, λοιπόν, έχει σίγουρα εγγενή διαχειριστικά προβλήματα. Δεν είναι πραγματικότητα, για παράδειγμα, ότι στο ΙΚΑ υπάρχουν οκτακόσιες κατηγορίες συντάξεων; Δεν είναι πραγματικότητα ότι υπάρχουν δύο χιλιάδες ένσημα ξεχωριστά ασφαλισής; Είναι πραγματικότητα ή όχι ότι ο κλάδος υγείας των ασφαλιστικών ταμείων απορροφά το 3% του εθνικού προϊόντος για τα φάρμακα, όταν η εθνική άμυνα απορροφά το 4%; Αυτό, λοιπόν, σημαίνει ότι εκεί υπάρχουν τεράστια προβλήματα τα οποία όπως ή άλλως θα έπρεπε να λυθούν. Βεβαίως, δεν είναι δυνατόν σήμερα να βγαίνουν σε σύνταξη άνθρωποι σε ηλικία σαράντα πέντε ή πενήντα δύο χρόνων με μέσο όρο εργαζόμενου βίου είκοσι επτά έτη.

Σίγουρα, όμως, υπάρχουν και ζητήματα που είναι κοινωνικά άδικα και στο σχέδιο νόμου που φέρνουμε. Όμως, δεν θα πρέπει να λάβουμε υπ' όψιν ότι όλα αυτά γίνονται μέσα σε ένα κανονιστικό πλαίσιο, μέσα στο ιδεολογικό και πολιτικό περιβάλλον της

Ευρωπαϊκής Ένωσης και της παγκόσμιας διακυβέρνησης του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, όπου, πράγματι, εμφολωθεί η κοινωνική αδικία;

Είναι η ώρα που εμείς μπορούμε να ανατρέψουμε αυτά τα χαρακτηριστικά; Νομίζω πως όχι. Μπορούμε να δώσουμε τον αγώνα, όμως, στο πολιτικό και ιδεολογικό επίπεδο.

Σήμερα, εδώ κάνουμε μια διαχείριση κρίσης. Και πιστεύω ότι για να βγούμε απ' αυτή την κρίση πρέπει να πάμε λογικά και μετρημένα. Όταν βγούμε απ' αυτή την κρίση –και εδώ πρέπει να δοθεί έμφαση- όταν υπάρξει βελτίωση των συνθηκών, θα παλεύουμε για καλύτερο ασφαλιστικό, αναλόγως με τις συνθήκες μέσα στις οποίες είμαστε. Και σίγουρα δεν μπορεί να είναι μόνιμα μέτρα αυτά, διότι η λύση του ασφαλιστικού δεν είναι ποτέ οριστική. Η εργασία και η κερδοφορία συγκρούονται αέναα. Δεν μπορεί να υπάρξει μονιμότητα στη λύση του ασφαλιστικού, όσο έχουμε δημοκρατικό και κοινωνικό έλλειμμα στην πολιτική της Ευρώπης.

Εκτιμώ, σήμερα, ότι κάποιες από τις φωνές που ακούγονται έχουν, βεβαίως, μια ιδεολογική θεμελίωση και είναι κατανοητές και κάποιες άλλες είναι άκρως υποκριτικές. Δεν μπορεί αυτοί που οδήγησαν τη χώρα, που κατέστρεψαν τους πυλώνες της κοινωνικής πολιτικής στη χώρα, σήμερα να εμφανίζονται ως εγγυητές της κοινωνικής πολιτικής και του ασφαλιστικού. Δεν μπορεί η προηγούμενη κυβέρνηση, η οποία παρέλαβε μια ευρωπαϊκή χώρα στα Βαλκάνια το 2004 και παρέδωσε μια βαλκανική χώρα στην Ευρώπη το 2009, να δίνει συμβουλές για το ποιο ασφαλιστικό θα χτίσουμε. Αυτό είναι πρόκληση στην ιστορική μνήμη του λαού.

Δεν μπορεί, λοιπόν, αυτή η κυβέρνηση που πέντε χρόνια πριν, σαν σήμερα, έβαζε πέντε διοικήσεις των ταμείων να παίρνουν αποφάσεις για αναδιάρθρωση των χαρτοφυλακίων και να σπάζουν τα ομόλογα σταθερής απόδοσης και να αγοράζουν σύνθετα προϊόντα υψηλού ρίσκου και σαν χθες, πριν πέντε χρόνια, άλλα επτά ταμεία –κατά σύμπτωση όλοι αυτοί- να παίζουν σύνθετα, επικίνδυνα ομόλογα, για να μπορέσει να γίνει ο κύκλος του χρήματος από την κοινωνική ασφάλιση στο Υπουργείο Οικονομίας, για να καλύψουν τα κενά τους. Δεν είναι εγγυητές, λοιπόν, αυτοί σήμερα της κοινωνικής πολιτικής.

Το ΠΑΣΟΚ, σε συνθήκες όχι Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, έχει αποδείξει ότι είναι το κόμμα της κοινωνικής πολιτικής, ότι είμαστε η παράταξη που θεμελιώσαμε την κοινωνική πολιτική στη χώρα, κάναμε το ΙΚΑ υποχρεωτική και καθολική ασφάλιση στη χώρα, φέραμε τον κλάδο κύριας ασφάλισης στον ΟΓΑ. Είναι η παράταξη η οποία παρέδωσε το 2004 25% στον κοινωνικό προϋπολογισμό επί του συνολικού προϋπολογισμού.

Έτσι, λοιπόν, θα προχωρήσουμε και νομίζω ότι μπορούμε και σήμερα καθολικά, το ελληνικό Κοινοβούλιο να εξουσιοδοτήσει την Κυβέρνηση στη συνεχή και αέναη διαπραγμάτευση που κάνει με τους σκληρούς διαπραγματευτές, να βελτιώσει όσο μπορεί, χωρίς νέες νομοθετικές ρυθμίσεις, τα ζητήματα που αφορούν τη μητρότητα, τα ανθυγιεινά και μία σειρά από άλλες πτυχές αυτού του νομοσχεδίου, που, πράγματι, κρίνουμε –και εμείς και εγώ προσωπικά, ως σοσιαλιστής Βουλευτής, ως Βουλευτής επαρχίας- ότι εμπεριέχουν στοιχεία κοινωνικής αδικίας.

Όμως, αυτή την ώρα είμαστε εδώ για έναν υπέρτατο σκοπό: Να σώσουμε την πατρίδα, να αφήσουμε ανοιχτούς τους ορίζοντες για το μέλλον, για τις επόμενες γενιές. Και σε αυτή την προσπάθεια θα κριθούν οι σοβαροί, θα κριθούν οι λαϊκιστές, θα κριθούν και οι υποκριτές. Γιατί όλοι στρέφουν το μάτι τους σε τέτοιες σελίδες της ιστορίας και όλοι τις διαβάζουν κάποια στιγμή.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ευχαριστούμε κι εμείς τον κ. Αντωνάκοπουλο.

Τώρα το λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Μουσουρούλης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συναδέλφοι, τρεις είναι οι λόγοι που, κατά τη γνώμη μου, ταλαιπωρούν το οικοδόμημα της χώρας. Οι γνώσεις που αποφεύγουμε, οι αλήθειες που δεν ακούμε και οι απο-

φάσεις που δεν λαμβάνουμε. Και γι' αυτό πρέπει να κάνουμε αυτοκριτική -και αυτοί που κυβέρνησαν τα τελευταία τριάντα χρόνια, αλλά και αυτοί που τους εμπόδισαν κάνουν σωστά τη δουλειά τους- πού κάναμε λάθος, πού δεν προσπαθήσαμε πολύ, πού δεν συγκρουστήκαμε με το λαϊκισμό.

Και επειδή το ΠΑΣΟΚ είναι Κυβέρνηση, θα ήθελα να ξέρω τι λένε σήμερα εκείνοι που «τράβηξαν το χαλί» στον κ. Γιαννίτση, που εμπόδισαν τον κ. Αλέκο Παπαδόπουλο να κάνει μεταρρυθμίσεις στην υγεία, που ταλαιπώρησαν τον κ. Φλωρίδη όταν προπαθούσε να συγκροτήσει με τις παράγκες στο ποδόσφαιρο και όλοι εκείνοι που επί σειρά ετών νομοθετούσαν παράνομα ή καταχρηστικά προνόμια.

Αναφέρθηκα στο οικοδόμημα της χώρας που έχει σαν βασικό του θεμέλιο το ασφαλιστικό και ως φέροντα οργανισμό την κοινωνική και οικονομική συνοχή. Όμως, για να αντέξει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το θεμέλιο αυτό, για να εμπνεύσει ασφάλεια και εμπιστοσύνη στους πολίτες, πρέπει και τα υλικά να είναι αξιόπιστα, αλλά και το έδαφος να είναι σταθερό. Η άλλη λύση, βέβαια, είναι το λυόμενο, το μόνο οικοδόμημα που δεν έχει θεμέλιο. Και δεν νομίζω ότι αξιζούμε αυτή τη λύση.

Πρέπει, λοιπόν, να μας πείσετε, κυρίως εσείς, κύριε Υπουργέ, ότι έχετε τη γνώση, ότι λέτε την αλήθεια και ότι λαμβάνετε τις σωστές αποφάσεις. Για ποιο λόγο; Για να γίνει βιώσιμο ένα ασφαλιστικό σύστημα. Και απ' ό,τι φαίνεται είναι πολλοί, όπως ο κ. Κακλαμάνης, που δεν έχουν πειστεί γι' αυτό.

Δυστυχώς, σήμερα δεν συζητάμε μια στρατηγική βιωσιμότητας του ασφαλιστικού, δεν συζητάμε καν μια στρατηγική εξοικονόμησης πόρων, ώστε να μην κινδυνεύσουν οι συντάξεις, όπως συνάδελφοι, ακόμα και του ΠΑΣΟΚ, υπονόησαν. Συζητάμε μια ανατροπή ζωής. Αν ήταν αλλιώς, δεν θα έτρεχαν οι ασφαλισμένοι να αναγνωρίσουν πλασματικούς χρόνους, να αποκρύψουν πραγματικές συντάξεις αποδοχές, να καταθέσουν αιτήσεις, πριν τα πράγματα χειροτερεύσουν ακόμα και στην επικουρική σύνταξη.

Θα αφήσω στην άκρη τα επικοινωνιακά σας όπως για παράδειγμα, οι σκληρές μάχες που δίνετε και οι διαπραγματεύσεις που κάνετε ή ακόμα και η έκφραση λύπης από μέρους σας όταν μπαίνει το χέρι βαθιά στην τσέπη. Θα σταθώ στην έλλειψη επίγνωσης που έχετε για το πρόβλημα.

Το πρόβλημα δεν είναι ούτε το μέγεθος του Κράτους πρόνοιας, ούτε οι συντάξεις. Είναι η κακοδιαχείριση του δημόσιου τομέα. Αυτό δεν είπε ο Πρωθυπουργός σε μια συνέντευξη του στο BBC, πριν από λίγες ημέρες;

Ο κ. Κουτρουμάνης, ο αρμόδιος Υφυπουργός, δεν είχε πει, το Σεπτέμβριο ότι τα πραγματικά όρια συνταξιοδότησης στην Ελλάδα είναι πάνω από τον κοινοτικό μέσο όρο και δεν έχει αξία να ασχοληθούμε με αυτό;

Με το ίδιο το πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ δεν είχατε υποσχεθεί κατάρνηση της αύξησης των ορίων ηλικίας, που εμείς είχαμε ψηφίσει;

Όλα αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα σκόρπισε στον αέρα το μνημόνιο. Όλα! Και εμείς καλούμαστε απλώς να επικυρώσουμε τις δεσμεύσεις του. Αλλά ποιες είναι αυτές οι δεσμεύσεις; Μήπως τις εξηγήσατε ποτέ ξεκάθαρα; Και που είναι γραμμένες; Στις εκατόν είκοσι σελίδες ή στις χίλιες διακόσιες του μνημονίου όπου σε λίγες γραμμές περιγράφεται το μέλλον μιας γενιάς ή ενός κλάδου.

Και θα αναφερθώ σε έναν κλάδο, στους ναυτικούς καταθέτοντας το υπόμνημα των συνταξιούχων της Χίου. Θα παρακαλέσω τον κύριο Υπουργό να λάβει αντίγραφο και να το διαβάσει.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Μουσουρούλης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν υπόμνημα, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Με ποιες μελέτες παρεμβαίνετε σε όλα αυτά; Με ποιες; Με αναλογιστικές προμελέτες; Συνήθως, η μελέτη προηγείται των μεταρρυθμίσεων, αλλά αυτό που βλέπουμε να προηγήθηκε εδώ ήταν τα εισπρακτικά μέτρα, που δυστυχώς υπαγόρευσε το μνημόνιο το γνωστό ως «έκτακτη κατάσταση, έκτακτα μέτρα».

Και ρωτώ εγώ τώρα: Η σημερινή αλλαγή του ασφαλιστικού είναι έκτακτη ή μόνιμη; Είχε πει ο κ. Μόσιαλος ότι δύομισι από τις

14 συντάξεις πηγαίνουν για δαπάνες υγείας. Και σήμερα που έγιναν δώδεκα οι συντάξεις, ποιο είναι το υπόλοιπο για να ζήσει ο συνταξιούχος;

Έρχομαι τώρα στους νέους. Θα αναφέρω μια έρευνα, που έγινε στη Θεσσαλονίκη, στις αρχές της άνοιξης, από 17 έως 20 Μαΐου. Ένας στους δύο νέους της Θεσσαλονίκης θέλει να μεταναστεύσει. Να πάμε και στις επιχειρήσεις; Έρευνα του ΕΒΕΑ λέει ότι μία στις δύο επιχειρήσεις θέλει να κλείσει και δύο στις δέκα θέλουν να φύγουν.

Δεν ξέρω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ποιο δικαστήριο, ελληνοτικό ή ξένο, μπορεί να κρίνει το μνημόνιο και τις επιπτώσεις του σε μισθούς, συντάξεις, εισοδήματα, επιδόματα κοινωνικής αλληλεγγύης κ.τ.λ.. Δεν ξέρω καν και τις μακροπρόθεσμες επιπτώσεις του μνημονίου αυτού στο έλλειμμα, γιατί υπάρχουν πάρα πολλές διαφωνίες. Νομίζω, δε, ότι ούτε και εσείς τις ξέρετε.

Ο Υπουργός είχε υπολογίσει στις 10 Μαΐου στην εισήγησή του στο Υπουργικό Συμβούλιο ότι η επίπτωση το 2030 θα είναι στο 8,4% του ΑΕΠ και έρχεται το τεχνικό σημείωμα προς την Εθνική Αναλογιστική Αρχή να μας πει ότι είναι 7,6%. Δεν έχει σημασία το ποσοστό. Σημασία έχει ότι δεν ξέρετε ποιο είναι το σωστό.

Όλα αυτά δεν συνιστούν έξοδο από την κρίση. Εμείς σας δείξαμε τον δρόμο, με τον Πρόεδρό μας ο οποίος παρουσίασε σήμερα στο Ζάππειο, το πρόγραμμα για την έξοδο από την κρίση.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, διαβάζοντας ένα απόσπασμα από μια ομιλία: «Ας είμαστε ειλικρινείς. Να κοιτάμε τον κόσμο τα μάτια, ο οποίος ταλαιπωρείται με τους χαμηλούς μισθούς, να καταλάβουμε ποια είναι τα προβλήματά του, από το σούπερ μάρκετ μέχρι την εκπλήρωση των οικογενειακών του υποχρεώσεων. Όποιος μιλάει για σπατάλη του ασφαλιστικού, που προκύπτει επειδή κάποιες κοινωνικές ομάδες κατοχύρωσαν δικαιώματα στην πορεία των αγώνων τους, αυτός είναι και αλλοζών, αλλά και θέλει να συσκοτίσει». Ξέρετε ποιος τα είπε αυτά; Ο κ. Λοβέρδος στις 17 Μαρτίου του 2008 στη συζήτηση του ασφαλιστικού που είχαμε φέρει στη Βουλή. Εγώ δεν θα τον ρωτήσω αν είναι αλλοζών ή αν θέλει να συσκοτίσει. Ξέρω ότι η δουλειά του είναι πάρα πολύ δύσκολη, όπως ξέρω ότι σήμερα είναι πολύ δύσκολο να είσαι κυβερνητικός Βουλευτής. Όμως, πιστεύω ότι απείρως δυσκολότερο σήμερα είναι να είσαι πολίτης, εργαζόμενος ή συνταξιούχος αυτής της χώρας και ακόμη χειρότερα, να είσαι και ψηφοφόρος.

Δύο τελευταία λόγια. Το Σύνταγμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι η πλατεία μπροστά στο κτήριο που βρισκόμαστε, γιατί αυτό περίπου λέει το θνησιγενές ασφαλιστικό σας νομοσχέδιο. Γι' αυτό και το καταψηφίζουμε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάνικος): Το λόγο έχει ο κ. Δημήτρης Καρύδης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΥΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλοι αποδεχόμαστε ότι η κοινωνική ασφάλιση αποτελεί ένα κορυφαίο εθνικό ζήτημα. Δυστυχώς, όμως, εδώ και πολλά χρόνια αφήσαμε να εξελιχθεί και να διαμορφωθεί μια πραγματικότητα στο ασφαλιστικό σύστημα της χώρας, που αποτελεί βόμβα στα θεμέλιά της και σίγουρα βόμβα στα θεμέλια της κοινωνικής συνοχής.

Έχουμε δώσει αγώνες για το δικαίωμα στη σύνταξη, τη δωρεάν παιδεία και τη δημόσια υγεία. Όμως, αυτό δεν αναιρεί το γεγονός ότι σήμερα για να διαφυλάξουμε αυτά που πετύχαμε πρέπει με ρεαλισμό και θάρρος να συμφωνήσουμε για μεγάλες και αναγκαίες αλλαγές. Δεν μπορούμε να αγνοήσουμε τις υποχρεώσεις μας απέναντι στις νέες γενιές για δικαίωμα στη σύνταξη και την προκοπή. Είναι επιτακτική ανάγκη να εφαρμόσουμε ένα νέο βιώσιμο ασφαλιστικό σύστημα σε συνάρτηση και με τις δεσμεύσεις που έχουμε αναλάβει για την υλοποίηση του προγράμματος ανάπτυξης και σταθερότητας.

Αγαπητοί συνάδελφοι, οι πολίτες όσο κι αν διαφωνούν ή αντιδρούν, κατανοούν ότι η κοινωνία μας δεν αντέχει να αιμορραγεί και το κράτος να δανείζεται για να πληρώνονται οι συντάξεις, ενώ οι ανάγκες για αποδομές υγείας, παιδείας και για τη βελτίωση της ποιότητας ζωής είναι τεράστιες.

Δεν αντέχει το ασφαλιστικό μας σύστημα με τα σημερινά δε-

δομένα: ένας συνταξιούχος προς 1,7 εργαζομένους, όταν πριν από τριάντα, σαράντα χρόνια, η αναλογία αυτή ήταν 1 συνταξιούχος για κάθε 4 εργαζόμενους. Δεν αντέχουν τα δημόσια οικονομικά και ο προϋπολογισμός του κράτους να χρηματοδοτούν με πόρους που θα αντιπροσωπεύουν σε λίγες δεκαετίες το 25% του ΑΕΠ.

Το σημερινό ασφαλιστικό μας σύστημα όχι μόνο δεν είναι βιώσιμο, αλλά συντηρεί μεγάλες κοινωνικές ανισότητες. Φθάσαμε στο σημείο όσο πιο νέοι είναι οι σημερινοί συνταξιούχοι, τόσο πιο μεγάλη σύνταξη να έχουν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι ευθύνες όλων μας είναι μεγάλες. Αφήσαμε το ασφαλιστικό σύστημα να καταρρεύσει υπολογίζοντας κάθε φορά το πολιτικό κόστος. Οι δημογραφικές αλλαγές, οι πελατειακές σχέσεις, η εισφοροδιαφυγή, η μαύρη εργασία, η κακοδιαχείριση στα δομημένα ομόλογα, η κατασπατάληση πόρων για φάρμακα και αναλώσιμα, έδωσαν τη χαριστική βολή στο ξεχαρβάλωμα του συστήματος.

Οι νέοι εργαζόμενοι που αρχίζουν την επαγγελματική τους ζωή, έχουν μπροστά τους ένα σκοτεινό μέλλον για αξιοπρεπή σύνταξη. Πριν από τρεις, τέσσερις δεκαετίες κάτι τέτοιο δεν απασχολούσε κανέναν μας. Δεν υπήρχαν τότε τέτοιου είδους ανησυχίες. Σήμερα, όμως, η πραγματικότητα είναι τελείως διαφορετική. Σ' αυτούς τους νέους ανθρώπους οφείλουμε να δώσουμε μια σοβαρή, θεμελιωμένη και αξιόπιστη απάντηση.

Το δυστύχημα είναι ότι η Νέα Δημοκρατία και ο Αρχηγός της βρίσκονται παγιδευμένοι στις αντιφάσεις τους. Τη μία μέρα μας λένε ότι θα εφαρμόσουν το μνημόνιο και την άλλη το καταγγέλλουν. Ο κ. Σαμαράς δεν ζήτησε ούτε μία συγγνώμη από τον ελληνικό λαό για την κατάντια που έφερε η παράταξή του τη χώρα και χωρίς ντροπή μας ανακοινώνει ότι θα συνεχίσει το έργο του κ. Καραμανλή.

Επίσης, δεν είναι υπεύθυνη η στάση των κομμάτων της άλλης Αντιπολίτευσης. Η θέση «όχι σε όλα» και η ισοπέδωση των πάντων, δεν βοηθάει τη χώρα να πάμε μπροστά.

Η Κυβέρνηση και ο Υπουργός Εργασίας ο κ. Ανδρέας Λοβέρδος και ο Υφυπουργός κ. Κουτρουμάνης πήραν ένα μεγάλο βάρος όλο το προηγούμενο διάστημα και έφεραν στη Βουλή μια πρόταση νόμου που εισηγάει σημαντικές διαρθρωτικές αλλαγές. Προτείνουν την εφαρμογή ενός νέου συστήματος χωρίς ημερομηνία λήξης και που ο αναδιανεμητικός χαρακτήρας δεν θα λειτουργεί υπέρ των μεγάλων συντάξεων.

Το νέο σύστημα εξασφαλίζει την αλληλεγγύη των γενεών. Μπορεί σε κάποιες περιπτώσεις η σημερινή πρόταση να επιβαρύνει με βίαιο τρόπο ορισμένες κατηγορίες εργαζομένων, όπως οι μητέρες ανηλίκων, παρ' ό,τι και εδώ υπήρξαν ορισμένες βελτιώσεις. Όμως, αυτή τη στιγμή προσφέρεται λύση με μέλλον και προοπτική για το σύνολο των ασφαλισμένων. Χρέος όλων μας είναι να διευρύνουμε την κοινωνική προστασία με περισσότερα μέτρα, όπως μέτρα για νέους βρεφονηπιακούς σταθμούς, μέτρα για ολοήμερα δημοτικά και γυμνάσια, έτσι ώστε να στηρίξουμε την ελληνική οικογένεια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η νέα δομή στη σύνταξη αποτελεί ουσιαστική ανατροπή του χθες. Το κράτος, με τις νέες βελτιώσεις που προτείνει ο Υπουργός, εγγυάται μια αξιοπρεπή σύνταξη για όλους τους Έλληνες, όπως επίσης και την τριμερή χρηματοδότηση του συστήματος. Οι φορείς κοινωνικής ασφάλισης θα καταβάλουν την ανταποδοτική σύνταξη.

Επίσης, στη διαδοχική ασφάλιση -ένα τόσο κρίσιμο θέμα που απασχολεί πολλούς εργαζόμενους, οι οποίοι μέχρι τώρα έχαναν μέχρι και 30% της σύνταξης- γίνονται θετικά βήματα προς τη σωστή κατεύθυνση. Ταυτόχρονα η ουσιαστική αξιοποίηση της τεράστιας και αδρανούς περιουσίας των ταμείων θα προσφέρει νέους πόρους στα ταμεία, αλλά και αναβαθμισμένες υπηρεσίες.

Κύριε Υπουργέ, ήθελα στο σημείο αυτό να σας πω κάτι. Στον Πειραιά υπάρχει μια δόλια φημολογία που σκορπίζει το φόβο στους ναυτικούς μας για δήθεν επώδυνες περικοπές και αλλαγές στο καθεστώς συνταξιοδότησής τους. Αυτό γίνεται από τις δυνάμεις εκείνες, που τις προηγούμενες μέρες, το προηγούμενο διάστημα, έκλειναν τα λιμάνια, εν μέσω τουριστικής περιόδου, και την Παρασκευή που μας πέρασε, από το πρωί μέχρι το απόγευμα, έκλεισαν τη διοίκηση της ΠΝΟ μέσα στα γραφεία, την

κλείδωσαν και απαιτούσαν αν δεν πει «να» στην αυριανή απεργία, να μη φύγει από εκεί κανείς όρθιος. Σ' αυτό το θέμα θέλω να πάρετε μια ξεκάθαρη θέση και να ενημερώσετε το Σώμα.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Το γνωρίζω. Μετά την ψηφοφορία θα πάρω το λόγο επ' αυτού.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΥΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι σαφές σε όλους ότι η οικονομική ανάπτυξη, η αύξηση του εθνικού εισοδήματος, η αύξηση της απασχόλησης και η δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, αποτελούν ουσιαστική απάντηση στην προστασία του κοινωνικού κράτους και της κοινωνικής συνοχής. Η Κυβέρνηση δίνει καθημερινά τον αγώνα για τον περιορισμό της σπατάλης και την ανάπτυξη της οικονομίας. Η επιτυχία αυτού του αγώνα, εξαρτάται και από την υπερψήφιση του νέου ασφαλιστικού νομοσχεδίου.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλλης): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Παφίλης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε,

Θα ήθελα να κάνω μια δήλωση εκ μέρους της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας. Επανεκτιμώντας την κατάσταση, αποφασίσαμε να παραμείνουμε και στη συζήτηση των άρθρων και να προκαλέσουμε σε μια σειρά άρθρων ονομαστική ψηφοφορία, ώστε να μη δοθεί η δυνατότητα σε κάποιους -και λέω γενικώς σε κάποιους- να μας κατηγορήσουν ότι με την αποχώρησή μας, δεν συμβάλαμε έστω στο να μην περάσουν κάποια άρθρα αυτού του νομοσχεδίου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλλης): Κατανοητό. Ήχατε πει πριν από μερικές ώρες ότι θα αποχωρούσατε στη συζήτηση επί των άρθρων. Επανεξετάσατε τη θέση σας και θα συνεχίσετε με την παρουσία σας και επί των άρθρων. Αναφαίρετο δικαίωμα και κατανοητό.

Το λόγο έχει ο κ. Θεόδωρος Δρίτσας.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήδη το κλίμα μέσα στην Αίθουσα του Κοινοβουλίου αποδεικνύει ότι αυτό το σχέδιο νόμου είναι ένα κορυφαίο νομοθέτημα για το οποίο δεν έχει ερωτηθεί ο ελληνικός λαός. Είναι μια εκβιαστική επιβολή συντάξεων στην κοινωνία, απέναντι ακόμα και στο Κοινοβούλιο και στους Βουλευτές της Πλειοψηφίας με πολλούς και διάφορους τρόπους. Είναι καιρός σ' αυτήν την ιστορική στιγμή το ελληνικό Κοινοβούλιο να αναδείξει ότι πραγματικά η δημοκρατία σ' αυτόν τον τόπο μπορεί όχι, απλώς, να λειτουργεί τυπικά αλλά να έχει την ουσιαστική διάσταση της γνώμης του ελληνικού λαού.

Είναι ένα νομοσχέδιο που καθορίζει τις τύχες της γενιάς που βρίσκεται ήδη στο τέλος του εργασιακού της βίου, της γενιάς που βρίσκεται στην ακμή του εργασιακού της βίου, της γενιάς που αρχίζει τον εργασιακό της βίο και της γενιάς που πρόκειται να εισέλθει στο χώρο της εργασίας. Και αυτό το τεράστιο ζήτημα επιχειρεί η Κυβέρνηση να το επιλύσει με εκβιασμούς, με απειλές, με τρομοκρατία και τρομοκρατία απέναντι στην ελληνική κοινωνία και τελικά και στους εκπροσώπους της, τους Βουλευτές.

Κύριοι συνάδελφοι, καλώ όλη τη Βουλή, εκ μέρους του ΣΥΡΙΖΑ όλους τους Βουλευτές, να σταθούν όρθιοι σ' αυτές τις ιστορικές στιγμές. Δεν πρόκειται για μια διαφορετική πολιτική ερμηνεία ή μια διαφορετική πολιτική άποψη. Πρόκειται για μια, επί της ουσίας, κατάθεση για το μέλλον -όχι μόνο τι ύψος συντάξεων θα έχει δικαίωμα να εισπράξει κάθε εργαζόμενος- αλλά για το μέλλον της δημοκρατίας και της συνοχής της ελληνικής κοινωνίας.

Αυτό δεν είναι καινούργιο. Η Κυβέρνηση και ο Υπουργός έχουν αναλωθεί να μας πείσουν ότι αυτό το σχέδιο νόμου είναι μεγάλη ανάγκη που έχει προκύψει από τη συγκεκριμένη συγκυρία και από τη συγκεκριμένη κρίση. Δεν είναι αλήθεια. Πρόκειται για μια συστηματική διαδικασία που έχει ξεκινήσει στην Ελλάδα από τα πορίσματα Σπράου, τα νομοσχεδία Γιαννίτη και τους νόμους που ακολούθησαν. Τώρα μπορούμε να σταθούμε με πολύ καθαρό μάτι γιατί αυτά δεν είναι ελληνικά φαινόμενα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η υποβάθμιση και η απαξίωση

του εργατικού κόστους και ταυτόχρονα η απαξίωση του κοινωνικού κράτους και του δημόσιου τομέα είναι πολιτική που εφαρμόζεται σε όλη την Ευρώπη και σε όλον τον κόσμο. Μη γελιόμαστε. Είναι η αναβίωση του θάτσερισμού στην πιο επιθετική του μορφή και στην πιο γενικευμένη μορφή.

Απ' αυτή την άποψη ας έρθουν οι αναλογιστικές μελέτες και ας δούμε. Αυτές τις αναλογιστικές μελέτες είπε ο Υπουργός με περισσή αυθάδεια ότι δεν θα τις δώσει - κύριε Πρόεδρε, διαμαρτύρομαι στο Προεδρείο της Βουλής- για να γίνουν φύλλο φτερό. Πού; Στο ελληνικό Κοινοβούλιο. Μπορείτε μόνο, λέει, να λαμβάνετε γνώση. Αν είναι δυνατόν.

Αυτές οι περιφημες μελέτες θα πρέπει να μας πει ο κ. Υπουργός αν λαμβάνουν υπ' όψιν την ανεργία, τις αιτίες της και τις θεραπείες της, αν λαμβάνουν υπ' όψιν τη φοροδιαφυγή, την εισφοροδιαφυγή και την εισφοροκλοπή, αν λαμβάνουν υπ' όψιν τις ελαστικές σχέσεις εργασίας, αν λαμβάνουν υπ' όψιν όλα αυτά που στερούν από το ασφαλιστικό σύστημα τους πόρους εκείνους για να είναι εύρωστο και υγιές.

Διότι αν αυτά δεν λαμβάνονται υπ' όψιν τότε το ξέρει και η γάτα μου -με συμπαθάτε- ότι κόβουμε από τους αδύναμους, περικόπτουμε κάθε δικαίωμα απ' αυτούς που δεν μπορούν να αντιδράσουν -νομίζουμε ότι δεν μπορούν να αντιδράσουν- και ευεργετούμε τις ισχυρές οικονομικές, κοινωνικές και πολιτικές δυνάμεις, εκείνες τις οποίες απολογούμαστε και με τις οποίες συνεργαζόμαστε για να βγούμε από την κρίση. Ποια κρίση; Να πληρώσουμε το χρέος στους τοκογλύφους. Ένα χρέος που δεν ξεπληρώνεται με τίποτα, ένα χρέος που δεν θα μπορέσει ούτε η Ευρώπη, ούτε η ανθρωπότητα ολόκληρη να το ξεπληρώσει γιατί είναι αδύνατον. Και διότι αργά ή γρήγορα θα θεθεί ή ζήτημα τεράστιων συγκρούσεων, ακόμα και πολεμικών, ή επαναδιαπραγμάτευση του παγκόσμιου χρέους. Κι αυτό είναι κάτι πάρα πολύ αποδεδειγμένο με μετρήσεις μαθηματικές και με μετρήσεις ένα και ένα κάνουν δύο. Απλές.

Απ' αυτήν την άποψη δεν μπορεί ο κύριος Υπουργός, δεν μπορεί αυτή η Κυβέρνηση να εμπαίζει μ' αυτόν τον τρόπο και το Κοινοβούλιο και να αρνείται να φέρει εκείνες τις μελέτες που αποδεικνύουν την ορθότητα των ρυθμίσεων του και, εν συνεχεία, να εμπαίζει τόσο πολύ την ελληνική κοινωνία.

Κύριε Πρόεδρε, την πρότασή μας για δημοψήφισμα, την οποία προ διετίας υποστήριξαν τόσο ο κ. Λοβέρδος, όσο και ο κ. Πρωθυπουργός, επιτέλους πρέπει να τη φέρουμε σήμερα και να πάρει θέση η Κυβέρνηση. Το έχει υποσχεθεί η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ ως Αντιπολίτευση στον ελληνικό λαό στη συζήτηση για το νόμο Πετραλιά. Είναι υποχρεωμένη η σημερινή Κυβέρνηση να τηρήσει την υπόσχεση που είχε προαναγγείλει, τότε, προ διετίας. Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Οι εργαζόμενοι της Βουλής μαζί με το σύνολο των εργαζομένων της ελληνικής κοινωνίας αύριο απεργούν. Είναι ιερή υποχρέωση των Βουλευτών του ελληνικού Κοινοβουλίου και της Βουλής ολόκληρης να σεβαστεί τη δημοκρατία και το μήνυμα του ελληνικού λαού. Δεν μπορεί αύριο να λειτουργήσει η Βουλή.

Οι εργαζόμενοι αυτήν τη στιγμή εκβιάζονται. Να σταματήσουν οι εκβιασμοί. Να σταθούμε με σεβασμό στο ύψιστο δικαίωμα και το μοναδικό καταφύγιο των εργαζομένων στην απεργία. Να πάμε σε επόμενη συνεδρίαση την Παρασκευή. Εν πάση περιπτώσει να λειτουργήσουν όλοι οι κανόνες και προς την κοινωνία και προς τους θεσμούς. Άλλη λύση δεν είναι δημοκρατική. Άλλη λύση είναι υποκριτική. Είναι εκβιαστική. Είναι λύση αντικοινωνική. Και δημοκρατία χωρίς σεβασμό στην κοινωνία δεν μπορεί να υπάρχει.

Έτσι, λοιπόν, εμείς προτείνουμε αύριο ούτε η Ολομέλεια, ούτε οι Επιτροπές να λειτουργήσουν. Την Παρασκευή να προχωρήσουμε στη συνέχεια της διαδικασίας. Φυσικά εμείς θα πάρουμε τη στάση που αρμόζει κοντά στους εργαζόμενους, αλλά βέβαια θα πάρουμε εκείνη τη στάση που θα κατοχυρώνει ότι και επί των άρθρων θα γίνει ονομαστική ψηφοφορία, όπως και επί της αρχής, γιατί το επιτάσσει η ιστορική ευθύνη όλων μας.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Δρίτσα, οφείλω μια παρατήρηση να κάνω σε σχέση μ' αυτά που είπατε στο τέλος. Δεν εκβιάζεται κανείς εργαζόμενος. Ούτε μέσα στη Βουλή. Και

η λειτουργία των κοινοβουλευτικών θεσμών και κυρίως του Κοινοβουλίου δεν είναι εκβιασμός. Διαφωνώ απόλυτα μ' αυτά που είπατε. Γι' αυτό αισθάνθηκα την ανάγκη να κάνω αυτή την επισήμανση. Κανείς δεν εκβιάζει κανέναν. Αλλά η δημοκρατία και ο διάλογος εδώ στο Κοινοβούλιο σε δύσκολες, αν θέλετε, στιγμές και σε δύσκολες αποφάσεις, δεν σημαίνει εκβιασμό. Και η λειτουργία του Κοινοβουλίου δεν είναι εκβιασμός προς την ίδια τη δημοκρατία. Οτιδήποτε άλλο θα ήταν, πράγματι, δυσλειτουργία της δημοκρατίας.

Το λόγο έχει ο Πρωθυπουργός, κ. Γεώργιος Παπανδρέου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τις τελευταίες μέρες πολλοί με ρωτούν αν η ψήφιση του νομοσχεδίου που συζητάμε, του ασφαλιστικού νομοσχεδίου, αποτελεί για την Κυβέρνηση ψήφο εμπιστοσύνης. Είναι μια ερώτηση που τίθεται σε λάθος βάση, ή θα έλεγα πως είναι μια τελειώς λάθος ερώτηση.

Το ερώτημα είναι, αν θα αφήσουμε πίσω πολιτικές και αντιλήψεις, που μας έκαναν να φτάσουμε ως εδώ, στη σημερινή κατάσταση. Ή, απ' την άλλη, αν θα τολμήσουμε σήμερα να πάρουμε αποφάσεις, που συμφέρουν μακροπρόθεσμα την κοινωνία, την πατρίδα, την Ελλάδα, ιδιαίτερα τους πιο αδύναμους, και όχι κατ' ανάγκη τις εντελώς πρόσκαιρες εκλογικές μας ανάγκες, ως κόμμα και ως Βουλευτές.

Αυτή είναι η πρόκληση. Η πρόκληση λοιπόν είναι ξεκάθαρη και είναι το, αν θα λάβουμε αποφάσεις που επιτείνουν την αδράνεια, την ατομία και συντηρούν ένα σύστημα καταδικασμένο ή, αν θα σταθίσουμε όχι μόνο το σήμερα, αλλά και το συμφέρον αυτών που δεν έχουν ακόμα δικαίωμα ψήφου, ή κι αυτών που δεν έχουν ακόμη καν γεννηθεί.

Προσωπικά, δεν έχω τέτοιο δίλημμα και νομίζω πως κανένας προοδευτικός πολιτικός, δεν έχει τέτοια διλήμματα. Και η βούληση αυτής της Κυβέρνησης είναι να μην αντιμετωπίσουν ποτέ οι μελλοντικές γενιές τις συνέπειες μιας ενδεχόμενης σημερινής φυγομαχίας, να μην αντιμετωπίσουν το ενδεχόμενο ακόμη και να στερηθούν το βασικό δικαίωμα της σύνταξης. Γι' αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η μεγάλη ανατροπή που κάνουμε με το σημερινό νομοσχέδιο, αποτελεί κάτι πολύ σημαντικότερο από μια μικροκομματική συζήτηση περί παροχής ή όχι ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση. Δεν έχει καν να κάνει με τα ασφυκτικά όρια μιας τετραετίας. Και επισημαίνω ότι πολλοί πολίτες κατηγορούν το πολιτικό σύστημα ότι αδυνατεί να κοιτάξει, πέραν των μικροκομματικών σκοπιμοτήτων, στην προσπάθεια άγρας ψήφων.

Όχι, κύριοι συνάδελφοι. Δεν είναι η Κυβέρνηση, ούτε το ΠΑΣΟΚ που θα κινδυνεύσει, αν τα πράγματα στο ασφαλιστικό μείνουν ως έχουν, αν η Πολιτεία μας συνεχίσει να κάνει σαν να μην υπάρχει πρόβλημα, αν συνεχίσουμε στον ίδιο δρόμο, ο οποίος οδήγησε τα ασφαλιστικά μας ταμεία στο μη παρέκει. Αυτοί που κινδυνεύουν από ένα τέτοιο ενδεχόμενο είναι οι πολίτες, είναι οι σημερινοί συνταξιούχοι, είναι οι παλαιότεροι εργαζόμενοι, είναι οι νέοι εργαζόμενοι και, πάνω απ' όλα, εκείνοι που θα ενταχθούν στην αγορά εργασίας από εδώ και στο εξής, τα επόμενα χρόνια. Και αναρωτιέμαι, πώς μπορεί σήμερα κάποιος να εθελουφλεί, μπροστά στο ενδεχόμενο να μην μπορούν αύριο να πληρωθούν συντάξεις, μπροστά στο ενδεχόμενο τα παιδιά μας να πρέπει να δουλέψουν χωρίς να πάρουν ποτέ σύνταξη. Γιατί αυτό είναι το δίλημμα. Όχι άλλο.

Αναρωτιέμαι, πώς μπορεί κανείς να υποστηρίξει ότι πρέπει να αφήσουμε το ασφαλιστικό σύστημα να καταρρεύσει -γιατί περί αυτού πρόκειται- να μην παραπλανάμε τους πολίτες. Διότι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η προσπάθεια που καταβάλλει αυτή την περίοδο η πατρίδα μας, να εξέλθει από την κρίση και να κάνει ένα νέο ξεκίνημα, αφορά πρώτα απ' όλα στους νέους, στις επόμενες γενιές. Και είναι ευθύνη δική μας, της σημερινής γενιάς, να διορθώσουμε τα δικά μας κακώς κείμενα. Αυτά που η ίδια δημιούργησε και δεν δικαιούται να τα κληροδοτήσει στις επόμενες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζούμε το τέλος του πελατειακού κράτους. Εμείς είμαστε υπέρ ενός ισχυρού κράτους, όχι ενός πελατειακού κράτους. Αυτό πληρώνει σήμερα ο ελληνικός

λαός. Αυτή η Κυβέρνηση θα το αποτελειώσει το πελατειακό κράτος, αυτό το κράτος που κινδύνευσε να αποτελειώσει την ίδια τη χώρα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Αυτό το πελατειακό κράτος, το διογκωμένο, το χαλαρό, το άδικο, είναι που έθεσε σε κίνδυνο το ασφαλιστικό σύστημα. Είναι αυτό, που μας εμπόδισε να λάβουμε σωστές και δίκαιες αποφάσεις, τότε που έπρεπε. Είναι αυτό, που οδήγησε σε επιμέρους συντεχνιακές ρυθμίσεις, που ευνόησαν επιμέρους ομάδες πίεσης, σε βάρος του κοινωνικού συνόλου. Είναι το πελατειακό κράτος, που γνωρίσαμε στην πιο ακραία εκδοχή του τα τελευταία χρόνια, που μας οδήγησε στις πρακτικές των ομολόγων, που τίναξαν τα ασφαλιστικά Ταμεία στον αέρα και το οποίο οδήγησε στην απίστευτη λεηλασία του Δημόσιου Ταμείου, μέσω ενός οργίου πελατειακών διορισμών, με αποκορύφωμα, πρόσφατα -και παράδειγμα διότι δεν είναι μόνο αυτό, είναι παντού δυστυχώς- τα θλιβερά φαινόμενα που αποκαλύφθηκαν με την υπόθεση «ΑΓΡΟΓΗ», αλλά και το ακόμη πιο θλιβερό και επικίνδυνο, ότι η σημερινή ηγεσία της Νέας Δημοκρατίας παρείχε και συνεχίζει να παρέχει πλήρη κάλυψη στα φαινόμενα αυτά.

Πραγματικά, αυτά τα φαινόμενα εσείς τα πιστεύετε; Πραγματικά αυτές τις πρακτικές εσείς τις υιοθετείτε και σήμερα; Και σήμερα, μετά από την κρίση, την κρίση αυτή που πέρασε ο ελληνικός λαός, για την οποία ευθύνεστε; Τον κίνδυνο να χρεοκοπήσουμε; Το φόβο, το φάσμα της χρεοκοπίας; Ούτε μισή λέξη καταδίκης ούτε μισή συγγνώμη για τη λεηλασία και για την αδικία, απέναντι σε όσους δεν είχαν το μέσο, τα «κονέ».

Κι αυτό, γιατί απλούστατα φαίνεται ότι δεν μετανιώνει. Δεν μετανιώνει! Μάλιστα έφθασε στο αδιανόητο σημείο να καταψηφίσει τον πρώτο νόμο της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, την καθολική εφαρμογή του ΑΣΕΠ, που βάζει οριστικό και αμετάκλητο τέλος σε κάθε πελατειακή πρόσληψη στο δημόσιο.

Το ότι η Νέα Δημοκρατία δεν έχει μετανιώσει για τίποτα, μας το απέδειξε σήμερα και πάλι. Και ο Αρχηγός της, συνεχίζει να αρνείται την πραγματικότητα, αν νοεί ότι δεν είμαστε εμείς, αλλά η Νέα Δημοκρατία που διόγκωσε το έλλειμμα- και αυτό πιστοποιήθηκε από την ίδια την Ευρωπαϊκή Επιτροπή που, δυστυχώς για τη Νέα Δημοκρατία, το εκτίμησε ακόμη ψηλότερα απ' ό,τι και η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Ας εφόρμαζαν, λοιπόν, πεντέμισι χρόνια αυτά που σήμερα δήθεν προτείνουν, για να μην είχαμε επιτηρήσεις, για να μην είχαμε μνημόνια.

Αυτά είναι που θέλει να ξεχάσει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, που μας έβαλε υπό αυτή την ιδιότυπη κηδεμονία και επιτήρηση. Τότε, όταν τα λέγαμε, δεν τα αναγνωρίζατε. Τώρα, δεν τα αποδέχεστε. Και η επίκληση του πατριωτισμού που κάνετε, είναι ο τρόπος να κρύψετε τις ευθύνες σας, τις ιστορικές σας ευθύνες για τη σημερινή κρίση. Και το μνημόνιο αποτελεί απλά το «μνημόσυνο» στις πολιτικές και αντιλήψεις της δικιάς σας διακυβέρνησης, της «σεμνής και ταπεινής» σας διακυβέρνησης!

Ευθύνη σήμερα έχουμε όλοι, όχι να επικαλούμαστε την πατριδα, αλλά να υπηρετούμε την πατριδα. Και εκεί, η παράταξή σας, η Κυβέρνησή σας, δεν υπηρέτησε το συμφέρον της πατρίδας, ίσως υπηρέτησε, κάθε άλλο συμφέρον, πάντως όχι το συλλογικό.

Εμείς κάναμε και κάνουμε το ελάχιστο, το χρέος μας απέναντι στο λαό και στην πατριδα. Μια υπερπροσπάθεια για να πείσουμε τη διεθνή Κοινότητα, τους εταίρους μας, προκειμένου να δημιουργήσουμε τον ευρωπαϊκό μηχανισμό στήριξης. Το βασικό διακύβευμα σήμερα είναι να αλλάξουμε τόσο ριζικά την Ελλάδα, ώστε να μην χρειαζόμαστε ποτέ πια μνημόνια, να μην βρεθούμε ποτέ πια σε επιτήρηση, να μην κινδυνεύσουμε ποτέ πια με χρεοκοπία. Ποτέ πια!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Και βέβαια, να φτιάξουμε μια Ελλάδα, που να στηριχθούμε στις δικές μας δυνάμεις, στις δικές μας παραγωγικές δυνάμεις, στο δικό μας ανθρώπινο δυναμικό, στις δικές μας δυνατότητες ανάπτυξης, στα συγκριτικά πλεονεκτήματα που έχουμε ως χώρα και ως λαός, και όχι σε δανειακές δυνάμεις, που δημιουργούν μόνιμη εξάρτηση. Αυτό είναι το πατριωτικό καθήκον, αυτή είναι η λαϊκή επιταγή. Αποφασίστε, αν υπάρχουν για να προστατεύετε εξαφανισμένους και μοιραίους για τη χώρα πρωθυπουργούς, ή αν

υπάρχετε για να είστε πράγματι χρήσιμοι για τον τόπο. Αποφασίστε, αν θέλετε να βοηθήσετε να αλλάξουμε την Ελλάδα, ή αν θα στηρίξετε τη συντήρηση, κάθε κατεστημένο, πρακτικές και αντιλήψεις, είτε με δεξιόστροφη είτε με αριστερόστροφη δημαγωγία. Για μας, τώρα είναι η ώρα της μεγάλης αλλαγής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν κάποιοι παραμένουν αμετανόητοι, αν κάποιοι δεν λένε να βγάλουν τις παρωπίδες τους και να καταλάβουν ότι αυτή η χώρα, δεν μπορεί να προχωρήσει άλλο έτσι, η σημερινή Κυβέρνηση, είναι αποφασισμένη όλα αυτά να τα αλλάξει. Και τα αλλάζει.

Όσον αφορά το Ασφαλιστικό, για δεκαετίες, κάποιοι εξασφάλιζαν προνόμια, το κόστος των οποίων αναγκαζόταν να χρηματοδοτεί συνεχώς το κράτος, ο φορολογούμενος, με αποτέλεσμα μάλιστα να μην μένει τίποτα για τους νέους εργαζόμενους, αλλά και με αποτέλεσμα όσοι κλάδοι εργαζομένων δεν είχαν ως διαπραγματευτικό εργαλείο σχέσεις με την εξουσία, να υπόκεινται σε απείρω χαμηλότερες συντάξεις, δουλεύοντας πολύ περισσότερα χρόνια.

Μιλούσαμε χρόνια για κράτος πρόνοιας, όμως εννοούσαμε κράτος χαριστικών προνομίων, το λογαριασμό των οποίων τον πλήρωναν μονίμως όσοι δεν τα είχαν, δηλαδή και οι επόμενες γενιές. Γι' αυτό και σήμερα προχωράμε σ' αυτή τη μεγάλη αλλαγή, σ' ένα κράτος δικαίου για όλους, αντί προνομίων για τους λίγους. Γιατί φθάσαμε σε μία πραγματική μαύρη τρύπα, χωρίς τέλος.

Και δεν είναι μόνο η αύξηση του προσδόκιμου ζωής ή η γήρανση του πληθυσμού, που επιβάλλουν τη στροφή σε ένα βιώσιμο σύστημα, είναι οι πελατειακές αποφάσεις, που επί δεκαετίες έπαιρναν, να, όλες οι κυβερνήσεις, με αποκορύφωμα, όμως, όλα όσα έγιναν την περασμένη εξαετία. Είναι η ένταξη των ταμείων των ΔΕΚΟ στο ΙΚΑ, με εξωφρενικά μεγάλες συντάξεις, χωρίς όμως, να έχουν ποτέ κατατεθεί οι αντίστοιχοι πόροι, χωρίς δηλαδή να έχουν ποτέ πληρωθεί οι αντίστοιχες ασφαλιστικές εισφορές. Είναι οι χαριστικές πράξεις της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας προς τις τράπεζες, σε εποχή παχιών αγελάδων, προκειμένου να μην πληρώσουν διασκατομμύρια σε εισφορές.

Τι σημαίνει αυτό; Εργαζόμενοι στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, ουσιαστικά, διεκδικούσαν από τις κυβερνήσεις και έπαιρναν πολλοί από αυτούς, αν όχι όλοι, κάποια προνόμια, τα οποία πλήρωναν οι υπάλληλοι στον ιδιωτικό τομέα. Είναι και εγκληματικές εθελούσιες έξοδοι, όπου η διαπραγμάτευση κατέληγε στην αναγνώριση πολλών πλασματικών ετών εργασίας, για τα οποία επίσης δεν είχε πληρωθεί ούτε ένα ευρώ εισφορών στα ταμεία. Κορυφαία παραδείγματα, αυτά της Ολυμπιακής, αλλά και του ΟΤΕ, όπου η πολιτεία χάρισε το δικαίωμα στη σύνταξη σε εργαζόμενους με δώδεκα ή και δεκαπέντε χρόνια εργασίας. Ήταν οι ρυθμίσεις που επέτρεπαν σε κάποιες κατηγορίες εργαζομένων να συνταξιοδοτούνται στην ηλικία των 40 ή των 45 ετών, με ελάχιστα χρόνια εργασίας, και το κράτος να καλείται τελικά να χρηματοδοτεί τις συντάξεις τους για σαράντα ή και για πενήντα χρόνια, σε βάρος των άλλων.

Όλα αυτά οδήγησαν στη μη βιωσιμότητα του συστήματος. Βεβαίως, μέσα σε αυτό, εντάσσεται και το μεγάλο θέμα της εισφοροδιαφυγής, που δημιουργήθηκε ως ένας φαύλος κύκλος, γιατί δεν υπήρχε αξιοπιστία στην Πολιτεία, όχι μόνο στο ασφαλιστικό σύστημα, αλλά και γενικότερα στην απόδοξη της Πολιτείας, που δεν έδινε επαρκείς υπηρεσίες υγείας και παιδείας και πλήρωνε ο άλλος από την τσέπη του. Αυτά είναι που πρέπει να αλλάξουν.

Δίχως τη σημερινή μας παρέμβαση, η δαπάνη για τις συντάξεις από το 13,5% σε δεκαετίες, μαζί με τις επικουρικές, θα έφτανε στο 26% του ΑΕΠ. Και ξέρετε τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι το σύνολο της οικονομίας θα τινάζοταν στον αέρα. Σημαίνει ότι δεν θα μπορούσαμε πρακτικά να διαθέσουμε κανένα απολύτως ποσό, ούτε για τα σχολεία μας ούτε για τα δημόσια νοσοκομεία μας ούτε για την καταπολέμηση της ανεργίας, ούτε για καμμία άλλη ουσιαστική δημόσια πολιτική από εκείνες που αποτελούν σήμερα αυτό που ονομάζεται κοινωνικό κράτος και το οποίο κατακτήσαμε με αγώνες.

Σήμερα, αυτό το κοινωνικό κράτος οφείλουμε να το αλλάξουμε, να το προστατεύσουμε, να το ενδυναμώσουμε, όχι να το καταργήσουμε, με ολόκληρη τη χώρα να εργάζεται για να πληρώνει συντάξεις και τίποτα άλλο. Ένα σωστό κοινωνικό κράτος,

για εμάς, τους σοσιαλιστές, είναι απαραίτητο και για την ανταγωνιστικότητα, και για τη σιγουριά που δίνει στον εργαζόμενο, ώστε να μπορεί και πρωτοβουλίες να πάρει και να είναι δημιουργικός, καινοτόμος. Σήμερα, δημιουργείται ένα αξιόπιστο κοινωνικό κράτος, το οποίο θα χαίρει του σεβασμού του φορολογουμένου και θα σπάσει και το φαύλο κύκλο της εισφοροδιαφυγής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει έστω και ένας από εμάς, που θα πιστεύει ότι μπορούμε να εθελουφλούμε απέναντι σε αυτήν την πραγματικότητα; Η Κυβέρνηση αυτή, με τη στήριξη της κοινωνίας, είναι αποφασισμένη να γυρίσει οριστικά σελίδα. Για να μη ξαναζήσουμε ποτέ πια τέτοια εθνική περιπέτεια. Είμαστε αποφασισμένοι να κάνουμε την κρίση ευκαιρία, διορθώνοντας λάθη δεκαετιών. Ακριβώς όπως κάνουμε στο κράτος, στην οικονομία, στους θεσμούς, έφτασε η ώρα να λάβουμε ιστορικές αποφάσεις και για το ασφαλιστικό σύστημα. Η αλληλεγγύη, η βιωσιμότητα, η διανεμητική δικαιοσύνη, η κοινωνική δικαιοσύνη και η αλληλεγγύη μεταξύ των γενεών, είναι οι αρχές που διέπουν το νέο ασφαλιστικό και συνταξιοδοτικό σύστημα.

Βεβαίως, μέσα σε μία δύσκολη εποχή, μέσα σε μία κρίση, μέσα σε μία εποχή όπου αμφισβητείται η ικανότητα της Ελλάδας, από πολλούς στο εξωτερικό -αν και αυτό αρχίζει και αλλάζει- να μπορεί να αντιμετωπίσει τα δημοσιονομικά της, είναι αποφάσεις δύσκολες, πολλές που πονάνε. Αλλά είναι αποφάσεις που, τουλάχιστον, έχουν ως βάση αυτές τις αρχές: Αλληλεγγύη, βιωσιμότητα, κοινωνική δικαιοσύνη. Ένα σύστημα, που εξασφαλίζει ότι δεν θα υπάρχουν κερδοσήμερες και χαμένες γενιές. Ένα σύστημα, που θα επιμερίζει δικαιότερα τα βάρη ανάμεσα στους παλιούς και στους νέους ασφαλισμένους. Ένα σύστημα, τελικά, βιώσιμο.

Ήδη, με την παρέμβασή μας, εξασφαλίζουμε τη βιωσιμότητα. Στο μέλλον, αυτό το σύστημα θα είναι βιώσιμο. Ακόμα και μέσα στις σημερινές δύσκολες οικονομικές συνθήκες, μέσα σε περίοδο ύφεσης, εξασφαλίζουμε τη βιωσιμότητα, που είναι τελικά και σιγουριά και ασφάλεια για τον εργαζόμενο και το συνταξιούχο.

Πράγμα που σημαίνει, ότι, όταν η οικονομία μας σταθεί στα πόδια της, όταν μπορούμε πάλι σε ρυθμούς ανάπτυξης, θα μπορέσουμε -και δεσμευόμαστε γι' αυτό- να βελτιώσουμε τις συντάξεις, θα μπορέσουμε να πετύχουμε καλύτερες υπηρεσίες στους εργαζόμενους, στους ασφαλισμένους και στους συνταξιούχους. (Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Διότι αυτός είναι ο στόχος μας. Αυτός είναι ο στόχος μας, παρά τις δύσκολες αποφάσεις που είμαστε αναγκασμένοι σήμερα να πάρουμε, για να σώσουμε όχι μόνο την οικονομία μας, αλλά και το ασφαλιστικό σύστημα. Γι' αυτό και ρητά προβλέπουμε ότι, για παράδειγμα, το επίδομα των 700 ευρώ θα μπορεί να αναπροσαρμόζεται με κοινή απόφαση των Υπουργείων Εργασίας και Οικονομικών, στο βαθμό που τα οικονομικά της χώρας θα το επιτρέψουν. Εγγυώμαι λοιπόν, προσωπικά ότι, όταν η οικονομία μας σταθεί στα πόδια της, όταν ξεπεράσουμε την κρίση, αυτό θα γίνει. Και γι' αυτό επιμένω.

Δεν χρειαζόταν καμμία τρόικα να μας επισημάνει τα χάλια του ασφαλιστικού μας συστήματος. Μην ψάχνουμε για βαρβάρους, όταν η βαρβαρότητα ήταν προ των πυλών, ιδιαίτερα για τις γενιές που έρχονται. Και αυτό δεν το λέμε σήμερα. Το λέγαμε και προεκλογικά.

Αναρωτηθείτε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν δεν υπήρχαν οι δεσμεύσεις, στο πλαίσιο του μηχανισμού στήριξης, τι θα κάναμε; Ακόμα και αν δεν ήμασταν σε επιτήρηση, ακόμα και αν δεν είχαμε υποχρεώσεις απέναντι στους εταίρους μας, θα ήταν ποτέ δυνατόν να αγνοήσουμε την ανάγκη να εξασφαλίσουμε συντάξεις και περίθαλψη για όλους τους Έλληνες, και σήμερα και στο μέλλον; Θα καθόμασταν με σταυρωμένα τα χέρια, να βλέπουμε το καράβι του ασφαλιστικού να βουλιάζει;

Στο ερώτημα αυτό, απαντώ, απαντούμε εμφατικά όχι. Δεν θα ήταν δυνατόν. Όχι τουλάχιστον γι' αυτήν την Κυβέρνηση. Αρχή μας, πρώτο μέλημά μας, είναι οι πολίτες. Το μέλλον τους. Αρχή μας, είναι η συνοχή της κοινωνίας μας. Αρχή μας, είναι η παραγωγικότητα της οικονομίας μας. Και θα ξαναπώ, με απόλυτη βεβαιότητα: Η απόφασή μας να αλλάξουμε τα πράγματα στο

ασφαλιστικό, με τον τρόπο που το κάνουμε, είναι μία επιλογή που έχει στο επίκεντρό της την αρχή της κοινωνικής και διαγενεακής αλληλεγγύης, όπως ακριβώς είπαμε και προεκλογικά.

Και για εμάς, κοινωνική αλληλεγγύη σημαίνει ενιαίο συνταξιοδοτικό κανόνες, όχι προνομιακές ρυθμίσεις για κάποιες συντεχνίες ή ισχυρές ομάδες πίεσης. Σημαίνει ισομερής καταμερισμός των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων, όχι αδικαιολόγητες ανισότητες. Σημαίνει εναρμονισμό με τις σύγχρονες εργασιακές πρακτικές και την πολυπλοκότητα της σύγχρονης αγοράς εργασίας, όχι τιμωρία της διαδοχικής ασφάλισης. Σημαίνει εξασφαλισμένες συντάξεις στους πολίτες, όχι μόνο για το σήμερα, αλλά για πάντα. Σημαίνει σιγουριά ότι η χώρα διαθέτει δημόσιο σύστημα προστασίας και ασφάλειας για όλους. Σημαίνει μετάβαση από ένα κράτος και μία κοινωνία παθητικής αντίληψης για την πρόνοια, την εργασία και τα δικαιώματα, σε ένα κράτος που υποστηρίζει τη δημιουργικότητα των πολιτών, των εργαζομένων, που τους δίνει εργαλεία προσωπικής και οικονομικής στήριξης και ανάπτυξης, που απελευθερώνει τους πολίτες από το ασφυκτικό πλαίσιο μέσα στο οποίο ζουν εδώ και χρόνια, και ιδιαίτερα τη νέα γενιά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τη μεγάλη αλλαγή που δρομολογούμε, βάζουμε τέλος σε όλες τις φαυλότητες που μας οδήγησαν στο σημερινό σημείο. Διασφαλίζουμε ότι οι σημερινοί εισοσάρχες, τριαντάρηδες, αλλά και τα παιδιά που θα μπουκτον στον εργασιακό αγώνα στο μέλλον, όταν φθάσουν σε ηλικία συνταξιοδότησης, θα πάρουν τελικά σύνταξη, θα έχουν την Πολιτεία δίπλα τους να εγγυάται το δικαίωμα στη σύνταξη. Κι αυτό γιατί αλλάζουμε οριστικά προς το καλύτερο, προς το δικαιότερο, προς το λογικότερο, τον τρόπο με τον οποίο χορηγούνται οι συντάξεις στη χώρα.

Όχι μόνο εξασφαλίστηκε η βασική σύνταξη, όχι μόνο αναγνωρίζεται το δικαίωμα εξαγοράς με πολύ μικρά ποσά, χρόνου ασφάλισης, για περιπτώσεις όπως η λοχεία, οι στρατιωτικές υποχρεώσεις ή οι σπουδές, όχι μόνο αποφεύγουμε μέσα σε περίοδο τεράστιας κρίσης περικοπές σε συντάξεις χηρείας, αλλά και στο σύνολο των καταβαλλόμενων συντάξεων άγαμων θυγατέρων, αλλά ουσιαστικά, πάμε σε ένα αναδιανεμητικό σύστημα, που δεν θίγει καθόλου τους χαμηλοσυνταξιούχους και κλείνει ουσιαστικά την ψαλίδα μεταξύ πολύ μεγάλων και πολύ μικρών συντάξεων, σε όφελος εκείνων των συμπολιτών μας με τις μικρότερες συντάξεις. Αποκαθιστά την ανισότητα στο εισόδημα και τη σύνταξη.

Βεβαίως, θα ήταν πολύ εύλογο και ευχάριστο να μπορούσαμε να ανεβάσουμε όλους αυτή την ψαλίδα, να την κλείσουμε προς τα επάνω. Σήμερα, δεν είναι οι συνθήκες τέτοιες που να μας το επιτρέπουν, αλλά δημιουργούμε ένα βιώσιμο σύστημα, που αύριο, όταν θα έχουμε τη δυνατότητα να βελτιώσουμε -και θα έχουμε αυτή τη δυνατότητα- να βελτιώσουμε με δίκαιο τρόπο και με σωστή αναδιανομή, ιδιαίτερα υπέρ εκείνων που είναι πιο αδύναμοι, που έχουν μεγαλύτερες ανάγκες.

Γι' αυτό, παράλληλα, αίρουμε και αδικίες. Τελειώνουμε με τις αδικίες, που οδήγησαν άλλους σε παχυλές συντάξεις, και άλλους σε συντάξεις πείνας, κυριολεκτικά. Φροντίζουμε να διευκολύνουμε όσους έχουν πραγματική ανάγκη στήριξης από το κράτος και το ασφαλιστικό σύστημα. Για τους περιστασιακά απασχολούμενους, για παράδειγμα, το κατ' οίκον προσωπικό, υπάρχει ειδική πρόβλεψη για την πληρωμή τους, με το εργόσημο, δηλαδή μια επιταγή, η οποία ενσωματώνει τόσο την αμοιβή του εργαζόμενου, όσο και τις εισφορές για την ασφάλισή του.

Δημιουργείται ενιαίος φορέας πρωτοβάθμιας φροντίδας και διαχωρίζονται οι υπηρεσίες υγείας και οι υπηρεσίες συντάξεων στα ταμεία. Παύει να υπάρχει διαφορά ανάμεσα στο ιατρικό κέντρο του ΕΣΥ και του ΙΚΑ και, κατά συνέπεια, όλοι οι πολίτες ανεξαιρέτως θα απολαμβάνουν καλύτερες, πιο ποιοτικές υπηρεσίες υγείας.

Μας δίδεται έτσι η ευκαιρία να αναδιρθώσουμε το Εθνικό Σύστημα Υγείας, ώστε να γίνει πραγματικά πιο σύγχρονο, πιο αποτελεσματικό, πιο σωστό, για τον ασθενή και τον πολίτη. Πρόκειται για πάγια δέσμευσή μας, που σήμερα κάνουμε πράξη.

Εξασφαλίζεται επίσης, η ασφαλιστική κάλυψη για υγειονομική περίθαλψη των ελεύθερων επαγγελματιών, όταν για κάποιο λόγο διακόπτουν την επαγγελματική τους δραστηριότητα. Επιτυχά-

νομε έτσι την εφαρμογή της αρχής: Κανένας πολίτης χωρίς ιατροφαρμακευτική κάλυψη και περίθαλψη.

Την ίδια στιγμή, δίνουμε λύση στο πρόβλημα, που όντως αντιμετωπίζουν οι συμπολίτες μας, που χάνουν τη δουλειά τους σε μεγάλη ηλικία, και ειδικότερα όσοι και όσες δεν έχουν συμπληρώσει τις προϋποθέσεις των απαιτούμενων ενσήμων συνταξιοδότησης. Προβλέπουμε δηλαδή, τη δυνατότητα αυτασφάλισης έως τη συνταξιοδότησή τους, με υποχρεωτική συμμετοχή των εργοδοτών κατά 50% έως και 80% και με το υπόλοιπο να καταβάλλεται από τον ΟΑΕΔ.

Όμως, παράλληλα, αλλάζουμε όλη τη λογική που διέπει την έννοια του κοινωνικού κράτους, του κράτους πρόνοιας, γιατί να μην φροντίζουμε με κάθε μέσο, όχι απλώς να διατηρήσουμε, αλλά και να ενδυναμώνουμε το ΕΣΥ και τους μηχανισμούς πρόνοιας -με πιο πρόσφατο παράδειγμα το νομοσχέδιο που εγκρίθηκε πριν από λίγες μέρες στο Υπουργικό Συμβούλιο, για την ολοήμερη λειτουργία των νοσοκομείων- φεύγουμε όμως πλέον και από τη λογική των παθητικών επιδοτήσεων, που οδηγούσαν στην αναπαράγωγή των κοινωνικών προβλημάτων, όπως αυτό της ανεργίας.

Πλέον, αντί να χρηματοδοτεί το κράτος αθέμιτα προνόμια, αμφιλεγόμενες επικουρικές συντάξεις, αντί να τροφοδοτεί τις παθητικές πολιτικές πρόνοιας, πάμε σε ένα μοντέλο που ενισχύει την εργασία, ανοίγει το πεδίο για τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας και διευρύνει τη δυνατότητα των εργαζομένων να κινούνται ελεύθερα στην αγορά εργασίας και να μη φοβούνται ότι, αλλάζοντας δουλειά, θα χάσουν μέρος από τη σύνταξη, την οποία θα λάμβαναν.

Δίνουμε βάρος στις αλλαγές στο εκπαιδευτικό σύστημα, όπως θα κάνουμε με το ολόημερο σχολείο και την ενίσχυση των βρεφονηπιακών σταθμών, ώστε να μειώσουμε το κόστος για την οικογένεια και να δώσουμε κίνητρα στις νέες γυναίκες να εργάζονται και να ζουν μια δημιουργική ζωή που, μέχρι σήμερα, ειδικά στον ιδιωτικό τομέα είναι πολυτέλεια.

Και σε αυτό το σημείο, θέλω να εξάρω και τις παρατηρήσεις των Βουλευτών της Πλειοψηφίας, αλλά και της Αντιπολίτευσης, στην προσπάθεια βελτίωσης του νομοσχεδίου και στη συνεισφορά τους, με εποικοδομητικές προτάσεις, σε αλλαγές, μέσα στο πλαίσιο των δυνατοτήτων μας. Και παροτρύνω τους συναρμόδιους Υπουργούς, και σήμερα και αύριο και την άλλη εβδομάδα, που θα συζητηθεί το άλλο νομοσχέδιο για το δημόσιο, να εξαντλήσουν κάθε περιθώριο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Υπενθυμίζω επίσης ότι και για τα εργασιακά θέματα, έχω και έχουμε δηλώσει ότι, εμείς είμαστε έτοιμοι να αποδεχούμε την κοινή συμφωνία των κοινωνικών εταίρων, εφόσον υπάρξει, κάτι το οποίο και παροτρύνουμε και υποστηρίζουμε. Πιστεύω ότι υπάρχει κάποιο φως και παροτρύνω να υπάρξει συλλογική συμφωνία και για τα εργασιακά θέματα, που αφορούν και στο θέμα της διατησιότητας.

Επίσης, με αυτό το νομοσχέδιο που συζητάμε, έχουμε τη δυνατότητα να αποκαθίσταται πλήρως πια η αδικία, που οδηγούσε έναν ασφαλισμένο μέχρι και σε 30% απώλειες από τη σύνταξή του, αν αλλάζε κατά τη διάρκεια του εργασιακού του βίου φορέα ασφάλισης.

Πραγματικά, ιδιαίτερα η σημερινή νέα γενιά, με τις ραγδαίες εξελίξεις που υπάρχουν στο χώρο της οικονομίας, θα έχει πολλές φορές πολλά επαγγέλματα, αν όχι και πολλές δουλειές, στη διάρκεια της ζωής της. Θα ήταν άδικο να μην την αφήσουμε να εξελιχθεί, να αναζητήσει και να βρει αλλού τη δουλειά που της αρμόζει, διότι ακριβώς με αυτό τον τρόπο θα έχανε το βασικό δικαίωμα της σύνταξης.

Είναι βασικό στοιχείο και για την κινητικότητα στην αγορά εργασίας, η οποία, ενώ είναι μια πραγματικότητα, μέχρι σήμερα, είχε ως αποτέλεσμα αδιανόητες αδικίες σε βάρος των εργαζομένων. Παράλληλα, όλος ο σχεδιασμός μας για την ανάπτυξη της χώρας στοχεύει στη δημιουργία νέων καινοτόμων επιχειρήσεων, που θα απορροφήσουν όλους εκείνους τους νέους, που σήμερα είναι πτυχιούχοι και άνεργοι, ή επιλέγουν δυστυχώς, να φύγουν στο εξωτερικό, είναι μια φυγή που μας πονά, στερνώντας από τη χώρα μας πολύτιμο ανθρώπινο δυναμικό.

Εκεί άλλωστε στοχεύουν και τα νέα προγράμματα του ΟΑΕΔ, όχι στην επιδότηση της ανεργίας, αλλά στην επιδότηση της ευκαιρίας και της δυνατότητας για δουλειά, στη δημιουργία θέσεων εργασίας και στην κατάρτιση των νέων, για να μπορούν να διεκδικήσουν καλύτερες πιθανότητες δουλειάς και να ανταγωνιστούν σε ένα δύσκολο διεθνές ανταγωνιστικό περιβάλλον.

Και μια και μιλάμε για τους νέους και την εργασία και επειδή πολύς λόγος έχει γίνει για τους νεοεισερχόμενους στην αγορά εργασίας, κάτω των 25 ετών, ας δούμε ποια είναι η πραγματικότητα. Θίγονται ή ωφελούνται από τις ρυθμίσεις που εισάγουμε; Και ξέρουμε πολύ καλά ότι είναι πολλές ελληνικές οικογένειες που έχουν παιδιά 25 και 30 χρονών τα οποία δεν έχουν βγει ακόμη στην αγορά εργασίας.

Η πραγματικότητα είναι ότι υπάρχει ονομαστική μείωση του βασικού μισθού, όμως οι νέοι εργαζόμενοι δεν θα χάσουν ούτε ένα ευρώ από το σημερινό μισθό του νεοεισερχόμενου, αφού αναλαμβάνει ο ΟΑΕΔ να καλύπτει τη διαφορά. Στην πραγματικότητα, υπάρχει μόνο μείωση του κόστους εργασίας για τον εργοδότη και αυτό θα είναι κίνητρο για την πρόσληψη νέων ανέργων.

Κατά συνέπεια, οι νέοι όχι μόνο δεν θίγονται, διότι δεν αλλάζει σε τίποτα αυτό που εισπράττουν κάθε μήνα στην τσέπη τους, αντιθέτως, αυξάνεται ουσιαστικά η δυνατότητά τους να βρουν δουλειά, σε ώρα κρίσης. Και αυτό, κάποιοι είχαν το θράσος να το παρουσιάσουν ως καταστροφή, ενώ είναι ένα γνήσιο προοδευτικό μέτρο κοινωνικής συνοχής.

Ποιοι, λοιπόν και γιατί κάνουν κριτική σήμερα σε αυτή την ιστορική αλλαγή που κάνουμε; Ποιοι θίγονται τελικά από τις νέες ρυθμίσεις; Γιατί ορισμένοι θέλουν να προκαλέσουν πανικό στους πολίτες, αντί να τους εξηγούν ότι, με την αλλαγή του ασφαλιστικού, εξασφαλίζονται και τα δικά τους δικαιώματα, αλλά και αυτά των παιδιών τους; Όπως ακριβώς κάνουμε και με τις γυναίκες στο δημόσιο τομέα, παραδείγματος χάριν με τις εκπαιδευτικούς, που ενώ ρητά λέμε ότι όσες θεμελιώνουν -το τονίζω αυτό όσες θεμελιώνουν- ασφαλιστικό δικαίωμα μέσα στο 2010, δεν θα θιγούν καθόλου από τις νέες ρυθμίσεις, κάποιοι, με την ανευθυνότητά τους, τις οδηγούν στον πανικό και στη σκέψη να σπεύσουν να υποβάλουν αίτηση συνταξιοδότησης.

Μήπως είναι όλοι εκείνοι, που μέχρι σήμερα κάθονταν πάνω στα κακώς εννοούμενα κεκτημένα τους, αφήφώντας την ανάγκη να εξασφαλίσουν ένα σύγχρονο δημόσιο και βιώσιμο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης στα ίδια τους τα παιδιά;

Κυρίες και κύριοι, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η πολιτεία στη χώρα μας έκανε πολλά σφάλματα στο παρελθόν στο ζήτημα του ασφαλιστικού. Όπως πάντα συμβαίνει σε μια τέτοια αλλαγή, πόσω μάλλον σε εποχή κρίσης, πρόκειται για μια πολύ δύσκολη αλλαγή. Το κατανοούμε. Όμως, και σε πολλά άλλα θέματα έχουν γίνει λάθη στον δημόσιο βίο της χώρας. Καθυστέρησε και ευνόησε λίγους, αδικώντας πολλούς, ενώ έκλεισε τα μάτια μπροστά σε ένα πρόβλημα, που απειλούσε να τινάξει την κοινωνική συνοχή στον αέρα.

Ευθύνη είχαμε όλοι: Πολιτικά κόμματα, κυβερνήσεις, κοινωνικοί εταίροι. Είτε δεν θελήσαμε είτε δεν τολμήσαμε είτε δεν μπρέσαμε να κάνουμε εκείνες τις αναγκαίες αλλαγές, που θα επέτρεπαν στην κοινωνική ασφάλιση της πατρίδας μας να ορθοποδήσει οικονομικά και να παραμείνει βιώσιμη για το μέλλον. Αυτό είναι που σήμερα αλλάζει. Σήμερα, και αυτό αλλάζει, όπως αλλάζουν όλα τα, εδώ και δεκαετίες, κακώς κείμενα της κοινωνίας μας και της οικονομίας μας.

Και καλώς όλους τους Έλληνες, όλες τις Ελληνίδες, να είναι σύγυροι, να είναι βέβαιοι, ότι μπορεί σήμερα να καταβάλουμε όλοι μαζί μια μεγάλη προσπάθεια, που, ενέχει ένα βαθμό δυσκολίας για όλους -να, και πόνο- αλλά να είναι βέβαιοι, ότι, αύριο θα ζήσουμε όλοι μαζί σε μια καλύτερη Ελλάδα. Ότι η ζωή, η καθημερινότητα μας, η εργασία μας, η προοπτική μας, θα γίνουν καλύτερες.

Και να είστε βέβαιοι, το τονίζω ξανά, ότι όσο ολοκληρώνουμε τον τιτάνιο αγώνα που δίνουμε, για να βάλουμε τάξη στο χάος που παραλάβαμε, στο κράτος και στα δημόσια οικονομικά μας - και είμαστε σε καλό δρόμο, ναι, οι κόποι πιάσουν τόπο- τόσο περισσότερο θα είμαστε σε θέση να στρέψουμε όλες τις δυνάμεις

μας στις μεγάλες, θετικές αλλαγές στη χώρα, για να έρθει πιο γρήγορα η ανάπτυξη, να αλλάξουμε το παραγωγικό πρότυπο της χώρας και να χτίσουμε ένα πραγματικά, ισχυρό κράτος πρόνοιας, που προστατεύει τους αδύναμους. Αυτό αποτελεί και δέσμευσή μου.

Και για να πάμε όσο το δυνατόν πιο γρήγορα σ' αυτή την Ελλάδα, καλώ τους συναδέλφους από όλες τις πτέρυγες της Αντιπολίτευσης, να υπερβείτε το μικροκομματικό συμφέρον και ξεπερασμένες ιδεοληψίες και να συνταχθείτε μαζί μας, στην προσπάθεια που κάνουμε να δημιουργήσουμε μια διαφορετική, καλύτερη και δικαιοτέρα Ελλάδα. Μια Ελλάδα, για την οποία θα είμαστε όλοι υπερήφανοι. Μια Ελλάδα, στην οποία θα αξίζει να ζουν τα παιδιά μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του νομοσχεδίου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης: «Νέο Ασφαλιστικό Σύστημα και συναφείς διατάξεις, ρυθμίσεις στις εργασιακές σχέσεις».

Για περισσότερες από είκοσι ώρες μέχρι τώρα στην Αίθουσα αυτή έγινε ένας ιδιαίτερα ενδιαφέρον ζωντανός, δημιουργικός διάλογος. Ο διάλογος αυτός βέβαια θα συνεχιστεί και μετά την ψηφοφορία και επί των άρθρων του νομοσχεδίου.

Παρατήρησα ότι χειροκροτήθηκε ο κύριος Πρωθυπουργός ιδιαίτερα θερμά από όλους τους Βουλευτές και από όλους τους Υπουργούς, αλλά ιδιαίτερα θερμά από τους συναρμόδιους Υπουργούς για αυτά τα δυο νομοσχέδια. Υποθέτω ότι θα χειροκροτήθηκε ακόμη πιο θερμά από τους Υπουργούς η πολύ σαφής παραρτηρησιακή που έκανε ο κύριος Πρωθυπουργός, να λάβουν υπ' όψιν τις απόψεις, τις παρατηρήσεις και τις προτάσεις των Βουλευτών.

Θυμίζω ότι χθες είχα κάνει κι εγώ έκκληση προς τους συναρμόδιους Υπουργούς σ' αυτή την κορύφωση του διαλόγου, όπως συμβαίνει κάθε φορά στην Αίθουσα αυτή κατά τη συζήτηση ενός μάλιστα τόσο σημαντικού νομοσχεδίου όπως αυτό, ότι θα πρέπει, πράγματι, να εξαντληθεί κάθε όριο, γιατί ο διάλογος έχει αυτή την μεγάλη αξία σ' αυτή την Αίθουσα: Ο διάλογος μέχρι και την τελευταία στιγμή που εμπλουτίζει όχι απλά τον προβληματισμό, αλλά εμπλουτίζει με πρακτικές προτάσεις για την εξεύρεση των καλύτερων λύσεων.

Χαίρομαι ιδιαίτερα, που με τη δική του ξεχωριστή βαρύτητα του δικού του λόγου ο Πρωθυπουργός έκανε αυτή την παράτρηση.

Για την ψήφιση του νομοσχεδίου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επί της αρχής...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Οι Υπουργοί το άκουσαν, χειροκρότησαν...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Αυτό λέω το άκουσαν οι Υπουργοί. Είμαι σίγουρος ότι πάνω από όλα άκουσαν την παράτρηση του κυρίου Πρωθυπουργού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για την ψήφιση του νομοσχεδίου επί της αρχής, έχουν υποβληθεί δύο αιτήσεις διεξαγωγής ονομαστικής ψηφοφορίας, μια αίτηση από Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας και μια δεύτερη αίτηση από Βουλευτές του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, των οποίων τα κείμενα έχουν ως εξής:

«ΑΙΤΗΣΗ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ

Οι υπογράφοντες βουλευτές της Ν.Δ. με την αίτηση αυτή ζητούμε την διεξαγωγή ονομαστικής ψηφοφορίας επί της αρχής του συζητούμενου σχεδίου νόμου «Νέο Ασφαλιστικό Σύστημα και συναφείς διατάξεις, ρυθμίσεις στις εργασιακές σχέσεις».

Αθήνα, 6/7/2010

1. Σαλμάς Μάριος
2. Λέγκας Νικόλαος
3. Τασούλας Κωνσταντίνος
4. Τσιάρας Κωνσταντίνος
5. Κοντογιάννης Γεώργιος
6. Βρούτσος Ιωάννης
7. Τσουμάνη-Σπέντζα Ευγενία
8. Καντερές Νικόλαος

9. Κόλλιας Κωνσταντίνος
10. Καρασμάνης Γεώργιος
11. Παυλόπουλος Προκόπης
12. Λεονταρίδης Θεόφιλος
13. Μαρκόπουλος Κωνσταντίνος
14. Καραόγλου Θεόδωρος
15. Δερμεντζόπουλος Αλέξανδρος
16. Καλαφάτης Σταύρος
17. Μπούρας Αθανάσιος
18. Ταλιαδούρος Σπύρος
19. Αναστασιάδης Σάββας
20. Μουσουρούλης Κωνσταντίνος
21. Χατζηδάκης Κωνσταντίνος
22. Καριπίδης Αναστάσιος
23. Ιωαννίδης Ιωάννης»

«Προς τον Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων κ. Φίλιππο Πετσάλνικο

Αθήνα 7 Ιουλίου 2010

Οι υπογράφοντες ζητάμε την διενέργεια ονομαστικής ψηφοφορίας κατά την ψήφιση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης: «Νέο Ασφαλιστικό Σύστημα και συναφείς διατάξεις, ρυθμίσεις στις εργασιακές σχέσεις».

Παφίλης Θανάσης
Κανέλλη Λιάνα
Χαλβατζής Σπύρος
Μαυρίκος Γεώργιος
Πρωτούλης Γιάννης
Παπακωνσταντίνου Νίκος
Ζιώγας Γιάννης
Καλαντίδου Σοφία
Τζέκης Άγγελος
Μανωλάκου Διαμάντω
Νικολαΐδου Βέρα
Καραθανασόπουλος Νίκος
Σκοπελίτης Σταύρος
Σκυλλάκος Αντώνης
Νάνος Απόστολος
Γκιόκας Γιάννης
Μωραΐτης Νίκος
Χαραλάμπους Χαράλαμπος
Μαρίνος Γιώργος
Καζάκος Κωνσταντίνος»

Θα αναγνώσω και τον κατάλογο των υπογραφότων την αίτηση της ονομαστικής ψηφοφορίας Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας για να διαπιστωθεί αν υπάρχει ο απαιτούμενος από τον Κανονισμό αριθμός για την υποβολή της:

- Ο κ. Σαλμάς Μάριος. Παρών.
- Ο κ. Λέγκας Νικόλαος. Παρών.
- Ο κ. Τασούλας Κωνσταντίνος. Παρών.
- Ο κ. Τσιάρας Κωνσταντίνος. Παρών.
- Ο κ. Κοντογιάννης Γεώργιος. Παρών.
- Ο κ. Βρούτσος Ιωάννης. Παρών.
- Η κ. Τσουμάνη Ευγενία. Παρούσα.
- Ο κ. Καντερές Νικόλαος. Παρών.
- Ο κ. Κόλλιας Κωνσταντίνος. Παρών.
- Ο κ. Καρασμάνης Γεώργιος. Παρών.
- Ο κ. Παυλόπουλος Προκόπης. Παρών.
- Ο κ. Λεονταρίδης Θεόφιλος. Παρών.
- Ο κ. Μαρκόπουλος Κωνσταντίνος. Παρών.

Ο φίλος μου ο κ. Τασούλας τα γράφει ιδιοχειρώς και ορισμένες φορές με υποβάλλει σε δοκιμασία της ανάγνωσης. Συνεχίζω:

- Ο κ. Καραόγλου Θεόδωρος. Παρών.
- Ο κ. Δερμεντζόπουλος Αλέξανδρος. Παρών.
- Ο κ. Καλαφάτης Σταύρος. Παρών.

Έχει συμπληρωθεί ο απαιτούμενος αριθμός εκ μέρους της Νέας Δημοκρατίας με βάση την πρόταση που υπεβλήθη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Διαβάστε και τους άλλους.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Δεν θα χαλάσω το χατίρι στον κ. Τασούλα να διαβάσω και τους άλλους για να συνεχι-

σθεί η δοκιμασία η δική μου, η αναγνωστική, δοκιμασία εννοείται.

Ο κ. Μπούρας Αθανάσιος. Παρών.

Ο κ. Ταλιαδούρος Σπύρος. Παρών.

Ο κ. Αναστασιάδης Σάββας. Παρών.

Ο κ. Μουσουρούλης Κωνσταντίνος. Παρών.

Ο κ. Χατζηδάκης Κωνσταντίνος. Παρών.

Ο κ. Καριπίδης Αναστάσιος. Παρών.

Ο κ. Ιωαννίδης Ιωάννης. Παρών.

Κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει, επομένως, ο απαιτούμενος από τον Κανονισμό αριθμός υπογραφόντων την αίτηση της ονομαστικής ψηφοφορίας Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας.

Θα αναγνώσω τώρα τον κατάλογο των υπογραφόντων την αίτηση της ονομαστικής ψηφοφορίας Βουλευτών του Κομμουνιστικού Κόμματος της Ελλάδας για να διαπιστωθεί αν υπάρχει ο απαιτούμενος από τον Κανονισμό αριθμός για την υποβολή της.

Ο κ. Παφίλης Θανάσης. Παρών.

Η κ. Κανέλλη Λιάνα. Παρούσα.

Ο κ. Χαλβατζής Σπύρος. Παρών.

Ο κ. Πρωτούλης Γιάννης. Παρών.

Ο κ. Παπακωνσταντίνου Νίκος. Παρών.

Ο κ. Ζώγας Γιάννης. Παρών.

Η κ. Καλαντίδου Σοφία. Παρούσα.

Ο κ. Τζέκης Άγγελος. Παρών.

Η κ. Μανωλάκου Διαμάντω. Παρούσα.

Η κ. Νικολαΐδου Βέρα. Παρούσα.

Ο κ. Καραθανασόπουλος Νίκος. Παρών.

Ο κ. Σκοπελίτης Σταύρος. Παρών.

Ο κ. Σκυλλάκος Αντώνης. Παρών.

Ο κ. Νάνος Απόστολος. Παρών.

Ο κ. Γκικόκας Γιάννης. Παρών.

Ο κ. Μωραΐτης Νίκος. Παρών.

Θα διαβάσω και τους υπόλοιπους:

Ο κ. Χαραλάμπους Χαράλαμπος. Παρών.

Ο κ. Μαρίνος Γιώργος. Παρών. Και

Ο κ. Καζάκος Κωνσταντίνος. Παρών.

Κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει ο απαιτούμενος από τον Κανονισμό αριθμός υπογραφόντων την αίτηση ονομαστικής ψηφοφο-

ρίας Βουλευτών και του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

Συνεπώς, διακόπτουμε τη συνεδρίαση για δέκα (10) λεπτά σύμφωνα με τον Κανονισμό.

ΔΙΑΚΟΠΗ

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Επαναλαμβάνεται η διακοπή της συνεδρίασης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συμφωνείτε να συμπτύξουμε τις δύο προβλεπόμενες από τον Κανονισμό ονομαστικές ψηφοφορίες σε μία;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Συνεπώς το Σώμα συμφώνησε ομοφώνως.

Θα διεξαχθεί, επομένως, ονομαστική ψηφοφορία επί της αρχής του νομοσχεδίου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης «Νέο Ασφαλιστικό Σύστημα και συναφείς διατάξεις, ρυθμίσεις στις εργασιακές σχέσεις».

Οι αποδεχόμενοι την αρχή του νομοσχεδίου λέγουν «ΝΑΙ».

Οι μη αποδεχόμενοι την αρχή του νομοσχεδίου λέγουν «ΟΧΙ».

Οι αρνούμενοι ψήφο λέγουν «ΠΑΡΩΝ».

Καλούνται επί του καταλόγου οι Βουλευτές κύριοι Ιωάννης Βλατής από το ΠΑΣΟΚ και Νικόλαος Καντερές από τη Νέα Δημοκρατία.

Σας ενημερώνω, επίσης, ότι έχουν έρθει στο Προεδρείο τηλεομοιοτυπίες, δηλαδή φαξ, συναδέλφων, σύμφωνα με το άρθρο 70 Α' του Κανονισμού της Βουλής, με τις οποίες γνωστοποιούν την ψήφο τους επί της αρχής του νομοσχεδίου. Οι ψήφοι αυτές θα ανακοινωθούν και θα συνυπολογιστούν στην καταμέτρηση, η οποία θα ακολουθήσει.

Παρακαλώ να αρχίσει η ανάγνωση του καταλόγου.

(ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ)

(ΜΕΤΑ ΚΑΙ ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ ΑΝΑΓΝΩΣΗ ΤΟΥ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Υπάρχει συνάδελφος ο οποίος δεν άκουσε το όνομά του; Κανείς.

Οι επιστολές οι οποίες απεστάλησαν στο Προεδρείο από τους συναδέλφους, σύμφωνα με το άρθρο 70 Α' του Κανονισμού της Βουλής, καταχωρίζονται στα Πρακτικά και έχουν ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο συνάδελφος κ. Σπυρίδων Χαλβατζής δεν θα παρευρεθεί στη σημερινή ονομαστική ψηφοφορία και μας γνωρίζει με επιστολή του πως, εάν ήταν παρών, θα ψήφιζε «ΟΧΙ».

Η επιστολή αυτή εκφράζει πρόθεση ψήφου, δεν συνυπολογίζεται στην καταμέτρηση των ψήφων, καταχωρίζεται στα Πρακτικά της σημερινής συνεδρίασης και έχει ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κηρύσσεται περαιωμένη η ψηφοφορία και παρακαλώ τους κυρίους ψηφοδέκτες να προβούν στην καταμέτρηση των ψήφων και την εξαγωγή του αποτελέσματος.

(ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)
(ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να σας ανακοινώσω το αποτέλεσμα της διεξαχθείσας ονομαστικής ψηφοφορίας.

Ψήφισαν συνολικά 298 Βουλευτές.

Υπέρ της αρχής του νομοσχεδίου, δηλαδή «ΝΑΙ», ψήφισαν 159 Βουλευτές.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Κατά της αρχής του νομοσχεδίου, δηλαδή «ΟΧΙ», ψήφισαν 137 Βουλευτές.

Ψήφισαν «ΠΑΡΩΝ» 2 Βουλευτές, σύμφωνα με το παρακάτω πρωτόκολλο ονομαστικής ψηφοφορίας:

«ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ

ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ	ΝΑΙ	ΟΧΙ
Ραγκούσης Ιωάννης	+	
Παναρίτη Ελένη (Έλενα)	+	
Μόσιαλος Ηλίας	+	
Τσόκλη Μαρία Γλυκερία (Μάγια)	+	
Γερουλάνος Πάυλος	+	
Σιούφας Δημήτριος		+
Τσουμάνη-Σπέντζα Ευγενία		+
Αυγερινού Διονυσία		+
Αντώναρος Ευάγγελος		+
Καζάκος Κωνσταντίνος		+
Κοραντής Ιωάννης		+
Μουλόπουλος Βασίλειος		+
Α' ΑΘΗΝΩΝ		
Σκανδαλίδης Κωνσταντίνος	+	
Διαμαντοπούλου Άννα	+	
Παπουτσής Χρήστος	+	
Αλευράς Αθανάσιος (Νάσος)	+	
Τσούρας Αθανάσιος	+	
Κουβέλης Σπυρίδων	+	
Οικονόμου Παντελής	+	
Ζούνη Παναγιώτα (Πέμη)	+	
Μπακογιάννη Θεοδώρα (Ντόρα)	+	
Αβραμόπουλος Δημήτριος		+
Παυλόπουλος Προκόπιος		+
Βόζεμπεργκ Ελισάβετ (Ελίζα)		+
Πιπιλή Φωτεινή		+
Κανέλλη Γαρυφαλλιά (Λιάνα)		+
Παφίλης Αθανάσιος		+
Πλεύρης Αθανάσιος		+
Τσίπρας Αλέξιος		+
Β' ΑΘΗΝΩΝ		
Λοβέρδος Ανδρέας	+	
Χρυσοχοϊδης Μιχαήλ	+	
Κατσέλη Λουκία-Ταρσίτσα (Λούκα)	+	
Κακλαμάνης Απόστολος	+	
Δημαράς Ιωάννης	παρών	
Αποστολάκη Ελένη-Μαρία (Μιλένα)	+	
Ανδρουλάκης Δημήτριος (Μίμης)	+	
Ξενογιαννακοπούλου Μαρία-Ελίζα (Μαριλίζα)	+	
Ευθυμίου Πέτρος	+	
Παπανδρέου Βασιλική (Βάσω)	+	
Σακοράφα Σοφία		+
Χυτήρης Τηλέμαχος	+	
Κουτρομάνης Γεώργιος	+	
Νταλάρα Άννα	+	
Γείτονας Κωνσταντίνος	+	
Παπαϊωάννου Μιλτιάδης	+	
Βούρος Ιωάννης	+	

Χαραλαμπόπουλος Γεώργιος-Ερνέστος	+	
Πρωτόπαπας Χρήστος	+	
Μίχος Λάμπρος	+	
Σπηλιωτόπουλος Αριστόβουλος (Άρης)		+
Χατζηδάκης Κωνσταντίνος (Κωστής)		+
Μεϊμαράκης Ευάγγελος-Βασίλειος		+
Μητσοτάκης Κυριάκος		+
Γιακουμάτος Γεράσιμος		+
Καμμένος Παναγιώτης (Πάνος)		+
Παναγιωτόπουλος Παναγιώτης (Πάνος)		+
Παπαθανασίου Γιάννης		+
Πολύδωρας Βύρων		+
Βαρβιτσιώτης Μιλτιάδης		+
Ντινόπουλος Αργύρης		+
Παπαρήγα Αλεξάνδρα		+
Χαλβατζής Σπυρίδων		-
Μαυρίκος Γεώργιος		+
Παπακωνσταντίνου Νικόλαος		+
Πρωτούλης Ιωάννης		+
Καρατζαφέρης Γεώργιος		+
Γεωργιάδης Σπυρίδων-Άδωνις		+
Αϊβαλιώτης Κωνσταντίνος		+
Κουβέλης Φώτιος-Φανούριος		+
Παπαδημούλης Δημήτριος		+
Ψαριανός Γρηγόριος		+
ΝΟΜΟΣ ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ		
Μωραϊτής Αθανάσιος (Θάνας)		+
Μακρυπίδης Ανδρέας		+
Γιαννακά Σοφία		+
Κουρουμπλής Παναγιώτης		+
Σαλμάς Μάριος		+
Σταμάτης Δημήτριος		+
Καραγκούνης Κωνσταντίνος		+
Μωραϊτής Νικόλαος		+
ΝΟΜΟΣ ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ		
Μανιάτης Ιωάννης		+
Ανδριανός Ιωάννης		+
Παπαδημητρίου Ελισάβετ (Έλσα)		+
ΝΟΜΟΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ		
Ρέππας Δημήτριος		+
Κωνσταντινίδης Οδυσσεύς		+
Λυκουρέντζος Ανδρέας		+
ΝΟΜΟΣ ΑΡΤΗΣ		
Τσιρώνης Δημήτριος		+
Στασινός Παύλος		+
Παπασιώζης Κωνσταντίνος		+
ΝΟΜΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ		
Παπανδρέου Γιώργος		+
Χριστοφιλοπούλου Παρασκευή (Εύη)		+
Οικονόμου Βασίλειος		παρών
Πάγκαλος Θεόδωρος		+
Ασπράδάκης Παντελεήμων (Παντελής)		+
Βρεττός Κωνσταντίνος (Ντίνας)		+
Βλάχος Γεώργιος		+
Μπούρας Αθανάσιος		+
Καντερές Νικόλαος		+
Γκιόκας Ιωάννης		+
Βορίδης Μαυρουδής (Μάκης)		+
Λεβέντης Αθανάσιος		+
ΝΟΜΟΣ ΑΧΑΪΑΣ		
Κατσιφάρας Απόστολος		+
Σπηλιόπουλος Κωνσταντίνος		+
Παπαδόπουλος Αθανάσιος		+
Τριανταφυλλόπουλος Ανδρέας		+
Μπεκίρης Μιχαήλ		+

Νικολόπουλος Νικόλαος	+	ΝΟΜΟΣ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ	
Καραθανασόπουλος Νικόλαος	+	Κατσούρας Χρήστος	+
Τσοούκαλης Νικόλαος	+		
Χρυσανθακόπουλος Αλέξανδρος	+	Α' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	
ΝΟΜΟΣ ΒΟΙΩΤΙΑΣ		Βενιζέλος Ευάγγελος	+
Τόγιας Βασίλειος	+	Καστανίδης Χαράλαμπος	+
Τσόνογλου-Βυλλιώτη Βασιλική	+	Αράπογλου Χρυσή	+
Αγάτσα Αριάδνη	+	Μαγκριώτης Ιωάννης	+
Γιαννάκης Μιχαήλ	+	Καϊλή Ευδοξία-Εύα	+
ΝΟΜΟΣ ΓΡΕΒΕΝΩΝ		Βούγιας Σπυρίδων	+
Χαντάβας Αθανάσιος	+	Ρομπόπουλος Θωμάς	+
ΝΟΜΟΣ ΔΡΑΜΑΣ		Καραμανλής Κωνσταντίνος	+
Αηδόνης Χρήστος	+	Γκιουλέκας Κωνσταντίνος	+
Κεφαλίδου Χαρούλα (Χαρά)	+	Καλαφάτης Σταύρος	+
Τζίμας Μαργαρίτης	+	Ιωαννίδης Ιωάννης	+
ΝΟΜΟΣ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ		Ράππη Ελένη	+
Κρεμαστινός Δημήτριος	+	Ζιώγας Ιωάννης	+
Νικητιάδης Γεώργιος	+	Καλαντίδου Σοφία	+
Ζωΐδης Νικόλαος	+	Κολοκοτρώνης Άγγελος	+
Κουσουρνάς Ευστάθιος	+	Κουράκης Αναστάσιος (Τάσος)	+
Ιατρίδη Τσαμπίκα (Μίκα)	+	Β' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	
ΝΟΜΟΣ ΕΒΡΟΥ		Γερανίδης Βασίλειος	+
Ντόλιος Γεώργιος	+	Αρβανιτίδης Γεώργιος	+
Ρενταρή-Τέντε Όλγα	+	Καράογλου Θεόδωρος	+
Τσιαούση Ελένη	+	Αναστασιάδης Σάββας	+
Δερμεντζόπουλος Αλέξανδρος	+	Τζέκης Άγγελος	+
ΝΟΜΟΣ ΕΥΒΟΙΑΣ		Βελόπουλος Κυριάκος	+
Περλεπέ-Σηφουνάκη Αικατερίνη	+	Αμανατίδου-Πασχαλίδου Ευαγγελία (Λίτσα)	+
Κεδίκογλου Συμεών	+	ΝΟΜΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	
Μαρκόπουλος Κωνσταντίνος	+	Παντούλας Μιχαήλ	+
Κεδίκογλου Συμεών (Σίμος)	+	Αργύρης Ευάγγελος	+
Μαρίνος Γεώργιος	+	Οικονόμου Αθανάσιος	+
Παπανδρέου-Παπαδάκη Ουρανία	+	Τασούλας Κωνσταντίνος	+
ΝΟΜΟΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ		Καλογιάννης Σταύρος	+
Καρανίκας Ηλίας	+	ΝΟΜΟΣ ΚΑΒΑΛΑΣ	
ΝΟΜΟΣ ΖΑΚΥΝΘΟΥ		Τιμοσίδης Μιχαήλ	+
Βαρβαρίγος Δημήτριος	+	Παπουτσή Δημήτριος	+
ΝΟΜΟΣ ΗΛΕΙΑΣ		Εμινίδης Σάββας	+
Κατρίνης Μιχαήλ	+	Παναγιωτόπουλος Νικόλαος	+
Κουτσούκος Γιάννης	+	ΝΟΜΟΣ ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ	
Αντωνακόπουλος Παναγιώτης	+	Ρόβλιας Κωνσταντίνος	+
Δημητρουλόπουλος Παναγιώτης (Τάκης)	+	Σαλαγιάννης Νικόλαος	+
Κοντογιάννης Γεώργιος	+	Θεοχάρη Μαρία	+
Τζαβάρας Κωνσταντίνος	+	Τσιάρας Κωνσταντίνος	+
ΝΟΜΟΣ ΗΜΑΘΙΑΣ		Ταλιαδούρος Σπυρίδων	+
Σιδηρόπουλος Αναστάσιος	+	ΝΟΜΟΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ	
Γικόνογλου Αθανάσιος	+	Πετσάλνικος Φίλιππος	+
Τόλκας Άγγελος	+	Τζηκαλάγιας Ζήσης	+
Χαλκίδης Μιχαήλ	+	ΝΟΜΟΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ	
ΝΟΜΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ		Γκερέκου Αγγελική (Αντζελα)	+
Κεγκέρογλου Βασίλειος	+	Δένδιας Νικόλαος-Γεώργιος	+
Αρναουτάκης Σταύρος	+	Χαραλάμπους Χαράλαμπος	+
Παρασύρης Φραγκίσκος	+	ΝΟΜΟΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ	
Στρατάκης Εμμανουήλ	+	Μοσχόπουλος Σπυρίδωνας	+
Σκραφνάκη Μαρία	+	ΝΟΜΟΣ ΚΙΛΚΙΣ	
Αυγενάκης Ελευθέριος	+	Φλωρίδης Γεώργιος	+
Κεφαλογιάννης Εμμανουήλ	+	Παραστατίδης Θεόδωρος	+
Κριτσωτάκης Μιχαήλ	+	Κιλτίδης Κωνσταντίνος	+
		ΝΟΜΟΣ ΚΟΖΑΝΗΣ	
		Κουκουλόπουλος Παρασκευάς	+
		Αθανασιάδης Αλέξανδρος	+
		Βλατής Ιωάννης	+

Κασαπίδης Γεώργιος	+	Διαμαντίδης Ιωάννης	+	
Παπαδόπουλος Μιχάλης	+	Τραγάκης Ιωάννης		+
		Νεράντζης Αναστάσιος		+
ΝΟΜΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ		Νικολαΐδου Βαρβάρα (Βέρα)		+
Μπεγλίτης Παναγιώτης	+	Ανατολάκης Γεώργιος		+
Φαρμάκη Αικατερίνη	+	Λαφαζάνης Παναγιώτης		+
Μανωλάκης Άγγελος	+			
Κόλλιας Κωνσταντίνος	+	ΝΟΜΟΣ ΠΕΛΛΗΣ		
		Τζάκρη Θεοδώρα	+	
ΝΟΜΟΣ ΚΥΚΛΑΔΩΝ		Θεοδωρίδης Ηλίας	+	
Ρήγας Παναγιώτης	+	Γιουματζίδης Βασίλειος	+	
Παπαμανώλης Γεώργιος	+	Καρασμάνης Γεώργιος		+
Βρούτσης Ιωάννης	+			
		ΝΟΜΟΣ ΠΙΕΡΙΑΣ		
ΝΟΜΟΣ ΛΑΚΩΝΙΑΣ		Αμοιρίδης Ιωάννης	+	
Γρηγοράκος Λεωνίδα	+	Παπαγεωργίου Αθανάσιος	+	
Δαβάκης Αθανάσιος	+	Μίχου Μαρία	+	
Αποστολάκος Γρηγόριος	+	Κουκοδήμος Κωνσταντίνος		+
		ΝΟΜΟΣ ΠΡΕΒΕΖΗΣ		
ΝΟΜΟΣ ΛΑΡΙΣΗΣ		Παπαχρήστος Ευάγγελος	+	
Έξαρχος Βασίλειος	+	Τσουμάνης Δημήτριος		+
Σαχινίδης Φίλιππος	+			
Νασιώκας Έκτορας	+	ΝΟΜΟΣ ΡΕΘΥΜΝΗΣ		
Χαρακόπουλος Μάξιμος	+	Όθωνας Εμμανουήλ	+	
Ζώης Χρήστος	+	Κεφαλογιάννη Όλγα		-
Σκυλλάκος Αντώνιος	+			
Ροντούλης Αστέριος	+	ΝΟΜΟΣ ΡΟΔΟΠΗΣ		
Διώτη Ηρώ	+	Χατζή Οσμάν Αχμέτ	+	
		Πεταλωτής Γεώργιος	+	
ΝΟΜΟΣ ΛΑΣΙΘΙΟΥ		Στυλιανίδης Ευριπίδης		+
Καρχιμάκης Μιχαήλ	+			
Πλακιωτάκης Ιωάννης	+	ΝΟΜΟΣ ΣΑΜΟΥ		
		Βαρδίκος Πυθαγόρας	+	
ΝΟΜΟΣ ΛΕΣΒΟΥ				
Σηφουνάκης Νικόλαος	+	ΝΟΜΟΣ ΣΕΡΡΩΝ		
Γαληνός Σπυριδων	+	Μπόλαρης Μάρκος	+	
Σκοπελίτης Σταύρος	+	Κουτμερίδης Ευστάθιος	+	
		Τζελέπης Μιχαήλ	+	
ΝΟΜΟΣ ΛΕΥΚΑΔΟΣ		Λεονταρίδης Θεόφιλος		+
Μαργέλης Σπυροπάνος	+	Καριπίδης Αναστάσιος		+
		Κόλλια-Τσαρουχά Μαρία		+
ΝΟΜΟΣ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ		Πολατιδής Ηλίας		+
Καρτάλης Κων/νος	+			
Ζήση Ροδούλα	+	ΝΟΜΟΣ ΤΡΙΚΑΛΩΝ		
Νάκος Αθανάσιος	+	Χάιδος Χρήστος	+	
Νάνος Απόστολος	+	Μαγκούφης Χρήστος	+	
Μαρκάκης Παύλος	+	Μερεντίτη Αθανασία (Σούλα)	+	
		Λέγκας Νικόλαος		+
ΝΟΜΟΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ		Χατζηγάκης Σωτήριος		+
Κουσελάς Δημήτριος	+			
Γιαννακοπούλου Κωνσταντίνα (Νάντια)	+	ΝΟΜΟΣ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ		
Βουδούρης Οδυσσέας	+	Τσώνης Νικόλαος	+	
Σαμαράς Αντώνιος	+	Αντωνίου Αντωνία (Τόνια)	+	
Λαμπρόπουλος Ιωάννης	+	Μπατζελή Αικατερίνη	+	
		Σταϊκούρας Χρήστος		+
ΝΟΜΟΣ ΞΑΝΘΗΣ		Γιαννόπουλος Αθανάσιος		+
Μάντατζη Τσετίν	+			
Ξυνίδης Σωκράτης	+	ΝΟΜΟΣ ΦΛΩΡΙΝΗΣ		
Κοντός Αλέξανδρος	+	Λιάνης Γεώργιος	+	
		Κωνσταντινίδης Ευστάθιος		+
Α' ΠΕΙΡΑΙΩΣ				
Καρύδης Δημήτριος	+	ΝΟΜΟΣ ΦΩΚΙΔΟΣ		
Μπεντενιώτης Εμμανουήλ	+	Παπαθανάση Αφροδίτη	+	
Μιχαλολιάκος Βασίλειος	+			
Μανωλάκου Διαμάντω	+	ΝΟΜΟΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ		
Αποστολάτος Βαΐτσης	+	Δριβελέγκας Ιωάννης	+	
Δρίτσας Θεόδωρος	+	Λαφαζάνης Αργύριος	+	
		Βαγιωνάς Γεώργιος		+
Β' ΠΕΙΡΑΙΩΣ				
Νιώτης Γρηγόριος	+			
Λιντζέρης Δημήτριος	+			

ΝΟΜΟΣ ΧΑΝΙΩΝ
 Δαμιανάκης Ευτύχιος +
 Σκουλάκης Εμμανουήλ +
 Βαλυράκης Ιωσήφ +
 Μαρκογιαννάκης Χρήστος +

ΝΟΜΟΣ ΧΙΟΥ
 Τσουρή Ελπίδα +
 Μουσουρούλης Κωνσταντίνος +

ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ: «ΝΑΙ» 159
: «ΟΧΙ» 137
: «Παρόντων» 2
 ΣΥΝΟΛΟ ΨΗΦΙΣΑΝΤΩΝ: 298

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Συνεπώς το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης: «Νέο Ασφαλιστικό Σύστημα και συναφείς διατάξεις, ρυθμίσεις στις εργασιακές σχέσεις» έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Εισερχόμεθα στη συζήτηση των άρθρων του νομοσχεδίου.

Προτείνω τα άρθρα να συζητηθούν σε μία ενότητα. Θα μιλήσουν οι εισηγητές και οι ειδικοί αγορητές και θα ακολουθήσουν οι εναπομείναντες ομιλητές επί της αρχής, οι οποίοι θα τοποθετούνται, βέβαια, τώρα και επί της αρχής και επί των άρθρων και στη συνέχεια όσοι τυχόν εγγραφούν, επί των άρθρων.

Προτείνω η συνεδρίαση σήμερα να διαρκέσει μέχρι την 1:00' μετά τα μεσάνυχτα και θα συνεχίσουμε αύριο. Συμφωνείτε;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το Σώμα αποφάσισε ομοφώνως επί της διαδικασίας αυτής που επρότεινα.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Θα μπορούσα να έχω το λόγο, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Παρακαλώ, κύριε Υπουργέ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Κύριε Πρόεδρε, κατά τη διάρκεια της ομιλίας του κ. Πρωθυπουργού, έχει τεθεί ένα ερώτημα από τον κ. Καρύδη, που αφορά ένα θέμα πολύ ζωντανό για τον Πειραιά και θέλω να δώσω μία διευκρίνηση, αν μου επιτρέψετε, κύριε Πρόεδρε. Ή να περιμένω μετά; Όπως νομίζετε εσείς.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ας ξεκινήσουν οι εισηγητές και κάποια στιγμή κάνετε μία παρέμβαση και διευκρινίζετε το ζωτικής σημασίας θέμα για τον Πειραιά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Αφορά το ΝΑΤ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Καλώς. Θα κάνετε παρέμβαση μετά. Ας ακούσουμε τον εισηγητή της Πλειοψηφίας τον κ. Μόσιαλο.

Ορίστε, κύριε Μόσιαλε, έχετε το λόγο για οχτώ λεπτά.

Δεν χρειάζεται, βέβαια, να εξαντλήσετε το χρόνο, γιατί τα είπατε αναλυτικά στην εισήγησή σας επί της αρχής.

ΗΛΙΑΣ ΜΟΣΙΑΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Δεν θα εξαντλήσω το χρόνο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, οχτώ λεπτά για εβδομήντα δύο άρθρα;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ναι, οχτώ λεπτά. Πάντα αυτή είναι η διαδικασία.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ο Κανονισμός της Βουλής αυτό λέει;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ναι. Οχτώ λεπτά. Για παράδειγμα ο κ. Μόσιαλος μου έχει πει ότι ίσως να μη χρειαστεί το χρόνο των οχτώ λεπτών.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Δεν ξέρω τι έχει πει ο κ. Μόσιαλος.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Μισό λεπτό, κύριε Λαφάζα. Και πετάγεστε έτσι, χωρίς να ζητήσετε το λόγο και με διακόπτετε, ενώ αρχίζω να εξηγώ και να θυμίζω.

Αυτή είναι η διαδικασία. Είναι οχτώ λεπτά. Για τους εισηγητές, βέβαια, θα υπάρξει μία σχετική ανοχή χρόνου, εφόσον τη χρειαστούν.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Δεν συμφωνώ με διαδικασίες εξπρές.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Σε οχτώ λεπτά μπορεί κανείς να εκφέρει τουλάχιστον οχτακόσιες λέξεις.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Δεν συμφωνώ. Να καταγραφεί στα Πρακτικά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ωραία. Καταγράφεται στα Πρακτικά ότι εσείς έχετε διαφορετική άποψη.

Ο κ. Μόσιαλος έχει το λόγο.

ΗΛΙΑΣ ΜΟΣΙΑΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Είχαμε μία πολύ καλή και διεξοδική συζήτηση από όλες τις πτέρυγες του Κοινοβουλίου για τις βασικές αρχές του σχεδίου νόμου για τις ασφαλιστικές ρυθμίσεις και τα εργασιακά.

Μέσα από τη συζήτηση αυτή ακούστηκαν χρήσιμες προτάσεις που απ' ό,τι φαίνεται, επίσης, εισακούστηκαν σε ένα πολύ μεγάλο βαθμό από την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και από τον ίδιο τον Πρωθυπουργό, ο οποίος έδειξε πολύ μεγάλη ευαισθησία στις κοινοβουλευτικές διαδικασίες, ακούγοντας τις εισηγήσεις των Βουλευτών και ενθαρρύνοντας τους Υπουργούς Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και Οικονομικών να σκεφθούν περαιτέρω ρυθμίσεις που θα βελτιώναν την ποιότητα και την αποτελεσματικότητα των δύο νομοσχεδίων που έχουν σχέση με το ασφαλιστικό και την αγορά εργασίας.

Από τη δική μου μεριά, θα ήθελα πάρα πολύ σύντομα να αναφερθώ σε ορισμένα θέματα, τα οποία ανέλυσα και στην πρώτη μου εισήγηση επί της αρχής και τα οποία έχουν σχέση με τη βιωσιμότητα του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης, τον εξορθολογισμό και την εξασφάλιση οικονομικών κλίμακας και την αύξηση των εσόδων, τα θέματα της κοινωνικής δικαιοσύνης και τα θέματα που άπτονται της αποτελεσματικότητας και της καλύτερης λειτουργίας του συστήματος κοινωνικών ασφαλίσεων.

Επιτρέψτε μου να ξεκινήσω με τα θέματα της κοινωνικής δικαιοσύνης και να ξεκαθαρίσω ορισμένα πράγματα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ**)

Σ' αυτήν την Αίθουσα ακούστηκαν πολλές βαριές κουβέντες. Δεν θα τις επαναλάβω. Δεν αρμόζει της δικής μας νοστορπιάς να κάνουμε αντιπαράθεση με χαρακτηρισμούς. Και δυστυχώς, τα κόμματα και της Μεϊζονος και της Ελάσσονος Αντιπολίτευσης, αντί να έρθουν εδώ με συγκεκριμένες προτάσεις, χρησιμοποίησαν βαρείς χαρακτηρισμούς εναντίον της Κυβέρνησης και του ΠΑΣΟΚ.

Επιτρέψτε μου, όμως, να ανταποκριθώ σε ορισμένες από τις αιτιάσεις, τις οποίες διετύπωσαν στη διάρκεια της συζήτησης με πολύ δραματικό και συναισθηματικό τρόπο, θα έλεγε κανείς.

Αλλά η πολιτική δεν είναι μόνο συναίσθημα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι και ανάλυση της πραγματικότητας. Είναι να δούμε ποιος υπερασπίζεται ποιον. Γιατί σε τελική ανάλυση, όταν υπάρχει μια τόσο μεγάλη μεταρρύθμιση εργασιακών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων, υπάρχει και μία μεγάλη αναδιανομή ευκαιριών, ρίσκων αλλά και οικονομιών.

Ας έρθουμε να δούμε σε τελική ανάλυση ποιος υπερασπίζεται ποιον, τι είναι το σημερινό σύστημα. Και το έθεσε πάρα πολύ σωστά ο Πρωθυπουργός σήμερα. Ήταν ένα σύστημα τα οποίο δημιουργούσε ίση πρόσβαση σε ίσες ευκαιρίες και ίσα συνταξοδοτικά δικαιώματα ή ήταν ένα σύστημα που κατά ένα μεγάλο λόγο ο Έλληνας φορολογούμενος το επιδοτούσε;

Και ο Έλληνας φορολογούμενος είναι πολύ συγκεκριμένος. Είναι, κυρίως, οι μισθωτοί, οι οποίοι δηλώνουν τα πραγματικά τους εισοδήματα. Δεν είναι κατά μεγάλο μέρος οι ελεύθεροι επαγγελματίες που είναι περίπου εννιάκοσιες χιλιάδες στη χώρα μας και εισπράττουμε μόνο το 5% των φόρων από το 15% με 20% του εργατικού δυναμικού. Αν δούμε, όμως, τη συγκέντρωση των συντάξεων, αυτή είναι δυσανάλογα μεγάλη στα ευγενή ταμεία των ελεύθερων επαγγελματιών και των ΔΕΚΟ σε σχέση με τα ταμεία των μισθωτών.

Επομένως, εδώ τίθεται ένα πολύ εύλογο ερώτημα προς τη μεριά του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας και του Συνασπισμού: Τι υπερασπίζεται σε τελική ανάλυση;

Καταλαβαίνω τη Νέα Δημοκρατία και το επαναλαμβάνω αυτό

το επιχείρημα. Η Νέα Δημοκρατία υπερασπίζεται τους προνομιούχους, υπερασπίζεται τους έχοντες. Είναι το κόμμα των προνομιούχων. Αυτό είναι πάρα πολύ σαφές.

Η Αριστερά ποιους υπερασπίζεται; Υπερασπίζεται μία κατάσταση των ταμείων που παίρνουν ένα πολύ μεγάλο ποσοστό, πολύ δυσανάλογο ποσοστό, σε σχέση με τον αριθμό των μελών τους και τα οποία τα επιδοτεί συστηματικά ο κρατικός προϋπολογισμός, οι φορολογούμενοι, δηλαδή, οι μισθωτοί; Γι' αυτούς μας λένε συναισθηματικές και ωραίες ιστορίες επί είκοσι τέσσερις ώρες; Γιατί δεν βγαίνετε ανοιχτά να πείτε ότι θα θέλατε ενίσχυση των ταμείων των μισθωτών και να σταματήσετε να υπερασπίζεστε τα ευγενή ταμεία; Πείτε το ανοιχτά. Πείτε ότι είστε μαζί μας στην ενίσχυση των ταμείων των μισθωτών. Γιατί δεν παίρνετε μία ανοιχτή θέση για την είσοδο των δημοσίων υπαλλήλων σε ένα ενιαίο ταμείο μισθωτών μαζί με τους υπόλοιπους μισθωτούς του ιδιωτικού τομέα; Τι πρόβλημα έχετε να το πείτε ανοιχτά εδώ πέρα; Φοβάστε στις συνδικαλιστικές σας ενώσεις;

Εμείς έχουμε πλειοψηφία σ' αυτές τις συνδικαλιστικές ενώσεις και δεν φοβόμαστε να κάνουμε αυτό το βήμα. Τολμούμε να κάνουμε αυτό το βήμα προς τα εμπρός, πιθανώς και ενάντια στη θέληση συνδικαλιστών του ΠΑΣΟΚ.

Εσείς τι φοβίες έχετε να αναγνωρίσετε το ενιαίο ταμείο των μισθωτών; Διαφωνήστε με τα όρια των συντάξεων, με τα όρια ηλικίας. Με το ενιαίο ταμείο δεν καταλαβαίνω γιατί διαφωνείτε. Και είναι αριστερή λογική αυτή;

Περισσεύει ο συναισθηματισμός, αλλά δεν περισσεύει η λογική σ' αυτήν την Αίθουσα, θα έλεγα. Επομένως, θέλουμε να μιλήσουμε για θέματα κοινωνικής δικαιοσύνης.

Αυτό που κάνουμε εμείς πρώτα και κύρια, κύριοι συνάδελφοι, είναι να θέσουμε ενιαίους κανόνες για όλους -και αυτό είναι ένα βαθύτατο σημείο κοινωνικής δικαιοσύνης στο νομοσχέδιο, το οποίο καταθέσαμε- ενιαίους κανόνες για τους μισθωτούς, ενιαίους κανόνες για τους ελευθέρους επαγγελματίες. Και θέτουμε και επιπλέον στοιχεία, όπως η διαδοχική ασφάλιση, πλαφόν για τους υψηλοσυνταξιούχους -για τους οποίους πάλι διαμαρτύρεστε και αυτό είναι ένα άλλο παράδοξο της Αριστεράς- και το νέο ΛΑΦΚΑ που, επίσης, τίθεται επί των υψηλών συντάξεων που είναι το 15% των συνταξιούχων. Δηλαδή, γίνεται μία ουσιαστική αναδιανομή από τους έχοντες στους μη έχοντες.

Αυτό το ουσιαστικό μέτρο κοινωνικής προσασίας και προοδευτικής πολιτικής δεν σας αρέσει. Γιατί δεν βγαίνετε να πείτε ότι όποιος όρος μπαίνει στους υψηλοσυνταξιούχους -διαφωνήστε με το ποσό- είναι ένα θετικό μέτρο; Τι σας φταίει αυτό το μέτρο; Και πάλι επιμένω ότι η Νέα Δημοκρατία καλά κάνει και διαμαρτύρεται, γιατί είναι το κόμμα των εχόντων, αλλά η Αριστερά να υπερασπίζεται τους έχοντες και τους κατέχοντες, είναι ένα παγκόσμιο παράδοξο.

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε, μ' αυτήν την τοποθέτηση. Ελπίζω να υπάρχουν τοποθετήσεις από την πλευρά της Αριστεράς σ' αυτό το Κοινοβούλιο που θα εντείνουν την προοδευτικότητα των μέτρων και δεν θα την υπονομεύουν.

Σας ευχαριστώ για την προσοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Μόσιαλο.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Μαυρίκος.

ΑΣΤΗΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Η Νέα Δημοκρατία που είναι; **ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης):** Είπε, ότι αύριο το πρωί, θα τοποθετηθεί.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Απεσύρθη.

ΑΣΤΗΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Απεσύρθη;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΙΚΟΣ: Κύριοι Βουλευτές, αύριο υπάρχει μεγάλη πανελλαδική γενική απεργία των εργαζομένων, η οποία ξεκινά στην πραγματικότητα σε μιάμιση ώρα. Στις δώδεκα η ώρα ξεκινά η απεργία που έχουν κηρύξει όλα τα συνδικάτα, όλοι οι εργαζόμενοι και θέλουμε και απ' αυτό το βήμα να καλέσουμε το σύνολο της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων, τους αυτοαπασχολούμενους και τους επαγγελματιοβιοτέχνες, να συμμετέχουν δραστήρια στην απεργιακή κινητοποίηση, δίνοντας και

μ' αυτόν τον τρόπο απάντηση σε όσα προκλητικά έχουμε ακούσει αυτήν την περίοδο από την Κυβέρνηση, σε όσα πρωτοφανή αντιεπιστημονικά -κομπογιαννίτικα, θα έλεγα- ακούσαμε λίγο πριν από τον εισηγητή του ΠΑΣΟΚ, σε όλα αυτά που συνθέτουν την ουσία της αντιεπιδεικτικής επίθεσης που είναι πρωτοφανής και ξεθεμελιώνει ό,τι με κατακτήσεις, με αγώνες, με αίμα, έχει πετύχει το εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα. Και μιλάμε για τους μεγάλους αγώνες του λαού μας και συνολικότερα των λαϊκών στρωμάτων τουλάχιστον από το 1832, με τη συγκρότηση στη νεοελληνική ιστορία του νεοελληνικού κράτους.

Η αντιδραστικότητα των μέτρων νομίζω ότι είναι κατανοητή από τη μεγάλη πλειοψηφία του ελληνικού λαού. Μονάχα όσοι είναι στρατευμένοι σε μία αντιλαϊκή πολιτική επιχειρούν στη λογική των καλογέρων να βαφτίσουν το κρέας ψάρι, προκειμένου να υπηρεπήσουν, να στηρίξουν, να αμβλύνουν την αντίθεση των εργαζομένων σ' αυτά τα μέτρα.

Η αντιδραστικότητα των μέτρων φαίνεται από το ότι τα στηρίζουν οι βιομήχανοι, τα στηρίζει η τρόικα, τα στηρίζει η Ευρωπαϊκή Ένωση, τα στηρίζει το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, τα στηρίζει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Μαζί μ' αυτούς η Κυβέρνηση έχει συναποφασίσει και επιχειρεί να βάλει σε εφαρμογή αυτά τα μέτρα.

Ακούσαμε και ακούστηκαν όλες αυτές τις μέρες, όπως ακούστηκαν και λίγο την περασμένη εβδομάδα, αριθμοί, νούμερα, στοιχεία, στατιστικές, ποσοστά, κ.λπ., όλα σε μία κοινή προσπάθεια να πείσουν τους εργαζόμενους ότι δεν είναι τόσο τραγικά τα μέτρα, να πείσουν ότι η κατάργηση της δέκατης τρίτης και της δέκατης τέταρτης σύνταξης είναι πρόδος και ότι είναι αναχρονισμός και καθυστέρηση το να λέμε εμείς και άλλοι συνάδελφοι εδώ ότι είναι ντροπή και αίσχος να αφαιρείς από τους συνταξιούχους ένα στοιχειώδες δικαίωμα για την επιβίωσή τους.

Είναι ντροπή να εμφανίζονται εδώ ομιλητές που να λένε -όπως έγινε αμέσως πριν- ότι τα 1400 ευρώ σύνταξη είναι η μεγαλοσύνη, η υπερβολική σύνταξη, όταν με βάση και τα στοιχεία της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας είναι το όριο της φτώχειας για να ζήσει μία οικογένεια σήμερα.

Για μας, κύριοι Βουλευτές, για το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, όλα αυτά τα προβλήματα που συνθέτουν αυτό το αντιεπιδεικτικό νομοσχέδιο δεν είναι κατεξοχήν και πρωταρχικά οικονομικά. Βεβαίως και έχουν οικονομική βάση και είναι ένα ζήτημα που πρέπει ο κάθε εργαζόμενος να το αναλογίζεται, να κρίνει και να βγάζει συγκεκριμένα συμπεράσματα και να τοποθετείται απέναντι στις ευθύνες των πολιτικών δυνάμεων για το ποιοι φταίνε, δηλαδή για τα οικονομικά προβλήματα που έχει η κοινωνική ασφάλιση, το σύστημα συνολικότερα, για το ποιοι φταίνε για τις εισφοροαπαλλαγές, για το ποιοι έκαναν τις χαριστικές ρυθμίσεις, για το ποιοι λειτουργούσαν τις επιτροπές και ξανά τις αρμόδιες ομάδες προκειμένου να ρυθμίζουν και να χαρίζουν τις εισφορές, είτε των ποδοσφαιρικών ανωνύμων εταιρειών είτε των βιομηχάνων και των καταπιεστών συνολικότερα, για το ποιοι φταίνε για τη λεηλασία που έγινε στα αποθεματικά, για το μεγάλο κόλπο στο Χρηματιστήριο, για τα δομημένα στη συνέχεια, για το πώς λεηλατήθηκε η ακίνητη περιουσία και το κινητό χαρτοφυλάκιο των οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης, για το ποιες είναι οι ευθύνες εξαιτίας των οποίων σήμερα η κάθε εργατική οικογένεια δυσκολεύεται στην επιβίωση.

Και αυτό, βέβαια, οδηγεί με τη σειρά του στον περιορισμό των γεννήσεων και σε μία σειρά από άλλες καταστάσεις, όπως για παράδειγμα στην αύξηση του ορίου ηλικίας των νέων ανθρώπων που αποφασίζουν να παντρευτούν, να κάνουν οικογένεια, να κάνουν παιδιά, όταν σήμερα η ανεργία στους νέους ανθρώπους είναι στα στοιχεία και στα ποσοστά που γνωρίζουμε όλοι.

Άρα, λοιπόν, για μας βεβαίως υπάρχει οικονομικό πρόβλημα, αλλά πάνω απ' όλα και κυρίως τα ζητήματα είναι πολιτικά.

Η Κυβέρνηση είχε πει τα γνωστά τρία «δεν» και προσπαθεί και στο συγκεκριμένο τομέα να κρύψει τις μεγάλες ευθύνες, την υποκρισία της. Έλεγε ότι δεν θα αυξηθεί τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης. Αυξάνει το όριο, για το σύνολο των εργαζομένων, στα εξήντα πέντε χρόνια, αυξάνει, στα βαρέα και ανθυγιεινά, κατά δύο χρόνια, αυξάνει στις γυναίκες -με τον τρόπο που τα αυξάνει κατά πέντε χρόνια. Και όλα αυτά στην προσπάθεια και με ταχυ-

δακτυλογραφικές επινοήσεις επιχειρημάτων στη λογική ότι έτσι εξασφαλίζει την ισοτιμία. Άρα, λοιπόν, το ένα «δεν» πάει περίπατο.

Όσον αφορά το δεύτερο «δεν» που έλεγε ότι δεν θα μειώσει τις συντάξεις, γνωρίζουμε όλοι ότι αλλάζοντας τον τρόπο υπολογισμού της σύνταξης από τον υπολογισμό με βάση την καλύτερη πενταετία της τελευταίας δεκαετίας και τώρα διαμορφώνοντας ένα συντάξιμο μισθό με βάση τον οποίο θα υπολογίζεται η σύνταξη επί του συνόλου του εργασιακού βίου, οι συντάξεις μειώνονται μέχρι και 55%. Επίσης, με την αφαίρεση, την κλοπή που γίνεται με τη δέκατη τρίτη και τη δέκατη τέταρτη σύνταξη, βεβαίως μειώνονται οι συντάξεις. Άρα, λοιπόν, και το δεύτερο «δεν» πάει περίπατο.

Επίσης, περίπατο πάει και το τρίτο «δεν» που έλεγε ότι δεν θα αυξήσει τις εισφορές. Βεβαίως αυξάνει τις εισφορές, αφού αυξάνει τον εργάσιμο βίο. Άρα, λοιπόν, και αυτό το «δεν», επίσης ήταν υποκριτικό και ψεύτικο.

Πιστεύουμε ακόμα ότι τα άρθρα, τα οποία αναφέρονται στην αξιοποίηση των ακινήτων –αναφερθήκαμε και χθες- και η συγκρότηση ανωνύμων εταιρειών για την αξιοποίηση των ακινήτων, θα οδηγήσουν σε καινούργιο φαγοπότη, σε νέο πάρτι. Θεωρούμε ακόμα ότι τα ζητήματα που σχετίζονται με τις εργασιακές σχέσεις είναι πραγματικά εγκληματικά. Η απελευθέρωση των απολύσεων, η μείωση των αποζημιώσεων θα οδηγήσει σε ένα σεληνιακό τοπίο στους χώρους δουλειάς, στους κλάδους και συνολικότερα στην παραγωγική διαδικασία.

Όσον αφορά τα επιχειρήματα της Κυβέρνησης, ότι μ' αυτόν τον τρόπο θα αναπτυχθεί ο τουρισμός ή θα αναπτυχθούν άλλες διαδικασίες και θα γίνει πιο ανταγωνιστική η ελληνική οικονομία, πιστεύουμε ότι γνωρίζει η Κυβέρνηση, αλλά θα αποδειχθεί κιόλας –όπως έχει αποδειχθεί σε πολλές άλλες χώρες που έχουν εφαρμόσει αντίστοιχα- ότι δεν υπηρετούν τέτοιους σκοπούς, αλλά η αποκλειστική σκοπιμότητα είναι προκειμένου να απολυθούν οι με ολοκληρωμένα μισθολογικά, ασφαλιστικά και εργασιακά δικαιώματα εργαζόμενοι και να αντικατασταθούν από ωρομίσθιους και σύγχρονους δούλους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε, με την εκτεταμένη αναφορά που έγινε από ομιλητές της Πλειοψηφίας, από τον κύριο Πρωθυπουργό, από τον κύριο Υπουργό, κ.λπ. –και καθημερινά βλέπουμε έναν ορμαμαγδό επιθέσεων ενάντια στο ΚΚΕ- σε σχέση με τις κινητοποιήσεις του ΠΑΜΕ και των εργαζομένων και σε ό,τι αφορά τον τουρισμό ότι δήθεν οι κινητοποιήσεις του ΠΑΜΕ, η δραστηριότητά του και οι αγωνιστικές του παρεμβάσεις είναι αυτές που οδηγούν στην αύξηση των προβλημάτων και στη μείωση του τουρισμού.

«Εμείς», είπε και η Γενική Γραμματέας του ΚΚΕ χθες, «είμαστε υπέρ βεβαίως του δικαιώματος των εργαζομένων του τουρισμού». Όμως, πρέπει να σκεφτεί ο κάθε Έλληνας αυτό που επιχειρεί να κρύψει η Κυβέρνηση και όλες οι κυβερνήσεις μέχρι σήμερα, ότι η Ελλάδα είχε βαριά βιομηχανία και η πολιτική των κυβερνήσεων και της Ευρωπαϊκής Ένωσης την έχει οδηγήσει εκεί που την οδήγησε. Είχε τα ναυπηγεία στο Σκαραμαγκά, τα ναυπηγεία στην Αυλίδα, τα ναυπηγεία στη Σύρο, τα ναυπηγεία στην Ελευσίνα, που σε όλα αυτά απασχολούνταν δεκατέσσερις χιλιάδες εργαζόμενοι και σήμερα σε όλους αυτούς τους χώρους που ερημώνουν, δουλεύουν δυόμισι χιλιάδες άνθρωποι.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Είχε κλωστοϋφαντουργίες όπως η «ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ», όπως η «PERFIL», επιχειρήσεις μεγάλες με οκτώμισι χιλιάδες, μόνο στην «ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ», εργαζόμενους και έχουν κλείσει αυτές οι επιχειρήσεις. Έχει καταργηθεί, έχει χτυπηθεί η αμπελοκαλλιέργεια, χτυπιέται η αγροτική παραγωγή και η κτηνοτροφική παραγωγή. Ποιοι φταίνε γι' αυτά; Σε ποια χώρα, ποια οικονομία ποια χώρα μπορεί να στηριχθεί μονάχα και αποκλειστικά στον τουρισμό;

Μονάχα αυτοί που επιχειρούν να κρυφτούν πίσω από το δάχτυλο τους λοιπόν, μπορούν να προβάλλουν επιχειρήματα σαν

και αυτά που ακούσαμε εδώ, ότι δήθεν φταίει το ΠΑΜΕ και το ΚΚΕ, όταν η λιτότητα, όταν τα εισοδηματικά προβλήματα, οι δυσκολίες στην επιβίωση της κάθε λαϊκής οικογένειας και στην Ελλάδα και στην Ευρώπη οδηγεί τον καθένα να περιορίζει το χρόνο των διακοπών του, να προσανατολιζόμαστε στα χωριά του και να μην κάνει διακοπές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κύριε συνάδελφε, ολοκληρώστε σας παρακαλώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΙΚΟΣ: Άρα, λοιπόν, με βάση όλα αυτά βεβαίως ενισχύεται η επιχειρηματολογία μας, ότι καταψηφίζουμε και κατ' άρθρο το σχετικό νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Κυρία Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο για λίγα λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κύριο Μαυρίκο.

Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Μα, κυρία Πρόεδρε ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κύριε Παφίλη, επειδή διαμαρτύρεστε συνεχώς, έδωσα δυόμισι λεπτά επιπλέον. Η ανοχή του Προεδρείου ήταν νομιζώ επαρκής.

Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Κύριοι συνάδελφοι, δεν θέλω να σας καθυστερήσω. Απλώς είχα ζητήσει από τον κύριο Πρόεδρο της Βουλής το λόγο, προ της αγορεύσεως του κ. Μόσιαλου, γιατί ο κ. Καρύδης είχε θέσει ένα θέμα και δεν είχα προλάβει να του απαντήσω, εν όψει μίας αναστάτωσης που έχει δημιουργηθεί στον Πειραιά από παρεξηγήσεις, τις οποίες, κύριοι συνάδελφοι, εμείς τις έχουμε συνιθίσει πια, γιατί δημιουργούνται επεισόδια, θέματα ολόκληρα, τηλεοπτικές εκπομπές, οτιδήποτε μπορείτε να φανταστείτε, επειδή κάποιος είπε κάτι.

Σας διαβεβαιώνω για το θέμα που θέσατε, ότι δεν υπάρχει καμμία αλλαγή για τους ναυτικούς σε σχέση με τα ασφαλιστικά ή τα συνταξιοδοτικά τους δικαιώματα πιο ειδικά. Δεν υπάρχει λόγος ανησυχίας. Η μεταφορά του ταμείου τους στο ΙΚΑ, δεν συνεπάγεται τις μεταβολές που υποθέτουμε. Καμμία μεταβολή. Και σας διαβεβαιώνω γι' αυτό και σας παρακαλώ, να διαβεβαιώσετε ειδικά εκείνους, που προκαλούν ανησυχίες χωρίς κανένα λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, κ. Κυριάκος Βελόπουλος.

Κύριε συνάδελφε, παρακαλώ δεχθείτε τις ευχές του Προεδρείου για την ονομαστική σας εορτή.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Να είστε καλά, κυρία Πρόεδρε. Σας ευχαριστώ πολύ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να ξεκινήσω με ένα σχόλιο για τα όσα άκουσα, κύριε Υπουργέ, από τον Πρωθυπουργό.

Για πρώτη φορά είδα Πρωθυπουργό «ιατρό», «ιατρός» βέβαια ο οποίος έκανε διαγνώσεις. Ήρθε εδώ ο Πρωθυπουργός σαν να ήταν από άλλη χώρα και μας είπε ότι ανέλαβε τώρα την κυβέρνηση της Ελλάδας, δεν ήταν ποτέ Υπουργός αυτής της χώρας, δεν ήξερε τι γινόταν, δεν ήξερε αν υπήρχε διαφάνεια ή διαφθορά και ήρθε, λοιπόν, σήμερα αυτός ο Πρωθυπουργός, ο «ιατρός», να δώσει, κύριε Κουτρούμάνη, τη λύση.

Το λέω αυτό, γιατί ακόμα δεν μας απήντησε ο Πρωθυπουργός της χώρας στο ερώτημα: Τις πταίει; Ποιος φταίει και σήμερα είμαστε στο σημείο μηδέν, ποιος φταίει; Γιατί δεν άκουσα να λέει «εμείς φταίμε». Όλοι οι άλλοι, οι άλλοι από απέναντι, οι από εδώ δεξιά. Οι από εδώ αριστερά δεν φταίνε, δεν κυβέρνησαν ποτέ, κύριοι Υπουργοί. Ποτέ!

Μόνο ο Υπουργός, ο κ. Λοβέρδος και ο κ. Κουτρούμάνης και στην επιτροπή και εδώ, είχαν το θάρρος να πουν ότι έκαναν λάθος. Ο Πρωθυπουργός δεν ήξερε, είναι μετανάστης, είναι ομογενής, ήρθε από αλλού! Και το λέω αυτό με πολλή συμπάθεια προς το πρόσωπο του, προς τον αξιότιμο κύριο Πρωθυπουργό, αλλά δεν είμαστε ούτε αφελείς, ούτε ηλίθιοι.

Μίλησε για το τέλος του πελατειακού κράτους που ο ίδιος δημιούργησε, το κόμμα του. Και ήρθε να μας πει, ότι θα δώσει

τέλος στο πελατειακό κράτος, κύριε εισηγητά, το οποίο δημιουργήσατε εσείς, οι ίδιοι. Και αναρωτιέμαι εγώ τώρα σε ποιους απευθύνετε, σε εσάς, σε εμάς, σε αυτούς που ακούν απ' έξω; Σε ποιους απευθύνετε; Σε αφελείς;

Και συνεχίζω. Αφού, λοιπόν, το δημιούργησε θα το τελειώσει τώρα. Το πρόβλημα είναι ότι θα τελειώσει την Ελλάδα ο κύριος Πρωθυπουργός. Φαίνεται ότι τελειώνει την Ελλάδα και τους Έλληνες. Αυτό είναι το χειρότερο. Τελειώνετε την Ελλάδα και τους Έλληνες. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

Αυτό που μου προξένησε εντύπωση είναι ότι έκανε ιστορική αναδρομή. Αλλά έκανε ιστορική αναδρομή με ιστορικά άλματα, δηλαδή από το '81 έφθασε στο 2010. Δεν είπε για άλλες δεκαετίες τίποτα. «Δεν κάναμε λάθη, δεν κάναμε τίποτα, ήμασταν πολύ ωραία». Σαν –το επαναλαμβάνω– να μην άκουσε τίποτα.

Και βέβαια, εγώ ακόμη περιμένω να ακούσω για την πράσινη ανάπτυξη. Εδώ ήταν, τα έλεγε όταν αναλάβατε την Κυβέρνηση. Είπε: «Η πράσινη ανάπτυξη που θα φέρει στην Ελλάδα νέες επενδύσεις, εκατόν είκοσι χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας». Σήμερα δεν μας είπε τίποτα. Γιατί; Γιατί όταν εγώ του είπα ότι χρειάζονται τεράστιες επενδύσεις και κεφάλαια δεν απάντησε τότε.

Ούτε πράσινα άλογα, ούτε πράσινη ανάπτυξη. Γιατί εδώ το ΚΚΕ έχει απόλυτο δίκιο και θα το ξαναπώ ακόμα μια φορά. Για να φτάσεις στο σημείο να μπορέσεις να έχεις έσοδα, πρέπει να μπορέσεις να έχει θέσεις εργασίας. Είναι τα απλά, τα πολύ απλά.

Για να μιλήσουμε για το άλλο. Θα αναγκαστώ να απαντήσω, γιατί μου φαίνεται ότι κάποιος κάνουν τουρισμό στο ελληνικό Κοινοβούλιο. Μίλησε για εθελούσιες εξόδους, μίλησε για Ολυμπιακή και ΟΣΕ, ο κ. Παπανδρέου, που αν ανατρέξετε στη δεκαετία του '80, πολλοί εκ των σημερινών Υπουργών, πεσκέσια έστειλαν στην Ολυμπιακή τους συντρόφους. Για να μην πω για τον κ. Πέππα, για όλους αυτούς που διορίζετε. Είναι εξι χιλιάδες εκεί μέσα. Ποιος τους διόρισε αυτούς; Ποιος κατέστρεψε την Ολυμπιακή; Η Νέα Δημοκρατία. Δεν το συζητάμε, αυτή φταίει για όλα! Βρήκαμε έναν εκεί να τον κρεμάσουμε. Είναι που είναι και ψυχορραγούν αυτοί, τους πατάτε και το κεφάλι και δεν έχουν τι να απαντήσουν οι άνθρωποι.

Συνεχίζουμε. Έχω μπροστά μου, κύριε εισηγητά, αυτήν την εικόνα που είναι χλίτες λέξεις. Θα την καταθέσω στα Πρακτικά. Ξέρετε ποιος είναι αυτός; Ο Πρωθυπουργός της Ελλάδας, τότε Αρχηγός του ΠΑΣΟΚ, το 2008 διαδηλώνει ενάντια στο ασφαλιστικό νομοσχέδιο της Νέας Δημοκρατίας. Εγώ περιμένω τον Πρωθυπουργό αύριο, να είναι πάλι με τους διαδηλωτές, με τη γροθιά υψωμένη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

Αυτά γιατί τα ξεχάσατε; Το καταθέτω στα Πρακτικά. Να δω αν θα είναι ο Πρωθυπουργός αύριο εκεί.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κυριάκος Βελόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα εικόνα, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Πάμε τώρα στην πραγματικότητα. Το είπα και εσχές. Έρχεται κοινωνική έκρηξη, κύριοι συνάδελφοι. Ό,τι και να μου λέτε, θεωρώ ότι δεν αντιλαμβάνεστε μερικοί εδώ μέσα κάποια πράγματα. Γιατί θα γίνει αυτό; Εγώ θα το ερμηνεύσω με διαφορετικό τρόπο, κύριε εισηγητά.

Ακούστε τα νούμερα σε μελέτες όσον αφορούν τα οικονομικά. Είναι κατανεμημένος ο πλούτος της Ελλάδας ως εξής: Η ανώτερη τάξη είναι 10%, η ελίτ. Η μεσαία τάξη είναι 40%. Η κατώτερη είναι 50%. Εδώ λοιπόν, ερχόμαστε στην κατανομή πλέον του πλούτου επί τοις εκατό. Η ανώτερη τάξη έχει το 50%, ενώ το 10% των Ελλήνων νέμεται το 50% του πλούτου. Το 40% που είναι η μεσαία τάξη νέμεται το 40%. Το 10% η κατώτερη τάξη, που είναι το 50%, παίρνει το 10%.

Ξέρετε πού είναι το πρόβλημα; Χτυπάμε τη μεσαία τάξη πλέον. Μέχρι τώρα είχαμε ένα μαξιλάρι ασφάλειας, κοινωνικής ασφάλειας του πολιτικού συστήματος, που ήταν η μεσαία τάξη. Τώρα ισοπεδώνουμε, ουσιαστικά αρχίζουμε και φθειρούμε, τη μεσαία τάξη. Και αν η μεσαία τάξη αντιδράσει, πιστέψτε με, στην ανώτερη τάξη δεν θα υπάρχει μαξιλάρι. Και αυτή η ανώτερη τάξη, είτε είναι Βουλευτές είτε είναι παράγοντες του Κοινοβουλίου

είτε, αν θέλετε, είναι πλούσιοι άνθρωποι, δεν με απασχολεί εμένα. Αυτό είναι που με φοβίζει. Με φοβίζει ότι ο κορμός, εκείνο που έλεγε ο Ανδρέας Παπανδρέου, η σπονδυλική στήλη της ελληνικής οικονομίας που είναι η μεσαία τάξη, χτυπιέται βάνουσα από επιλογές της Κυβερνήσεώς σας. Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι αν αποσαρθρώσεις τη σπονδυλική στήλη, έχεις τελειώσει ουσιαστικά ως οντότητα, ως οργανισμός.

Και θα ήθελα να πω και κάτι άλλο, γιατί άκουσα τον εισηγητή να λέει «πολιτική δεν είναι μόνο συναίσθημα». Ξέρετε αυτά τα διαβάζετε στο Πανεπιστήμιο και τα λέτε και καλά κάνετε. Στο Πανεπιστήμιο διαβάζετε επί χάρτου. Στην κοινωνία υπάρχει συναίσθημα, κύριε εισηγητά. Πολιτική δίχως συναίσθημα δεν είναι πολιτική. Είναι αριθμοί, είναι μηχανές και οι άνθρωποι δεν είναι ούτε αριθμοί, ούτε μηχανές. Αν δεν έχουμε συναίσθημα εδώ μέσα και αίσθηση ευθύνης και αίσθηση καθήκοντος, φοβούμαι ότι το Σεπτέμβριο θα γευτούμε άγρια πράγματα.

Εγώ το λέω και μακάρι να κάνω λάθος. Εδώ είναι που λείπει το συναίσθημα, στους τρίτεκνους, στους πολύτεκνους, που κάποιοι εδώ μέσα έκαναν αγώνα όπως ο κ. Ροντούλης και αντί να τους κοτάξετε στα μάτια και να πείτε «η Ελλάδα πεθαίνει δημογραφικά, δεν έχουμε Έλληνες, να δώσουμε κίνητρα» δεν τους δίνετε κίνητρα. Να το συναίσθημα, λοιπόν, γιατί απλά το συναίσθημα εμπεριέχει και άλλη πολύ μεγάλη προοπτική. Η ύπαρξη του ελληνικού έθνους, οι πολύτεκνοι.

Συνεχίζω για το ΚΚΕ. Με πολλή συμπάθεια δύο τρεις παρατηρήσεις θα κάνω. Δεν θα αντιδικήσω με το ΚΚΕ γιατί δεν κυβέρνησε ποτέ την Ελλάδα, αλλά θα πω κάποια πράγματα.

Το δικαίωμα στην απεργία είναι αναφαίρετο και συνταγματικά κατοχυρωμένο. Εδώ μέσα κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει κάτι τέτοιο. Θα είμαι ο τελευταίος που θα αμφισβητήσει το δικαίωμα στην απεργία.

Το δικαίωμα, όμως, στην εργασία γιατί εσείς το στερείτε; Γιατί στερείτε εσείς το δικαίωμα στην εργασία; Ο άλλος στο λιμάνι θέλει να δουλέψει. Ο ψιλικατζής, ο εστιάτορας θέλουν να δουλέψουν! Γιατί τους στερείτε αυτό το δικαίωμα; Εγώ δεν διαφωνώ, να κάνουμε αγώνες. Να κάνετε αγώνες. Αυτό είναι δικαίωμά σας. Γιατί, όμως, εσείς στερείτε το δικαίωμα στην εργασία που είναι συνταγματικά κατοχυρωμένο;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και δεν θα σας πω για τα υπόλοιπα περί κλωστοϋφαντουργίας, γιατί εγώ θυμάμαι ότι την PIRELLI την έκλεισαν πολλοί εργαζόμενοι. Ήμουν εκεί, γιατί έκανα ρεπορτάζ εκείνη την περίοδο. Πώς την έκλεισαν; Έκλεισαν την είσοδο, σήκωναν μαύρες σημαίες, φώναζαν απεργία, απεργία, σηκώθηκε ο «μάγκας» -εντός εισαγωγικών- και πήγε στην Τουρκία. Αυτή είναι η αλήθεια. Ξέρετε ότι στη Βουλγαρία και στη Ρουμανία υπάρχουν κλωστοϋφαντουργίες. Πήγαν εκεί. Γιατί; Γιατί έδιναν κίνητρα αυτοί οι κύριοι από εδώ, για να παίρνουν επιδοτήσεις από την Ευρωπαϊκή Ένωση και να τα αφήνουν εκεί. Ε τότε έπρεπε να βγείτε στους δρόμους! Τότε έπρεπε να βγουν στους δρόμους όλοι. Αυτές είναι οι πραγματικές διαστάσεις του προβλήματος.

Κατά τα άλλα -για να κλείσω και να μην καταχρώμαι και το χρόνο σας- άκουσα τον Πρωθυπουργό να μιλάει για εισφορές και για το ότι χαρίστηκαν εισφορές. Ακούστε! Ήρθε ο Πρωθυπουργός να σας πει ότι χαρίστηκαν εισφορές. Ξέχασε τη Γενική Τράπεζα ο Πρωθυπουργός! Ήταν Υπουργός του ΠΑΣΟΚ τότε. Ξεχάσαμε την «ALPHA BANK». Ωρυόταν ο κ. Λαφαζάνης. Φώναζε, ούρλιαζε για την «ALPHA BANK». Φώναζε ο κ. Λαφαζάνης και προς τιμήν του.

Ξέρετε τι κάνετε, κύριε εισηγητά; Τις εισφορές αυτές πρέπει να τις πληρώσει ο ιδιώτης. Γιατί όταν αγοράζω εγώ Α.Ε., παίρνω και τα χρέη μαζί και τα βάρη και δεν παίρνω μόνο τα κέρδη. Τις εισφορές των εργαζομένων, λοιπόν, τις μεταφέρετε στο δημόσιο. Ποιο δημόσιο; Το κράτος. Αυτό κάνετε, κύριε εισηγητά.

Και έρχεται ο Πρωθυπουργός σήμερα, σαν να έρχεται από άλλο κόσμο, σαν τουρίστας εδώ μέσα, να μας κάνει τη διάγνωση. Ο γιατρός! Ως γιατρός, λοιπόν, έκανε τη διάγνωση. Το πρόβλημα είναι ότι δεν χρειαζόμαστε διάγνωση, αλλά χειρουργείο. Δυστυχώς, οδηγείτε την Ελλάδα στο χειρουργείο. Η χούντα και ο Παπαδόπουλοςμίλαγε για χειρουργείο, αλλά εκεί πάτε σήμερα την

Ελλάδα, στο χειρουργείο.

Ξέρετε, εκτιμώ πάρα πολύ ως πρόσωπο τον Υπουργό Εργασίας. Όμως, θα του πω πάλι κάτι πολύ απλό. Όταν δεν έχετε προσωπικό, κύριε, για να πατάξετε την εισφοροδιαφυγή, όταν δεν έχετε μηχανοργάνωση στο ΙΚΑ, πολύ φοβάμαι ότι δεν θα αποτύχετε μόνο εσείς. Εσείς και εμείς θα φύγουμε από εδώ μέσα. Και όχι σε δέκα και σε είκοσι χρόνια, αλλά σε τρία χρόνια -και μάρτυς μου ο Θεός, γιατί όλοι, εν πάση περιπτώσει, πιστεύουμε κάπου ή στο κόμμα που πιστεύετε κάποιος- θα συζητάμε πάλι το ασφαλιστικό και θα λέμε πάλι τα ίδια πράγματα. Γιατί δεν έχετε το θάρρος. Και θάρρος χρειάζεται από όλους. Δυστυχώς, και λιπόψυχοι είστε και αψάνδροι θα βουλιάξετε, γιατί δυστυχώς δεν αλλάξατε!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Βελόπουλο.

Θα ήθελα και εγώ να συμφωνήσω ότι το συναίσθημα χρειάζεται, όταν μετουσιώνεται σε θετική δράση και σε βέλτιστες πρακτικές.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του ΣΥΡΙΖΑ, κ. Μιχαήλ Κριστωτάκης.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΣΤΩΤΑΚΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, χρειάζεται και το συναίσθημα, χρειάζεται και η λογική. Και νομίζω ότι δεν είναι σωστό αυτό που είπε ο κ. Μόσιαλος, δηλαδή ότι περισσεύει το συναίσθημα και λείπει η λογική. Θα πω, όμως, μετά γι' αυτό.

Εγώ κατ' αρχάς θέλω να πω ότι αυτό που καταγγέλλει όλη η Αντιπολίτευση, είτε τίμια και καθαρά είτε μόνο αντιπολιτευτικά και κρύβοντας ορισμένα πράγματα, είναι η μεγάλη καταγγελία. Υπάρχει, όμως, και μια δεύτερη. Απόψε έχουμε μια διαδικασία εξημέρας για ένα πάρα πολύ σοβαρό σχέδιο νόμου, το οποίο, όπως βλέπετε, είναι στην ουσία δύο μεγάλα νομοσχέδια. Το ένα είναι το ασφαλιστικό και μιλά για την κατεδάφισή του και το άλλο είναι το εργασιακό και μας γυρίζει προς τα πίσω με γοργούς ρυθμούς σε έναν αντιλαϊκό κατήφορο, σε έναν κατήφορο που φέρνει τα πράγματα πίσω, γυρίζει πίσω τον τροχό της ιστορίας.

Κι όμως, μας δίνετε οκτώ λεπτά για να μιλήσουμε για δύο νομοσχέδια στην ουσία, μας δίνετε δύο λεπτά για να μιλήσουμε για όλα μαζί τα άρθρα, ενώ σε πολλά νομοσχέδια ήσσονος σημασίας συνήθως χωρίζουμε τα άρθρα σε δύο ενότητες.

Συμφωνώ στο να καταγγέλλει κανείς και να είναι συναισθηματικός. Όμως, όταν η κατάσταση είναι έτσι, τι να κάνουμε; Να παραβλέπουμε την πραγματικότητα;

Θα έλεγα ότι αυτά τα δύο σχέδια νόμου είναι άμεσα συνδεδεμένα, αλλά και χωριστά και τεράστια.

Θα ήθελα να πω, επίσης, ότι λείπει η Νέα Δημοκρατία. Επίσης, θα ήθελα να πω ότι από την Αίθουσα, μετά από όλη αυτή τη μεθόδευση και όλη αυτή τη διαδικασία, όπως αυτή κύλισε, δεν νομίζω να φαίνεται ότι μιλάμε για ένα τόσο σοβαρό νομοσχέδιο για το οποίο αύριο απεργούν οι πάντες στην Ελλάδα.

Έχω την εντύπωση, λοιπόν, ότι δίνουμε και εμείς από εδώ και η Κυβέρνηση έχει την κύρια ευθύνη -και όταν λέω «εμείς», δεν εννοώ όλοι το ίδιο- αφορμές για αυτό το «χάλι» -θα το λημψω να πω- που παρουσιάζεται και απόψε μ' αυτήν τη διαδικασία.

Τώρα, θα μου πείτε γιατί συμμετέχουμε εμείς. Θα μας καταγγείλετε αν φύγουμε, αλλά δεν μας ακούτε και που είμαστε εδώ. Όμως, αυτό συνιστά υποβάθμιση, κάτι που θα πρέπει να δεχθείτε. Είναι «χτύπημα» και δεν είναι «χτύπημα» που το κάνουμε εμείς. Εσείς οργανώνετε αυτό το «χτύπημα» και είναι ενάντια σε θεσμούς και μάλιστα ενάντια σε θεσμούς που χρειάζεται η κοινωνία, ιδιαίτερα όταν είναι σε μια κατάσταση όπως η τωρινή.

Βέβαια, θα έλεγα ότι όταν μιλάω για τον Πρωθυπουργό, δεν μπορώ να εκφραστώ με βαριές λέξεις, γιατί πρέπει να σεβαστούμε και εμείς τους θεσμούς. Όμως, πείτε μου το εξής: Όταν λέει ο κύριος Πρωθυπουργός ότι αυτό το σχέδιο νόμου δεν θα πειράξει κανέναν, αλλά μετά σε μια άλλη αποστροφή του λόγου του, λέει ότι είναι «σκληρό» -δεν πειράζει κανέναν, αλλά είναι «σκληρό»- ποιον πειράζει; Τη λογική πειράζει. Μπορώ να πω τώρα εγώ βαριές κουβέντες εδώ; Ε, είμαι και νέος Βουλευτής και από ένα μικρό κόμμα, θα μας κατηγορήσετε πάλι!

Όμως, νομίζω ότι δεν χρειάζεται να κατηγορήσω εγώ κανέναν. Τα πράγματα κατηγορούν εσάς. Είναι, δηλαδή, μια αντιφατική

κοροϊδία και ένα θέατρο που στήνεται για να κοροϊδέσετε. Νομίζω ότι δεν υπάρχει πια ζήτημα πολιτικής και ειδικά κοινωνικής πολιτικής, αλλά είναι θέμα επικοινωνιακής πολιτικής και μιας κοροϊδίας, που κρύβεται πίσω από αυτήν την επικοινωνιακή πολιτική.

Δείτε τι λέει η ΟΚΕ. Ξέρετε ποια είναι η πλειοψηφία στη σύνθεση της ΟΚΕ. Καταγγέλλει από την αντισυνταγματικότητα μέχρι την καρδιά και την ουσία αυτού του σχεδίου νόμου και για τα εργασιακά και για το ασφαλιστικό.

Δείτε τι λένε οι εργοδοτικές οργανώσεις, πλην του ΣΕΒ. Δείτε τι λένε οι μικρές εργοδοτικές οργανώσεις, οι μικρομεσαίοι που είναι η πλειοψηφία των επιχειρήσεων στην Ελλάδα.

Αυτοί, λοιπόν, λένε ότι δεν θέλουν αυτά τα μέτρα, δεν θέλουν να τους δώσετε το δικαίωμα να απολύουν. Μάλιστα, λένε και κάτι πολύ συγκεκριμένο. Λένε ότι αν κλείσει η επιχείρηση κάποιου, δεν θα κλείσει από τον έναν ή τους δύο ή τρεις εργαζόμενους που έχει, αλλά από άλλα πράγματα. Και αν είναι να κλείσει η επιχείρηση, τότε οι εργαζόμενοι θα φύγουν μαζί με τους μικρομεσαίους επιχειρηματίες. Θα πάνε και αυτοί στην ανεργία, όπως και ο μικρομεσαίος επιχειρηματίας. Τι θεσμοθετείτε, λοιπόν;

Και πείτε μου, τώρα το εξής: Χρειάζεται να μπει μια επιστημονικότητα ως περίβλημα για να κρύψει την πραγματικότητα; Εγώ θα έλεγα ότι αυτό είναι αρνητικό. Η επιστημονικότητα χρειάζεται, όπως γενικά χρειάζεται και η επιστήμη, αλλά όλα πρέπει να έχουν μια ηθική. Και η ηθική λέει ότι πρέπει να σπρώχνουμε τα πράγματα προς τα εμπρός και όχι προς τα πίσω.

Αυτό το λέω πολύ μαλακά, για να μην μου πει πάλι ο κ. Μόσιαλος -για όταν έθεσα το θέμα της επιστημονικής ηθικής- ότι το λέω προσωπικά σ' αυτόν. Εγώ κάνω μια γενική πολιτική κριτική.

Πέρα από την αντισυνταγματικότητα για την οποία μίλησαν αρμοδιότεροι εμού -και το οποίο νομίζω ότι είναι ένα θέμα που είναι πεντακάθαρο και θα φανεί και στην πορεία- το δεύτερο που θα ήθελα να θέσω είναι και το ζήτημα τού ότι καμμία φορά συζητάμε και μιλάμε κατά το δοκού.

Όσον αφορά, δηλαδή, αυτό το κείμενο που διαβάστηκε προηγουμένως, δηλαδή το κείμενο στο οποίο πριν δυο χρόνια ο κ. Λοβέρδος μιλούσε για δημοψήφισμα, για άμεση δημοκρατία κ.λπ., εγώ λέω ότι αν το έλεγε τότε, γιατί να μην το λέει και τώρα και γιατί να μη μιλήσουμε γι' αυτό;

Αν, λοιπόν, επικαλείστε ότι η πλειοψηφία σας ψήφισε και γι' αυτό είστε Κυβέρνηση, ας ρωτήσουμε τον ελληνικό λαό και ας ελέγξουμε μ' ένα δημοψήφισμα αν εξακολουθεί να σας στηρίζει αυτή η πλειοψηφία.

Αυτό, λοιπόν, δεν θα έπρεπε να το καταγγείλουμε και δεν θα έπρεπε να το πούμε σε υψηλούς τόνους, αλλά θα έπρεπε να το θέσουμε απλά και από δημοκρατική ευαισθησία και από δημοκρατική λογική, όπως λέτε, κύριε Μόσιαλε. Και αναφερόμαι σε σας όχι προσωπικά, αλλά επειδή είστε εισηγητής. Θα έπρεπε, λοιπόν, να το δεχθείτε ως παράταξη και να πείτε «ναι».

Τώρα, θα πω κάτι άλλο το οποίο θεωρώ πολύ σημαντικό.

Όσον αφορά στο ΣΕΠΕ και με ερωτήσεις και εδώ και στην Επιτροπή των Κοινωνικών Υποθέσεων έχω ρωτήσει τον κύριο Υπουργό και μου έχει πει ότι δεν θα κάνει προσλήψεις στο ΣΕΠΕ. Όμως, βλέπω ότι δεν γίνονται ούτε μετατάξεις ούτε αποσπάσεις. Ξέρετε τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι αφήνουμε ασύδοτη την ιστορία των ελέγχων. Δεν γίνονται έλεγχοι. Και όλα αυτά που λέμε για το ότι θα πατάσουμε και θα κάνουμε κ.λπ., στην πράξη κρίνονται και κρίνονται αρνητικά. Όσον αφορά στο ΣΕΠΕ τουλάχιστον -το οποίο φέρνω ως παράδειγμα- υπάρχουν και άλλοι ελεγκτικοί μηχανισμοί, τους οποίους δεν θα αναφέρω τώρα.

Όμως, αυτό δείχνει κατεύθυνση και μια έλλειψη ειλικρινών προθέσεων και θα έλεγα ότι αυτό είναι κάτι που θα έπρεπε να προσπαθείτε. Και αυτό είναι ένα επιχείρημα που εμάς μπορεί να μην μας έπειθε γενικά, αλλά θα μας έπειθε στα επιμέρους και θα λέγαμε ότι «ναι, τουλάχιστον εκεί γίνεται μια προσπάθεια».

Επίσης, υπάρχει ένα μείζον πολιτικό ζήτημα που είναι η προέπαιση των ευθυνών. Δηλαδή, είπε και ο κύριος Πρωθυπουργός, αλλά και ο κύριος Υπουργός, αλλά και όλοι λίγο πολύ λένε ότι «ναι, έχουμε κάνει λάθη» και εκεί τελειώνει. Το προσπερνάμε, το σβήνουμε και πάμε παρακάτω, χωρίς να υπάρχει ούτε μία

«συγγνώμη». Δεν υπάρχει «συγγνώμη» ούτε για τα μάτια του κόσμου! Διότι αν η κατάσταση είναι όπως την περιγράφετε, πείτε μου ποιος φταίει και πείτε μου γιατί δεν κάνετε και μια ανάλυση των ευθυνών. Πείτε μου γιατί δεν κάνετε και μια αναστροφή της πορείας.

Διότι για να λύσετε, υποτίθεται, αυτό το πρόβλημα, πηγαίνετε προς την ίδια πορεία μ' αυτήν που το δημιούργησε. Και επιτίθεστε ενάντια στον «εχθρό-λαό», στην κοινωνία. Και γι' αυτό θα δείτε τι θα συμβεί αύριο στις διαδηλώσεις σε όλη την Ελλάδα.

Ακόμα, θα έλεγα ότι δεν κάνετε αλλαγή πλεύσης. Αυτό που λέγατε παλιότερα «λιτότητα», σήμερα το κάνετε με περικοπές.

Κόβετε από παντού και βλέπω ότι πάντα οι ίδιοι πληρώνουν και ότι κανείς δεν μιλάει για ανάπτυξη.

Να σας πω ότι αύριο είναι η απεργία. Το αίτημα είναι «όχι στην κατεδάφιση». Υπάρχει στη Βουλή απεργία των υπαλλήλων της. Εμείς καλούμε τους εργαζόμενους να απεργήσουν και ζητούμε να σταματήσει αύριο τις εργασίες της η Βουλή, διότι διαφορετικά θα είναι σαν να δίνει η Βουλή το παράδειγμα –απεργοσπαστικός μηχανισμός σε κάθε απεργία και σε κάθε διεκδίκηση– ότι θέλουμε μια κοινωνία που δεν πρέπει να διεκδικεί. Εμείς λέμε ότι η κοινωνία που δεν έχει ενεργούς πολίτες που διεκδικούν δεν είναι δημοκρατική κοινωνία. Πηγαίνει προς αλλού.

Αν μιλούσα για τα άρθρα, θα χρειαζόμουν ένα εικοσάλεπτο. Δεν το έχω. Δεν μιλάμε για τα άρθρα. Έχουμε, όμως, μιλήσει στην επιτροπή. Τέλος πάντων, θέλω να σας πω ότι θέλω να καταθέσω ορισμένα πράγματα.

Υπάρχουν κατατεθειμένες τροπολογίες. Να πω ότι, κατ' αρχάς, στηρίζουμε την τροπολογία που έχει κατατεθεί για το ΤΕΕ. Να πω, επίσης, ότι στηρίζουμε και αιτήματα που έχουν έρθει. Για παράδειγμα ένα, που είναι σε τροπολογία, αφορά τους υπαλλήλους στις εταιρείες των δήμων. Έχει μια αδήριτη λογική και στηρίζεται σε ένα λάθος που έχετε ομολογήσει σε απάντηση ερώτησης.

Επίσης, να σας πω ότι αυτά που θα σας καταθέσω και δεν προλαβαίνω να πω αφορούν κυρίως άτομα με ειδικές ανάγκες, όπως είναι η ΕΣΑμεΑ, η Ελληνική Ομοσπονδία Θαλασσοαμιγίας (ΕΟΘΑ) και ο Φάρος των Τυφλών. Δεν συμφωνούμε σε όλα, αλλά σε πολλά απ' αυτά.

Επίσης, είναι η Ομοσπονδία των Συνταξιοδικών Τραπεζικών Οργανώσεων, κάποια από την Τράπεζα της Ελλάδος, κάποιες γενικές παρατηρήσεις από τους εργαζόμενους –προσέξτε το αυτό– στις ασφαλιστικές εταιρείες, που δείχνουν και μια ποιότητα στο ζήτημα, δηλαδή τώρα που θα τους στείλουμε στην ιδιωτική ασφάλιση –εσεις δηλαδή, όχι εμείς– τι θα γίνεται εκεί. Δείτε τι προβλήματα υπάρχουν ήδη όχι μόνο στους εργαζόμενους, αλλά και στις εταιρείες.

Δείτε, επίσης, κάτι ειδικό για το άρθρο 64 του νομοσχεδίου, που αφορά την Τράπεζα της Ελλάδας. Δείτε και για το Σύλλογο των Συνταξιοδικών της ΑΤΕ.

Ιδιαίτερη σημασία νομίζω ότι πρέπει να δώσετε στο υπόμνημα του ΟΜΕΔ, κύριε Υπουργέ, που είναι ένας πολύ σημαντικός θεσμός που έχει δημιουργήσει τούτη η χώρα. Νομίζω ότι ήταν από τις κατακτήσεις. Ήταν ένας θεσμός, που μπορεί να είχε μικρές αντιρρήσεις, αλλά κανείς δεν είχε ριζική αντίθεση. Δείτε τι πάτε να κάνετε. Τουλάχιστον, ακούστε τους την τελευταία στιγμή.

Θα ήθελα να πω πάρα πολλά. Θα ήθελα να κάνω και αυτό που λέει ο τίτλος της αποψινής συζήτησης, δηλαδή να κουβεντιάσουμε επί των άρθρων. Όμως, αυτό, όπως καταλαβαίνετε, με δική σας ευθύνη είναι αδύνατον.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μιχαήλ Κριτωτάκης κατέθετε για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Κριτωτάκη.

Εισερχόμεθα τώρα στον κατάλογο των ομιλητών επί των άρθρων.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Αλέξανδρος Χρυσανθοκόπουλος για οκτώ λεπτά.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΟΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συναδέλφοι, η συζήτηση αυτού του νομοσχεδίου πραγματοποιεί-

ται μέσα από μια σοβούσα πολιτική κρίση. Είναι ένα νομοσχέδιο πολιτικής αδυναμίας, που επεβλήθη με τη δύναμη της πλειοψηφίας, με την αρχή της δεδηλωμένης, με τη μη πτώση της Κυβέρνησης εις τους Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ.

Πράγματι, η αυλαία πέφτει. Το τέλος της Μεταπολίτευσης, δυστυχώς, συνοδεύεται και με την πλήρη πτώση των κοινωνικών μεταρρυθμίσεων, αλλά και των θεσμών και των δομών που στήθηκε αυτό το σύστημα όλα αυτά τα χρόνια.

Θα έχουμε σαφώς πλήρη αναδιάρθρωση του πολιτικού σκηνικού. Δεν θα μπορέσει να αντέξει για πολύ αυτή η κατάσταση που υπάρχει σήμερα. Οι αιτιάσεις που είπε ο Πρωθυπουργός, ότι δηλαδή το πρόβλημα είναι να τελειώσουμε με το πελατειακό σύστημα, δεν νομίζω ότι έχουν αντιστοιχία με τη σημερινή πραγματικότητα. Κατ' αρχάς, το πελατειακό σύστημα που γνωρίσαμε παλιά χάθηκε από το νεοκομματικό, που και το ίδιο το ΠΑΣΟΚ εφάρμοσε, μια εκσυγχρονισμένη γραφειοκρατία που τελειοποίησε τις μεθόδους παράκαμψης των νόμων και των κανόνων του ΑΣΕΠ κ.λπ..

Το ζήσαμε αυτό και μάλιστα μάρτυρες είναι η ίδια η πρακτική των στελεχών, που σήμερα οδήγησε μια χώρα να υπόκειται σε βάνουσες αποφάσεις, τις οποίες δεν είχε το θάρρος να αντιμετωπίσει προληπτικά, για να υπάρχει διέξοδος.

Τι σημαίνει αυτό; Υπάρχει μια ιστορική αναδρομή που την κάνω σύντομα. Πώς το ασφαλιστικό μας σύστημα κατέρρευσε; Κατ' αρχάς, όλα ξεκίνησαν πολύ παλιά, όταν οι τράπεζες διαγωνίζονταν μεταξύ τους και έδιναν μίζες στα διοικητικά συμβούλια των εκατοντάδων ταμείων για το ποια τράπεζα θα πάρει τις εκάστοτε άτοκες καταθέσεις. Πρώτη φάση, λοιπόν, αυτή και πρώτο μεγάλο έγκλημα.

Ακολούθησε μια μακρόχρονη πορεία, με την οποία φθάσαμε στο Χρηματιστήριο. Δόθηκε ή δεν δόθηκε εντολή κατά την κρίση του Χρηματιστηρίου να επενδύσουν τα ταμεία τα χρήματά τους, για να ανακάμψει το Χρηματιστήριο; Δόθηκε εντολή. Ήταν πολιτικό έγκλημα!

Ακολούθησε μια άλλη φάση, όπου γιγαντώθηκε η παρακματική εξέλιξη, όπου τα δομημένα ομόλογα με ευθύνες κάποιων εντολέων και με τις ευθύνες και των εντολοδόχων, που στα διοικητικά συμβούλια ενέκριναν αυτές τις επιλογές κυριάρχησαν. Η παρακμή στο μεγαλείο της. Διότι εδώ μιλάμε για σκάνδαλα αόριστα, αλλά εδώ είναι ονοματισμένα.

Έχουμε, επίσης, το άλλο μεγάλο πρόβλημα των ασφαλιστικών ταμείων για την κατάρρευσή τους: Εισφοροαποφυγή μεθοδευμένη, εισφοροδιαφυγή, χρέη εργοδοτών, χρέη προς τα ταμεία αυτασφαλισμένων. Αποτέλεσμα: Δεν υπήρξε διαρθρωτική δυναμική. Δεν υπήρξε μια εξέλιξη θετική.

Μάλιστα ένα μεγάλο διάστημα το συντεχνιακό σύστημα, η κάθε κοινωνική κατηγορία να έχει το δικό της ταμείο, δημιούργησε ακριβώς και αυτές τις συνέπειες, δηλαδή να υπάρχει μια μεγάλη κοινωνική ανισότητα και ανισότητα συνταξιοδοτικών επιπέδων στην κλίμακα.

Ακολούθησε η επόμενη φάση των μεγάλων έργων με την ανασφάλιστη εργασία αλλοδαπών. Και εδώ ακριβώς νομίζω ότι τα ασφαλιστικά ταμεία είχαν μόνο να πληρώνουν και όχι να εισπράτουν.

Πήγαμε στην επόμενη φάση, όπου τα πράγματα έφθασαν σε αδιέξοδο. Επιχείρησε η κυβέρνηση Σημίτη να συζητήσει το θέμα με έναν αδόκιμο τρόπο και θα έλεγε κανείς με μια τεχνοκρατική και όχι πολιτική προσέγγιση.

Επίσης, θα πρέπει να πω ότι τα τελευταία χρόνια διογκώθηκε ένα φαινόμενο ληλασίας των χρημάτων των ταμείων από υπερβολικές πλασματικές δαπάνες για νοσήλια και φαρμακευτικές αγωγές.

Καταλαβαίνει κανείς ότι όλα αυτά μαζί αθροιστικά συναποτελούν έναν βόρβορο καταστροφικό πάνω στον οποίο έχει κωφεύσει και η προπροηγούμενη κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και ξανά η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ σήμερα, διότι ο τρόπος που αντιμετωπίζεται η επαναθεμελίωση του ζητήματος είναι βάνουσες και εντελώς άδικες.

Μάλιστα θα έλεγα ότι δεν καταλαβαίνουμε και το άρθρο 2, όπου γίνεται αναφορά στη βασική σύνταξη που θα πάρουν διάφοροι μετανάστες δίχως κριτήρια, σε μια κλίμακα του αν κάποιος

έχει δουλέψει από 1 έως 4.900 ένσημα.

Προχθές στην Πάτρα έγιναν οδομαχίες μεταξύ Σομαλών και Μαροκινών και πολιτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης που λέγονται Ρουμανόγυφτοι. Καμιά οκτακοσάρια απ' αυτούς εκεί μαχαίρωναν στις γειτονιές τους άλλους που τους παρεμπόδιζαν να έχουν το μονοπώλιο της ζητιανιάς. Μάλιστα έπεσαν και μέσα στην εκκλησία, όπου παραβρέθηκα και ο ίδιος. Ήταν μια τραγική κατάσταση να βλέπουμε ένα πλήθος ανθρώπων, που έχουν έρθει εκεί μόνο για να ζητιανέψουν και όχι για να εργαστούν. Δεν θα εργαστούν ποτέ και θα τους δώσουμε και τη βασική σύνταξη. Καταλαβαίνετε τι σημαίνει αυτό; Δίχως κριτήρια; Έχετε αφήσει πολλά κενά στην διατυπώσεις του νόμου, που δεν διασφαλίζουν αυτό που θα έπρεπε.

Μην μου μιλήσετε για ανθρώπινα δικαιώματα! Σε μένα ειδικά, γιατί είμαι από τους πρώτους αλληλέγγυους σε όλους αυτούς που βασανίζονται και δίνω και προσωπικό «παρών».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Είναι θέμα Ευρωπαϊκού Κοινοτικού Δικαίου.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Στο συγκεκριμένο θέμα, λοιπόν, είμαστε κάθετοι. Πρέπει να τελειώνουμε με αυτά τα φαινόμενα!

Να κάνετε μάλιστα και διάβημα στη ρουμανική Κυβέρνηση γι' αυτούς που μας ξεφορτώνει εδώ πέρα. Να τους ξαναστείτε πίσω για ανεπιθύμητους. Δεν θα πλακώνει στην Ελλάδα όποιος θέλει. Εδώ τα πράγματα έχουν αγριέψει σε σημείο που δεν φαντάζεστε. Ο λαός θα ξεσηκωθεί σ' ένα μεγάλο κύμα με το σύνθημα «Ανατροπή αυτού του συστήματος που τον οδήγησε εδώ!»

Και αυτό το κύμα θα επενδυθεί, είτε το θέλετε είτε όχι, από μια μεγάλη πατριωτική συνείδηση, για την επιβίωση του λαού και του έθνους μας, όπου θα ενωθούν οι Έλληνες με συνθήματα «Πρώτα η Ελλάδα, πρώτα οι Έλληνες εργαζόμενοι, πρώτα οι Έλληνες επιχειρηματίες, πρώτα τα ελληνικά προϊόντα», στο πλαίσιο μιας κοινωνικής αλληλεγγύης, στην οποία, σας πληροφορούμε, δεν θα υπάρχει κανένας ρατσισμός, για κανένα ξένο. Αλλά δεν θα είναι, όμως και επιθυμητό να μας τους φορτώνουν τεχνηέντως.

Και βέβαια, για να υπάρξει κάθαρση σε αυτό το θέμα –γιατί όσο δεν υπάρχει κάθαρση, δεν εξιλεώνεται κανείς- ο λαός και αύριο στο δρόμο θα το φωνάζει «Οι κλέφτες να το πληρώσουν το τίμημα της πράξης τους. Οι περιουσίες τους, που είναι τεκμήρια κλοπιμαίων και αθέμιτου πλουτισμού, θα πρέπει να δημευθούν». Αυτό είναι το αίτημα το παλλαϊκό, το οποίο στρέφεται σε μια πολιτική ηγεσία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Η πολιτική ηγεσία του ΠΑΣΟΚ θα συγκρουστεί με τον εαυτό της, τους διακόσιους βαρόνους, οι οποίοι είναι είτε επιχειρηματίες είτε πολιτικό προσωπικό και έχουν οδηγήσει τη χώρα εδώ ή με σύμμαχο τα μέσα ενημέρωσης, της συννενοχής, θα μας οδηγήσετε σε αδιέξοδο και σε μια χρεοκοπία; Δεν είναι χρεοκοπία ιδεών αυτή, δεν είναι χρεοκοπία πολιτικού προγράμματος, δεν είναι χρεοκοπία και διάσπαση πολιτικού κόμματος, είναι κατάρρευση μιας προοπτικής ενός ολόκληρου λαού.

Νομίζετε ότι η ταχύτητα που θα πάρει αυτή η εξέγερση, δεν θα συμπαρασύρει τα τεχνάσματα, τις προσπάθειες αποπροσανατολισμού και εγκλωβισμού με ψεύτικα συνθήματα, με επίκληση δήθεν ειδικών συνθηκών κ.λπ.; Θα είναι τόσο βίαιη αυτή η αναμέτρηση, που θα συμβολιστεί –να το θυμόσαστε- με δακτυλοδεικτούμενους υπαίτιους των εξελίξεων.

Δεν ξεκίνησε ο Πρωθυπουργός σήμερα –και τελειώνω με αυτό- με την υποχρέωσή του να ζητήσει συγγνώμη από τον ελληνικό λαό, όχι για τα προσωπικά του ψεύδη, όχι γιατί διόρισε στην Αχαΐα χίλιους αστυνομικούς το 1993, όταν ήταν ο ίδιος κυβερνητικός Βουλευτής και σήμερα μιλάει για πελατειακό κράτος, όχι γιατί σήμερα λέει αυτά τα οποία πριν από δύο χρόνια κατήγγειλε ως αντιλαϊκά, όχι γιατί η πρακτική σας είναι και αναποτελεσματική, συν τοις άλλοις, αλλά γιατί αυτός ο ελληνικός λαός θέλει αλήθειες αυτοκριτικής και θέλει κάποιον που διορίζει, οποιονδήποτε, να είναι ακόμη και Υπουργός του και απλός του συνεργάτης, να μη μιλάει για πελατειακό σύστημα σε αυτόν τον κόσμο, που ήταν όμηρος για δεκαετίες εκβιασμού εξαγοράς και εξυπη-

ρέτησης.

Μη νομίζετε, αγαπητέ Υπουργέ, ότι τα πράγματα θα πάνε τόσο ομαλά. Αυτό που βράζει μέσα στον ελληνικό λαό δεν είναι ένας απλός θυμός και μια αγανάκτηση. Είναι μια ιερή οργή. Και να ξέρετε ότι θα εκφραστεί και εμείς θέλουμε να εκφραστεί –και τελειώνω με αυτό- δημιουργικά αυτή η δυναμική, όχι με στείρα ανατροπή, προσωποποίηση συγκρούσεων και εκτελέσεις απόμων, αλλά με θεσμική αναδιοργάνωση του κράτους, με πλατιά εθνική, λαϊκή συμμαχία σε ένα κίνημα που θα δώσει λύσεις, για να επιβιώσουμε ως λαός και έθνος.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Χρυσανθόπουλο.

Το λόγο έχει τώρα ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Παύλος Στασινός.

ΠΑΥΛΟΣ ΣΤΑΣΙΝΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Εθνική Αντιπροσωπεία καλείται σήμερα να νομοθετήσει πάνω σε ένα θέμα που αφορά στο σύνολο του τον ελληνικό πληθυσμό. Είναι ένα νομοσχέδιο που θα καθορίσει τον τρόπο ζωής της σημερινής γενεάς, αλλά και των επόμενων γενεών.

Σήμερα καλούμαστε να πάρουμε σοβαρές και ουσιαστικές αποφάσεις, μόνο που οι αποφάσεις αυτές λαμβάνονται κάτω από το βάρος μιας τεράστιας οικονομικής κρίσης, μιας κοινωνικής ανησυχίας και αναταραχής και υπό τη δαμόκλειο σπάθη των δεισιδίων μας.

Σ' αυτήν την αρνητική συγκυρία πρέπει να είμαστε ειλικρινείς, πρέπει να πούμε αλήθειες, να κοιτάσουμε στα μάτια τον ελληνικό λαό που δοκιμάζεται, να κάνουμε ουσιαστικές προτάσεις και όχι να οχυρωθούμε πίσω από στείρα άρνηση. Να αφήσουμε στην άκρη τις κομματικές σκοπιμότητες, για να δώσουμε την καλύτερη δυνατή λύση σε αυτό το πρόβλημα.

Το ασφαλιστικό σύστημα, όπως το ξέραμε μέχρι σήμερα, κατέρρευσε. Η κύρια αιτία της κρίσης του ασφαλιστικού συστήματος τόσο στη χώρα μας, όσο και στην Ευρώπη, είναι η δημογραφική αλλαγή. Η γήρανση του πληθυσμού ανέτρεψε τους συσχετισμούς μεταξύ εργαζόμενων και συνταξιούχων. Η σχέση των εργαζόμενων προς τους συνταξιούχους το 1950 ήταν 4 προς 1. Σήμερα είναι 1,7 προς 1 και βαίνει συνεχώς μειούμενη. Έχουμε μια σημαντική μείωση της θνησιμότητας και αύξηση του προσδόκιμου ζωής στα εβδομήντα οκτώ χρόνια για τους άντρες και στα ογδόντα τρία για τις γυναίκες. Το 2050 η σχέση αυτή προβλέπεται να είναι ακόμα μεγαλύτερη, ογδόντα τρία για τους άντρες και ογδόντα οκτώ για τις γυναίκες.

Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα τη διόγκωση του ελλείμματος των φορέων κοινωνικής ασφάλισης και το κενό αυτό καλείται να το καλύψει το δημόσιο. Η παράμετρος αυτή οδήγησε, στη συνέχεια, στη δημιουργία μιας δημοσιονομικής κρίσης. Έτσι τον Οκτώβριο του 2009 η πρόσθετη κεντρική ενίσχυση για συντάξεις ανήλθε σε 2,4 δισεκατομμύρια ευρώ και η πρόβλεψη αυτή για το 2010 ήταν 3,8 δισεκατομμύρια ευρώ, το 2011 ήταν 5,2 δισεκατομμύρια ευρώ και το 2015 προβλεπόταν η πλήρης κατάρρευση του συστήματος.

Εάν η κατάσταση αφήνεται χωρίς διόρθωση, χωρίς παρέμβαση, οι δαπάνες, που σήμερα είναι 13,5 του ΑΕΠ και το έλλειμμα του συστήματος που αντιστοιχεί στις συντάξεις είναι 5,6 του ΑΕΠ, το 2060 θα ήταν 26% και το έλλειμμα 15,7% και η εκτίμηση για το χρέος του συστήματος ασφάλισης θα ήταν 250% επί του ΑΕΠ.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΡΓΥΡΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ**)

Η εξέλιξη αυτή, πλέον, οδηγεί τη χώρα σε μία μείζονα κοινωνική και αναπτυξιακή κρίση. Οι κρατικοί πόροι που διοχετεύονται στο ασφαλιστικό ταμείο θα αποστερούνται από τα προγράμματα δημοσίων επενδύσεων. Έτσι θα υπάρξει επιβράδυνση ή και αναστολή της ανάπτυξης και μείωση της ανταγωνιστικότητας.

Οι κοινωνικές δαπάνες που είναι οι συντάξεις, η υγεία, η παιδεία, η πρόνοια, είναι το 26% του ΑΕΠ. Εάν οι συντάξεις και μόνο απορροφούν όλο αυτό το ποσοστό, τότε θα υπάρξει μείζον κοινωνική κρίση. Τη ζοφερή αυτή κατάσταση ερχονται να επιβαρύνουν και εγγενείς αδυναμίες του συστήματος: Οι χρόνιες και

κρίσιμες ανεπάρκειες που διακυβέρνησαν τη χώρα, η παθητική παρακολούθηση της κατάρρευσης του συστήματος και οι πελατειακές εξυπηρετήσεις. Συνεπικουρη σ' αυτήν την τραγική πορεία υπήρξε η συνδικαλιστική μυωπία, τα συντεχνιακά προνόμια και τα παράλογα κεκτημένα. Η εισφοροδιαφυγή, η εισφοροκλοπή, η αλόγιστη χρήση των αποθεματικών των ταμείων, οι πρόωρες συνταξιοδοτήσεις, οι εθελούσιες έξοδοι, η βιομηχανία των αναπηρικών συντάξεων, η εκτόξευση των δαπανών στο φάρμακο, στις ιατρικές εξετάσεις και στο ιατρικό υλικό υπήρξαν παράμετροι που επιδείνωσαν το πρόβλημα.

Αλλά για να γίνει ένα ασφαλιστικό σύστημα βιώσιμο, πέρα από την καταπολέμηση των παθογενειών του, πρέπει να γίνουν και δομικές αλλαγές. Και αυτή είναι η εμπειρία από ανάλογες μεταρρυθμίσεις που έγιναν στην Ευρώπη και στη χώρα μας. Η ουσιαστική παρέμβαση πρέπει να είναι δομική, συνολική, πάγια, δίκαια, βιώσιμη και να έχει αναδιανεμητικό χαρακτήρα. Άλλες αλλαγές του συστήματος θα είναι άμεσες, άλλες θα εφαρμοστούν κλιμακωτά και άλλες θα γίνουν μετά το 2015.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στις βασικές άμεσες αλλαγές θα σταθώ στην απαγόρευση των προγραμμάτων εθελούσιας εξόδου, στην ίδρυση νέου φορέα προσδιορισμού της αναπηρίας, στη θέσπιση ενιαίου συστήματος κατάρτισης βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελμάτων, στη θέσπιση του εργοδότη για εργασία που αμείβεται με την ώρα ή την ημέρα, όπως είναι η φροντίδα ηλικιωμένων και παιδιών, η βοήθεια στο νοικοκυριό, η παράδοση ιδιαίτερων μαθημάτων, θέματα αγροεργατών κ.λπ., καθώς επίσης και στη θέσπιση κινήτρων για παραμονή στην εργασία και αντικινήτρων για πρόωρη έξοδο.

Βασικές αλλαγές που θα γίνουν μετά το 2015 είναι η θέσπιση της βασικής σύνταξης, ο διαχωρισμός της προνοιακής από την κατά κυριολεξία σύνταξη, ο διαχωρισμός κλάδων υπηρεσιών υγείας από το συνταξιοδοτικό σύστημα και η δρομολόγηση για ενοποίηση των ασφαλιστικών ταμείων σε τρία.

Το ασφαλιστικό νομοθετείται σε συνθήκες έκτακτης ανάγκης. Η περικοπή των συντάξεων κατά 7% περίπου, η κατάργηση του δέκατου τρίτου και δέκατου τέταρτου μισθού, οι βίαιες προσαρμογές στις μητέρες με ανήλικα παιδιά και στα βαριά και ανθυγιεινά επαγγέλματα, το σαφές καθεστώς των επικουρικών συντάξεων, δημιουργούν προφανή και εύλογα παράπονα και διαμαρτυρίες. Ο ψυχολογικός αντίκτυπος στην κοινωνία είναι μεγάλος, συνεπικουρούμενος, βέβαια, σε μεγάλο βαθμό και από τους επαγγελματίες κινδυνολόγους.

Η Πολιτεία πρέπει να απαλύνει τις οποιεσδήποτε αρνητικές επιπτώσεις του ασφαλιστικού συστήματος και οφείλει να προσπίσει και να βελτιώσει τις δομές του κοινωνικού κράτους. Σήμερα οι συνταξιούχοι δίνουν το έννατο με δέκατο όγδοο του μισθού τους σε δαπάνες υγείας. Οι δαπάνες για την παραπαιδεία στις οικογένειες με χαμηλά εισοδήματα είναι 10% με 13% του εισοδήματός τους.

Η έλλειψη παιδικών σταθμών ωθεί τις μητέρες να παραιτηθούν από τη δουλειά τους ή να πληρώσουν ή τη φροντίδα των παιδιών ή ιδιωτικούς παιδικούς σταθμούς. Η πολιτεία οφείλει να διορθώσει αυτές τις σοβαρές και αντικοινωνικές στρεβλώσεις μέσα από ένα πρόγραμμα κοινωνικών παροχών και κοινωνικής πολιτικής.

Οφείλουμε να ζητήσουμε συγγνώμη για τη βίαιη προσαρμογή που γίνεται στις γυναίκες με ανήλικα παιδιά και στα άτομα, τα οποία δουλεύουν στα βαριά και ανθυγιεινά επαγγέλματα. Η χώρα μας περνάει μια φοβερή δημογραφική κρίση. Οφείλουμε και καταθέσαμε μια τροπολογία, να βοηθήσουμε τις γυναίκες αυτές, ώστε να μπορούν να ασχοληθούν με τα παιδιά τους.

Την πρότασή μας για τρία χρόνια πλασματικά για το δεύτερο παιδί και δύο χρόνια για κάθε παιδί από εκεί και πέρα, οφείλετε κύριε Υπουργέ, να τη σκεφτείτε σοβαρά. Η πορεία στο μέλλον πρέπει να περάσει μέσα από μία ευρεία κοινωνική συναίνεση, στην οποία πρέπει όλοι να πρωτοστατήσουμε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Απόστολος Νάνος.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΝΑΝΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Σήμερα, στην Αίθουσα ακούσαμε επανειλημμένα αυτά τα οποία ακούμε χρόνια, επί σειρά ετών, όταν ο εκάστοτε Υπουργός Εργασίας έφερνε και κάποιο ασφαλιστικό για το καλό των εργαζομένων. Λέγοντας το «καλό» εννοούμε όταν ήθελαν να αυξήσουν τα όρια ηλικίας των εργαζομένων κάθε φορά. Θυμίζουμε τους διάφορους Υπουργούς, Γιαννίτση, Ρέππα, Σιούφα, Πετραλιά, όπου τα ονόματά τους έχουν γραφτεί όπως γράφεται και το σημερινό όνομα των Υπουργών για το νομοσχέδιο αυτό, που αφορά τους εργαζόμενους. Κάθε φορά ακούγαμε τα ίδια επιχειρήματα, ότι θα είναι για τα επόμενα τριάντα και σαράντα χρόνια, με μια επανάληψη όλων των προηγούμενων. Αυτή τη φορά θεσπίζεται και κάθε δύο χρόνια η τρόικα να κάνει έλεγχο των μέτρων εφαρμογής και ανάλογα αν χρειάζεται, να αναπροσαρμόζεται ο εκάστοτε νόμος σε βάρος πάντα των εργαζομένων.

Όταν βέβαια σε όλα αυτά τα επιχειρήματα, τα οποία θέλουν να περάσουν στους εργαζόμενους και στα λαϊκά στρώματα, βρίσκουν αντιμέτωπους τους εργαζόμενους, δεν μπορούν να πείσουν τους εργαζόμενους, πέρα από την κινδυνολογία ότι δεν θα υπάρχουν χρήματα για να πληρωθούν οι συντάξεις σε κάποιο χρονικό διάστημα, έχουν τον αντικομμουνισμό. Επικεφαλής ο Πρωθυπουργός της χώρας, Υπουργοί, ο πρώην Πρόεδρος της Βουλής -τον ακούσαμε σήμερα εδώ με τον κρεσέντο του- Βουλευτές κυβερνητικοί. Όλοι αυτοί προσπαθούν μέσα από τον αντικομμουνισμό -ότι φταίει το ΚΚΕ για όλα- να πείσουν για την αναγκαιότητα των μέτρων, Επιχειρούν να ποινικοποιήσουν τον αγώνα, τους αγώνες γενικότερα. Βγαίνουν διάφοροι Βουλευτές και από τον Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό, αλλά και από το ΠΑΣΟΚ και από τη Νέα Δημοκρατία και να λένε ότι πρέπει να καλεστεί ο εισαγγελέας, σε όποιους αγώνες γίνονται, γιατί κινδυνεύει η ασφάλεια των εργαζομένων ή ότι δήθεν το δικαίωμα της εργασίας είναι αναφαίρετο δικαίωμα και δεν μπορούμε να απαγορεύσουμε τους εργαζόμενους. Δεν νοιάστηκαν, όμως, για την τρομοκρατία την οποία δέχονται οι εργαζόμενοι, για να τους πιέσουν να πάνε στη δουλειά όταν υπάρχουν κινητοποιήσεις. Και βέβαια έχουν τον κοινωνικό αυτοματισμό που προσπαθούν κάθε φορά, όποια κοινωνική ομάδα ή τάξη αντιστέκεται στα οποιαδήποτε μέτρα τα αντιλαϊκά, να τη βάζουν ενάντια με κάποια άλλη ομάδα.

Κατηγορούν μέσω του νομοσχεδίου, ότι δήθεν οι εθελούσιες έξοδοι και στον ΟΤΕ και στην Ολυμπιακή συνέβαλαν στη διάλυση του ασφαλιστικού. Ξεχνάνε, όμως, ότι ήμασταν το μόνο κόμμα που το είχαμε καταδικάσει και το είχαμε καταψηφίσει, από την ιδιωτικοποίηση του ΟΤΕ ακόμη και της Ολυμπιακής αργότερα.

Όλο αυτό το διάστημα τα μέσα ενημέρωσης προσπάθησαν να μας πείσουν και να αποπροσανατολίσουν τους εργαζόμενους ότι δήθεν υπάρχει πρόβλημα ανάμεσα στους Βουλευτές τους κυβερνητικούς. Οι ομιλίες όλων των κυβερνητικών Βουλευτών έδειξαν το αντίθετο. Όλοι βάζουν πλάτη για να περάσουν αυτά τα αντιλαϊκά μέτρα, γι' αυτό και οι εργαζόμενοι πρέπει να βγάλουν συμπεράσματα για τη ψήφο τους.

Εμείς έχουμε το θάρρος να κοιτάξουμε τους εργαζόμενους στα μάτια και να τους πούμε και για τις αιτίες των προβλημάτων, αλλά και την προοπτική την οποία πρέπει να καταλάβουν. Οι μέχρι τώρα κινητοποιήσεις που έγιναν, αλλά και η αυριανή, δείχνουν το μονόδρομο που πρέπει να ακολουθήσουν οι εργαζόμενοι απέναντι σ' αυτή τη λαίλαπα της αντιλαϊκής πολιτικής. Γιατί για τα μέτρα που παίρνονται, επιχειρούν να μας πείσουν ότι φταίει η κρίση. Αλλά όλα αυτά τα μέτρα παίρνονται σε όλη την Ευρώπη, ανεξάρτητα από το ύψος του χρέους. Επιχειρούν να μας πείσουν και ότι είναι προσωρινά. Ένα ακόμη ψέμα, ενώ ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι είναι μόνιμα τα μέτρα και τα είχατε συμφωνήσει πριν από χρόνια και το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία μέσα από τη Συνθήκη της Λισαβόνας και απλώς περιμένατε τη στιγμή για να τα περάσετε, γιατί υπήρχαν αντιδράσεις όλα αυτά τα χρόνια. Σκεφτόσασταν το πολιτικό κόστος, βλάπατε και το κίνημα το οποίο υπήρχε ενάντια σ' αυτή την πολιτική.

Φταίνει οι εργαζόμενοι για τα ελλείμματα, για τις απολύσεις, για τις εργασιακές σχέσεις, για τα ρουσφέτια, για τα Χρηματιστήρια, που πήγαιναν τα αποθεματικά των ταμείων, τα δομημένα ομόλογα, για τις τεράστιες επιδοτήσεις των βιομηχανιών, για τις εκστρατείες του ΝΑΤΟ ανά τον κόσμο; Ούτε, λοιπόν, δίκαια είναι.

Είναι πέρα για πέρα ταξικά, άδικα, αντεργατικά. Και οι μόνοι οι οποίοι θα κερδίσουν είναι το μεγάλο κεφάλαιο. Εξάλλου γι' αυτό και πιέζει και η Ευρωπαϊκή Ένωση προς αυτήν την κατεύθυνση. Και ούτε οικονομικά μέτρα είναι. Είναι καθαρά πολιτικά, να πάρουν όλες τις κατακτήσεις των εργαζομένων πίσω και να τους οδηγήσουν στη φτώχεια, στην εξαθλίωση με πρόσχημα την ανταγωνιστικότητα.

Θέλουν να θεσπίσουν μισθούς Κίνας και τα κέρδη βέβαια να πηγαίνουν στο μεγάλο κεφάλαιο. Είναι κατά την άποψή σας, πατριωτικό –γιατί το ακούσαμε κι αυτό εδώ μέσα- και προοδευτικό οι εργαζόμενοι να είναι μόνιμα υποζύγια;

Αγαπητοί συνάδελφοι, είναι η επιστήμη του ΠΑΣΟΚ που ξέρει –την έχει μάθει τόσα χρόνια- να κάνει το άσπρο-μαύρο, να θεωρείται πρόοδος η αύξηση των ορίων συνταξιοδότησης μέχρι το θάνατο, η κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων εργασίας, η σύνταξη των 360 ευρώ, η απελευθέρωση των απολύσεων, η μείωση του ποσού απόλυσης στο 50%, η εργασία των νέων από δεκαπέντε χρονών, η ανασφάλιστη εργασία, οι μισθοί πείνας, η τεράστια αύξηση της έμμεσης φορολογίας, η εξίσωση των ορίων ηλικίας ανδρών και γυναικών, η κατάργηση του δέκατου τρίτου και δέκατου τέταρτου μισθού, η κατάργηση των βαριών και ανθυγιεινών.

Εμείς όλα αυτά τα αποκαλούμε μεσαίωνα, σκοταδισμό, εξαθλίωση των εργαζομένων προς χάρη των βιομηχάνων και των εφοπλιστών, των παλατιών. Και εδώ ακούσαμε και πάλι ότι υπάρχουν δήθεν κοινωνικές παροχές. Άλλη μια αυταπάτη που προσπαθούν να καλλιεργήσουν στους εργαζόμενους. Ποιες κοινωνικές παροχές μπορεί να υπάρχουν, όταν μέσα και από τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ» ακόμη αυτή η παιδεία και αυτή η υγεία οδηγούνται στην ιδιωτικοποίηση;

Να πάτε στους χώρους δουλειάς, αγαπητοί συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, στα γιαγιά, στα πανεπιστήμια, να τους εξηγήσετε την πολιτική σας για να πάρετε την απάντηση και όχι να συναναστρέφεστε μόνο με ορισμένες ηγεσίες συνδικαλιστικές, που μόνο στόχο έχουν την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας.

Επώθηκε ακόμη ότι δεν έχουμε προτάσεις ως Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας. Αλλαγές χρειάζονται, αλλά προς ποια κατεύθυνση; Οι προτάσεις μας κινούνται στον αντίποδα της πολιτικής σας. Έχουν να κάνουν με το ποιος θα έχει την εξουσία στα χέρια του, ποιος θα διαχειρίζεται τον πλούτο που παράγουν οι εργαζόμενοι.

Εσείς λέτε, δώδεκα χιλιάδες ένσημα. Εμείς λέμε, εννέα χιλιάδες ένσημα. Εσείς λέτε, το εξηκοστό πέμπτο έτος ηλικίας. Εμείς λέμε, το εξηκοστό έτος ηλικίας για τους άνδρες και το πεντηκοστό πέμπτο έτος ηλικίας για τις γυναίκες. Εσείς μιλάτε για 360 ευρώ σύνταξη. Εμείς μιλάμε για 1.1220 ευρώ κατώτερη σύνταξη και 1.400 ευρώ κατώτερο βασικό μισθό.

Εσείς μιλάτε για ξεπούλημα της περιουσίας, αύξηση των απολύσεων. Εμείς μιλάμε για την κατάργηση των απολύσεων, το δικαίωμα στη δουλειά όλων των εργαζομένων.

Μιλάτε για τα αποθεματικά. Εμείς λέμε ότι πρέπει να δοθούν πίσω τα κλεμμένα των αποθεματικών χρόνια τώρα, τα οποία οι διάφορες κυβερνήσεις μεσολάβησαν, για να φαγωθούν από τους εργαζόμενους.

Είστε υπεύθυνοι για τις μέχρι τώρα πολιτικές σας. Είστε υπεύθυνοι για την ξεθεμελίωση κάθε εργατικής κατάκτησης. Είστε υπεύθυνοι για τον εργασιακό μεσαίωνα που θέλετε να αφήσετε στη νεολαία και στις νέες γενιές. Να είστε σίγουροι, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι θα πάρετε την απάντησή σας!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο κ. Κουρουμπλής.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, έδωσα την ψήφο μου γιατί δεν ήθελα να θεωρηθεί από κανέναν ότι μπορούσα να είμαι η αιτία αποδυνάμωσης της ισχύος αυτής της Κυβέρνησης. Δεν έχω όμως πειστεί από πάρα πολλές διατάξεις, που περιέχει αυτό το νομοσχέδιο, και καλούμεθα σήμερα να συζητήσουμε. Πολύ δε περισσότερο, κύριε Υπουργέ, δεν έχω πειστεί για την ομολογία και τη σγνώμη που οφείλει το πολιτικό σύστημα και όσοι διαχειρίστηκαν την εξουσία τα τελευταία χρόνια, να αναγνωρίσουν την κακοδιαχείριση και τη σπατάλη, ιδιαίτερα στο χώρο των ταμείων. Θα εξακολουθήσω, κύριε

Υπουργέ, να απαιτώ ως Βουλευτής να υπάρξει η μεγαλύτερη δυνατή διαφάνεια στη διαχείριση αυτών των χρημάτων, ιδιαίτερα, στα ταμεία.

Τα τελευταία δέκα χρόνια θα πρέπει να υπάρξει ένας ουσιαστικός έλεγχος για το πώς και με ποιες αποφάσεις τα Ταμεία διαχειρίστηκαν τα χρήματα των ασφαλισμένων. Γιατί δεν είναι μόνο τα ομόλογα. Είναι και άλλες πράξεις που έγιναν παράλληλα με τα ομόλογα, ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια, και επί αυτού του θέματος θα πρέπει, για να υπάρξει αίσθημα δικαίου, να προχωρήσετε και να απαιτήσετε το άνοιγμα των λογαριασμών όσων συμμετείχαν στα διοικητικά συμβούλια των ταμείων, για να αντιληφθεί ο ελληνικός λαός ποιοι κέρδισαν απ' αυτή την ιστορία. Περιφρύνει στην αγορά ότι υπήρξαν πολλοί κερδισμένοι. Σήμερα καλούμεθα εμείς να κόψουμε τη σύνταξη των 600 και των 800 ευρώ, εναντιώνεται ο λαός στους Βουλευτές του που ψηφίζουν αυτές τις διατάξεις, χωρίς να φέρουν ευθύνη. Την ευθύνη την έχουν αυτοί που τους όρισαν κι αυτοί που διοίκησαν τα ταμεία.

Επί αυτού του ζητήματος θα εξακολουθήσω να ασκώ κριτική, κύριε Υπουργέ, ώσπου να ολοκληρωθεί αυτή η υπόθεση. Και βεβαίως θα περιμένω τα έγγραφα που έχω ζητήσει, σε ό,τι αφορά το ΙΚΑ, τους μεγάλους χρεοφειλέτες του ΙΚΑ, τα δισεκατομμύρια που έχουν παραγραφεί από παραλείψεις των υπαλλήλων του ΙΚΑ, ηθελημένες και μη. Υπάρχουν καταγγελίες –αναφέρομαι σε κυριακάτικη εφημερίδα- ότι εδίδοντο φορολογικές ενημερότητες με πλαστά ονόματα. Αυτό το όργιο, των τελευταίων ετών στο μεγαλύτερο δημόσιο οργανισμό, το ΙΚΑ, θα πρέπει να απαντηθεί και να ξεκαθαριστεί, για να αισθανθεί ο κόσμος ικανοποίηση, ότι κάποιος πληρώνουν κάποια στιγμή. Είναι λοιπόν ζήτημα, το οποίο περιμένει την απάντησή του.

Σε ό,τι αφορά την κατάργηση της δέκατης τρίτης και της δέκατης τέταρτης σύνταξης, εγώ μαζί με άλλους συναδέλφους παλέψαμε και νομίζω ότι έχουμε θετική εξέλιξη και με την πρωτοβουλία τη δική σας και με τη δέσμευση του Πρωθυπουργού. Τη δέσμευση του Πρωθυπουργού την εννοώ και την πιστεύω. Βεβαίως είμαστε εδώ για να παρακολουθήσουμε τις εξελίξεις και να ζητήσουμε την υλοποίηση αυτής της δέσμευσης. Και θα το κάνουμε, γιατί το οφείλουμε στους συνανθρώπους μας. Στο κάτω- κάτω, κύριε Υπουργέ, γνωρίζετε πολύ καλά –είστε έγκριτος συνταγματολόγος- ότι είναι πληρωμένο δικαίωμα και πρέπει να επιστρέψει.

Σε ό,τι αφορά το ζήτημα της εργαζόμενης μητέρας, εγώ καταννώ ότι υπάρχει η απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου. Όμως τα δεκαπέντε χρόνια, όταν βλέπετε ότι στη Γαλλία για δύο χρόνια έχει ξεσηκωθεί το σύμπαν, τα δεκαπέντε χρόνια είναι μία πράξη βίαση, μια πράξη τιμωρίας στην Ελληνίδα μητέρα, η οποία δεν έζησε και δημιούργησε οικογένεια κάτω κι από τις καλύτερες συνθήκες προσφοράς υπηρεσιών σ' αυτό το φοβερό ελληνικό κράτος, που αλλού είναι «ακριβό στα πύτουρα και φθηνό στα άλευρα», ως λέγει ο λαός και ας μου επιτραπεί η έκφραση.

Διότι υπήρχαν πάντα χρήματα. Αν δει κανείς όλα αυτά τη σπατάλη σ' όλο το δημόσιο τομέα, θα καταλάβει αν υπήρχαν χρήματα, για να υλοποιηθούν προγράμματα που σε ό,τι αφορά τους παιδικούς σταθμούς δεν έζησαν και τις καλύτερες μέρες, για να μπορέσουμε πραγματικά να προσφέρουμε στην εργαζόμενη μητέρα αυτού του είδους τις υπηρεσίες.

Παράλληλα ας μη λησμονούμε το δημογραφικό πρόβλημα, το οποίο αγγίζει τα όρια του εθνικού. Δεν είμαι κινδυνολόγος, αλλά ξέρετε πολύ καλά τι σημαίνει δημογραφικό πρόβλημα πλέον στην Ελλάδα.

Θα πρέπει να εξαντλήσουμε όλα τα όρια. Σε τελική ανάλυση, κύριε Υπουργέ, δεν πείθομαι –ειλικρινά σας το λέω- ότι αν κάνατε μια τέτοια ρύθμιση θα μας πουν οι εταίροι μας ότι δεν μας δίνουν την επόμενη δόση του δανείου. Ας βρεθεί μια λύση επιτέλους σ' αυτό το ζήτημα. Η παράτρηση του Πρωθυπουργού έχει την σημασία της. Δεν την έκανε τυχαία ο Πρωθυπουργός. Έχει σημασία και αξία. Επί αυτού του θέματος περιμένω και περιμένουμε όλοι σ' αυτή την Αίθουσα, να εξαντλήσετε όλα τα όρια. Και πρέπει να τα εξαντλήσετε γιατί κανένας δεν μπορεί να φέρει αντιρρήσεις, ακόμη και σε επίπεδο τρόικας.

Έρχομαι στα βαρέα και ανθυγιεινά, κύριε Υπουργέ. Ξέρετε πολύ καλά ότι το άρθρο 4 του Συντάγματος μιλάει για την ισό-

τητα όλων των πολιτών απέναντι στο κράτος και στους νόμους. Δεν μπορεί να έχουμε διαφορετική μεταχείριση των βαρέων και ανθυγιεινών σε ό,τι αφορά το δημόσιο, σε σχέση με τον ιδιωτικό τομέα. Δεν θα είναι πάντοτε ο ιδιωτικός τομέας ο βεβαρημένος και ο αδικημένος, επειδή αυτή τη στιγμή επιχειρείται να διορθωθούν μια σειρά από πράγματα.

Όσον αφορά τα άρθρα 30 και 31, κύριε Υπουργέ, εγώ οφείλω να σας αναγνωρίσω ότι είναι η πρώτη φορά στα χρόνια που πολιτεύομαι που Υπουργός παραχωρεί αρμοδιότητες και διαχειριστικό δικαίωμα. Και επιτέλους ας γίνει σ' αυτό τον τόπο αυτό που έπρεπε να γίνει το '87, -δεν το επιχείρησε ο Γεώργιος Μαγκάκης και κάποιες δυνάμεις έφεραν ισχυρές αντιρρήσεις- να ενιαιοποιηθεί η πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας επιτέλους σ' αυτό το φοβερό κράτος.

Έρχομαι στο άρθρο 38, κύριε Υπουργέ. Δεν την καταλαβαίνω, κύριε Υπουργέ, αυτή την ιδιότυπη ασυλία προς το τραπεζικό σύστημα.

Το τραπεζικό σύστημα, από το '50 μέχρι σήμερα, έχει κερδίσει από τα ασφαλιστικά ταμεία. Και θα εξακολουθήσει να κερδίζει. Γιατί, δεν πρέπει να συμμετάσχει και το τραπεζικό σύστημα, και οι μεγαλομέτοχοι του τραπεζικού συστήματος, έστω με μία σημειολογική συμμετοχή, οι οποίοι από τα κέρδη που έβγαλαν στην Ελλάδα, δημιούργησαν δεκάδες παραρτήματα των τραπεζών τους μόνο στη Ρουμανία. Μη μας κάνουν τώρα ότι περνάνε δύσκολες ώρες. Υπάρχουν δυνατότητες, να συνεισφέρουν σε αυτήν την υπόθεση.

Ως προς τα άρθρα που αφορούν την περιουσία του ΙΚΑ και την υπόθεση της εισφοροδιαφυγής, θέλω να πω ότι το ΙΚΑ πληρώνει σαράντα εκατομμύρια ευρώ για ενοικίαση κτηρίων και η περιουσία του είναι αναξιοποίητη. Αυτό όλο το σύστημα που πραγματικά οδήγησε στην κατάρρευση, θα πρέπει να περιοριστεί. Και θα είναι -σας το λέω, επειδή σας ξέρω και εσάς και τον κύριο Υφυπουργό- το μεγάλο προσωπικό σας στοίχημα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ολοκληρώστε, κύριε Κουρουμπλή.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: ...να μπορέσετε να νοικοκυρέψετε το ΙΚΑ και τη διαχείριση του ΙΚΑ, ώστε πραγματικά να κλείσουν αυτές οι πόρτες, που προκαλούν την κοινωνία με τον τρόπο που λειτουργούν.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, με ό,τι αφορά τα εργασιακά. Κύριε Υπουργέ, μας φέρατε τις διατάξεις που ανατρέπουν ενενήντα χρόνων δεσμεύσεις. Όμως, ξέρουμε πολύ καλά τί σημαίνει μηχανισμός στο ελληνικό κράτος. Αν αυτοί οι μηχανισμοί έχουν αξιολογία, να προστατεύσουν τον απολυμένο...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ολοκληρώστε, κύριε Κουρουμπλή.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Θα πρέπει, λοιπόν, με κάθε τρόπο, παράλληλα με τα μέτρα που εισάγουμε και που έχουν, ενδεχομένως, εφαρμοστεί και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες, κύριε Υπουργέ, να υπάρξουν και μέτρα, δείκτες κοινωνικοί που θα προστατέψουν τον απολυμένο στην ηλικία των πενήντα, των πενήντα πέντε και των εξήντα, που είναι βέβαιο ότι δεν είναι εύκολο, κάτω από τις σημερινές συνθήκες, να βρει δουλειά στην Ελλάδα. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ, κ. Ευστάθιος Κουτμερίδης.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΚΟΥΤΜΕΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα αποτελεί μία πραγματική μεταρρύθμιση στο ασφαλιστικό σύστημα της χώρας μας. Μία μεταρρύθμιση με την οποία ρυθμίζονται θέματα ενός ετοιμόρροπου και χρεοκοπημένου ασφαλιστικού συστήματος, που υπάρχει σήμερα στη χώρα μας. Θεσπίζονται αλλαγές και μεταρρυθμίσεις, που έπρεπε να είχαν γίνει αρκετά χρόνια πριν. Αλλαγές και μεταρρυθμίσεις που δεν τόλμησαν να κάνουν οι προηγούμενες ηγεσίες. Αλλαγές και μεταρρυθμίσεις που αναβλήθηκαν για το αόριστο και αβέβαιο μέλλον, με αποτέλεσμα να βρισκόμαστε σήμερα στην αναγγελία ενός προδιαγραφόμενου θανάτου, της κατάρρευσης του ασφαλιστικού μας συστήματος. Διαχρονικά και διαρθρωτικά προβλήματα, πολιτικές ολιγωρίας και αναβλητικότητας, άτολμοι και

ανασφαλείς πολιτικοί οδήγησαν σήμερα στην κατάρρευση του ασφαλιστικού μας συστήματος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα αποτελεί μία αυτονόητη και απαραίτητη παρέμβαση. Αποτελεί μία ριζική αλλαγή σε ένα ασφαλιστικό σύστημα, το οποίο κατέρρευσε από το βάρος των προβλημάτων του. Με το νομοσχέδιο που συζητούμε, θεσπίζονται αλλαγές και μεταρρυθμίσεις, οι οποίες δημιουργούν ένα νέο θεσμικό πλαίσιο που, πρώτα και πάνω από όλα, θα εγγυηθούν τη βιωσιμότητά του και θα κατοχυρώσουν μία αξιοπρεπή σύνταξη για όλους τους Έλληνες πολίτες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γεγονός και όλοι γνωρίζουμε ποια είναι η σημερινή κατάσταση στο ασφαλιστικό σύστημα της χώρας μας. Όλοι γνωρίζουμε πως το σημερινό καθεστώς του ασφαλιστικού μας συστήματος έφτασε στα όριά του και κατέρρευσε. Όλοι συμφωνούμε ότι πρέπει να γίνουν αλλαγές και ανατροπές, που θα εγγυηθούν την βιωσιμότητά του και θα δίνουν μέλλον και προοπτική στους συνταξιούχους Έλληνες πολίτες.

Δυστυχώς, όμως, ενώ σε όλους μας είναι γνωστές οι παθογένειες του ασφαλιστικού μας συστήματος και όλοι γνωρίζουμε τα προβλήματά του, το νομοσχέδιο αυτό, επειδή εμπεριέχει και επώδυνες αλλαγές, προσφέρεται σε αρκετούς πολιτικούς δημοκότες να κάνουν παιχνίδια ευκαιρωνιακού εντυπωσιασμού, να κάνουν επίδειξη κοινωνικής ευαισθησίας και, δυστυχώς, να αναλώνονται σε ένα φθηνό λαϊκισμό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν σύστημα εξήντησε τα όριά του και από το 2009 δεν έχει τη δυνατότητα να εξασφαλίσει τις συντάξεις στους νυν συνταξιούχους, πολύ περισσότερο δεν μπορεί να εγγυηθεί τις συντάξεις για τους μελλοντικούς συνταξιούχους. Το 2009 το κράτος έδωσε έκτακτη επιχορήγηση 2,5 δισεκατομμύρια ευρώ για τις συντάξεις. Το 2010 θα χρειαζόταν 3,8 δισεκατομμύρια ευρώ έκτακτη κρατικής επιχορήγησης, ενώ το 2011 θα απαιτούνταν επιπλέον 5 δισεκατομμύρια ευρώ. Δηλαδή, σήμερα το ασφαλιστικό μας σύστημα έχει το 13,5% του Α.Ε.Π. και θα αυξάνονταν έως το 2060 στο 26% του Α.Ε.Π., πράγμα που σημαίνει ότι δεν θα υπήρχαν χρήματα ούτε για την παιδεία, ούτε για την υγεία, ούτε για την ασφάλεια, ούτε για οποιαδήποτε άλλη δημόσια πολιτική. Η χώρα μας, πραγματικά, θα εργαζόταν για να πληρώνει μόνο τις συντάξεις. Δηλαδή, θα ήμασταν μία χώρα συνταξιούχων.

Αλήθεια, είναι κανείς σε αυτήν την Αίθουσα που συμφωνεί με αυτή την κατάσταση; Είναι κανείς που πιστεύει πως πρέπει να συνεχίσουμε έτσι; Είναι κανείς που πιστεύει ότι δεν πρέπει να γίνουν αυτές οι αυτονόητες και αυτοδικαίες αλλαγές; Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το δίλημμα είναι ξεκάθαρο. Ή θα συνεχίσουμε το δρόμο που χάραξε η προηγούμενη κυβέρνηση ο οποίος θα μας οδηγήσει στην απόλυτη κατάρρευση του ασφαλιστικού μας συστήματος, ή με αλλαγές και μεταρρυθμίσεις θα κατοχυρώσουμε την εξυγίανση και τη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού μας συστήματος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι πραγματικά λυπηρό το ότι αρκετοί συνάδελφοι, δυστυχώς, επικεντρώνουν την κριτική τους μόνο σε ορισμένες διατάξεις, που επιβαρύνουν τους εργαζόμενους και εστιάζουν μόνο σ' αυτές την αυστηρή κριτική τους, χωρίς να αναφέρονται όμως, στις μεταρρυθμίσεις και τις καινοτομίες που περιλαμβάνει αυτό το νομοσχέδιο και οι οποίες θα εγγυηθούν και τη βιωσιμότητά του.

Έχει σημασία να αναφερθώ στις πολύ θετικές διατάξεις αυτού του νομοσχεδίου, όπως το ότι αναλύεται η έννοια της βασικής και αναλογικής σύνταξης. Δηλαδή, βασική σύνταξη είναι το ποσό που δεν αναλογεί σε ασφαλιστικές εισφορές και αναλογική σύνταξη είναι το ποσό που αναλογεί στις ασφαλιστικές εισφορές για τα χρόνια ασφάλισης από 1/1/2011 για κάθε υπάλληλο, δημόσιο λειτουργό, στρατιωτικό που θεμελιώνει δικαίωμα σύνταξης μετά την 1/1/2015. Καθιερώνεται η υποχρέωση υπαγωγής στον κλάδο της κύριας σύνταξης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ για τους νεοπροσλαμβανόμενους. Για τους περιστασιακά απασχολούμενους, δηλαδή το κατ' οίκον προσωπικό και τους περιστασιακούς απασχολούμενους, υπάρχει ειδική πρόβλεψη για την πληρωμή τους με το εργόσημο. Δηλαδή, μία επιταγή η οποία ενσωματώνει τόσο

την αμοιβή του εργαζόμενου, όσο και τις εισφορές για την ασφάλισή του.

Δημιουργείται ενιαίος Φορέας Πρωτοβάθμιας Φροντίδας και διαχωρίζονται οι υπηρεσίες υγείας από τις υπηρεσίες συντάξεων στα ταμεία. Αυτό σημαίνει ότι παύει να υπάρχει διαφορά ανάμεσα στο ιατρικό κέντρο του ΕΣΥ και του ΙΚΑ. Κατά συνέπεια, κάθε πολίτης θα μπορεί να προσφύγει στο κοντινότερο κέντρο υγείας. Δημιουργείται Κέντρο Πιστοποίησης Αναπηρίας και ορίζεται ενιαίος Κανονισμός Προσδιορισμού Αναπηρίας. Ρυθμίζονται θέματα που αφορούν τη διαδοχική ασφάλιση. Ιδρύεται ενιαίο Κέντρο Ελέγχου Πληρωμών Συντάξεων, ώστε να αποφεύγονται οι λαθροθηρίες και επιβάλλεται η πληρωμή αποδοχών και ασφαλιστικών εισφορών ταυτόχρονα, μέσω του τραπεζικού συστήματος.

Εξασφαλίζεται η ασφαλιστική κάλυψη για υγειονομική περίθαλψη των ελευθέρων επαγγελματιών, όταν για κάποιο λόγο διακόπτουν την επαγγελματική τους δραστηριότητα, δηλαδή επιτυγχάνουμε την εφαρμογή της αρχής «κανένας πολίτης χωρίς ιατροφαρμακευτική περίθαλψη».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το νέο θεσμικό πλαίσιο θέτουμε τις βάσεις για ένα ασφαλιστικό σύστημα που εξασφαλίζει την καταβολή των συντάξεων με απόλυτα σαφείς και προσδιορισμένες υποχρεώσεις του κράτους, των επιχειρήσεων, των εργαζομένων.

Διασφαλίζονται, λοιπόν, οι συντάξεις με συνεχή παρακολούθηση της εξέλιξης των οικονομικών μεγεθών των ταμείων και με την εξασφάλιση των αναγκαίων όρων στο πλαίσιο της τριμερούς χρηματοδότησης του συστήματος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η οικονομική κρίση πέρα από τα αρνητικά της στοιχεία έχει και τις θετικές της πλευρές. Μέσα από αυτή την κρίση δοκιμάζονται θεσμοί αρχές και αξίες. Αξιολογούνται πολιτικά πρόσωπα, πολιτικά κόμματα και ατομικές συμπεριφορές. Είναι εύκολο και πολλές φορές μπορεί να ξεγελάει τους πολίτες, όταν λες εφήμερα, εύκολα και καλά λόγια, καλά λόγια που υποσηκούν όμως το μέλλον και την προοπτική τους.

Για εμάς το δίλημμα είναι ξεκάθαρο: Κατάρρευση ή αναγέννηση του ασφαλιστικού μας συστήματος. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για εμάς το ΠΑΣΟΚ η ψήφιση αυτού του νομοσχεδίου έχει διπλή αξία. Είναι για εμάς ψήφος ευθύνης, ψήφος ευθύνης προς τους Έλληνες πολίτες. Είναι όμως και ψήφος εμπιστοσύνης προς έναν Πρωθυπουργό και μία Κυβέρνηση, οι οποίοι ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις της εποχής.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Κωνσταντίνος Γείτονας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλες αυτές τις μέρες εν όψει της συζήτησης και της ψήφισης του ασφαλιστικού στη Βουλή, πολλοί από πολλές πλευρές και κυρίως και τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης μιλούσαν για το Γολγοθά της Κυβέρνησης, για το Γολγοθά της κυβερνητικής Πλειοψηφίας, των Βουλευτών του ΠΑΣΟΚ.

Όμως, αυτό που πρέπει να πούμε είναι πως ζητούμενο πρέπει να είναι να μην «σταυρωθεί» η χώρα που βιώνει πραγματικά μία άνευ προηγουμένου κρίση. Αυτός είναι ο κίνδυνος. Όσο για εμάς τους πολιτικούς, η μοίρα είναι πάντοτε να δοκιμάζονται στις δύσκολες αποφάσεις και εν προκειμένω ο κλήρος έπεσε στο ΠΑΣΟΚ –και το χρέος θα έλεγα- να πάρει θέση στο δίλημμα –είναι ξεκάθαρο αυτό το δίλημμα- «συνεχίζουμε, στο ασφαλιστικό θέμα, στα ίδια χνάρια που μας έφτασαν έως εδώ ή αλλάζουμε πορεία».

Και εμείς απαντάμε «αλλάζουμε πορεία». Αυτή είναι η μεγάλη απόφαση. Καλούμαστε εν προκειμένω να προχωρήσουμε σε μία κρίσιμη για την κοινωνία παρέμβαση, να κάνουμε δηλαδή εφάπαξ περίπτωση –και άρα απότομη, με βίαιο τρόπο- προσαρμογή και αλλαγή, κάτι που θα έπρεπε να έχει γίνει σταδιακά και με ήπιον τρόπο επί πολλές δεκαετίες.

Ακούστηκαν πολλά και σ' αυτήν την Αίθουσα για το ασφαλιστικό. Κανένας δεν αντιλέγει και ασφαλώς το ασφαλιστικό είναι η θεμελιώδης συμφωνία, με την οποία βάσει της αλληλεγγύης

κυρίως των γενεών και της κοινωνικής αλληλεγγύης διασφαλιζόταν η ομαλή κοινωνική συμβίωση, ο ομαλός συλλογικός βίος.

Κανείς δεν μπορεί, λοιπόν, εύκολα να παίξει είτε με οικογενειακούς προγραμματισμούς είτε με τις ελπίδες των ανθρώπων. Αυτό είναι μία αλήθεια. Όμως, υπάρχει ένα ερώτημα. Είναι αυτή η συμφωνία κάτι το στατικό; Δεν είναι. Πρέπει να συμβαδίζει, για να έχει ισχύ και αξία, με τις εξελίξεις και να ανταποκρίνεται στα νέα δεδομένα.

Και τα δεδομένα έχουν αλλάξει ριζικά. Υπάρχουν νέα δεδομένα. Το δημογραφικό, η αγορά εργασίας, το δημοσιονομικό, η έκρηξη των δαπανών που πολλοί την αγνοούν στο χώρο της υγείας και ιδιαίτερα της φαρμακευτικής δαπάνης είναι μερικές μόνο από τις παραμέτρους, που μαζί με τις χρόνιες παθολογίες –και αναφέρομαι στο πελαταιακό σύστημα, τις συντάξεις «μαϊμού», την εισφοροδιαφυγή, τις πλουσιοπάροχες που είδαμε πολύ την τελευταία μάλιστα εξαιτίας εθελούσιες εξόδους- έχουν ναρκωθήσει το σύστημα.

Αν θέλουμε να είμαστε ειλικρινείς, το σύστημα δεν ήταν ούτε βιώσιμο ούτε δίκαιο. Ουσιαστικά μάλιστα ήταν ένα σύστημα που έχει καταστήσει σύστημα απονομής προνομίων. Είναι γυμνή αλήθεια που πρέπει να παραδεχτούμε. Γιατί εμείς οι Βουλευτές –όταν κάνεις μία τέτοια κοινωνική παρέμβαση είτε την ψηφίσεις είτε την καταψηφίσεις, και είσαι στη Βουλή έχεις αυτό το βάρος- χρειάζεται να λέμε την αλήθεια χωρίς περικοκλάδες, χωρίς σκουλαρίκια.

Ποια είναι η αλήθεια; Για να μπορεί να εγγυηθεί το κράτος –που το θέλουμε όλοι και το ζητάμε- έστω και μικρότερες συντάξεις στο μέλλον, θα πρέπει να γίνουν από τώρα ριζικές αλλαγές. Αδράνεια δεν περνάει δεν προσφέρει. Μερμερία; Τα δοκιμάσαμε, δεν φουρνάει στο ασφαλιστικό σύστημα. Δεν έδωσε τίποτε! Όποιος πολιτικός ή όποια πολιτική πτέρυγα εμμένει σε αυτό και επιμένει να συνεχίσουμε στα ίδια χνάρια του παρελθόντος, νομίζω ότι έχει κάνει λάθος, εθελουτυφεί και δεν προσφέρει σε καμία περίπτωση ούτε στην κοινωνία ούτε στους πολίτες.

Επειδή λόγω μνημονίου ακούω πολλά περί «μνημοσύνου», να χρησιμοποιήσω και εγώ τη λέξη μνημόσυνο. Απλά όσοι τα λένε και εμμένουν στα παλιά κάνουν «μνημόσυνο» σε μία πολιτική που είναι για πεθαμένη, έχει εκμετρήσει το ζην, έχει τελεωθήσει το βίο της.

Με τη μεταρρύθμιση που επιχειρείται, θέλουμε να αποφύγουμε την κατάρρευση και να θεμελιώσουμε ένα βιώσιμο ασφαλιστικό σύστημα. Εξορθολογισμένο στο μέτρο του δυνατού και αποτελεσματικό, όσο γίνεται πιο δίκαιο –δεν θα έλεγα ότι μπορεί να εξασφαλίσει το απόλυτο- τουλάχιστον χωρίς τις ανισότητες και τις δουλειές προνομίων του παρελθόντος. Σε τελευταία ανάλυση ένα σύστημα εντός των αντοχών της οικονομίας. Και αν και εφόσον η οικονομία έχει περιθώρια, το σύστημα θα μπορεί να δίνει το καλύτερο.

Αυτά, κύριε Υπουργέ, ως εδώ καλά. Όμως, οφείλουμε να παραδεχτούμε ότι η βίαιη αυτή προσαρμογή στα όρια, οι απότομες αυτές μεταβολές με βάση ιδιαίτερα το μνημόνιο –εδώ έρχεται το μνημόνιο- δημιουργούν κοινωνικές αδικίες. Ασφαλώς μετά από διαβούλευση, διαβούλευση που συνεχίζεται ακόμη, έγιναν πολλές βελτιώσεις σημαντικές, όμως πιστεύω ότι δεν αρκούν. Έχουν προταθεί και άλλες και θα δούμε πόσο δεκτικές θα είστε οι Υπουργοί και μετά την παρότρυνση του κυρίου Πρωθυπουργού, σε αυτές τις βελτιώσεις.

Εγώ πιστεύω ότι χρειαζόμαστε να ενισχύσουμε τα κοινωνικά αντίβαρα. Υπάρχουν ομάδες του πληθυσμού, όπως είναι οι γυναίκες με παιδιά που πραγματικά χρειάζονται αυτήν τη στιγμή στήριξη και αυτό δεν θα το βρούμε με επιδόματα που δεν αντέχει η οικονομία και ούτε μπορούν να παίζουν εσαεί σημαντικό ρόλο.

Θα το βρούμε κυρίως με ενίσχυση των κοινωνικών δομών και των κοινωνικών υπηρεσιών. Ως προς αυτό μπορεί κανείς να αναφέρεται από το ολοήμερο σχολείο και τους βρεφονηπιακούς σταθμούς, μέχρι το «Βοήθεια στο Σπίτι», και άλλες τέτοιες σχετικές δομές και προγράμματα.

Το λέω αυτό γιατί αυτό πιστεύω ότι είναι χρέος της Κυβέρνησης. Και μετά τις σημερινές δεσμεύσεις του κυρίου Πρωθυπουργού αυτό αποκτά ιδιαίτερη σημασία και πρέπει να είναι

προτεραιότητα στην κυβερνητική δράση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα τελειώσω, κύριε Πρόεδρε, μέσα στο χρόνο μου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χώρα είναι σε ένα κρίσιμο σταυροδρόμι. Και για να προχωρήσουμε, για να φύγουμε από το τούνελ, πρέπει όλοι να «βάλουμε πλάτη». Ασφαλώς το μεγάλο βάρος πέφτει στην Κυβέρνηση και στην κυβερνητική Πλειοψηφία και πρέπει να βάλουμε τα δυνατά μας, για να επιτύχει κατ' αρχάς το τριετές πρόγραμμα σταθερότητας και ανάπτυξης, για να πιάσουν –μέγιστα αλλά λόγια- τόπο οι θυσίες των πολιτών. Γιατί πιστεύω ότι εκεί θα κριθεί αν θα γίνει η δικαίωση ή όχι της πολιτικής μας. Στο αν πραγματικά επιτύχει το πρόγραμμα και πιάσουν τόπο οι θυσίες.

Και εδώ θέλω να τονίσω αυτό που έχω πει επανειλημμένα από αυτό το βήμα, κάτι που το λέω από την πρώτη ημέρα που αναλάβαμε. Ότι πέρα από την αποκατάσταση της δημοσιονομικής τάξης, είναι επιείγουσα προτεραιότητα να ανοίξει για τη χώρα η νέα αναπτυξιακή προοπτική, να ξεφύγουμε γρήγορα από την ύφεση. Αυτό θα δώσει λύσεις στα προβλήματα. Η Κυβέρνηση, λοιπόν, οφείλει να πράξει το αναγκαίο, κύριε Υπουργέ, ως διακηρύττει. Και θέλω να πω προς την Κυβέρνηση, ότι σε αυτό το καθήκον δεν χωρούν ούτε αποστάσεις, ούτε δισταγμοί, ούτε ενστάσεις από μέλη της, γιατί είδαμε δυστυχώς και τέτοια φαινόμενα.

Όσον δε αφορά την Αξιοματική Αντιπολίτευση –και με αυτό τελειώνω- θέλω να πω μια κουβέντα μόνο. Δεν πειθείτε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν από μία μεριά καταγγέλλετε το μνημόνιο και ταυτόχρονα καλύπτετε και εμμένετε στις πολιτικές εκείνες που μας έφεραν μέχρι εδώ. Έχετε την κύρια ευθύνη για την κρίση και είναι πραγματικά ανεύθυνο να γυρίζετε την πλάτη στα σωστικά μέσα, που παρουσιάζει αυτή η Κυβέρνηση.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο ανεξάρτητος Βουλευτής κ. Βασίλειος Οικονόμου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Θα ήταν καλύτερο βέβαια η ομιλία αυτή να προηγούνταν της ψήφου, για να μπορούσα να τη δικαιολογήσω και να υπήρχε μία κατάλληλη επεξήγηση για ποιο λόγο δηλώνω «παρών» για δεύτερη φορά σε νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης σε κρίσιμο, όμως, νομοσχέδιο.

Έστω, όμως και εκ των υστέρων είμαι υποχρεωμένος να θέσω υπόψη του Σώματος και του ελληνικού λαού που μας παρακολουθεί, τη θέση μου για την νέα πορεία της Κυβέρνησης που ξεκινάει από την ψήφιση του μνημονίου και συνεχίζει τώρα, με την ουρά του μνημονίου, που είναι το ασφαλιστικό και το εργασιακό ζήτημα, το οποίο προσπαθεί ή τέλος πάντων πιθανολογεί ότι θα το επιλύσει η Κυβέρνηση.

Είναι γεγονός ότι αυτή η προσπάθεια που κάνει η Κυβέρνηση, δεν περιγράφεται ποθενά στο προεκλογικό πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ. Υπάρχει μία τελείως διαφορετική προσέγγιση της Κυβέρνησης σε σχέση με αυτά τα μεγάλα ζητήματα, η οποία δεν έχει καμμία σχέση με αυτά που είπαμε σαν ΠΑΣΟΚ πριν από εννέα μήνες.

Θα πει κάποιος ότι δεν χρειάζεται μία μεταρρύθμιση και μία παρέμβαση στο ασφαλιστικό σύστημα της χώρας; Μπορεί να κάνει δεκτό κάποιος το τραγικό και θλιβερό φαινόμενο να έχουμε τον σαραντάρη συνταξιούχο και αυτές τις ανισότητες και αυτές τις παθογένειες του ασφαλιστικού συστήματος; Δεν υπάρχει κανένας Έλληνας πολίτης αυτή τη στιγμή στη χώρα, που θα μπορούσε να συμφωνήσει με αυτά τα οποία είχαμε σήμερα ως ανισότητες και ανισοροπίες στο ασφαλιστικό σύστημα.

Προσέξτε, όμως, κύριε Υπουργέ, από τον σαραντάρη συνταξιούχο μας πάτε στα σαράντα χρόνια εργασίας, στον εβδομηντάρη συνταξιούχο, πολλές φορές στο συνταξιούχο με την μετά θάνατο σύνταξη. Διότι, όπως όλοι αναγνωρίζουμε, δεν υπάρχει σήμερα νέος άνθρωπος, ο οποίος τώρα ξεκινάει την καριέρα του τελειώνοντας το πανεπιστήμιο, τελειώνοντας τις βασικές του σπουδές που να μπει στην παραγωγική διαδικασία πριν τα τριάντα, εκτός αν δεν έχετε καμμία επαφή με την πραγματικότητα. Τριάντα και σαράντα ίσον εβδομήντα. Πριν τα εβδομήντα κανέ-

νας δεν θα πάρει σύνταξη!

Αυτό που του δίνετε είναι μία απαίσιος προοπτική για τη ζωή του, αυτού που σήμερα είναι νέος άνθρωπος. Αυτό δίνετε σαν προοπτική παριστάνοντας την Κυβέρνηση «εθνικής σωτηρίας», γιατί σας ακούω με έκπληξη να προσπαθείτε να «σώσετε» την πατρίδα. Είναι η επιχειρηματολογία που την ακούω βαρετά να την επαναλαμβάνετε.

Βέβαια, θα πρέπει να εξηγήσουν κάποιος για ποια πατρίδα μιλάνε. Θα πρέπει να εξηγήσετε στους συμπολίτες μας και στο λαό της χώρας μας ποια πατρίδα προσπαθείτε να σώσετε; Διότι η πατρίδα των τραπεζιτών, των μεταπρατών, των επιχειρηματιών, των λωποδυτών, που έφαγαν το δημόσιο πλούτο της χώρας και πίνουν εις υγείαν των κοροϊδών, είναι μία πατρίδα για την οποία εγώ, τουλάχιστον, δεν νιώθω καμία αλληλεγγύη, κύριε Υπουργέ.

Είναι μία πατρίδα, η οποία δεν θέλω να σωθεί! Είναι μία πατρίδα, για την οποία φοβούμαι ότι βάζετε πλάτη για να τη σώσετε. Την ίδια στιγμή που μία άλλη πατρίδα, η πατρίδα του εργαζόμενου, του συνταξιούχου, η πατρίδα του νέου επιχειρηματία, ο οποίος παλεύει με έντιμο τρόπο να τα βγάλει πέρα, αυτή τη στιγμή συμπιέζεται και παλεύει να σωθεί και από αυτή την πολιτική που ξεκινήσατε με το μνημόνιο.

Η φθορά της Κυβέρνησης αυτή τη στιγμή, όπως καταγράφεται στις μετρήσεις, είναι φθορά κυβέρνησης πέντε ετών, αλλά είμαστε μόλις εννέα μήνες μετά τις εκλογές.

Αυτά που είπαμε τον Οκτώβριο του 2009, μόλις εννέα μήνες πριν, δεν έχουν καμμία σχέση με αυτά που κάνουμε τώρα. Αυτοί οι οποίοι με συνέπεια και σταθερότητα παραμένουν σε αυτά που είπαμε πριν από εννέα μήνες, θεωρούνται ότι δεν ακολουθούν την πολιτική του ΠΑΣΟΚ! Ακολουθούν όμως την πολιτική του ΠΑΣΟΚ αυτοί που παριστάνουν τους εθνοσωτήρες! Τι ειρωνεία και τι γελοιότητα! Χθες με την ψήφο του κ. Καρατζαφέρη και της κ. Μπακογιάννη, σήμερα με την ψήφο της κ. Μπακογιάννη.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Εμείς ψηφίσαμε το άρθρο 1 του μνημονίου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Βέβαια, ο κ. Καρατζαφέρης αντελήφθη το αδιέξοδο και το ατόπημα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΝΑΝΟΣ: Και του κ. Κιλτίδη.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Και του κ. Κιλτίδη.

Αυτοί οι οποίοι είναι σύμμαχοι σήμερα της Κυβέρνησης, πολύ φοβούμαι ότι δεν έχουν υποστεί απόκλιση ούτε μία μοίρα από τις θέσεις τους. Το ερώτημα είναι εσείς σαν Κυβέρνηση, κύριε Υπουργέ, γιατί έχετε υποστεί απόκλιση εκατόν ογδόντα μοίρες από τις πολιτικές και τις ιδεολογικές του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος;

Εάν ήταν μονόδρομος το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο τον Οκτώβριο του 2009, όπως το «ταλέντο» της πολιτικής και νέος «φωστήρας» της οικονομικής πολιτικής της Κυβέρνησης, ο κ. Σαχινίδης, δημοσίως εξέφρασε σε συνέντευξή του, τότε δύο τινά θα πρέπει να συμβούν: Ή ο κύριος πρέπει να απολυθεί άμεσα και παράτα από την Κυβέρνηση διότι είναι ψεύτης, ή ο Πρωθυπουργός ο κ. Παπανδρέου πρέπει να απολογηθεί εδώ, γιατί δεν έλεγε την αλήθεια από τις 5 Οκτωβρίου. Τουλάχιστον δεν την είπε στους Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ!

Δεν ξέρω, βλέπω εδώ δύο-τρεις Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ. Εγώ πάντως δεν είχα ακούσει κάτι περί αυτού. Δεν είχα ακούσει ότι ήταν μονόδρομος το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Ίσα-ίσα άκουγα για έναν ηρωικό και πένθιμο αγώνα –όχι του ανθρωποχαγού- εναντίον του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου μέχρι το Φλεβάρη του 2010. Αν λέει αλήθεια ο κ. Σαχινίδης αυτός ο αγώνας ήταν μία κοροϊδία, μία πρώτος μεγέθους εξαπάτηση.

Γι' αυτόν το λόγο ο κ. Σαχινίδης θα πρέπει να δώσει εξηγήσεις εδώ στο Σώμα, αν αυτό που ομολόγησε μετά την ψήφιση του μνημονίου στις 5 Μαΐου, ότι ήταν δηλαδή μονόδρομος το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, σε ποια σύσκεψη, τότε αποφασίστηκε και με ποιους και γιατί δεν εξηγήθηκε στους Βουλευτές. Για τον κόσμο δεν συζητάμε. Τον λαό αφήστε τον, ούτε καν συζητάτε και ασχολείστε με αυτόν.

Αν ήταν μονόδρομος το ΔΝΤ από τον Οκτώβριο του 2009, γιατί πήρατε την απόφαση το Μάιο του 2010; Γιατί οδηγήσατε τη χώρα αυτή τη στιγμή με αυτή την ουδέτερη πολιτική; Μία πολιτική η οποία σήμερα έρχεται με τις ουρές της, είτε λέγεται ασφα-

λιστικό είτε εργασιακά δικαιώματα, να πει ότι αυτό είναι το στίγμα και η πολιτική του ΠΑΣΟΚ; Βέβαια, είναι το στίγμα και η πολιτική αυτής της συγκεκριμένης Κυβέρνησης, αλλά όχι η θέση του ΠΑΣΟΚ.

Επειδή θα ακούσουμε πολλά, εγώ σας λέω κάτι: Κοντά ποδάρια έχει αυτή η πολιτική. Ο λαός είναι έτοιμος να εξεγερθεί. Ο λαός δεν έχει σχέση με αυτή την ωραία ατμόσφαιρα που υπάρχει μέσα στην Αίθουσα. Από το Σεπτέμβριο όλοι θα δώσουμε λογαριασμό, ακόμα και εμείς που δηλώνουμε απλά παρόντες. Όλοι θα δώσουμε λογαριασμό, όχι μέσα εδώ στην Αίθουσα, αλλά έξω από την Αίθουσα και τότε θα γίνουν οι τελικοί λογαριασμοί για τον καθένα μας.

Πολύ το φοβούμαι. Κύριε Υπουργέ, ξέρετε ότι σας εκτιμώ, αλλά δυστυχώς αυτή η πολιτική δεν μπορεί να με βρει σύμφωνο, καθώς όπως είπα έχει εκατόν ογδόντα μόρφες απόκλιση από το πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ.

Όμως, όταν θα έρθει αύριο ο λογαριασμός στο ΠΑΣΟΚ και θα πρέπει να τον διαχειριστεί, δηλαδή την πολιτική του Παπανδρέου, η οποία οδηγεί το ΠΑΣΟΚ με μαθηματική ακρίβεια στη συντριβή, καθώς δεν είναι βέβαια πολιτική ΠΑΣΟΚ αλλά νόθα πολιτική, τότε θα είναι που θα κάνουμε το λογαριασμό.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ)

Και θα είναι τότε πάλι, κύριε Υπουργέ μου, όπως το 2004 που ψάχναμε να βρούμε κάποιον άνθρωπο εις τας οργανώσεις του ΠΑΣΟΚ.

Διότι όλους όσους βλέπω τώρα να γυροφέρνουν εις το χώρο, δεν τους θυμόμουν το 2004, στις οργανώσεις, για να μην πάω στο 1993. Διότι εμείς, οι πιο παλιοί στο κίνημα, το βαθύ ΠΑΣΟΚ όπως λένε αυτοί οι οποίοι ξέρουν να εμφανίζονται μόνο όταν μοιράζονται τα οφίτσια, φοβόμαστε ότι όταν θα έρθει τότε η ώρα της συντριβής θα είστε πάλι μόνοι όπως πάντα συμβαίνει στα άσχημα. Όμως, τότε θα έχετε φορτωθεί ένα βαρύ στίγμα, που θα είναι αυτό το νομοσχέδιο και το μνημόνιο.

Και τότε δε θα βρίσκουμε ούτε άλλοι και τότε που θα είμαστε λίγοι και τότε που θα κλαίμε τότε θα λέμε ξανά: «Μα, καλά δεν πήραμε τα μαθήματα της ιστορίας; Μα, ήταν δυνατόν να κάνουμε αυτά που δεν τόλμησε να κάνει ούτε ο Μητσοτάκης και ο Καραμανλής και πήγαμε και τα κάνουμε εμείς ώστε να μιλάμε περί σωτηρίας της πατρίδος;». Τότε που θα είμαστε πάλι λίγοι, όπως ήμασταν το 2004 μετά τη βαριά ήττα, που είχε τις ίδιες αιτίες και τους ίδιους λόγους, όπως το 1990. Πάλι θα είμαστε λίγοι και χωρίς ψυχή και ιδέες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Παρακαλώ, κύριε Οικονομώ, ολοκληρώστε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Θα είναι εδώ η παρέα που σήμερα κυβερνά όταν θα κλαίμε; Όμως, τότε θα ισχύει το: «Μήπως είδατε τον Παναή»;

Δικαιοσύνη, λοιπόν και ενότητα ζητάει ο ελληνικός λαός για μια κοινωνική αλλαγή. Ένα προσκλητήριο δυνάμεων της δημοκρατίας και της Κεντροαριστεράς θα υπάρξει και θα είναι μια απάντηση και μια εναλλακτική λύση, γιατί ποτέ δεν υπάρχει το κενό στην πολιτική.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το λόγο έχει η Βουλευτής Ευβοίας του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Ουρανία Παπανδρέου-Παπαδάκη.

Έχετε οκτώ λεπτά, κυρία Παπαδάκη.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, σήμερα η Κυβέρνησή σας έφερε και βεβαίως, επί της αρχής ψήφισε ένα νομοσχέδιο που εμείς το θεωρούμε και άδικο και αναποτελεσματικό και βεβαίως, θα ευχηθούμε να μην προκαλέσει και άλλα δεινά ακόμη στην ελληνική κοινωνία μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι πλέον κοινή διαπίστωση όλων μας πως η κοινωνία μας είναι σε αναβρασμό. Οι πολίτες είναι αγανακτισμένοι, είναι ανασφαλείς, είναι φοβισμένοι, αφού στην κυριολεξία δεν ξέρουν τι τους ξημερώνει την επόμενη μέρα.

Στην κυριολεξία, δεν ξέρουν τι θα πει την επόμενη μέρα η τρόικα. Εκεί έχουμε φτάσει.

Το μόνιμο ερώτημα των πολιτών που το θέτουν σ' εμάς καθημερινά είναι: «Να μείνω στη δουλειά μου; Να φύγω; Τι θα κάνω; Τι θα κερδίσω περισσότερο; Θα διασφαλίσω κάποια από τα κερημένα μου;». Αυτά είναι τα καθημερινά ερωτήματα και κυρίως: «Θα πάρω το εφάπαξ και την επικουρική σύνταξη για τα οποία εγώ μια ζωή έχω πληρώσει και έχω παλέψει;».

Δεν μας δίνετε, όμως, αυτές τις απαντήσεις, κύριε Υπουργέ. Φαίνεται ότι εσείς έχετε διασφαλίσει και την επικουρική σας σύνταξη και το εφάπαξ. Εγώ προσωπικά, όμως, που περιμένω να πάρω τη σύνταξή μου, δεν ξέρω αν θα τα πάρω και έχω την ίδια αγωνία και εγώ με τον απλό πολίτη.

Κύριε Υπουργέ, κανείς ειλικρινά δεν αμφισβητεί ούτε τη σοβαρότητά σας και προπάντων, την επιστημονικότητά σας. Όμως, όπως σας έχω πει και στην επιτροπή, όλο αυτό το διάστημα, από το Νοέμβριο, δηλαδή, που ξεκίνησε αυτή η ιστορία με το ασφαλιστικό και που σίγουρα κάτω από την πίεση της τρόικα -γιατί μόνο έτσι το εξηγούμε- προσπαθούσατε στην κυριολεξία να τετραγωνίσετε τον κύκλο, είχατε καθημερινές αλλαγές, προσδέτατε, αφαιρούσατε. Υπήρχε, δηλαδή, ένα γενικό αλαλούμ, με αποτέλεσμα μόνο άγχος και ανασφάλεια, με ασφαλιστικό στρες, εργασιακό στρες, συνταξιοδοτικό στρες να γεμίσετε την ψυχή της Ελληνίδας και του Έλληνα.

Ποιες είναι οι άμεσες συνέπειες; Όχι μόνον οικονομικές, κύριοι Υπουργοί. Είναι συνέπειες που έχουν άμεση σχέση με την ψυχολογική και την ψυχική υγεία των ατόμων. Εξάλλου, από δεδομένα που έρχονται ότι οι άνθρωποι καθημερινά πλέον απ' αυτό το αλαλούμ που έχουν ζήσει όλο αυτό το χρονικό διάστημα ψάχνουν όλο και περισσότερους ψυχολόγους και ψυχιάτρους.

Στο τέλος, κύριε Υπουργέ, αφού είδατε ότι δεν μπορούσατε να βρείτε τις λύσεις, τι κάνατε; Εφαρμόσατε μια μέθοδο, την προκρούστεια μέθοδο. Και ποια ήταν τα θύματα; Οι ευσυνειδητοί και οι άσστοι πολίτες, αλλά κυρίως οι κοινωνικά ευαίσθητες ομάδες, τα άτομα με αναπηρίες, τα «περήφανα γηρατειά» του Ανδρέα Παπανδρέου, οι μητέρες και οι γυναίκες.

Πληρώνουν, δυστυχώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κυρίως αυτές οι κοινωνικές ευπαθείς ομάδες, χωρίς να φτάνει σε τίποτα και αυτό είναι το μεγάλο γιατί και το μεγάλο άδικο, τους λογαριασμούς των άστοχων πολιτικών τόσο της Νέας Δημοκρατίας, όσο και του ΠΑΣΟΚ.

Είδαμε αυτές τις μέρες εδώ, που συζητείται το νομοσχέδιο, ότι αντί και οι δύο να καθίσετε τουλάχιστον μέσα από την καρδιά σας να ζητήσετε μια συγγνώμη απ' αυτό τον ελληνικό λαό για τα δεινά που του έχετε συσσωρεύσει, τι κάνατε; Προσπαθούσατε ο ένας να αποδείξει ποιος έφταιξε περισσότερο από τον άλλο. Ειλικρινά, θέλω να πω ότι εδώ λίγη αιδώς δεν βλάπτει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αξία των αγαθών της ζωής καταφάνεται από την απουσία τους. Η εργασία, η ασφάλεια και η σύνταξη είναι υπέρτατα αγαθά και η συμβολή τους στην ανθρώπινη ευτυχία είναι τεράστια. Όταν λείπουν δε τα αγαθά αυτά, έχουν καθοριστική σημασία πλέον στην ανθρώπινη δυστυχία.

Κι εδώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλοι διαπιστώνουμε καθημερινά ότι πολλοί συμπολίτες μας υποφέρουν, στερούνται ακόμη και τα προς το ζην. Παρακολουθούν αγανακτισμένοι, έντρομοι και φοβισμένοι τις εξελίξεις αυτές στο χώρο τόσο της εργασίας και της ασφάλειας, όσο και των συνταξιοδοτικών τους δικαιωμάτων. Νιώθουν ότι πλήρωναν μια ζωή και σήμερα, αντί να γίνουν οι σωστές και απαραίτητες κινήσεις στη διαφθορά, στη διαπλοκή, στην τιμωρία αυτών που οδήγησαν το κράτος μας σε αυτή την κατάσταση, απλώς μειώνονται οι δικές τους οι αποδοχές, χωρίς κανέναν να τους εξηγήσει γιατί.

Θα σταθώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, περισσότερο στο άρθρο 10, γιατί στο άρθρο αυτό θεωρώ ότι πλήττονται βάναυσα οι νέες γυναίκες. Νομίζω ότι πρέπει να καταλάβουμε ότι σε μια κοινωνία σαν τη σημερινή, οι γυναίκες και κυρίως, οι νέες γυναίκες έχουν πολλαπλό ρόλο, αφού δεν είναι μόνο εργαζόμενες, αλλά είναι και σύζυγοι, κυρίως, όμως, οφείλουν και πρέπει να αναλάβουν το μοναδικό ρόλο της μητέρας, το μέγαλωμα των παιδιών που, δυστυχώς, γι' αυτές δεν είναι καθόλου εύκολο, αφού λείπουν οι βρεφονηπιακοί σταθμοί, αλλά και τα ολοήμερα σχολεία.

Η γυναίκα, η οποία μεγαλώνει τα παιδιά της με μόχθους και θυσίες, όχι μόνο στο νομοσχέδιό σας δεν της δίνετε κίνητρα, αλλά την τιμωρείτε, αφού την αναγκάζετε να εργάζεται πολύ περισσότερα χρόνια και για την εργασία αυτή μάλλον θα πάρει και κάποια ψίχουλα σύνταξης και με το φόβο αν θα τα πάρει και αυτά.

Δεν ξέρω γιατί δεν περιλάβατε, κύριοι Υπουργοί, τις γυναίκες εκείνες που μεγαλώνουν τα παιδιά τους μόνες τους και άλλες που πραγματικά είναι ηρωίδες με παιδιά που έχουν ειδικές ανάγκες και θέλουν ειδική, πολύωρη και πολλές φορές εικοσιτετράωρη φροντίδα και είναι αναγκασμένες να φροντίζουν τα παιδιά τους σε εικοσιτετράωρη βάση, χωρίς την παραμικρή βοήθεια και στήριξη του κράτους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Τι κάνετε γι' αυτές τις γυναίκες; Απολύτως τίποτα. Τις τιμωρείτε και αυτές μαζί με τις άλλες.

Όλοι μιλάμε συχνά για το δημογραφικό πρόβλημα στην Ελλάδα, που για μας -το έχουμε πει εξάλλου αρκετές φορές σ' αυτήν την Αίθουσα- είναι ένα εθνικό θέμα.

Όποιος πιστεύει, όμως -και νομίζω ότι δεν το πιστεύετε, κύριε Υπουργέ- ότι με τις διατάξεις που φέρνετε και στο εργασιακό, αλλά και στο ασφαλιστικό -που καταρρακώνουν τα νέα ζευγάρια, που απαγορεύουν στους νέους γονείς να ονειρεύονται, που απωθούν τις νέες γυναίκες να αποφασίσουν να δημιουργήσουν την ομορφιά στη ζωή, που είναι στα παιδιά τους- ότι με αυτά τα μέτρα θα λύσετε το οξύτατο αυτό πρόβλημα, στην κυριολεξία πλανάται πλάνην οικτρά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Σας παρακαλώ, κυρία Παπανδρέου, ολοκληρώστε.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ: Βάζετε τη γυναίκα - και αυτό θέλω να σας το τονίσω, κύριε Υπουργέ- και κυρίως τη γυναίκα που το παιδί της είναι ακόμη ανήλικο, στο απόσπασμα με ποιή μέχρι και δεκαπέντε χρόνια.

Και μη μου πείτε, κύριε Υπουργέ, ότι αυτό δεν θα μπορούσατε να το διαπραγματευθείτε - ιδιαίτέρως αυτό- για να τιμήσετε τη γυναίκα, για να τιμήσετε την Ελληνίδα μάνα. Έπρεπε ιδιαίτέρως αυτό να το έχετε διαπραγματευθεί με την τρόικα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Παρακαλώ, κυρία Παπαδάκη, περιμένουν οι συνάδελφοι να προλάβουν να μιλήσουν.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ: Εμείς οπωσδήποτε το νομοσχέδιο το έχουμε καταψηφίσει και βεβαίως, δεν θα ψηφίσουμε και τις περισσότερες από τις διατάξεις.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Σας ευχαριστούμε, κυρία Παπανδρέου-Παπαδάκη.

Ο κ. Ανδρέας Λοβέρδος, Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, έχει το λόγο για λίγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Κύριε Πρόεδρε, είχαμε περίπου εδώ και ένα-έναμιση μήνα προσκαλέσει τους κοινωνικούς εταίρους σε διάλογο σχετικά με εργασιακά θέματα που συμπεριλαμβάνονται στο ν.3845/2010, στο νόμο που ψηφίσαμε το Μάιο, δηλαδή, για να μεταφέρουμε το μνημόνιο στην ελληνική έννομη τάξη.

Υπάρχει ένα ιστορικό. Το ιστορικό λέει να καλούμε εμείς σε κοινωνική διαβούλευση τους εταίρους, να μην προσέρχονται οι εργαζόμενοι, αλλά να προσέρχονται οι τέσσερις εργοδοτικές οργανώσεις μόνο, να καταργούμε την κοινωνική διαβούλευση, στο μέτρο που η μια πλευρά δεν ήταν παρούσα, να προσκαλούμε τους εταίρους να βρουν μόνοι τους, χωρίς εμάς -εμείς δεν έχουμε κανένα λόγο να παρεμβαίνουμε ως τρίτοι στη διαβούλευση των εταίρων- μια λύση και να μας την αποστειλούν.

Εμείς, απλώς, θα κοιτούσαμε την εναρμόνιση της λύσης αυτής με το ν. 3845 και το μνημόνιο και θα την προωθούσαμε με τη μορφή του διατάγματος. Δεν κατέστη ούτε αυτό δυνατό. Τους παρακαλέσαμε μετά, ο καθένας μόνος του, να μας στείλει σχετικές προτάσεις. Ούτε αυτό κατέστη δυνατό.

Τα υπόλοιπα τα ξέρετε. Δημοσιεύθηκε το σχέδιο Διατάγματος. Μετατράπηκε σε διατάξεις του σχεδίου νόμου αυτού. Και πάντα κρατάγαμε ανοικτή την πρόσκλησή μας να τα βρουν και να μας

δώσουν το πόρισμα της συμφωνίας τους.

Πέρασαν οι εβδομάδες, φτάσαμε εδώ, περάσαμε τη Διαρκή Επιτροπή, ήρθαν οι φορείς, κύριε Πρόεδρε, στη Διαρκή Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων. Έγινε μια πρωτοφανής σε έκταση και περιεκτικότητα διαβούλευση των εταίρων μέσα στη Βουλή των Ελλήνων, στη Διαρκή Επιτροπή και φάνηκε ότι, τουλάχιστον στο θέμα της διαιτησίας, υπάρχει μια αχτίδα φωτός.

Καθόλου τυχαία, ο Πρωθυπουργός απόψε στην ομιλία του δεν συμπεριέλαβε τη φράση, ότι υπάρχει ελπίδα και αυτό γιατί, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, από το μεσημέρι σήμερα υπήρξε μια σύγκλιση όλων των μειζόνων κοινωνικών εταίρων στο θέμα της διαιτησίας.

Η σύγκλιση αυτή κατέληξε τελικώς σε μια μορφή -εγώ θα το έλεγα- μιας πρώτης συμφωνίας, η οποία μας δίνει και τη δυνατότητα, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, αύριο το πρωί, σε σχέση με τη διαιτησία, να επανακαθορίσουμε τις διατάξεις του άρθρου 73 -ενδεχομένως και του άρθρου 74, θα το δούμε- με κριτήριο τη δική τους συμφωνία.

Θα πάμε σε μια λογική οι διατάξεις αυτές, να παράσχουν εξουσιοδότηση στους Υπουργούς Εργασίας και Οικονομικών να προτείνουν τη διευθέτηση των θεμάτων προσφυγής στη διαιτησία, διαδικασίες που έχουν να κάνουν και με τη Διεθνή Οργάνωση Εργασίας, της οποίας θα ζητήσουμε την παρέμβαση.

Και φαίνεται, κύριε Πρόεδρε, ότι, ως Υπουργός Εργασίας, είμαι στην πολύ ευχάριστη θέση να σας πω, ότι οι προσπάθειές μας, για να καταλήξει κάπου ο κοινωνικός διάλογος και να βρούμε έναν τρόπο να υπερβούμε τις δυσχέρειες, που είχαν δημιουργηθεί στα ζητήματα της διαιτησίας, καταλήγουν με τρόπο ευχάριστο.

Άρα, λοιπόν -για να μην μακρηγορώ- αύριο το πρωί, κύριε Πρόεδρε, με το που θα ξεκινήσει η διαδικασία, θα εισηγηθώ την επαναδιατύπωση των συγκεκριμένων άρθρων.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Μάλιστα. Θετικά νέα.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα μπορούσα να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΛΑΟΣ έχει το λόγο.

Ορίστε, κύριε Ροντούλη, έχετε το λόγο για ένα λεπτό.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Θα χρειαστώ μόνο δέκα δεύτερα.

Κύριε Υπουργέ, θα σας παρακαλούσα πάρα πολύ να γίνετε σαφέστερος, όσον αφορά το περιεχόμενο της επιτευχθείσας συμφωνίας -όπως είπατε- μεταξύ των κοινωνικών εταίρων.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Κράτησα μια απόσταση.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ναι, είδα ότι κρατήσατε απόσταση.

Άρα, το ερώτημα -να το αναδιατυπώσω εγώ- είναι: Υπήρξε μια πρωτόλεια συμφωνία των κοινωνικών εταίρων ως προς αυτό; Με τι ουσιαστικό περιεχόμενο;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Φαίνεται, ότι υπάρχει αυτή η σύγκλιση. Θα αποτυπωθεί το περιεχόμενό της στην προσθήκη-διόρθωση, που θα κάνω αύριο το πρωί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Θα τα δούμε αυτά αύριο, κύριε Ροντούλη.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Θα το κάνω πριν ξεκινήσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ωραία. Αύριο, πριν ξεκινήσει η διαδικασία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επειδή βλέπω ότι παραμένει στην Αίθουσα και ο κ. Τζηκαλάγιας και ο κ. Κουτσούκος, για να μπορέσουν να μιλήσουν οι συνάδελφοι μέχρι και τον κ. Κουτσούκο, θα παρακαλούσα -αν είναι δυνατόν- πρώτον, να μην παίρνουμε περισσότερο χρόνο από ό,τι απαιτείται ή από ό,τι έχουμε ορίσει και δεύτερον -αν μπορείτε- να ολοκληρώνετε τις σκέψεις σας με ένα ή δυο λεπτά λιγότερο.

Παρακαλώ το Βουλευτή Αργολίδας της Νέας Δημοκρατίας κ. Ιωάννη Ανδριανό να πάρει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ακούσαμε τον Υπουργό πριν από λίγο να μιλά για το μνημόνιο -επανελημμένως το έχει πει- αλλά το μνημόνιο -όπως επανει-

λημμένα έχουμε τονίσει- βάζει τους στόχους.

Από εκεί και πέρα, ο δρόμος είναι δική τους επιλογή, κυβερνητική επιλογή, είναι δική σας επιλογή, κύριε Υπουργέ και πιστεύουμε στη Νέα Δημοκρατία ότι είναι μια αποτυχημένη συνταγή.

Πριν από λίγο μίλησε ο κ. Οικονόμου και θέλω να πω ότι έχει πράγματι δίκιο για αυτά που είπε ότι τίποτα δεν άκουσε προεκλογικά για τα όσα περιέχει το νομοσχέδιο, τίποτα δεν διάβασε, δεν είδε γραμμένο σε κανένα προεκλογικό πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ. Όπως και εμείς, ακούσαμε μετεκλογικά επανειλημμένως τα τρία «δεν», που τελικά δεν τα εφάρμοσε, δεν τα σεβάστηκε ο Υπουργός.

Ακούσαμε και το συνάδελφο του ΠΑΣΟΚ πριν από λίγο, ο οποίος άσκησε σκληρή κριτική στο νομοσχέδιο. Είπε ότι δεν είναι πεπεισμένος, ότι έχει αντιρρήσεις και διαφωνεί με πολλά άρθρα, όπως αυτά που αφορούν στις μητέρες με ανήλικα τέκνα, όπως αυτά που αφορούν στα βαρέα και ανθυγιεινά, όπως αυτά που αφορούν στα άρθρα 30 και 31, όπως στα άρθρα που αφορούν στην περιουσία του ΙΚΑ.

Εάν αυτό δεν είναι ένα προσυμφωνημένο παιχνίδι για επικουρικούς λόγους, για να γίνουν κάποιες αλλαγές, κάποιες τροπολογίες να έρθουν αύριο και για να καμφθούν οι όποιες αντιρρήσεις, τότε πιστεύω ότι είναι υποκρισία, γιατί δεν μπορείτε να «πατάτε» σε δυο βάρκες.

Όπως υποκρισία είναι και αυτά που ακούστηκαν από άλλους συναδέλφους του ΠΑΣΟΚ, ότι την κύρια ευθύνη για την κατάρρευση του ασφαλιστικού συστήματος την έχει η Νέα Δημοκρατία, όταν θυμάστε όλοι και θυμούνται οι πολίτες τη στάση του ΠΑΣΟΚ και στο νόμο του Σιούφα, τον ν. 2084 και στο νόμο της κ. Πετραλιά, αλλά και στην απόπειρα νομοθέτησης από τον κ. Γιαννίτση.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα το νομοσχέδιο για το ασφαλιστικό, που έφερε η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ με σκληρές και άδικες ρυθμίσεις εις βάρος των πολιτών. Τέτοια ζητήματα που κρίνουν το παρόν και το μέλλον εκατομμυρίων Ελλήνων, το παρόν και το μέλλον ολόκληρων γενιών, απαιτούν απ' όλους σοβαρότητα, υπευθυνότητα και συνέπεια.

Μιλώντας, λοιπόν, για σοβαρότητα και συνέπεια, θυμίζω πως όταν πριν από δύο χρόνια η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας ψήφισε νόμο για το ασφαλιστικό, εξαιρετικά ήπιο σε σχέση με όσα συζητάμε σήμερα, βλέπαμε τον κ. Παπανδρέου να διαδλώνει αγανακτισμένος στους δρόμους μαζί με τους πολίτες. Θυμίζω πως στις 15 Φεβρουαρίου του 2008, ο κ. Παπανδρέου, κατά τη διάρκεια συζήτησης στη Βουλή, δήλωνε κατά λέξη «η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας ανεβάζει το θρόνο της κατάρρευσης του ασφαλιστικού συστήματος». Λίγους μήνες μετά, το Νοέμβριο του 2009, μιλούσε πάλι στη Βουλή για το ασφαλιστικό και έλεγε «το ασφαλιστικό σύστημα σε κατάσταση εκτάκτου ανάγκης».

Πότε έλεγε αλήθεια; Διότι ή το ένα ισχύει ή το άλλο. Και τα δύο μαζί δεν γίνονται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, άλλα λέτε ως αντιπολίτευση, άλλα κάνετε ως Κυβέρνηση. Από το «λεφτά υπάρχουν» που εντελώς ανεύθυνα έλεγε και ξαναέλεγε ο Πρωθυπουργός προεκλογικά και το έλεγε γνωρίζοντας την πραγματική κατάσταση της οικονομίας, φθάσαμε στο «δεν υπάρχει σάλιο». Φθάσαμε στην πιο βίαιη επίθεση κατά των εργαζομένων και των συνταξιούχων. Και αυτά τα λένε πρώτα απ' όλα οι δικοί σας Βουλευτές, τα δικά σας στελέχη, οι δικοί σας Υπουργοί. Κονάτε το δάκτυλο στους εργαζόμενους. Δοκιμάζετε τις αντοχές των πολιτών, καταστρέφετε τη μεσαία τάξη, καταδικάζετε τους πιο αδύναμους στη μόνιμη φτώχεια και την εξαθλίωση.

Ο κ. Παπανδρέου έλεγε επί λέξει στις 12 Σεπτεμβρίου του 2009 στη ΔΕΘ «αν σήμερα παγώσουμε τους μισθούς, θα παγώσουμε την αγορά. Αν αυξήσουμε τους φόρους στη μεσαία τάξη, θα μειώσουμε την αγοραστική δύναμη, θα βαθύνουμε την ύφεση, θα μειώσουμε τα έσοδα του κράτους, θα επέλθει ο φαύλος κύκλος της κατάρρευσης.»

Και έρχεται σήμερα να κάνει αυτά ακριβώς!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, δεν δίνετε στην κοινωνία ούτε προοπτική ούτε ελπίδα ανάπτυξης και απασχόλησης.

Και μη ρίχνετε την ευθύνη για την οβιδιακή σας μεταμόρφωση σε σχέση με τα όσα υποσχόσασταν προεκλογικά στην κρίση ή οπουδήποτε αλλού. Δεν είναι η πρώτη φορά που το ΠΑΣΟΚ φορά το καπέλο του δήθεν σοσιαλισμού προεκλογικά, για να το βγάλει με ευκολία την επομένη των εκλογών. Το ξέρετε καλά πως τα περισσότερα απ' αυτά που τάζατε κάθε φορά που είστε στην Αντιπολίτευση, είναι ανέφικτα και ανεύθυνα, όποια και αν είναι η κατάσταση της οικονομίας. Και κάθε φορά που οι πολίτες σας πιστεύουν, κάθε φορά που σας εμπιστεύονται τη διακυβέρνηση της χώρας, βρίσκεστε στην εξουσία χωρίς πιξίδα και τιμόνι. Και το αποδεικνύετε εκτός των άλλων με τις σφοδρές ενδοκυβερνητικές συγκρούσεις σε όλα τα κρίσιμα ζητήματα. Βουλευτές κατά Υπουργών, Υπουργοί κατά Υπουργών! Άλλα λέει ο Υπουργός Οικονομικών, άλλα η Υπουργός Εθνικής Οικονομίας, άλλα ο Υπουργός Μεταφορών και Υποδομών!

Σ' αυτήν την εξαιρετικά κρίσιμη συγκυρία δεν έχετε κανένα σχέδιο, κανένα πρόγραμμα για την έξοδο από την κρίση. Σας ενδιαφέρει αποκλειστικά και μόνο η εισπρακτική διάσταση. Ξεζουμίζετε την κοινωνία και την αγορά, χωρίς να νοιάζεστε στο παραμικρό πως θα υπάρξει τόνωση της ρευστότητας, πως θα δημιουργηθούν νέες θέσεις εργασίας, πως θα στηριχθούν αυτοί που σήμερα πλήττονται περισσότερο. Φθάνετε μέχρι να αμφισβητείτε στα παράθυρα των τηλεοπτικών εκπομπών αυτά που εσείς οι ίδιοι ψηφίσατε στο μνημόνιο.

Ποιον κοροϊδεύετε όταν την ίδια ώρα –όπως συμβαίνει και στο νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα- προχωράτε σε σκληρότερα μέτρα απ' αυτά που προβλέπει το μνημόνιο; Και αυτό δεν το λέμε μόνο εμείς, το λέει και ο Πρόεδρος της ΓΣΕΕ που ανήκει στο Κόμμα σας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτήν την κρίσιμη ώρα πρέπει ως χώρα, ως κοινωνία, ως πολιτικό σύστημα, να επιδιώκουμε ταυτόχρονα τρεις στόχους. Πρώτον, βεβαίως την αντιμετώπιση των άμεσων δημοσιονομικών αναγκών. Κανείς δεν το αρνείται αυτό. Δεύτερον, την οικοδόμηση εμπιστοσύνης ανάμεσα στους πολίτες και την πολιτική, ανάμεσα στις κοινωνικές ομάδες. Και τρίτον, την οικοδόμηση ελπίδας και προοπτικής για την επόμενη μέρα και ιδίως για τους πολίτες που πλήττονται περισσότερο.

Την Κυβέρνηση, δυστυχώς, την απασχολεί αποκλειστικά και μόνο το πρώτο. Ενδιαφέρεται αποκλειστικά και μόνο για τα εισπρακτικά. Αδιαφορεί για το τεράστιο έλλειμμα εμπιστοσύνης, προοπτικής και ελπίδας που δημιουργεί εκρηκτικά μείγματα στην κοινωνία.

Και εξηγούμαι: Τι εμπιστοσύνη να έχουν οι πολίτες, όταν το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα είναι τελείως αντίθετο με όσα προεκλογικά έταζε το ΠΑΣΟΚ; Όταν εσείς οι ίδιοι παραδέχεστε ότι είναι άδικο και σκληρό για τις μητέρες και τους νέους ανθρώπους; Όταν ανατρέπει προγραμματισμούς δεκαετιών, τους ίδιους που δεσμευόταν το ΠΑΣΟΚ ότι θα σεβαστεί;

Θυμίζω εδώ χαρακτηριστικά τι έλεγε ο Πρωθυπουργός, ο κ. Παπανδρέου, στην ΔΕΘ. Έλεγε «το μέτωπό μας θα είναι μέτωπο ενάντια στην κακοδιαχείριση, για να μπορέσει ο Έλληνας συνταξιούχος να δικαιούται αυτό για το οποίο έχει δουλέψει και παλέψει σ' όλη του τη ζωή και δεν θα κάνουμε κινήσεις που θα αλλάζουν το δικό του προγραμματισμό, που θα ανατρέπουν το δικό του προγραμματισμό ζωής».

Τι εμπιστοσύνη, λοιπόν, να έχουν οι πολίτες, όταν ξέρουν ότι η περικοπή του εισοδήματός τους αντί να είναι η τελευταία καταφυγή της Κυβέρνησης, γίνεται η πρώτη εύκολη λύση; Πού είναι η πάταξη της φοροδιαφυγής που τάζατε; Πού είναι η πάταξη της εισφοροδιαφυγής που εξαγγέλλατε; Πού είναι η αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας; Πού είναι η μείωση της κρατικής σπατάλης; Πού είναι η περιστολή των εξωφρενικών δαπανών στον κλάδο της υγείας;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τι ελπίδα και τι προοπτική να έχουν οι πολίτες, όταν καμμία πρόβλεψη δεν υπάρχει για την ανάπτυξη και την απασχόληση, όταν καταργείται ο κοινωνικός χαρακτήρας της ασφάλισης, όταν καταρριφτείται το κοινωνικό κράτος δικαίου;

Τα πράγματα είναι ξεκάθαρα. Η λύση απέναντι στην κρίση δεν θα έρθει από το ξεχαρβάλωμα της κοινωνίας, δεν θα έρθει με την καταστροφή της μεσαίας τάξης και την εξαθλίωση των αδυνάτων. Η Κυβέρνηση, έτσι όπως πολιτεύεται, θυμίζει κάποιον που για να ζεσταθεί, πετάει στο τζάκι τις πόρτες και τα παράθυρα του σπιτιού στο οποίο ζει. Και μ' αυτήν την πολιτική της Κυβέρνησης, υπάρχει σοβαρός κίνδυνος να ζήσουμε το χειρότερο που θα μπορούσε να συμβεί στην πατρίδα μας, δηλαδή οι νέοι άνθρωποι, οι παραγωγικοί και δημιουργικοί να αρχίσουν να μεταναστεύουν μαζικά. Εκεί πηγαίνουν τα πράγματα. Το παραδέχθηκε πριν από λίγο στην ομιλία του και ο ίδιος ο Πρωθυπουργός.

Στρέφετε όχι μόνο τη μία κοινωνική ομάδα ενάντια στην άλλη, αλλά και τη μία γενιά απέναντι στην άλλη. Είναι σαφές πως αν δεν κινηθούμε άμεσα με μέτρα θετικά για την ανάπτυξη και την επιχειρηματικότητα, με μέτρα που θα ενισχύσουν την απασχόληση, η χώρα θα καταδικαστεί σε μαρασμό. Αυτό το νομοσχέδιο κατεδαφίζει βασικά ασφαλιστικά δικαιώματα και γι' αυτό εμείς το καταψηφίσαμε επί της αρχής.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόρης Νιώτης): Ο κ. Νικόλαος Σαλαγιάννης, Βουλευτής Καρδίτσας του ΠΑΣΟΚ, έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΑΛΑΓΙΑΝΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, επειδή θεωρώ ότι αυτό που συζητάμε σήμερα αποτελεί τον πυρήνα των θεμελιωδών δικαιωμάτων κάθε εργαζόμενου, γι' αυτό παίρνω το λόγο, έστω και αργά, και ευθύνονται κυρίως για το ότι σήμερα λαμβάνουμε τέτοιο μεγάλο βάρος, για να ανορθώσουμε το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας.

Ό,τι θα πω σ' αυτήν τη λογική υπακούει. Δεν θα ασχοληθώ καθόλου με τους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας. Είναι καταδικασμένοι στη συνείδηση του κόσμου και θα κάνουν χρόνια να φύγουν από εκεί. Και ευθύνονται κυρίως για το ότι σήμερα λαμβάνουμε τέτοιο μεγάλο βάρος, για να ανορθώσουμε το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας.

Θα μιλήσω μόνο για μας, για την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, για μας που αναλάβαμε τη μεγάλη ευθύνη να ανασυγκροτήσουμε τη χώρα. Στη δική μου αντίληψη, το σχέδιο νόμου έχει τρεις πλευρές. Η μία είναι μεταρρυθμιστική τομή με τα όλα της. Επί δύο δεκαετίες συζητούσαμε ότι υπάρχει ανάγκη μίας μεγάλης τομής. Επιχειρήσαμε κάποιες απ' αυτές. Καμμία δεν ολοκληρώσαμε, γιατί το πολιτικό κόστος μας τρόμαζε. Αυτή είναι η αλήθεια. Και συνεχίζαμε μία πορεία που ξέραμε ότι θα φτάσει στην κατάρρευση του ασφαλιστικού συστήματος και στην αδυναμία να πληρώσουμε συντάξεις και τώρα και για τα παιδιά μας. Αυτή είναι η αλήθεια.

Επιχειρεί, λοιπόν, το ασφαλιστικό νομοσχέδιο μία μεγάλη τομή. Κανένας δεν μπορεί να το αμφισβητήσει αυτό.

Όμως, έχει και μία άλλη πλευρά. Αυτή η μεγάλη τομή, οι μεγάλες αλλαγές έγιναν επώδυνες από την ανάγκη να υπακούσουν σε μία οικονομική συγκυρία συντριπτική για τη χώρα. Οι αλλαγές, λοιπόν, που θέλαμε να κάνουμε και που είχαμε προγραμματισμένες προεκλογικά, έγιναν επώδυνες μετεκλογικά. Δεν ήταν εύκολες πια αλλαγές. Είναι αλήθεια ότι κάνουμε αλλαγές επώδυνες, αλλά αναλαμβάνουμε την ευθύνη να κάνουμε αυτές τις επώδυνες αλλαγές, γιατί ξέρουμε ότι δεν γίνεται αλλιώς.

Αυτές είναι οι δύο πλευρές του νομοσχεδίου.

Υπάρχει, όμως, και μια τρίτη πλευρά που περιέχει διατάξεις που αλλάζουν βίαια τους όρους και τις προσδοκίες μιας ολόκληρης ζωής εκατοντάδων χιλιάδων εργαζομένων. Αυτό συμβαίνει και με τις γυναίκες που έχουν ανήλικα παιδιά και που μέσα σε τρία χρόνια τους ρίχνουμε στο κεφάλι δεκαπέντε ολόκληρα χρόνια. Δεν ξέρω αν υπάρχει σε καμμία χώρα τέτοιου είδους αλλαγή με τόσο μικρό μεταβατικό περιθώριο. Είναι τραγικό, αν υπάρχει.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Στο δημόσιο έγινε προσαρμογή δέκα ετών.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΑΛΑΓΙΑΝΝΗΣ: Τραγικό!

Επίσης, είναι τραγικό που εξαναγκαστήκαμε να κόψουμε την δέκατη τρίτη και δέκατη τέταρτη σύνταξη. Είναι επώδυνες και βίαιες αλλαγές.

Ξέρω, αγαπητέ Υπουργέ, ότι δώσατε μάχες. Εγώ σας αναγνωρίζω και σας εκτιμώ ιδιαίτερα για τον αγώνα που κάνετε. Όμως, είναι αλήθεια ότι σε αυτό ηττηθήκαμε. Δεν μπορέσαμε να

το περάσουμε. Δεν μπορέσαμε να το κάνουμε στη διαπραγματεύση. Δεν είναι στο χέρι μας. Δεν μπορέσαμε να βάλουμε κόκκινη γραμμή.

Σήμερα ο Πρόεδρος άφησε μια μεγάλη ελπίδα ότι άμα μπορέσουμε και οικονομικά τα καταφέρουμε, τουλάχιστον για τις συντάξεις αυτές κάπως τα πράγματα θα τα διορθώσουμε. Αυτό είναι παρήγορο και σημαντικό. Δεν ξέρω αν μπορέσουμε να κάνουμε κάτι άλλο για τις μητέρες με ανήλικα παιδιά.

Αυτή, λοιπόν, είναι η πραγματικότητα. Αυτό είναι το νομοσχέδιο. Για τα κρίσιμα και τις δύσκολες αποφάσεις θα μπορούσε κάποιος να πει ότι καταψηφίζει το νομοσχέδιο. Σε άλλες συνθήκες ποτέ δεν θα στήριζα τέτοιου είδους διατάξεις, όπως και όλοι μας, φαντάζομαι. Όμως, στη δική μου συνείδηση κάθε φορά μετράει το μείζον.

Το μείζον είναι ότι επιχειρεί η Κυβέρνηση να ανασυγκροτήσει τον τόπο. Και το επιχειρεί κάνοντας μια γιγαντιαία, πολύ δύσκολη, τιτάνια προσπάθεια. Δεν θα ήμουν εγώ ποτέ αυτός που θα υπονόμει αυτή τη δυνατότητα, καταψηφίζοντας ένα τέτοιο σημαντικό νομοσχέδιο. Γι' αυτό και η ψήφος μου είναι θετική. Για τις διατάξεις αυτές που είναι επώδυνες και βίαιες.

Αυτή, λοιπόν, είναι η θέση μου. Με πλήρη συνείδηση, επίσης, κοινωνικής ευθύνης, θέλω να πω ότι μέχρι σήμερα και στο ασφαλιστικό και στο εισοδηματικό και εν πολλοίς στο εργασιακό τα βάρη έπεσαν μονόπατα στους εργαζόμενους και στους ασφαλισμένους. Μονόπατα. Πρέπει να το παραδεχθούμε. Είναι και άδικο και αντικοινωνικό και αντιαναπτυξιακό και αναποτελεσματικό.

Δεν μπορούμε να μείνουμε μόνο σε αυτό. Μπορεί να ήταν αναγκαίο να κάνουμε μια αρχή, αλλά δεν μπορεί με τίποτα να μείνουμε μόνο σε αυτό. Δεν πληρώνουν αυτοί που τα έχουν, αυτοί που τα πήραν, αυτοί που έφτιαξαν περιουσίες και αυτοί που τα διαχειρίζονται. Αυτό είναι, επίσης, αλήθεια.

Θεωρώ, λοιπόν, ότι και το ασφαλιστικό που συζητάμε, αλλά και όλα τα άλλα δεν θα μπορέσουν να επιβιώσουν, αν δεν ανορθώσουμε τη χώρα στην οικονομία της, αν δεν στηρίξουμε την ανάπτυξη και αν δεν επιβάλουμε κανόνες που να ισχύουν για όλους. Ισχυρίζομαι ότι τώρα που ολοκληρώνουμε τα δύσκολα είναι ευκαιρία για την Κυβέρνηση να κάνει μια νέα αρχή, μια νέα δυναμική.

Υπάρχουν μερικά πράγματα θεμελιώδη. Εγώ θεωρώ ότι μπήκαμε σε ένα τούνελ και κλείσαμε πίσω μας την πόρτα. Για να βγούμε από το τούνελ και να βρούμε διέξοδο, πρέπει να έχουμε συγκεκριμένο σχέδιο σε όλους τους τομείς. Να ξέρει ο πολίτης πού είμαστε, πού θα καταλήξουμε. Και το χρονοδιάγραμμα να ξέρει, για να υπάρχει προσδοκία, να υπάρχει ελπίδα και να μπορεί η κοινωνία να μπει στο παιχνίδι. Τουλάχιστον ένα κομμάτι της, το πιο δημιουργικό, να εμπυχωθεί, να κινητοποιηθεί, να στηρίξει μια υπόθεση. Γιατί τώρα κάθετε απέναντι αμφίβολη και απαισιόδοξη.

Πρέπει να την εμπνεύσουμε. Έστω ένα κομμάτι της κρίσιμο. Πρέπει να το κάνουμε. Για να το κάνουμε αυτό, το σχέδιό μας πρέπει να είναι ορατό, συγκεκριμένο, συνεκτικό και με επιχειρησιακά σχέδια κατά τομέα. Αυτό δεν το έχουμε κάνει ακόμη ορατό. Πρέπει να το επιδιώξουμε τώρα. Είναι από τα επείγοντα θέματα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Αλλιώς όλη αυτή η προσπάθεια μπορεί να καταλήξει σε έναν τοίχο και να πάει χαμένη. Δεν πρέπει με τίποτα να πάμε την κοινωνία από δίλημμα σε δίλημμα και κάθε φορά το δίλημμα να είναι πιο συντριπτικό γι' αυτήν.

Εν πάση περιπτώσει, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, είναι αλήθεια ότι σε αυτά τα δίλημματα δεν μπορούμε να λέμε πάντα ότι παλεύουμε για τη χώρα. Καμμία φορά αυτό το ότι «παλεύουμε για τη χώρα», για να μη φτωχύνει η χώρα, να βγει από το αδιέξοδο η χώρα ξεχνάει την κοινωνία και το λαό. Δεν καταλαβαίνω, ρε παιδιά, αυτή η χώρα είναι χωρίς το λαό της; Αυτή η πατρίδα είναι χωρίς την κοινωνία;

Εγώ ξέρω ότι η χώρα και η πατρίδα είμαστε εμείς και τα παιδιά μας. Εγώ θέλω, όταν λέμε να σώσουμε τη χώρα, να εννοούμε πως θα σώσουμε το λαό και την κοινωνία μας, να σώσουμε τα

παιδιά μας. Έτσι βλέπω εγώ το να σώσουμε τη χώρα. Ας μην είναι υπεκφυγή το να σώσουμε τη χώρα.

Αυτή, λοιπόν, τη διάσταση έχει η ψήφος μου. Αυτήν την έννοια έχει η ψήφος μου. Γι' αυτό το πράγμα παλεύω.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το λόγο έχει η Βουλευτής Ηρακλείου Κρήτης του ΠΑΣΟΚ κ. Μαρία Σκραφνάκη.

Έχετε το λόγο για οκτώ λεπτά ή και λιγότερο, αν μπορείτε.

ΜΑΡΙΑ ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην κατάσταση που βρίσκεται η χώρα χρειάζονται τομές και ανατροπές σε όλους τους τομείς και αν δεν συνεχίσουμε την προσπάθεια που ξεκινήσαμε, η οποία ομολογουμένως είναι επίπονη για όλους, η χώρα είναι καταδικασμένη.

Είμαστε υποχρεωμένοι να μελετήσουμε τομέα-τομέα και να εξορθολογίσουμε όλες τις δαπάνες και ειδικά αυτές που δημιουργούν ελλείμματα και υποχρεώσεις δανεισμού.

Ένας τομέας όπου πρέπει να γίνουν αλλαγές είναι το ασφαλιστικό σύστημα, το οποίο δεν είναι ούτε βιώσιμο, ούτε αυτοχρηματοδοτούμενο και υποθηκεύει το μέλλον των παιδιών μας.

Οι αιτίες που φθάσαμε ως εδώ είναι πολλές. Κατ' αρχάς, το δημογραφικό πρόβλημα της χώρας, που είναι σοβαρό. Η κακή διαχείριση των αποθεματικών των ταμείων, που επενδύθηκαν, είτε στα δομημένα ομόλογα είτε στο Χρηματιστήριο. Η εισφοροδιαφυγή, τα προνόμια που απέκτησαν οι διάφορες συντεχνίες, η απονομή χαρακτηριστικών αναπηρικών συντάξεων σε μη δικαιούχους, οι προκλητικές εθελούσιες εξόδοι, αλλά κυρίως η ατολμία του πολιτικού συστήματος να αντιμετωπίσει έγκαιρα το πρόβλημα, φοβούμενο το πολιτικό κόστος.

Οι αλλαγές που γίνονται είναι επιβεβλημένες, ώστε να μπορεί το ασφαλιστικό μας σύστημα να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του τόσο στους σημερινούς συνταξιούχους όσο και στους μελλοντικούς, αλλά και στα παιδιά μας, τα οποία δεν πρέπει να αφήσουμε χωρίς σύνταξη.

Η σημερινή κατάσταση δεν μπορεί να συνεχιστεί, αφού πέρυσι χρειαστήκαμε επιπλέον κρατική ενίσχυση 2,4 δισεκατομμύρια ευρώ. Φέτος, το 2010, θα χρειαστούμε 3,8 δισεκατομμύρια ευρώ. Το 2011 θα χρειαστούμε 5,2 δισεκατομμύρια ευρώ, ενώ το 2015 δεν θα μπορούμε να πληρώσουμε τις υποχρεώσεις μας απέναντι στους συνταξιούχους και στους ασφαλισμένους.

Με το υπό συζήτηση ασφαλιστικό νομοσχέδιο εξορθολογούνται τα όρια ηλικίας ίδια για όλους, έτσι ώστε να μην έχουμε συνταξιούχους σαράντα πέντε ή πενήντα ετών, αφού πουθενά στον κόσμο, κύριοι συνάδελφοι, δεν έχουμε συνταξιούχους σαράντα πένταρδες.

Οι συντάξεις μέχρι 1400 ευρώ, που αφορούν το μεγαλύτερο μέρος των συνταξιούχων του ιδιωτικού τομέα, δεν θίγονται, ενώ μειώνονται ποσοστιαία οι μεγαλύτερες συντάξεις.

Αυτό το νομοσχέδιο περιλαμβάνει πολύ καλές ρυθμίσεις, τις οποίες, όμως, δεν άκουσα κανένα να τις αναφέρει.

Έτσι, καθιερώνεται βασική εγγυημένη σύνταξη για όλους, είτε είναι ασφαλισμένοι είτε όχι, που χρηματοδοτείται από τον κρατικό προϋπολογισμό και αποδεικνύει την κοινωνική αλληλεγγύη στην πράξη.

Ρυθμίζεται η διαδοχική ασφάλιση για όσους έχουν εργαστεί σε πέραν του ενός ασφαλιστικούς φορείς, το οποίο είναι ένα πάγιο αίτημα των εργαζομένων. Δημιουργείται ενιαίος φορέας διαχείρισης των αποθεματικών και της περιουσίας των ταμείων, διασφαλίζοντας τη διαφάνεια στη διαχείριση της περιουσίας των ταμείων. Ιδρύεται ο ενιαίος φορέας προσδιορισμού αναπηρίας για να παίρνουν αναπηρική σύνταξη αυτοί που το δικαιούνται. Δημιουργείται το ενιαίο σύστημα ελέγχου των δαπανών υγείας, που αποτελεί και τη μεγαλύτερη αιμορραγία των ασφαλιστικών ταμείων. Δημιουργείται ο ενιαίος μηχανισμός ελέγχου καταβολής των ασφαλιστικών εισφορών, για την ελαχιστοποίηση της εισφοροδιαφυγής με την παράλληλη καθιέρωση ασφαλιστικού Τειρεσά και καθορίζεται ενιαίο και πάγιο σύστημα ρύθμισης των οφειλών στα ασφαλιστικά ταμεία. Δημιουργείται το ενιαίο σύστημα προμηθειών των φορέων κοινωνικής ασφάλισης, που θα επιφέρει οικονομίες κλίμακας και καλύτερο έλεγχο. Καθορίζεται

το ενιαίο καθεστώς ασφάλισης όσων συνταξιούχων απασχολούνται, μετά τη συνταξιοδότηση τους, σε άλλες θέσεις εργασίας. Ιδρύεται ενιαίος φορέας πρωτοβάθμιας υγείας για όλους τους ασφαλιστικούς φορείς. Καθιερώνεται το ενιαίο και πάγιο σύστημα κατάρτισης το καταλόγου βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελμαμάτων.

Οι πληρωμές εργαζομένου και εργοδότη διεκπεραιώνονται πλέον από το τραπεζικό σύστημα, κατοχυρώνοντας και τα δύο μέρη. Δημιουργείται ενιαίο κέντρο ελέγχου και πληρωμής συντάξεων για να εξαλειφθούν φαινόμενα πληρωμής συντάξεων σε αποβιώσαντες συνταξιούχους.

Σπουδαίο επίσης μέτρο είναι η απαγόρευση της χρηματοδότησης από τα ασφαλιστικά ταμεία των προγραμμάτων εθελούσιας εξόδου με παχυλές συντάξεις, που επιβάρυνε τα ταμεία υπέρμετρα. Επίσης, αλλάζει ο τρόπος πληρωμής και ασφάλισης για τους εργαζόμενους που ασχολούνται κατ' οίκον για τη φύλαξη των γερόντων και των παιδιών, για τους ασχολούμενους σε μικροεπισκευαστικές εργασίες.

Κύριε Υπουργέ, όλες τις παραπάνω ρυθμίσεις τις θεωρώ σωστές και λογικές και είναι ένα στοίχημα για εσάς και για το ΠΑΣΟΚ όλα αυτά τα οποία καθιερώνονται να λειτουργήσουν. Αλλά βεβαίως, το στοίχημα είναι να πάει καλά η οικονομία μας, για να μπορέσουμε να δώσουμε παραπάνω συντάξεις στους ανθρώπους που σήμερα πλήττονται.

Πρέπει όμως, να δημιουργήσουμε κύριε Υπουργέ, ένα δίχτυ προστασίας για τις μητέρες, δημιουργώντας παιδικούς σταθμούς, ολοήμερα σχολεία, προγράμματα κοινωνικής πρόνοιας. Για τις νέες εργαζόμενες, τους άνεργους -γιατί έχουμε μεγάλα ποσοστά ανεργίας- τους γέροντες και τους κοινωνικά αποκλεισμένους είναι επιβεβλημένο αυτό να γίνει, στη δύσκολη οικονομική συγκυρία, που σήμερα βιώνουν όλες αυτές οι τάξεις περισσότερο απ' όλους τους άλλους.

Κύριε Υπουργέ, ψηφίζω το νομοσχέδιο που καταθέσατε για τον εξορθολογισμό και τη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος και εύχομαι όλα να πάνε καλά και να μη βρεθούμε μετά από μερικά χρόνια στην ίδια και σε χειρότερη θέση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κύριοι συνάδελφοι, είχαμε προαναγγείλει ότι στη μία η ώρα μετά τα μεσάνυχτα, θα ολοκληρωθεί η διαδικασία. Ήδη είναι μία. Για να δώσω το λόγο στους συναδέλφους, τρεις είστε, θα πρέπει να δεσμευτείτε ότι στο πεντάλεπτο θα ολοκληρώσετε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Περιμένουμε από τις έξι.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Δεν γίνεται αλλιώς. Εκτός αν θέλετε να μιλήσετε αύριο.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Τελευταίος είναι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Οι εργαζόμενοι δεν μπορούν να μείνουν μέχρι τις μία και μισή.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Μα, είναι τελευταίος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Δεν μπορώ να κάνω εξαίρεση σε εσάς, κύριε Γεωργιάδη.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Είναι τελευταίος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Σας παρακαλώ, δεν μπορείτε να λέτε τελευταίος. Θα με βοηθήσετε να ολοκληρώσουμε τη διαδικασία στο πεντάλεπτο. Δεν μπορούν να περιμένουν οι εργαζόμενοι μέχρι τις μία και μισή. Σας παρακαλώ!

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Δηλαδή τα πέντε και τα επτά λεπτά είναι το θέμα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Θα πάμε μιάμιση ώρα.

Σας παρακαλώ, είναι ο κ. Τζηκαλάγιας και ο κ. Κουτσούκος.

Αν θέλετε μπορείτε να μιλήσετε αύριο. Παρακαλώ πολύ για ένα πεντάλεπτο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε. Θα προσπαθήσω να μιλήσω στο πεντάλεπτο στο μέτρο του δυνατού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Σας παρακαλώ ιδιαίτερα.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Εγώ ξέρετε δεν υπέρβαινο το χρόνο μου, αλλά είναι λίγο περίεργο να περιμένω να μιλήσω από τις έξι η ώρα, να έχουν μεσολαβήσει όλα τα ενδιάμεσα

και να φτάσει η σειρά μου και να πρέπει να κοπεί η ομιλία μου.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Είστε καλός ομιλητής, θα τα πείτε και στο πεντάλεπτο.

ΣΥΓΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Εν πάση περιπτώσει μην αντιδिकώμε και χάνουμε χρόνο, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ και λόγω της συμπίεσως του χρόνου, θα πρέπει να αναπροσαρμόσω λίγο την ομιλία μου.

Θέλω να σας εξηγήσω και θα ήθελα -επειδή ξέρετε ότι σας εκτιμώ- να πω, για να καταγραφεί στα Πρακτικά, ότι θεωρώ πολύ μεγάλη σας επιτυχία ότι υπερψηφίστηκε αυτό το νομοσχέδιο, με τόσες λίγες αντιδράσεις. Είμαι απολύτως βέβαιος, ότι αν ήταν οποιοσδήποτε άλλος Υπουργός στη θέση σας και κυρίως ένας Υπουργός συγκρουσιακός θα είχε γίνει χαμός στην Ελλάδα. Το ότι το καταφέρατε, παρά τα όσα έγγραφαν οι διάφορες γραφίδες για το ύψος των τηλεοπτικών σας παρεμβάσεων και των κοινοβουλευτικών σας παρεμβάσεων, σφείλω να πω ότι μου δημιουργεί πολύ μεγάλο θαυμασμό, δηλαδή ότι καταφέρατε να περάσει με αυτές τις αντιδράσεις αυτό το νομοσχέδιο. Γιατί ήμουν εδώ σ' αυτή τη Βουλή, όταν για το νομοσχέδιο της κ. Φάνης Πάλλη-Πετραλιά, κατά πολύ ηπιότερο του δικού σας, είχε γίνει ο χαμός στην Ελλάδα. Άρα αυτό το πιστώνεται ο κ. Ανδρέας Λοβέρδος, όσο μπορεί κάποιος να πει «πιστώνεται αυτό το νομοσχέδιο».

Θέλω όμως να σας εξηγήσω -και θα σας μιλήσω με πολύ μεγάλη ειλικρίνεια- για το δικό μου «όχι», το οποίο δεν ήταν εύκολο. Γιατί εμένα δεν μου αρέσει ο εύκολος λαϊκισμός, ούτε εύκολα μπαίνω στη λογική της κλάψας. Εμένα με ενδιαφέρει η ουσία. Τι είναι σωστό για την πατρίδα. Και θέλω να σας πω γιατί είπα «όχι» σ' αυτό το νομοσχέδιο. Δε θα μπω σε λεπτομέρειες γιατί δεν προλαβαίνω. Είχα να πω πολλά και για τις γυναίκες και πολλά ακόμα, αλλά δεν προλαβαίνω. Γιατί, κύριε Υπουργέ, το μείζον σε έναν πολιτικό και σε μία κυβέρνηση, όταν έχει μάλιστα να αντιμετωπίσει μία τόσο δύσκολη συγκυρία, είναι να πείσει τον πολίτη ότι του λέει την αλήθεια.

Και ξέρετε πολύ απογοητεύτηκα όταν άκουσα και εσάς, αλλά και πολλούς Βουλευτές της Συμπολιτεύσεως, να ανεβαίνουν σ' αυτό το Βήμα και να κατηγορούν μόνο τη Νέα Δημοκρατία. Δείχνουμε ότι δεν έχουμε καταλάβει τίποτα. Και έχουμε φθάσει στο χείλος της αβύσσου και δεν έχουμε καταλάβει ακόμα γιατί φτάσαμε στο χείλος της αβύσσου, δεν θα ξεφύγουμε.

Και έρχομαι να γίνω συγκεκριμένος. Σας προκαλώ, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ και κύριε Υπουργέ, να πάρετε τα Πρακτικά -εγώ το έκανα- της ομιλίας στη Βουλή, όταν ήταν Υπουργός ο κ. Ρέππας και να δείτε τι έλεγε ο κ. Ρέππας και τι απαντούσε τότε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας. Ο κ. Ρέππας έλεγε «λύνουμε το ασφαλιστικό και δίνουμε μάχη για τη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού», η Νέα Δημοκρατία κατέθετε ένα σωρό ενστάσεις αντισυνταγματικότητας, για το ότι πλήττονται τα λαϊκά στρώματα.

Μετά από λίγα χρόνια ήρθε η κ. Φάνη Πάλλη Πετραλιά σ' αυτήν την Αίθουσα, στη δική σας καρέκλα. Άλλαξαν οι ρόλοι. Τότε η κ. Φάνη Πάλλη Πετραλιά μιλούσε για τη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού και την ανάγκη να λυθεί το ασφαλιστικό και να πάρουν σύνταξη οι επόμενες γενιές και εσείς -και προσωπικά νομίζω εσείς αλλά και το ΠΑΣΟΚ- κάνετε ενστάσεις αντισυνταγματικότητας με τα ίδια ακριβώς επιχειρήματα που έλεγε τότε ο κ. Παυλόπουλος, λέγοντας «μα το Σύνταγμα, μα το ένα, μα το άλλο». Πέρασε ο χρόνος και γίνατε εσείς Υπουργός και ο κ. Παυλόπουλος, που πριν από δύο χρόνια έλεγε τα ακριβώς αντίστροφα, χθες είπε τα ακριβώς ανάποδα. Και εσείς που λέγατε πριν από δύο χρόνια τα ακριβώς ανάποδα, λέτε τα ανάποδα.

Με συγχωρείτε, αλλά έτσι δεν θα πάει η Ελλάδα μπροστά ποτέ. Δίνουμε την εικόνα στον ιστορικό του μέλλοντος, ότι είμαστε οι πιο γελοίοι πολιτικοί που έχουν υπάρξει στην ιστορία. Και αν δεν το καταλαβαίνουμε αυτό την ώρα που είμαστε στο χείλος της αβύσσου, είμαστε άξιοι της μοίρας μας.

Εγώ θα περίμενα από τον Ανδρέα Λοβέρδο -και προσωπικά, γιατί σας τιμώ- αλλά κυρίως από την Κυβέρνηση να σηκωθεί και να πει το εξής: «Τα κάναμε θάλασσα. Τα κάναμε θάλασσα από κοινού. Τα κάναμε θάλασσα αυτόι που κυβερνήσαμε, διότι φοβηθήκαμε το πολιτικό κόστος, διότι θέλαμε να διορίσουμε τους

δικούς μας, διότι θέλαμε να παίρνομε εύκολα ψήφους και φθάσαμε ως εδώ. Τώρα όμως καταλάβαμε και τώρα είμαστε έτοιμοι να πάμε παρακάτω και ζητάμε τη χείρα της βοήθειας όλων των Ελλήνων για να πάμε παρακάτω».

Αυτή θα ήταν έντιμη, ειλικρινής, θαρραλέα, γενναία πολιτική στάση που θα μπορούσε να πείσει και τον πλέον κακόπιστο ότι έχουμε καταλάβει γιατί φθάσαμε ως εδώ. Δυστυχώς, δεν το έχουμε καταλάβει. Και εσείς κύριοι του ΠΑΣΟΚ, κάνατε εκλογές λέγοντας «λεφτά υπάρχουν». Κάνατε εκλογές υποσχόμενοι στους πάντες τα πάντα, ενώ όλοι γνωρίζαμε αυτό που παραδέχτηκε ο κ. Λοβέρδος λίγο μετά την εκλογή του ότι δεν υπήρχε σάλιο. Και είναι ντροπή σε όλους μας, να μην τολμούμε να κοιτάσουμε τους πολίτες και να τους πούμε την αλήθεια.

Όταν τους πούμε την αλήθεια, τότε θα μας εμπιστευθούν. Και να είστε βέβαιοι -και κλείνω αμέσως, κύριε Πρόεδρε- ότι ο Έλληνα παραμένει φιλόπατρις και αν πειστεί για την ανάγκη θυσιών, είναι έτοιμος να δώσει τα πάντα για την πατρίδα. Αρκεί να πειστεί ότι θυσίες θα κάνουν όλοι και όχι τα λίγα κορόϊδα και οι άλλοι θα τρώνε με χρυσά κουτάλια.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Γεωργιάδη για την κατανόησή του και για την τήρηση του χρόνου.

Το λόγο έχει ο κύριος Υπουργός.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Κύριε Γεωργιάδη, θέλω με δυο λέξεις να σας πω τα εξής.

Από την πρώτη μέρα του κοινωνικού διαλόγου για το ασφαλιστικό και απευθυνόμενος στους κοινωνικούς εταίρους, είπα, ότι επί δεκαετίες δεν τολμήσαμε, φοβηθήκαμε το πολιτικό κόστος, αναδιπλωθήκαμε όταν δεν έπρεπε να αναδιπλωθούμε και γεμίσαμε το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας με πληγές και με πελατειακές παρεμβάσεις.

Έδινα ιδιαίτερη έμφαση στην τελευταία εξαετία της Νέας Δημοκρατίας για πολλούς και διάφορους λόγους. Όμως, κάνοντας μια αναδρομή στη Μεταπολίτευση, σ' αυτά τα χρόνια της ευδαιμονίας του Έλληνα που, όπως είπα και στην ομιλία μου, με το ένα χέρι σήκωνε το γροθιά απαιτώντας και με το άλλο ζητούσε δανεικά, έκανα αυτοκριτική, κύριε συνάδελφε. Διότι, το να σηκώνεις το δάχτυλο και να λες «φταις εσύ», όταν και εσύ έχεις διαπράξει τα σφάλματά σου, είναι άδικο και δείχνει, ότι δεν έχεις επίγνωση της ιστορικής στιγμής.

Η κατάσταση στην οποία βρέθηκε η χώρα δεν επιτρέπει μικροκομματικές πολιτικές περιαιτολογίες. Αντιθέτως, επιβάλλει μετριοπάθεια και αναζήτηση κοινών λύσεων.

Έχετε δικίο στην παρατήρησή σας και σας λέω -δεν είστε υποχρεωμένος να με ακούτε κάθε φορά που μιλάω- ότι αυτό το πολιτικό συμπέρασμα ήταν μόνιμο σε όλες μου τις παρεμβάσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Καστοριάς της Νέας Δημοκρατίας κ. Ζήσης Τζηκαλάγιας για πέντε λεπτά.

ΖΗΣΗΣ ΤΖΗΚΑΛΑΓΙΑΣ: Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, αν κάνομε μια σύντομη αναδρομή στα τελευταία είκοσι χρόνια που τα δύο μεγάλα κόμματα, η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ, εναλλάχθηκαν στο ρόλο της κυβέρνησης και της αντιπολίτευσης, θα δούμε ότι από τη μια μεριά η Νέα Δημοκρατία όταν ήταν στην κυβέρνηση έφερε τρεις σημαντικούς ασφαλιστικούς νόμους και όταν είναι στην Αντιπολίτευση, όπως σήμερα, βλέπουμε με πόση σοβαρότητα και υπευθυνότητα πολιτεύεται και από την άλλη μεριά, το ΠΑΣΟΚ όταν είναι στην Κυβέρνηση, όπως για παράδειγμα σήμερα, συμπεριφέρεται με χαρακτηριστικά κοινωνικής αναληθσίας και όταν είναι στην αντιπολίτευση, αποχωρεί από τη Βουλή και λέει σε όλα «δεν» και έχει σε όλα άρνηση.

Πιο ανεξίτηλα χαραγμένη στη μνήμη του κόσμου είναι η εικόνα του σημερινού Πρωθυπουργού, ένα χρόνο πριν, να κρατά το πανό της ΓΣΕΕ έξω από τη Βουλή και από την άλλη μεριά, το κόμμα του ΠΑΣΟΚ που τότε ήταν στην αντιπολίτευση να προτρέπει τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, να καταψηφίσει το ασφαλιστικό νομοσχέδιο.

Το σχέδιο νόμου είναι η μεγαλύτερη κοινωνική ανατροπή. Κα-

ταργείται ο δημόσιος καθολικός κοινωνικός χαρακτήρας της ασφάλισης. Το κράτος για πρώτη φορά δραπετεύει από την εγγραφή για τις συντάξεις.

Και όσον αφορά, κύριε Υπουργέ, την προσθήκη που φέρατε στο άρθρο 1, θεωρώ ότι αυτό αποτελεί επεικώς έναν εμπαιγμό προς την κοινωνία. Όπως και σε άλλα ζητήματα, συμπεριφέρεστε και σήμερα σαν κόμμα του ΠΑΣΟΚ και σαν Κυβέρνηση πιο πολύ, με υποκρισία και εμπαιγμό.

Ακούσαμε και τον πρώην Πρόεδρο της Βουλής που μίλησε για τη διαφωνία του για τη διατιησία, ακούσαμε και τον έμπειρο κοινοβουλευτικό κ. Γείτονα να έχει κάποιες διαφωνίες σήμερα με τη σειρά των ομιλητών.

Εγώ πιστεύω, όπως και εσείς είπατε, ότι θα φέρετε αύριο το πρωί κάποιες προσθήκες και κάποιες τροπολογίες, κάποιες τροποποιήσεις. Όλα αυτά στοχεύουν στο να μπορέσετε να καταλαγιάσετε τις αντιδράσεις που υπάρχουν στην Κοινοβουλευτική σας Ομάδα. Όμως, οι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ θα πρέπει να αποφασίσουν αν αυτό που θέλουν να εκφράσουν θα είναι με την κοινωνία ή θα είναι με τη σκληρή και ανάλγη κυβερνητική πολιτική.

Το σχέδιο νόμου είναι πολύπλοκο, ασύνδετο, χωρίς επαρκή τεκμηρίωση. Η αναλογιστική μελέτη είναι εκτίμηση. Είναι μια προκαταρκτική έκθεση. Πληττει την κοινωνική συνοχή και αλληλεγγύη. Η κοινωνική ασφάλιση μεταβάλλεται σε μια καταβολή προνοιακών επιδομάτων. Κάνετε πολλούς μήνες διαβούλευση με υπομονή, αλλά κύριο χαρακτηριστικό ήταν και οι όροι της επικοινωνιακής προσέγγισης. Και αυτό φαίνεται στην αναστάτωση και τον πανικό που προκλήθηκε σε χιλιάδες εργαζομένους, οι οποίοι αποχώρησαν νωρίτερα από την εργασία τους.

Το σχέδιο νόμου αποτελεί ένα μηχανισμό μείωσης των συντάξεων με σαρωτικό και βίαιο τρόπο. Αποτελεί και φέρνει κατάργηση ώριμων συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων. Δεν θα αποδώσει η εξαγορά πλασματικών χρόνων. Είναι αντιφατικό, γιατί από τη μία μεριά δίνετε οικονομικά κίνητρα παραμονής στην εργασία και από την άλλη μεριά επαναφέρετε το ΛΑΦΚΑ.

Κύριε Υπουργέ, το σχέδιο νόμου θα δημιουργήσει μια νέα γενιά φτωχών εργαζομένων. Γι' αυτό και η Νέα Δημοκρατία δικαιώνεται που οδηγήθηκε στη μη ψήφιση του μνημονίου. Είναι ένα σχέδιο νόμου πρόχειρο και αποσπασματικό. Το Ελεγκτικό Συνέδριο, ο Γενικός Επιτρόπος Επικρατείας λέει χαρακτηριστικά επί λέξει ότι οι μισθοί, οι αμοιβές κάτω από 1000 ευρώ είναι πείνα, είναι δυστυχία. Το χαρακτηρίζει ουσιαστικά σε πολλά σημεία αντισυνταγματικό και αόριστο. Λέει ότι οι συντάξεις κάτω από 900 ευρώ δεν θα έπρεπε να πειραχθούν καθόλου και ότι για τις συντάξεις από 900 ευρώ έως 2.500 ευρώ η μείωση να είναι 10% και για τις συντάξεις πάνω από 2.500 ευρώ η μείωση να είναι στο 20%.

Όσον αφορά τις μητέρες ανηλίκων, θα έπρεπε να έβγαιναν στη σύνταξη το πολύ στα πενήντα πέντε χρόνια, γιατί αποτελεί συνταγματική υποχρέωση της πολιτείας η προστασία των παιδιών, της μητέρας και της οικογένειας.

Φέρατε πάνω από σαράντα τροπολογίες. Παραπέμπετε σε τριάντα προεδρικά διατάγματα και υπουργικές αποφάσεις. Πουθενά δεν αναφέρετε για το ΕΚΑΣ και πουθενά δεν αναφέρετε ότι τα ταμεία είναι τρία.

Το σχέδιο νόμου σας είναι κοινωνικά άδικο. Ένα θα αναφέρω, κύριε Υπουργέ και σας παρακαλώ να το δείτε έστω και την τελευταία στιγμή, όσον αφορά τους πριν από το 1983 ασφαλισμένους, οι οποίοι ήσαν ότι με τριάντα επτά χρόνια εργασίας κατοχυρώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα ανεξαρτήτως ηλικίας. Δεν μπορεί ένας που ασφαλίστηκε στα δεκαοκτώ του χρόνια να είναι πολύ κοντά στο να φτάσει στη σύνταξη και να του λένε να πάει στα εξήντα χρόνια. Και κυρίως είναι άδικο γιατί καταργεί τη θεμελιώδη επιταγή του Συντάγματος για ισονομία και ισοπολιτεία, όταν είναι δύο μέτρα και δύο σταθμά, όσον αφορά τους εργαζόμενους στον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα. Να κάνετε το ίδιο και για τον ιδιωτικό τομέα και να διατηρήσετε τα τριάντα επτά χρόνια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Όσον αφορά το δημογραφικό, ουσιαστικά τιμωρείτε την τεκνοποιία. Οδηγείτε τη χώρα στον αφανισμό. Το 1950 η αναλογία εργαζομένων-συνταξιούχων ήταν τέσσερα προς ένα. Το 2010, σήμερα, είναι 1,7 προς ένα.

Η Νέα Δημοκρατία πήρε σημαντικά μέτρα για τους πολύτεκνους, ακόμα και για τους τρίτεκνους. Όχι όσα έπρεπε, αλλά έκανε πολλά σημαντικά πράγματα.

Όμως, εσείς, το ΠΑΣΟΚ γενικά, η Κυβέρνησή σας, αντιμετωπίζετε τους Έλληνες πολίτες σαν κατοίκους της χώρας και όχι σαν πολίτες. Αν θέλαμε να έχουμε ανάπτυξη, αν θέλαμε να έχουμε προοπτική, θα έπρεπε ουσιαστικά η πολιτεία να υιοθετήσει το τρίτο παιδί. Είναι αποδεδειγμένο από πολλές μελέτες ότι η πολιτεία θα έπρεπε να «αγκαλιάζει» την οικογένεια που έχει τρίτο παιδί και αυτή να παίρνει σαν αμοιβή έστω το μισθό του ανειδίκευτου εργάτη, όταν έχει τρίτο παιδί.

Η Νέα Δημοκρατία θα αποκαταστήσει την εγγύηση του κράτους. Θέλει μια σύνταξη και όχι δύο βασικές και αναλογικές. Δώσαμε προτάσεις, τα είκοσι τρία σημεία που είχαμε ανακοινώσει. Θέλουμε να γίνει περιστολή των δαπανών υγείας. Σας δώσαμε τα νομοθετικά πλαίσια. Εφαρμόστε τα. Σας δώσαμε την ηλεκτρονική διασταύρωση των συνταγών, τον ΑΜΚΑ και τον ΗΔΙΚΑ, να κάνετε τον έλεγχο και την πάταξη της φοροδιαφυγής με τα μικτά κλιμάκια, που τα προβλέψαμε νομοθετικά. Εφαρμόστε τα, λοιπόν, δραστικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ, κύριε συνάδελφε.

ΖΗΣΗΣ ΤΖΗΚΑΛΑΓΙΑΣ: Να επαναφέρετε με ημερομηνία λήξης τη δέκατη τρίτη και δέκατη τέταρτη σύνταξη, όπως και να καταργήσετε το ΛΑΦΚΑ με συγκεκριμένη ημερομηνία λήξης.

Τέλος, έχετε το νομοθετικό πλαίσιο και επιτέλους πρέπει να αξιοποιηθεί η δημόσια περιουσία όλων των φορέων του δημοσίου, των ασφαλιστικών ταμείων.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Σας ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο τελευταίος ομιλητής για σήμερα επί των άρθρων και των τροπολογιών του ασφαλιστικού νομοσχεδίου κ. Κουτσούκος, Βουλευτής Ηλείας.

Κύριε Κουτσούκο, έχετε το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάθε φορά που γίνεται συζήτηση για το ασφαλιστικό, αυτή η συζήτηση είναι φορτισμένη ιδεολογικά και πολιτικά, γιατί το ασφαλιστικό σύστημα μιας χώρας καθορίζει το χαρακτήρα της κοινωνίας, προσδιορίζει το μέλλον της νέας γενιάς και δημιουργεί τους όρους και τις προϋποθέσεις, ώστε οι εργαζόμενοι και η κοινωνία να έχουν το αίσθημα της ασφάλειας.

Και είναι αλήθεια ότι εδώ σ' αυτή τη χώρα –και απευθύνομαι στους αμνήμονες– όταν οι άλλες δημοκρατίες έχτιζαν ασφαλιστικά συστήματα, εμείς είχαμε εμφυλίους, δικτατορίες και ανώμαλες καταστάσεις.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΝΑΝΟΣ: Το '50 ξεκίνησε. Είχε τελειώσει ο εμφύλιος.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Και θέλω να σας θυμίσω ότι μέχρι το 1982 η μισή και παραπάνω Ελλάδα ήταν ανασφάλιστη. Άρα, η οικοδόμηση του ασφαλιστικού συστήματος και του κράτους πρόνοιας στη χώρα μας συνδέεται με τη δημοκρατική παράταξη και το ΠΑΣΟΚ.

Γι' αυτό και εμείς, που είμαστε κομμάτι αυτής της παράταξης, μιλάμε κάθε φορά και αναφερόμαστε στο ασφαλιστικό, όχι μόνο με αίσθημα ευθύνης, αλλά με συναίσθημα, με πόνο ψυχής. Γιατί εκφράζουμε τις αγωνίες ενός κόσμου, που με τη συμβολή του οικοδομήσαμε ό,τι οικοδομήσαμε και που φυσικά, κάτω από την κρίση και τα δημοσιονομικά προβλήματα, έφτασε στα όριά του.

Και είναι βέβαιο ότι για να επιβιώσει το ασφαλιστικό σύστημα κάτω από τη δημογραφική εξέλιξη, την εξέλιξη στους τρόπους της παραγωγής, ήθελε προσαρμογές, ήθελε αλλαγές. Και το κόμμα μας, το ΠΑΣΟΚ, επεξεργάστηκε ένα πλαίσιο διαρθρωτικών αλλαγών, το οποίο αδικείται, γιατί έρχεται να εφαρμοστεί σε ένα περιβάλλον δημοσιονομικής κρίσης, σε ένα περιβάλλον όπου υπάρχουν επιβολές στη χώρα μας για αντιμετώπιση με ένα βίαιο

τρόπο των δημοσιονομικών προβλημάτων και τις οποίες τις αποδεχόμαστε ως όρο, για να μη χρεοκοπήσει η Ελλάδα, για να μπορούμε αύριο να πληρώσουμε μισθούς και συντάξεις.

Πρέπει όμως, να κάνουμε μια βασική παραδοχή. Ότι το πολιτικό σύστημα στη χώρα μας έχει ευθύνες για το γεγονός ότι οδηγήθηκαν εδώ. Και δεν αναφέρομαι μόνο στις ευθύνες της πενταετίας της Νέας Δημοκρατίας. Αναφέρομαι και στις ευθύνες του απώτερου παρελθόντος, διότι δεν οικοδομήσαμε με τον τρόπο που θα έπρεπε το ασφαλιστικό σύστημα, ώστε να έχει αποθεματικά. Τα σπαταλήσαμε είτε για την ανάπτυξη της χώρας είτε για να ευνοήσουμε μεγάλες ομάδες συμφερόντων, βιομήχανους, τραπεζίτες και οι οποίοι, βεβαίως, τώρα δεν καλούνται να πληρώσουν το τίμημα, αλλά το τίμημα το φορτώνουμε σε αυτούς που δεν ευθύνονται. Καλούμε, δηλαδή να πληρώσουν τους ίδιους, αυτούς που από τις εισφορές τους ευνοήθηκαν οι συγκεκριμένοι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάτω απ' αυτό το πρίσμα τοποθετήθηκα στο δημόσιο διάλογο και έθεσα τα ζητήματα, που αφορούσαν το χαρακτήρα του κοινωνικοασφαλιστικού συστήματος. Διότι θεωρώ ότι και κάτω από αυτές τις συνθήκες, όταν οικοδομήσεις το ασφαλιστικό σύστημα του μέλλοντος, οφείλεις να διαχωρίζεις τις δημοσιονομικές προσαρμογές από το οικοδόμημα που θα αφορά τη μέλλουσα γενιά. Γι' αυτό έθεσα το ζήτημα της εγγύησης του κράτους στη σύνταξη, το ζήτημα των επικουρικών ταμείων και βεβαίως, τις βίαιες προσαρμογές των ορίων και την κατάργηση της δέκατης τρίτης και της δέκατης τέταρτης σύνταξης.

Ο δημόσιος διάλογος, νομίζω, ωφέλησε το ασφαλιστικό σύστημα, διότι είναι οι διορθώσεις που έκανε εδώ ο κύριος Υπουργός, ο κ. Λοβέρδος, την πρώτη ημέρα της συζήτησης, είναι η παρέμβαση του Πρωθυπουργού νωρίτερα, που έδωσε μια προοπτική και μια άλλη διάσταση, που συνδέεται με τη βελτίωση του ασφαλιστικού, όταν τα δημοσιονομικά της χώρας θα το επιτρέψουν.

Οφείλω, όμως, να σημειώσω, αγαπητοί συνάδελφοι και κύριε Υπουργέ, ότι τα επιχειρήματά μου για τη διατήρηση της δέκατης τρίτης και δέκατης τέταρτης σύνταξης είναι σε απόλυτη συνάφεια με τα δικά σας επιχειρήματα, με τα οποία πείσατε τους δανειστές μας να κρατήσουμε το δέκατο τρίτο και δέκατο τέταρτο μισθό, γιατί επ' αυτού καταβάλλεται εισφορά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και βεβαίως, η προσπάθεια να βελτιώσουμε –μισό λεπτό, κύριε

Πρόεδρε, σας παρακαλώ- το επίδομα που δίνεται ως αντιπαροχή για την κατάργηση της δέκατης τρίτης και δέκατης τέταρτης σύνταξης και να το συνδέσουμε με τις μελλοντικές εξελίξεις στην οικονομία, τη θεωρώ ένα σημαντικό βήμα. Όμως, εκείνο που έχει σημασία είναι πώς θα μετεξελιξουμε αυτό το επίδομα σε ένα θεσμό, που θα έχει να κάνει με το πώς δεν παραδίδουμε στη νέα γενιά λιγότερα δικαιώματα απ' ό,τι είχαμε εμείς.

Και τελειώνοντας, κύριε Πρόεδρε, θέλω να σημειώσω ότι η τελευταία παρέμβαση του κύριου Υπουργού, σε σχέση με το ζήτημα της διαπραγμάτευσης των κοινωνικών συνομιλητών, είναι μια θετική αναμφίβολα εξέλιξη. Και δικαιώνει όλους εμάς που επιμείναμε ότι ήταν λάθος από την πλευρά της Κυβέρνησης να εξαγγείλει το πάγωμα μισθών, την ώρα που η συλλογική διαπραγμάτευση βρισκόταν σε εξέλιξη.

Γιατί οφείλουμε, ως πολιτικό σύστημα και ως κυβερνητική παράταξη, να διασφαλίσουμε ότι ως κοινωνία δεν θα πάμε μπροστά με αλληπάλληλες συγκρούσεις, όλοι εναντίον όλων. Πρέπει να διασφαλίσουμε ένα επίπεδο συνεννόησης, που θα δώσει τη δυνατότητα να αντιμετωπίσουμε τα μεγάλα δημοσιονομικά και αναπτυξιακά προβλήματα, ώστε να αποδώσουμε το πλεόνασμα σ' αυτούς που αφαιρούμε εισοδήματα και δικαιώματα.

Γιατί αλήθεια είναι, αγαπητοί συνάδελφοι -και κλείνω, κύριε Πρόεδρε- ότι μετατίθεται το σημείο της κοινωνικής ισορροπίας σε βάρος των εργαζομένων και έχουμε ένα χρέος και είναι δικό μας στείχημα να αποδώσουμε αυτά τα δικαιώματα, όταν οι συνθήκες θα το επιτρέψουν.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Στο σημείο αυτό ολοκληρώθηκε ο κατάλογος των ομιλητών για την απογευματινή και ήδη μεταμεσονύχτια συνεδρίασή μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 01.20' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα ημέρα Πέμπτη 8 Ιουλίου 2010 και ώρα 09.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία: συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης: «Νέο Ασφαλιστικό Σύστημα και συναφείς διατάξεις, ρυθμίσεις στις εργασιακές σχέσεις».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

